

MINUTENBLAD

DOSSIER No. OD 1515

NAAM: Bond van Spoor-Tram-en ATO-personeel.

1. Aangelegd in opdracht van B V op 7.9.49.
ACD 4b. *af.*
- 2 Voor zover van de geagendeerde stukken (in dit OD geborgen) het schutblad aanwezig was dit *bi*gevoegd. mei '70. *RS*

NOTA

Voor: CO 116636
Van : DVE

Betreft: Uittreksel uit besprekingsverslag NS op 5-9-51.

.....

Verder besproken ACD 116636 betreffende brief
v.d. Algemene Bond van Spoor- Tram en Nevenbedrijvenper-
soneel aan de leden m.b.t. contributieheffing.

.....

DVE, 7 September 1951.

0/1515.

N O T A .

V o o r : CO. 116636.

B e t r e f t : Uittreksel besprekingsverslag met NS.
op 12 October 1951.

...
i. Naar aanleiding van de contributie mededelingen van de EVC thans gekregen het overzicht van de contributieheffing voorgesteld door de Katholieke Bond ter vergelijking.

...
DVE. 17 October 1951.

BESCHRIJVINGSBRIEF

VOOR HET BUITENGEWOON CONGRES, TE HOUDEN OP WOENSDAG 17 OCTOBER 1951 IN HET GEBOUW VOOR KUNSTEN EN WETENSCHAPPEN, MARIAPLAATS 27 TE UTRECHT.

AANVANG 10.30 UUR PRECIES.

1. Opening door de bondsvoorzitter.
2. Mededelingen.
3. Discussie naar aanleiding van de punten 1 en 2.
4. Korte toespraak van onze zeeerwaarde bondsadviseur.
5. Pauze.
6. Korte toespraak van de voorzitter der H.O.V. „Mgr. Mutspers“.
7. Behandeling van de voorstellen voor het congres.
8. Behandeling van de begroting voor 1952.
9. Sluiting.

N.B. Voor het weldagen van het congres zal door onze zeeerwaarde bondsadviseur om 9.30 uur eeh H. Mls worden opgedragen in de St. Augustinuskerk, Oudegracht (bij de Viebrug). Wij vertrouwen, dat de afgevaardigden daarbij zoveel mogelijk tegenwoordig zullen zijn.

PUNT VI VAN DE BESCHRIJVINGSBRIEF. VOORSTELLEN.

CONTRIBUTIE.

1. Het congres besluite aan de top van de huidige contributieregeling nog drie klassen toe te voegen en daardoor de maximumcontributie te verhogen van f 3,25 tot f 4,60 per maand, ingaande 1 Januari 1952, o.d.s. van f 0,75 tot f 1,05 per week ingaande 30 December 1951. De contributieregeling komt er dan als volgt uit te zien:

Klasse	per week		per maand		Contributie	
	van	tot en met	van	tot en met	per week	per maand
1	f —	f 15,99	f —	f 69,32	f 0,20	f 0,87
2	16,00	18,49	69,33	80,15	0,25	1,08
3	18,50	20,99	80,16	90,99	0,30	1,30
4	21,00	23,49	91,00	101,82	0,35	1,52
5	23,50	25,99	101,83	112,66	0,40	1,74
6	26,00	28,49	112,67	123,49	0,45	1,95
7	28,50	30,99	123,50	134,32	0,50	2,17
8	31,00	33,49	134,33	145,16	0,55	2,38
9	33,50	38,49	145,17	166,82	0,60	2,60
10	38,50	44,99	166,83	194,99	0,65	2,81
11	45,00	54,99	195,00	238,29	0,75	3,25
12	55,00	69,99	238,30	303,29	0,85	3,70
13	70,00	89,99	303,30	389,98	0,95	4,15
14	90,00	en hoger	389,99	en hoger	1,05	4,60

Als contributiegrondslag komt in aanmerking het bedrag van het basisloon, vermeerderd met het bedrag van eventuele vaste toelagen en verminderd met het bedrag der pensioenpremie. Kindertoeslagen komen niet voor berekening in aanmerking. Bij gelijktijdig lidmaatschap van man en vrouw betaalt ieder afzonderlijk naar de voor hem/haar geldende contributieklassen. De contributie voor gepensioneerden bedraagt, indien het bruto pensioen een bedrag van f 1375,— per jaar niet te boven gaat, f 0,20 per week of f 0,87 per maand. Voor de overigen, alsmede voor wachtgelders en voor de leden, bedoeld in artikel 7, 6e lid der Statuten, f 0,25 per week of f 1,08 per maand.

Toelichting:
Tot een contributiegrondslag van f 55,— per week of f 238,30 per maand, alsmede voor de gepensioneerden, blijft dus de regeling onveranderd. Met de voorgestelde regeling wordt bedoeld:
a. een bescheiden vermeerdering van inkomsten voor de bondskas;
b. een tegemoetkoming aan de vaak geuite klacht, dat de hoger bezoldigden naar rato minder contributie betalen dan de lager bezoldigden. (Hoofdbestuur.)

2. De contributieregeling vast te stellen op een percentage van het loon. Een percentage van 1½ acht de afdeling het meest aannemelijk. (Roosendaal.)

Prae-advies:
Afgescheiden van mogelijk te verwachten bezwaren van de bedrijven tegen een dergelijke regeling, waarbij voor ieder het contributiebedrag afzonderlijk moet worden vastgesteld, heeft dit stelsel ook intern bezwaren. De contributie moet dan bij elke loonwijziging worden herzien, wat ook voor de contribuant onprettig is. Het in dit voorstel liggende systeem achten wij dus niet gewenst. Het percentage van 1½ geeft in minimum en maximum tot en met klasse 11 (oude regeling) een lager bedrag dan thans. Voor klasse 12 is het maximum f 0,08 hoger; de klassen 13 en 14 komen iets hoger te liggen. Het verlies op de contribuanten van de klassen 1 tot en met 12 wordt niet goed gemaakt door de betrekkelijk zeer weinige contribuanten in de hogere klassen. Dit voorstel betekent dus geen inkomstenvermeerdering, maar inkomstenvermindering en moet dus naar het oordeel van het hoofdbestuur onaanvaardbaar worden geacht.

3. De huidige contributieregeling zodanig te wijzigen, dat door alle leden ongeveer 1½% van het inkomen wordt betaald.

Toelichting:
Bij de huidige contributieregeling zien wij dat, alhoewel de bond voor alle leden een even grote noodzaak en voordeel betekent, bij een groter inkomen door het vastgestelde maximum relatief een steeds kleiner percentage aan contributie wordt betaald. Dit klopt onzes inziens niet met de redelijkheid. (Hillegom.)

Prae-advies:
Voor het toe te passen systeem verwijzen wij naar het prae-advies op voorstel 1. Ook bij 1½% contributie blijven de meeste klassen beneden de huidige regeling. Dit geldt voor de klassen 3 tot en met 11; de klassen 1 en 2 zouden echter hoger zijn, evenals 13 en 14. De consequentie van hetgeen in de toelichting door Hillegom wordt opgemerkt, zou tot een gelijk contributiebedrag voor allen voeren, wat onzes inziens niet gewenst is en niet billijk ten opzichte van de laagst bezoldigden. De voorgestelde regeling met haar minimum en maximum houdt met alle feiten rekening. Wij moeten het voorstel van Hillegom dus ontraden.

4. De contributie te bepalen op een zeker percentage van de brutobezoldiging, na aftrek van de verschuldigde pensioenbijdrage, zodat ieder lid naar het inkomen wordt belast. Het percentage vast te stellen op 1½.

Toelichting:
Zeer vele leden zijn erg ontevreden over de huidige contributieregeling, vooral na de laatste 5% loonsverhoging, waardoor de lager bezoldigden als gevolg van de contributietabel gelijk geschakeld werden met de hoger bezoldigden. De nieuwe contributieregeling mag zeker geen verhoging betekenen van het percentage. (Weert.)

Prae-advies:
Wij verwijzen naar de prae-adviezen op de voorstellen 1 en 2. Juist ter tegemoetkoming aan het door Weert genoemde bezwaar — dat reeds eerder op de algemene vergadering werd geuit — zijn de nieuwe contributieklassen voorgesteld. In de thans geldende contributiebedragen is overigens geen wijziging gebracht, zodat ook in het percentage geen wijziging is gekomen. Het voorstel wordt dus door het hoofdbestuur ontraden.

5. Indien contributieverhoging onvermijdelijk is, dient een meer progressieve regeling te worden vastgesteld.

Toelichting:
Ter vergadering. (Voorburg-Leidschendam.)

Tabel II Overzicht van de consequenties van de diverse contributie-voorstellen

Klasse	Contributiegrondslag		Voorstel H.B.		1½ %		1½ %		2 %	
	loon per week	loon per maand	week	maand	week	maand	week	maand	week	maand
1	f —	f 15,99	f —	f 69,32	f 0,20	f 0,87	f 0,20	f 0,87	f 0,24	f 1,04
2	16,00	18,49	69,33	80,15	0,25	1,08	gem. 0,21½	0,93	0,26	1,12
3	18,50	20,99	80,16	90,99	0,30	1,30	min. 0,23	1,00	0,28	1,20
4	21,00	23,49	91,00	101,82	0,35	1,52	gem. 0,24½	1,06½	0,30	1,28
5	23,50	25,99	101,83	112,66	0,40	1,74	min. 0,26	1,13	0,31½	1,26
6	26,00	28,49	112,67	123,49	0,45	1,95	gem. 0,27½	1,20	0,33	1,44
7	28,50	30,99	123,50	134,32	0,50	2,17	min. 0,29	1,27	0,35	1,52
8	31,00	33,49	134,33	145,16	0,55	2,38	gem. 0,31	1,33½	0,37	1,62
9	33,50	38,49	145,17	166,82	0,60	2,60	min. 0,32½	1,40	0,39	1,71
10	38,50	44,99	166,83	194,99	0,65	2,81	gem. 0,34	1,47	0,41	1,78
11	45,00	54,99	195,00	238,29	0,75	3,25	min. 0,36½	1,54	0,43	1,83
12	55,00	69,99	238,30	303,29	0,85	3,70	gem. 0,38	1,67	0,46½	2,01
13	70,00	89,99	303,30	389,98	0,95	4,15	min. 0,40	1,75	0,48	2,10
14	90,00 en hoger	389,99 en hog.	389,99	en hog.	1,05	4,60	gem. 0,42	1,94	0,50	2,18
							min. 0,45	2,02	0,54	2,34
							gem. 0,48	2,09	0,58	2,50
							min. 0,52	2,16	0,63	2,66
							gem. 0,56	2,43	0,67½	2,82½
							min. 0,57	2,70	0,75	3,20
							gem. 0,69	2,96	0,82½	3,58
							min. 0,78	3,37	0,94	4,06
							gem. 0,87½	3,78	1,05	4,54
							min. 1,00	4,32	1,20	5,20
							gem. 1,12½	4,87	1,35	5,85
									1,80	7,90

Toelichting: De contributie volgens percentage loopt van het maximum van de vorige schaal op tot het minimum van de volgende schaal. De gegeven cijfers zijn het minimum en het gemiddelde contributiebedrag van iedere schaal

Prae-advies:
Wij menen, dat de nieuwe regeling voldoende progressie inhoudt.
6. De contributieregeling dient zodanig te zijn, dat leden met een bezoldiging van minder dan f 3000,— per jaar niet voor contributieverhoging in aanmerking komen. (Nieuwersluis.)

Prae-advies:
In het nieuwe voorstel volgt pas contributieverhoging bij een salaris hoger dan f 3125,—
Aan het voorstel van Nieuwersluis wordt dus reeds tegemoet gekomen.
7. De huidige contributieregeling te handhaven met dien verstande, dat voorzover hoger bezoldigden naar evenredigheid minder betaalden dan lager bezoldigden, zij nu meer zullen moeten betalen.

Toelichting:
De afdeling heeft ernstig bezwaar tegen de voorgestelde verhoging der contributie tot 2%. (Börn.)

Prae-advies:
Wij menen, dat de door het hoofdbestuur voorgestelde regeling tegemoet komt aan hetgeen de afdeling in haar voorstel tot uiting brengt. De voorgestelde regeling blijft beneden een bijdrage van 2%.
8. Het congres wijzige de geldende contributieregeling als volgt:

klasse:

11	gelde t/m een maximum van f 238,29 per maand,	11 gelde t/m een maximum van f 238,29 per maand,
12	van f 238,30 t/m f 268,62 contrib. per mnd. f 3,45	12 van f 238,30 t/m f 268,62 contrib. per mnd. f 3,45
13	" f 268,63 " f 303,— " " " f 3,70	13 " f 268,63 " f 303,— " " " f 3,70
14	" f 303,01 " f 346,65 " " " f 3,90	14 " f 303,01 " f 346,65 " " " f 3,90
15	" f 346,66 " f 389,90 " " " f 4,15	15 " f 346,66 " f 389,90 " " " f 4,15
16	" f 389,91 en hoger " " " f 4,60	16 " f 389,91 en hoger " " " f 4,60

Toelichting:
Hierdoor wordt een betere verdeling voor de laagste lonen verkregen. (Amsterdam.)

Prae-advies:
Het voorstel Amsterdam geeft geen aansluiting op de bestaande regeling en verdeelt de loonbedragen zowel als de contributiebedragen ongelijk. De loonbedragen der contributieklassen lopen op met onderscheidenlijk f 30,32, f 35,—, f 33,65 en f 43,25. De contributieverschillen zijn onderscheidenlijk 5, 6, 5, 6, en 11 cent per week en 20, 25, 20, 25, en 45 cent per maand. Het gezamenlijk voorstel der drie vakbonden geeft een logische aansluiting op de bestaande regeling en geeft in elk der drie nieuwe contributieklassen een verhoging van f 0,— per week onderscheidenlijk f 0,45 per maand. Zo op deze gronden als om wille van de gewenste en noodzakelijke gelijkheid der regelingen voor elk der drie organisaties ontraden wij dit voorstel.

RETRIBUTIE EN ANDERE VERGOEDINGEN.

9. Het congres bepale de retributie aan de afdelingen: voor gepensioneerde leden op f 0,20 per maand
contributieklassen I t/m XI f 0,40 per maand
contributieklassen XII t/m XIV f 0,60 per maand

Toelichting:
De door de loonsverhogingen verkregen hogere contributie-opbrengst kwam tot nu toe alleen de bondskas ten goede. De bureaunkosten zijn ook voor de afdelingen gestegen en het is dus billijk en rechtvaardig, dat ook de afdelingskassen in de hogere contributie-ontvangst delen. (Amsterdam.)

Prae-advies:

Voor de leden N.S.-personeel, alsmede voor enkele andere groepen, heeft de bondskas pas over 1951 een hogere contributie-ontvangst verkregen. De uitgaven van de bond zijn niet alleen hoger voor de post bureauekosten, maar voor bijna alle posten der begroting. Voorzover de afdelingen voldaan hebben aan haar verplichting over ieder jaar een financieel overzicht te geven, is ons de noodzaak van een verhoging der retributie niet gebleken.

10. Het congres besluite tot verhoging der vergoeding voor de secretariaten der afdelingen met meer dan één bedrijfsgroep.

Toelichting:

Had de afdeling vroeger één secretaris, nu kunnen er 2, 3 of 4 van dergelijke functionarissen zijn. Het aantal convocaties is dan groter, wat, evenals de meerdere zaalhuur, de afdelingskosten verhoogt. (Amsterdam.)

Prae-advies:

De in 1946 door de R. v. A. getroffen regeling betreft alleen de grotere afdelingen met 500 en meer leden. Wij achten voor deze afdelingen, mede op grond van de financiële overzichten, in het algemeen geen hogere vergoeding nodig. Het voorstel van Amsterdam bedoelt vermoedelijk hoofdzakelijk, dat door het bestaan van één of meer afdelingsbedrijfs groepen de huishouding van de afdeling als geheel zwaarder belast zou moeten worden geacht. In dat geval menen wij te moeten herinneren aan een soortgelijk voorstel van de afdeling Den Bosch op ons congres in Eindhoven (Dec. 1950) en verwijzen naar de daarover gevoerde discussie (zie pagina 233-234 van het verslag van bedoeld congres).

11. Aan afdelingen, die een erkend jubileum viert, wordt uit de bondskas een uitkering van f 250,— verleend ter bestrijding van de onkosten.

Toelichting:

Tal van afdelingen zijn niet in staat een jubileum in hun afdeling op passende wijze te vieren, daar de geringe

inkomsten uit de retributie en een dergelijke aderlating aan de afdelingskas niet toestaan.

Gezien het feit, dat de afdelingsjubilea van de grote massa van de leden veel meer directe betekenis hebben dan een jubileum van de gehele bond, waarmee zij slechts door middel van verslagen in de pers en orgaan in aanraking komen, lijkt het billijk de afdelingen tot het passend gedenken van haar jubilea in staat te stellen. (Leeuwarden.)

Prae-advies:

Over het algemeen kan naar de mening van het hoofdbestuur de huidige retributieregeling voldoende worden geacht, niet alleen om in de normale afdelingshuishouding te voorzien, maar ook om voor de viering van een afdelingsjubileum (een gebeurtenis, waarop reeds jaren van te voren kan worden gerekend), de nodige reserve te kweken. Uit de jaarrijks aan het hoofdbestuur in te zenden financiële overzichten van de afdeling zou eventueel bewezen moeten worden, in hoeverre het afdelingsbestuur indeg van een verantwoordde jubileumviering. Zulke noodgevallen zijn echter nog niet gebleken.

Een voorstel als het onderhavige, dat, ongeacht de grootte van de betreffende afdeling, een vaste en uniforme subsidie uit de bondskas bij het vieren van afdelingsjubilea schijnt te beogen, moet dan ook door het hoofdbestuur worden ontzand. Een oplossing van de door Leeuwarden veronderstelde moeilijkheid zou echter kunnen zijn de reeds meermalen door het hoofdbestuur opgeworpen (maar door het congres niet aanvaarde) suggestie, de retributie af te schaffen, en de afdelingen op een jaarrijks in te dienen financieel verslag en begroting van de nodige financiële middelen te voorzien.

12. Het congres besluite, de vergoeding voor verblijfskosten aan stemgerechtigde afgevaardigden naar congres en bedrijfsgroepvergaderingen als volgt te wijzigen: voor een éendaagse bijeenkomst f 5,— (oud f 4,40); voor een tweedaagse bijeenkomst f 10,— (oud f 8,80); voor een tweedaagse bijeenkomst met logies f 14,— (oud f 12,50).

Toelichting:

Het hoofdbestuur meent dat, in verband met de gestegen kosten, de thans toegekende vergoedingen onvoldoende moeten worden geacht. (Hoofdbestuur.)

9. Subsidies.

R.K. Herstellingsoordvereniging Mgr. Mutsaers	f 2.500,—
R.K. Matighedsvereniging St. Franciscus	" 250,—
Vereniging van Spoorwegpersoneel ter bestrijding der t.b.c.	" 200,—
Dr. ir. W. Hupkesfonds	" 1.000,—
Toeslag weldadigheidspostzegels	" 350,—
	f 4.300,—

11. Voorrang.

Drukkosten	f 44.400,—
Verzending	" 7.368,—
Cliché's	" 1.000,—
Tekeningen	" 500,—
Medewerkers	" 650,—
	f 53.918,—

12. Jaarverslag.

In 1952 wordt uitgegeven het verslag over de jaren 1950 en 1951. Op de begroting van 1951 is een bedrag voor het drukken van het jaarverslag opgenomen met de bedoeling dit bedrag aan de rekening 1952 toe te voegen.

18. Afdelingskosten.

Retributies 15.400 leden à f 4,80 =	f 73.920,—
2.100 " " à f 2,40 =	" 5.040,—
Vergoeding secretariats grotere afdelingen	" 2.200,—
Verlof zonder behoud van bezoldiging secretarissen grotere afdelingen	" 1.031,25
Diversen	" 300,—
	f 82.491,25

20. Bedrijfsgroep Spoorwegen.

Algemene kosten	f 1.900,—
Reis- en verblijfskosten, verzuim	" 550,—
Personeelraad	" 6.000,—
Vakgroepen	" 2.500,—
	f 10.950,—

21. Bedrijfsgroep Wegoerover.

Algemene kosten	f 1.800,—
Reis- en verblijfskosten, verzuim	" 800,—
Overleginstanties	" 900,—
	f 3.500,—

22. Bedrijfsgroep Burgerluchtvaart.

Algemene kosten	f 1.300,—
Reis- en verblijfskosten, verzuim	" 450,—
K.L.M.-Unie	" 500,—
	f 2.250,—

23. Personeellasten.

Salarissen bezoldigde dagelijks-bestuursleden en bestuurders	f 54.753,35
Salarissen administratieve krachten	" 18.685,75
Wachtgeld	" 1.952,50
	f 75.391,60
Pensioenreservering	" 20.000,—
Kinderbijslag	" 1.430,—
Vacantiebijslag	" 3.500,—
Rentezegels	" 300,—
Sociale verzekeringen	" 6.500,—
Verreveningsheffing	" 3.393,—
Toeslag spaarregeling	" 441,—
	f 110.955,60

24. Kantoorgebouw.

Conciërge (bruto)	f 2.713,88
Vacantiebijslag	" 108,56
Pensioenreservering	" 1.000,—
	f 3.822,44
Verlichting	" 250,—
Verwarming	" 1.200,—
Belastingen	" 250,—
Schoonmaak en schoonmaakartikelen	" 250,—
Onderhoud gebouw	" 850,—
Waterverbruik	" 75,—
Afschrijving gebouw	" 1.000,—
	f 7.697,44

25. Bureaukosten.

Porti	f 3.300,—
Telefoon	" 2.200,—
Afschrijving telefooninstallatie	" 400,—
Telegrammen	" 100,—
	f 6.000,—
Kantoorbehoefden	" 3.525,—
Abonnementen	" 600,—
Kosten bedrijfsinzingen	" 2.725,—
Ontwikkeling	f 1.000,—
Afschrijving bibliotheek	" 200,—
	f 1.200,—
Kosten accountant en kascontrole	" 1.000,—
Onderhoud meubilar	" 200,—
Onderhoud machines	" 250,—
Administratiekosten	" 1.000,—
Afschrijving inventaris	" 2.000,—
	f 18.500,—

PUNT VII VAN DE BESCHRIJVINGSBRIEF.

ONTWERP-BEGROTING 1952

	Definitief 1950		Begroting 1951		Begroting 1952	
	Lasten	Baten	Lasten	Baten	Lasten	Baten
1. Contributie		f 526.446,09		f 513.920,—		f 587.124,—
2. Rente		" 3.840,81		" 4.200,—		" 3.650,—
3. Abonnementen en		" 18,—		" 9,—		" 15,25
4. Nagekomen resultaten		" 1.444,58		" —,—		" —,—
<i>Organisatie.</i>						
5. Unie Vervoer	f 107,66		f —,—		f 600,—	
6. Intern. verbindingen	" 318,63		" 500,—		" 2.500,—	
7. K.A.B.	" 208.538,72		" 209.447,—		" 206.804,—	
8. Lidmaatschappen	" 1.194,28		" 89,—		" 3.395,—	
9. Subsidies	" 4.030,50		" 4.300,—		" 4.300,—	
10. Reserv. Weerstands.	" 10.000,—		" 10.000,—		" 16.000,—	
11. Voorrang	" 44.130,37		" 36.370,—		" 53.918,—	
12. Jaarverslag	" 4.151,72		" 1.500,—		" 3.000,—	
13. Propaganda	" 1.094,86		" 4.800,—		" 5.000,—	
14. Rechtskundige bijstand	" 9.267,14		" 7.500,—		" 10.000,—	
15. Nieuwe statuten	" 66,42		" —,—		" —,—	
<i>Vergaderingen.</i>						
16. Congres	" 5.122,03		" 7.500,—		" 6.500,—	
17. Bondsraad	" —,—		" —,—		" 1.000,—	
18. Afdelingskosten	" 84.440,64		" 84.590,—		" 82.491,25	
19. Bondaleiding	" 8.834,24		" 9.900,—		" 9.600,—	
20. Bedrijfsgr. Spoorwegen	" 7.219,06		" 8.450,—		" 10.950,—	
21. " " Wegvervoer	" 3.848,61		" 3.100,—		" 3.500,—	
22. " " Burgerlucht.	" 1.013,57		" 2.050,—		" 2.250,—	
23. Personeellasten	" 102.148,40		" 91.401,—		" 110.955,60	
24. Kantoorgebouw	" 6.762,75		" 6.885,—		" 7.697,44	
25. Bureauekosten	" 13.806,63		" 16.000,—		" 18.500,—	
26. Reserv. nieuw gebouw	" 5.000,—		" 5.000,—		" 10.000,—	
27. Bijzondere acties	" 770,—		" 3.000,—		" 1.000,—	
28. Bijzondere lasten	" 3.947,30		" —,—		" 5.000,—	
29. Afschrijving huizen	" 4.927,50		" —,—		" 4.927,50	
30. Reservering voor de nederdenking van het vijftigjarig bestaan	" —,—		" —,—		" 5.000,—	
31. Saldo	" 1.008,45		" 5.197,—		" 5.400,46	
	f 531.749,48	f 531.749,48	f 518.129,—	f 518.129,—	f 590.789,25	f 590.789,25

TOELICHTING OP DE BEGROTING 1952.

1. Contributie.

In 1951 is de begroting gebaseerd op 18000 betalende leden. Betaald werd, volgens de afrekening met de K.A.B., op 1 Januari door 17792 leden, op 1 April door 17304 leden, op 1 Juli door 17690 leden.

Voorzichtig geraamd is dus een schatting voor 1952 van 17500 betalende leden wel te verantwoorden, rekening houdend onder meer met de afvloeiing van het personeel bij de verschillende vervoersondernemingen. Op de voorgestelde nieuwe contributieregeling berekend, zijn de gemiddelde contributiebedragen voor de hierna genoemde groepen wel als juist aan te nemen, nu de controle niet (onderscheidenlijk nog niet) mogelijk is.

Spoorwegpersoneel gem. contr. f 38,— =	f 410.400,—
v. Gend & Loos " " 34,80 =	" 48.720,—
Autobusbedrijven " " 34,14 =	" 88.764,—
K.L.M. " " 36,— =	" 21.600,—
Gepensioneerden " " 8,40 =	" 17.640,—

Totaal gem. contr. f 33,55 = f 587.124,—

6. Internationale verbindingen.

Het in 1952 te houden congres van de Christelijke Internationale Federatie van Spoor- en Tramwegpersoneel zal in Nederland plaats vinden. Als ontvangende organisatie zullen wij, met de P.C.B., daarvoor een bedrag moeten uittrekken.

7. K.A.B.

De afdracht is voor:	
14.800 leden à f 12,74 per jaar.	f 188.552,—
100 leden beneden 19 jaar f 6,76 per jaar	" 676,—
500 vrouwelijke leden à f 6,76 per jaar	" 3.380,—
2100 gepensioneerden à f 6,76 per jaar	" 14.196,—
	f 206.804,—

8. Lidmaatschappen.

Christelijke Internationale Federatie van Spoor- en Tramwegpersoneel	f 1.500,—
Veiligheidsmuseum	" 25,—
N.I.M.T.	" 25,—
Nederlands Verkeersinstituut	" 50,—
Stichting Vrienden Nederl. Tramwegen	" 10,—
Veilig Verkeer	" 10,—
R.K. Centrale van Overheids- en Semi-overheidspersoneel	" 2.275,—
	f 3.895,—

SPOORWEGEN

DE TOESTAND VAN DE SPOORWEGEN IN EUROPA

III (slot) *)

Alle door de spoorwegen genomen en nog te nemen maatregelen, zoals die in het vorig artikel geschetst werden, zijn echter niet voldoende om het evenwicht te herstellen. Daartoe zijn tevens nodig maatregelen van overheidswege, welke zich over alle vervoerstakken uitstrekken. De laatste hoofdstukken van het rapport worden dan ook gewijd aan vervoerspolitieke maatregelen, noodzakelijk ter verbetering van de nationale en internationale positie der spoorwegen.

Het is hierbij, dat wel duidelijk naar voren komt, hoe verschillend de economische omstandigheden in de diverse landen liggen. Er dient een duidelijk onderscheid gemaakt te worden tussen landen, waar een stelsel van vrije, zij het dan ook van min of meer geleide economie bestaat en die, waar het hele vervoerwezen in een enkel (staats)-orgaan is ondergebracht.

Bij spoorwegtekorten worden van de spoorwegen onmiddellijk ingrijpende wijzigingen en omvangrijke bezuinigingen verlangd, alsof daarmee het hele euvel kan worden verholpen. De ware oorzaken van het kwaad liggen echter veel dieper. Volgens het rapport is er namelijk een groot gebied, waarop de spoorweg met de middelen, waarover hij beschikt, niet op doelmatige wijze werkzaam kan zijn. Er dienen derhalve maatregelen genomen te worden voor het op normale wijze naast elkaar bestaan van de verschillende vervoerstakken, dus coördinatie of, anders gezegd, organisatie van het vervoer.

Een overzicht wordt gegeven van de faciliteiten, die men in dit verband voor de spoorwegen noodzakelijk acht. De spoorwegen moeten door de Overheid gezien en behandeld worden, als een onderneming met een industrieel en commercieel karakter. Te hinderlijke wettelijke en reglementaire verplichtingen, bemoeiing met detailkwesties en te veelvuldige controle dienen daarom te worden vermeden.

Het spoorwegwet moet worden aangepast aan de werkelijke behoeften. Op lijnen, die werkelijk overbodig zijn, moet men kunnen overgaan tot geheel of gedeeltelijke opheffing van de treindiensten. De Overheid zal hierbij alle factoren tegen elkaar moeten afwegen en uiteindelijk de beslissing dienen te nemen. Afzonderlijk beheer voor de hoofdlijnen en voor de secundaire lijnen kan wenselijk zijn, zodat het mogelijk wordt het nadelig saldo der ten dienste van de gemeenschap gehandhaafde, doch verliesgeende lijnen ook te doen dragen door de, bij die lijnen geïnteresseerden (defensie, streek, gemeente).

De spoorweg dient vrij te zijn in de keuze van de vervoerstechniek door gebruikmaking van vrachtauto of autobus bv. voor vervoersvoorziening aan begin- en eindpunt (afhaal- en besteldiensten, toeristenvervoer). Het vervoer moet dan gezien worden als een noodzakelijk verlengstuk van het railvervoer. De mogelijkheden hierbij zijn: eigen exploitatie, exploitatie door wegvervoer-bedrijven tegen een vaste vergoeding en verder financiële deelname in wegvervoersondernemingen (het systeem van dochterondernemingen).

Beleids wordt vrijheid van handelen op tariefgebied ten einde op die wijze de spoorwegexploitatie het nodige aanpassingsvermogen te geven, waardoor ze in staat gesteld wordt de concurrentiestrijd met andere vervoerstechnieken op gelijke voet te voeren. De verplichting tot publicatie van de tarieven dient verzacht te worden en voor alle vervoersondernemingen gelijk te zijn. In het algemeen zal de Staat aan de spoorweg geen tarieven beneden het kostprijs-niveau mogen opleggen uit overwegingen van algemeen economische of politieke aard. Gebeurt zulks toch, dan zal de daar-

uit voortvloeiende derving van inkomsten ten laste van de Staat komen.

Bij de investeringspolitiek zal de Staat zich moeten laten leiden door de grote mogelijkheden, die er steeds in het spoorwegbedrijf aanwezig zullen zijn. Vernieuwing en modernisering van materieel en tractievormen maken grote investeringen nodig. Blijven deze achterwege dan zal een oherstelbare waardevermindering van het spoorwegvermogen en een groot verlies aan nationale vervoerscapaciteit ontstaan. Op vervoersgebied worden meermalen grote projecten uitgevoerd (aanleg van kanalen en wegen), waarbij niet voldoende rekening wordt gehouden met het bestaan van de spoorweg en de mogelijkheden daarvan (Twente-Rijnkanaal). Het rapport dringt daarom aan op coördinatie der investeringen op vervoersgebied in nationaal verband, waarbij aan de spoorweg ook als adviserend lichaam een belangrijke plaats toekomt.

Onlangs kwamen in de pers weer suggesties voor van de zijde van de ANWB volgens welke het Rijk de opbrengsten, uit het Wegverkeer slechts voor een gering deel besteedt aan verbetering en onderhoud van wegen. Met grote halsstarrigheid wordt van die zijde steeds weer over het hoofd gezien, dat behalve de directe kosten voor de wegen er indirecte kosten en investeringen voor het wegverkeer zijn, welke de directe verre overtreffen. Men denke hierbij aan de beveiligingsinrichtingen (verkeerspolitie, lichtsignalen) op de weg en vooral in de steden, aan de aanleg van parkeerterreinen met daaraan vaak verbonden doorbraak en afbraak van gebouwencomplexen, aan de bruggenbouw en aan dergelijke meer. Wegennet, huisvesting en parkeerterreinen vergen een steeds groter wordend deel van ons nationaal bodem-oppervlak.

Behalve de hierboven aangegeven faciliteiten zijn er maatregelen nodig van algemeen organisatorische aard, welke een rationeel gebruik van de verschillende vervoers-technieken kunnen verzekeren. Zonder organisatie van het vervoer zullen op de spoorweg aanzienlijk hogere lasten blijven drukken dan op het wegvervoer, zo beweert het rapport.

Het zal nodig zijn de vervoersplicht in bepaalde gevallen wat minder dwingend te maken, waardoor bv. meer spreiding in het spitsvervoer mogelijk zou worden. Wederom wordt gewezen op de onbillijkheid, dat de spoorwegen volledig aansprakelijk zijn voor de bewaking van de baan. Over de uitgaven voor de weg zijn maar weinig betrouwbare gegevens aanwezig, zodat een aparte administratie voor de wegkosten nodig wordt geacht. Gelijkelijkheid op het terrein van arbeidsvoorwaarden en sociale voorzieningen is eveneens nodig. De noodzakelijke vrijheid van handelen op tariefgebied zal aan zekere algemene voorschriften moeten worden onderworpen, waarbij dan tevens aandacht dient te worden geschonken aan de aansprakelijkheid van de vervoerder voor de hem toevertrouwde goederen.

Ondanks de hierboven aangegeven faciliteiten en maatregelen zal het echter nimmer mogelijk zijn een volledige gelijkheid te scheppen tussen rail- en wegvervoer, omdat de spoorwegen nu eenmaal het karakter hebben, en moeten houden, van een openbare dienst, die verplicht is zich in te stellen op de totale nationale vervoersbehoefte, ook van die vervoeren welke voor andere vervoerstechnieken te duur, te massaal of te ongelijkmatig zijn. Op deze wijze houden de spoorwegen een algemene reserve in voor de nationale vervoerscapaciteit. Het in stand houden van deze reserve legt grote lasten op de spoorwegen en is mede oorzaak van de hoge exploita-

tie-kosten. Dat juist in de spoorwegen deze nationale reserve aanwezig moet zijn, is praktisch niet anders mogelijk door de organisatie van het wegvervoer met zijn veelheid van ondernemingen en zijn uitgesproken winststreven.

De spoorweg is en moet blijven een openbaar vervoermiddel, niet om winst te maken, maar om bij doelmatig beheer zo goed mogelijke diensten aan de gemeenschap te bewijzen. Zulks zal tot gevolg hebben, dat er bij de exploitatie van de spoorweg een zeker tekort zijn zal, waarvan de omvang verband houdt met de prijs, welke de spoorweg voor zijn diensten als openbaar vervoermiddel en voor het in stand houden van de nationale vervoersreserve, kan ontvangen.

Het is dit tekort, dat volgens het rapport door de Overheid dient gedekt te worden, omdat het ontstaat door de publieke functie van het spoorwegvervoer. Soms is het mogelijk de kosten voor de publieke verichtingen te berekenen, b.v. voor postvervoer, nationale verdediging, werkliedenvervoer, forensenvervoer, e.d. Moelijker wordt het echter een dergelijke berekening ook te maken voor de kosten, welke voor de spoorweg de consequenties zijn van zijn verplichting om te allen tijde het aangeboden vervoer te verrichten. Hierbij liggen de omstandigheden en dus ook de mogelijkheden voor een regeling van land tot land verschillend.

In dit verband wordt nog de aandacht gevestigd op het zgn. eigenvervoer, daar het gevaar bestaat dat een organisatie van het vervoer haar doel zal missen, wanneer een te groot aandeel van het meest winstgevend vervoer in eigen beheer wordt verricht. Een zekere beperking hierin acht het rapport gerechtvaardigd, omdat de eigen-vervoerder te allen tijde gebruik kan blijven maken van de openbare middelen van vervoer, voornamelijk zodra deze ook voor hem voordeliger zijn bij de verzorging van zijn eigen onrendabel vervoer.

Na de oorlog heeft ook het nationale wegvervoer een enorme vlucht genomen. Daarbij werd geprofiteerd van het tijdelijk uitvallen van de spoorwegen. Nu de internationale spoorwegverbindingen weer hersteld zijn en nog belangrijk verbeterd zullen worden, vindt het rapport technologisch een ongeremde concurrentie haar gang te laten gaan.

De geregelde internationale autobu-
sdiensdiensten zouden zich dienen te beperken tot vervoer met een toeristisch karakter. Ook wil men de vrijheid hebben om zelf internationale autobu-
sdiensdiensten in te stellen. Men meent zelfs hierbij aanspraak op voorkeur te kunnen maken uit hoofde van de concessie van internationale spoorweg-
diensten. Ook bezitten de spoorwegen reeds lang de voor internationale verkeer nodige commerciële organisatie. Op gelijke gronden meent men voorkeur te kunnen verdedigen voor het internationale goederenvervoer.

Vereenvoudiging der grensformaliteiten door het sluiten van overeenkomsten tussen de staten onderling is een andere wens.

Nodig zal zijn een internationaal investeringsplan van de spoorwegen, waarbij ook gedacht wordt aan rationalisatie en standaardisatie bij de vervaardiging van spoorwegmaterieel. Door concentratie van de fabricage en door internationale verdeling der bestellingen zou men kunnen komen tot seriebouw en tot een aanzienlijke verlaging van de kostprijs.

In het laatste hoofdstuk worden de voorgestelde maatregelen als volgt samengevat:

- modernisering van de spoorwegen en de daaruit voortvloeiende verlaging van de kostprijs;
- verlening aan de spoorweg van grote faciliteiten, met name op tariefgebied en met betrekking tot het gebruik van auto's;
- een zekere gelijkmaking van de lasten van rail en weg, voor zover deze mogelijk is;
- voor zover nodig vergoeding voor bijzondere prestaties der spoorwegen, welke voortvloeien uit de functie van openbare vervoersonderneming;
- eventuele maatregelen ten einde het openbare en het zogenaamde eigen

vervoer over de weg gelijk te stellen; — bepaalde maatregelen met betrekking tot de regeling van internationale vervoeren.

De voorgestelde maatregelen dienen niet, beschouwd te worden als pogingen om het wegvervoer in een keurslijf van hinderlijke, wettelijke bepalingen te persen en om de normale, vrije ontwikkeling ervan aan banden te leggen. De spoorwegen willen zelf over voldoende bewegingsvrijheid beschikken, ten einde de hun toekomstige plaats in het vervoer in te nemen. Het zal nodig zijn het ontwikkelde programma geleidelijk doch geheel uit te voeren. Gebeurt zulks niet, dan zou het kunnen gebeuren „dat de regeringen naar meer autoritaire oplossingen worden gedreven“ (men bedoelt hier vermoedelijk nationalisatie van het vervoerswezen). De passieve vervoerspolitiek zal men moeten vervangen door een actieve politiek.

Onder passieve politiek wordt verstaan, dat men voor de spoorweg de reeds lang verouderde verplichtingen uit de tijd van het monopolie laat voortbestaan en dat men voor de andere vervoerstechnieken uitgebreide faciliteiten handhaaft. Actief zal de vervoerspolitiek genoemd kunnen worden, wanneer het vraagstuk van het op de juiste wijze samengaan van de verschillende vervoerstechnieken grondig wordt aangepakt, zodat een financiële gelijkmaking van lasten en verplichtingen ontstaat.

Wanneer we nu tot slot onze eindindruk over dit rapport samenvatten, dan moeten we constateren, dat inhoud en documentatie op een hoog zakelijk peil staan, zulks in tegenstelling met de fulminante wijze waarop het wegvervoer, en zijn verdedigers, deze materie meestal behandelen. Uiteraard maakt het rapport de indruk eenzijdig te zijn, terwijl het ook niet in alle onderdelen past op Nederlandse begrippen en toestanden. Men zal echter niet kunnen ontkennen, dat het een gedocumenteerde, eerlijke poging is om aan alle betrokken instanties de overtuiging bij te brengen, dat de organisatie van het vervoer alleen mogelijk is en juist is, wanneer in die organisatie het railvervoer zijn juiste plaats, toegekend en verzekerd wordt.

*) Zie voor I en II „Voorrang“ van 5 Juli 1951 en 5 Aug. 1951.

KINDERTOELAGE VOOR STUDERENDE KINDEREN

Onderstaande aanschrijving werd d.d. 3 September j.l. aan alle diensten, afdelingen en stations gezonden door de Administratieve Afdeling der N.S.:

„Onder verwijzing naar de A.P.V. Hoofdstuk 10 par. 8b, maken wij u er op attent, dat door het personeel, dat hiervoor in aanmerking komt, in de maand September (leefst vóór de 15de) een nieuwe aanvraag ingediend moet worden voor kindertoelage voor studerende eigen, stief- en pleegkinderen.

Voor een studerend eigen of stiefkind van 16—21 jaar kan worden volstaan met een onderwijsverklaring model AA 601A, voor een pleegkind beneden 16 jaar een vragenlijst (model AA 601B), terwijl voor een studerend pleegkind van 16—21 jaar beide modellen benodigd zijn.

Indien geen dagonderwijs meer wordt genoten, moet ook een model AA 601A worden overgelegd, ingevuld en ondertekend door het hoofd der desbetreffende onderwijsinstelling, onder vermelding van de juiste datum van het verlaten der school.

Het onder u ressorterende personeel moet er op gewezen worden, dat, indien nog dagonderwijs wordt genoten, bij niet tijdige inzending de kindertoelage ingaat op de eerste van de maand, volgende op die der inlevering en geen verrekening zal plaats vinden.

Laten onze betrokken leden zorgen, dat zij op tijd de nodige formaliteiten vervullen.

Krachtvoertuigenpersoneel

Even aandacht voor:

Het examen voor en benoeming tot mcn

De meesten onder u zullen zich de tijd nog weten te herinneren, dat er van bedrijfszijde uit geen cursussen werden georganiseerd en dat onze bond om in de grote behoefte te voorzien zelf het cursuswezen ter hand nam. Zo werden o.a. de leerlingen-machinist klaar gemaakt om met succes deel te kunnen nemen aan het examen machinist.

Daar destijds de diensten lang en zwaar waren, kwam het meer dan eens voor dat een leerling, die voor het examen stond, vroeg om in de rangdienst geplaatst te worden, om zodoende meer tijd en gelegenheid te vinden het theoretische gedeelte onder de knie te krijgen.

Voor betrokkene betekende dit het brengen van een geldelijk offer, daar in de rangdienst veel minder premie werd verdiend dan in de A.-dienst, waarin hij als regel thuis hoorde.

Had hij het ongeluk een minder goed examen te doen, dan werd door de examencommissie beslist, wanneer een herexamen kon plaats vinden, waarbij een termijn van een half jaar of een jaar normaal was.

Werden er in die periode inmiddels omcn aangesteld, dan had hij bovendien de strop in ancienniteit achterop te geraken.

Na het instellen van de bedrijfscur-sussen was het gebruikelijk, dat wanneer een leerling zakte voor het examen machinist, na een bedrijfskursus te hebben gevolgd, hij opnieuw aan een bedrijfskursus moest deelnemen. Voor de benoeming tot machinist werd hij dan in ancienniteit aan de kop geplaatst van de groep, waarmede hij examen deed met gunstig resultaat.

Daar echter enkele jaren geleden bedrijfscur-sussen in verband met de verlofverlening en het tekort aan personeel niet regelmatig konden worden gehouden, had deze regeling voor de niet-geslaagde eveneens ancienniteits-verlies tot gevolg.

Immers in verband met de onregelmatig plaatsvindende bedrijfscur-sussen werd de mogelijkheid geopend om zonder een bedrijfskursus te hebben gevolgd examen te doen voor machinist. Liet nu 'n bedrijfskursus — waaraan een niet-geslaagde verplicht was deel te nemen — lang op zich wachten, en vonden inmiddels benoemingen plaats, dan werd een niet-geslaagde, omdat hij niet aan de benoemingsvoorwaarden voldeed, gepasseerd.

Om aan dit bezwaar enigszins tegemoet te komen, werd het tijdstip tot deelneming aan het examen vervroegd en gebracht op circa 5 à 6 jaar nadat betrokkenen onder R.D.V.-verband als leerling waren benoemd. De benoemingen tot mcn (omcn) vonden na circa 8 à 9 jaren plaats, zodat er enige speling ontstond.

Door deze ruimte, was de kans zeer groot, dat een gezakte, voordat de groep, waarmede hij de eerste keer aan het examen deelnam, werd benoemd, inmiddels ook geslaagd was.

Dit was te meer van belang voor hem, omdat bovendien bepaald werd, dat — mogelijk gemaakt door bedoelde speling — degene, die slaagde bij het tweede examen, voor de benoeming tot mcn (omcn) geplaatst werd aan de voet van de groep, waarmede hij voor de eerste keer aan het examen had deelgenomen.

Wanneer iemand voor de derde keer opging, werd hij bij slagen geplaatst aan de voet van de groep, waarmede hij voor de tweede keer examen deed.

De kans op groot ancienniteitsverlies werd hierdoor opnieuw verkleind, ook al doordat de groepen als regel niet zo groot waren.

Het meest onbevredigende van deze gang van zaken was, dat het ancienniteitsverlies niet voor iedere gezakte even groot was.

Op de eerste plaats omdat de grootte der groepen niet altijd gelijk was en op de tweede plaats, omdat de mate van terugvallen in ancienniteit afhankelijk was van de plaats, welke men in zijn groep innam.

Indien nr 1 niet slaagde, was voor hem de strop groter dan voor nr 10, terwijl nr 10 laatst geen nadeel had.

De gevolgen van een onvoldoend examen waren dus voor eeneieder ongelijk, hetgeen indig enigszins mogelijk voorkomen moet worden.

Trouwens, de vraag kan gesteld worden of door deze manier van doen eigenlijk de ancienniteit niet werd verkracht. Het kon toch voorkomen, dat iemand niet werd benoemd tot mcn (omcn), ondanks het feit, dat hij aan de benoemingsvoorwaarden voldeed en volgens zijn plaats op de ancienniteitslijst voor leerlingen-machinist aan de beurt was, maar werd overgeslagen, omdat hij enige tijd geleden één-mogelijk zelfs tweemaal voor het examen was gezakt en daardoor voor de benoeming tot machinist reeds gezakt werd een lager ancienniteitsnummer te hebben.

Het terugzetten in ancienniteit van de niet-geslaagden wordt ook wel eens opgevat als een aansporing voor de kandidaten om het examen zo goed mogelijk te doen.

Los van de hierboven ontwikkelde gedachte t.a.v. de vraag of van ancienniteitsverkrachting sprake is, zouden we misschien iets voor deze opvatting kunnen voelen, indien de niet-geslaagden gelijkelijk achteruit zouden worden gesteld, maar bovendien heeft de ervaring ons geleerd, dat het lang niet altijd de in de praktijk slechtste leerlingen zijn, die een onvoldoende examen afleggen. Het resultaat van een examen is nu eenmaal van diverse factoren afhankelijk.

Om de ontwikkeling verder te volgen, wijzen we nog op het resultaat van de bespreking tussen Chef TM en een delegatie uit de Raad, welke bespreking plaats vond op 28 April en 4 Mei 1950 (zie Voorrang nr 24 van 12 Juni 1950).

Besloten werd toen, dat gezakte leerlingen-machinist in het algemeen niet opnieuw voor het volgen van een cursus zouden worden aangewezen. Nagezakte zou worden of de gezakte kandidaat volledig herexamen diende af te leggen en of hij hiervoor al dan niet een nieuwe cursus zou moeten volgen. Verder of de betreffende kandidaat herexamen zou moeten afleggen voor een of meer onderdelen van het examenprogramma en of hij hiervoor al of niet een nieuwe cursus zou moeten volgen, dan wel naar één der instructeurs zou moeten worden verwezen.

De praktijk nu heeft sindsdien uitgegeven, dat het vrijwel steeds voorkomt, dat de gezakten naar de instructeurs worden verwezen om te worden bijgespijkerd en het volgen van een nieuwe cursus niet nodig is.

Hierdoor kunnen betrokkenen eerder herexamineerd worden.

Daaruit vloeit eveneens voort, dat de indeling bij de volgende groep overbodig is, omdat van volledig zakken geen sprake is, maar de betrokkenen een zgn. taak krijgen. Deze maatregel betekent niet alleen een voordeel voor betrokkenen, maar ook voor de N.S. Aan het volgen van een cursus zijn uiteraard kosten verbonden, maar bovendien behoeven deze mensen niet meer vrijgemaakt te worden van dienst, hetgeen de verlofverlening ten goede komt.

Om nu al de geschetste moeilijkheden en bezwaren uit de weg te gaan, heeft de Dienst van TM de knoop radicaal doorgehakt en wordt iedere leerling, die in verband met de nieuwe bevorderingsregel ± 8 jaren onder R.D.V.-verband is geweest, geslaagd is voor het examen men en overigens ook aan de gestelde eisen voldoet, voor benoeming tot machinist voorgedragen in volgorde van ancienniteit.

Er wordt dus geen rekening meer gehouden met het feit of iemand één of meerdere malen is gezakt, maar gekken wordt naar de factoren: vereiste aantal dienstjaren, voldoen aan art. 81 A.R.D., geschiktheid en bekwaamheid. Wij kunnen ons, gezien de bezwaren aan de vroegere regelingen verbonden, met deze maatregel volkomen veren-

gen. De stimulans om een goed examen te doen is o.l. voldoende aanwezig, doordat bevoegde leerlingen doorlopen naar maximum 204.

Daarbij komt nog, dat ook het gevoel een woordje meespreekt. Niemand — daarvan zijn we overtuigd — doet een slecht examen, omdat hij het fijn vindt te zakken.

We vertrouwen, dat we door dit overzicht er in geslaagd zijn u duidelijk te maken, dat er ook in dit opzicht in de loop der jaren het een en ander is gebeurd ten voordele van het krachtvoertuigenpersoneel.

Tot slot willen we nog op een ander aspect wijzen. Hierboven vermeldden we dat naar drie factoren, waaraan een leerling moet voldoen, gekeken wordt.

Een van deze factoren is geschiktheid en bekwaamheid. Het kan voorkomen, dat ook al is iemand volgens ancienniteit voor benoeming tot mcn aan de beurt en ook al heeft hij voldaan aan art. 81 A.R.D., de dienstuitvoering van dien aard is, dat de Depôtchef onmogelijk een gunstig advies kan uitbrengen en adviseert de benoeming een bepaalde tijd aan te houden. De vraag komt op: hoe wordt in zo'n geval het ancienniteitsnummer als mcn vastgesteld, indien benoeming later plaats vindt. Wij achten deze vraag van voldoende belang, om ze in bespreking te brengen. We komen hierop nog nader terug.

Uit het Buitenland

Sabotage van de sociale zekerheid der (Belgische) spoormannen

Dit is de kop van een artikel in De Rechte Lijn van 10 Augustus j.l.

De Kas der Sociale Werken, ongeveer te vergelijken met ons ziekenfonds, heeft de laatste jaren niet onbelangrijke tekorten opgeleverd.

Het ligt voor de hand dat de directie der Belgische Spoorwegen naar middelen zoekt om deze ongezonde toestand te verbeteren.

De vakorganisaties ondersteunen waar mogelijk die pogingen voor zover zij redelijk verantwoord zijn.

Naar de mening van het Christen Syndicaat is de directie te ver gegaan in haar interpretatie van art. 23 van het Algemeen Besluit 14 van 1929! In dit artikel staat onder meer:

„De bedienden die, naar bewezen is, ongewettigde uitgaven aan de kassen der maatschappelijke verzekering hebben veroorzaakt, worden geldelijk aansprakelijk gesteld voor deze uitgaven.”

Al wie Nederlands verstaat, zegt De Rechte Lijn, kan hieraan geen andere betekenis toekennen, dan uitgaven die niet volstrekt noodzakelijk waren ter verbetering of voor het herstel van de gezondheid van betrokkenen.

Helemaal mis, zegt de directie! Zij legt dit artikel zo uit, dat onkosten voortvloeiende uit ongevallen overkomen buiten dienst, niet ten laste

van de kas der Sociale Werken mogen worden gebracht.

Wanneer dus een aangesloten personeel zich tijdens zijn rustdag of verlof onvrijwillig verwondt of een ongeval overkomt, moet hij de kosten die daaruit voortvloeien, zelf dragen.

Er zijn gevallen bekend waarin de betrokkenen werden verplicht tot terugbetaling van bedragen, soms van een paar duizend francs.

Tegen deze „saneringsmethode” heeft het Christen Syndicaat protest aangetekend.

Het dacht, schrijft De Rechte Lijn, dat het voldoende zou zijn te wijzen op de tekst van de wet, waarin onder meer wordt bepaald dat de voorzieningen worden geweigerd aan degene, die zich opzettelijk verwondt, doet verwonden of ziek maakt. Deze wettelijke bepalingen zijn niet van toepassing op het personeel van de Belgische Spoorwegen op voorwaarde dat deze aan haar personeel voordelen verstrekt die tenminste gelijk zijn aan hetgeen waarin de wet voorziet.

Het Christen Syndicaat heeft zijn bezwaren uitvoerig gemotiveerd en de motie ter kennis van de directie gebracht. Deze heeft het stuk aan de bevoegde diensten ter bestudering doorgegeven.

Na zes maanden studie kwam het antwoord van de directie binnen. Hierin wordt onder meer vastgesteld: „Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat onze maatschappij oppermachtig haar stelsel van sociale zekerheid mag vaststellen en dat de statuten en reglementen niet nauwkeurig in de zin van de wet moeten geïnterpreteerd worden.”

De argeloze lezer zou denken, een citaat van 50 jaar geleden onder ogen te hebben; neen het werd 9 Februari 1951 geschreven!

De Rechte Lijn vraagt zich af of dit het advies is van de juristen van de N.M.B.S. en voegt er nog een aantal niet bepaald vriendelijke opmerkingen aan toe.

Intussen is de zaak hiermee niet af. De pogingen om aan deze ongewenste toestand een einde te maken, worden met verdubbelde kracht voortgezet.

WEGVERVOER

N.T.M.

De pensioengrondslag

Door de Directie van de N.T.M. werd per dienstorder aan het personeel medegedeeld, dat per 1 October a.s. de loonbijlagen van 1 Jan. en 19 Maart 1951 als vaste bijslag beschouwd zullen worden.

Dit betekent dus dat met ingang van die datum de bijlagen in de pensioengrondslag worden opgenomen, waardoor dus loon en pensioengrondslag met elkaar in overeenstemming zijn gebracht.

Wellicht ten overvloede delen wij, nog mede, dat nu dus ook de pensioenpremie van de verhoogde pensioengrondslag moet worden betaald.

SAMEN PROBEREN

Er gebeuren de laatste tijd nogal eens ongelukken bij het spoortje. De dagbladen zijn er meestal vrij bij om zulke onregelmatigheden — al dan niet versierd — in de étalage van de publieke opinie te plaatsen en dikwijls heeft men meteen ook al uitgevonden waaraan het ongeval te wijten is.

Wij gaan daarop thans niet in. We stellen alleen vast, dat er onregelmatigheden plaats hebben en dat het spoor én het personeel daarmee geen goede beurt maken.

Natuurlijk is het niet zo, dat er van een algemene verslappung van accurate of verantwoordelijkheidsbesef moet worden gesproken, maar het is wel zo, dat elke onregelmatigheid in de trein- en rangeerdienst ons opnieuw moet inscherpen tot concentratie op hetgeen we doen.

Ongevallen zijn gevaarlijk voor mensen en goederen, veroorzaken veel materiële schade en knagen aan de

goede naam van de N.S. en haar personeel.

Een tweede puntje waarvoor wij aandacht vragen, is de statistiek van manco's en beschadigingen in het goederenvervoer.

We zullen ons hier onthouden van cijfers, maar ook op dit punt is speciale aandacht vereist.

Hier zullen de mannen van het spoor én die van v. Gend & Loos de handen ineen moeten slaan, ten einde de manco's en beschadigingen tot een minimum terug te brengen. Het is best! dubbel en dwars de moeite waard.

Wij voor ons geloven, dat beide personen, alléén of de twee hier gesignaleerde punten een kerstgratificatie zouden kunnen verdienen!

Vrienden van N.S. en v. Gend & Loos, laten we samen én ieder op zijn eigen plaats proberen het beter, nauwkeurig, met meer geconcentreerde aandacht te gaan doen.

Het is per slot van rekening óók ons eigen welbegrepen belang.

M. O. D. 1516a f s c h r i f t

BT

6.356.3

28.7.51 23.21

24 AUG 1951

ACD/118636

postmerk

ALGEMENE BOND VAN SPOOR- TRAM/ en NEVENBEDRIJVENPERSONEEL
 Secretariaat: Prinsengracht 739 Amsterdam -C Tel. 2097

AAN DE LEDEN

Amsterdam, datum

Waarde Makkers,

Op ons congres d.d. 23 en 24 April j.l. hebben wij in het verslag van de Landelijk Penningmeester gesproken over de scheve verhouding wat betreft het aan ons opgeven van verandering van functie en salarisverhoging.

Daar onze bond niet zoals de Unie-bonden via Hgb regelmatig hiervan op de hoogte wordt gehouden, zijn wij aangewezen op de welwillende medewerking van onze leden.

Velen gaven reeds veranderingen door, maar even zovelen verzuimden dit. Hierdoor, kameraden, komen wij soms voor lastige situaties te staan en komt het b.v. voor, dat een MACHINIST of ADJUNCT COMMIES evenveel contributie betaald als een RANGEERDER of ONDERLADINGMEESTER. Het moet ook U duidelijk zijn dat zo een verhouding ontoelaatbaar is en ten congresse werd danook een besluit genomen, een HERREGISTRATIE te bewerkstelligen.

En hiervoor, kameraden, hebben wij Uw hulp nodig. Wij doen U hierbij een contributietabel toekomen en naar de hand daarvan kunt U zelf controleren of het juiste bedrag wordt betaald. Duidelijkheidshalve maken wij U er op attent dat hier geen sprake is van een contributieverhoging, maar de bestaande tabel wordt aangehouden.

Kameraden, na ontvangst van deze circulaire zullen zij die in een plaats woonachtig zijn waar een afdelingsbestuur aanwezig is, een dezer dagen een bestuurder of medewerker op bezoek krijgen die een en ander nog zal toelichten. Voor hen, die als z.g. verspreid lid bij ons aangesloten zijn, verzoeken wij zelf het juiste bedrag aan de bode te gaan betalen.

Wij vertrouwen er op dat U deze rechtvaardige regeling zult toejuichen en alle medewerking verleent, aan de bestaande scheve verhouding een einde te maken.

Inmiddels met kameraadschappelijke groeten,

voor het hoofdbestuur,

M.A. Janssen, penningm.

CONTRIBUTIESCHAAL

KLASSE	LOON PER WEEK	LOON PER MAAND	CONTR.p.w.
1	t/m 9,99	t/m 43,29	f 0,20
2	f 10 t/m 19,99	f 43,30 t/m 86,62	0,30
3	20 t/m 29,99	86,63 t/m 129,95	0,40
4	30 t/m 39,99	129,96 t/m 173,29	0,50
5	40 t/m 49,99	173,30 t/m 213,29	0,60
6	50 t/m 59,99	213,30 t/m 259,96	0,70
7	60 en hoger	259,97 en hoger	0,80

Voor contributieheffing komt in aanmerking het bedrag van het basisloon, vermeerderd met het bedrag aan vaste toelagen en verminderd met het bedrag der verplichte pensioenkorting.

KINDERTOESLAGEN KOMEN NIET VOOR BEREKENING IN AANMERKING

Voor jeugdige personen t/m 17 jaar geldt, onverschillig voor welke klasse zij in aanmerking zouden komen, steeds klasse I.

Utr.

110036

B

VERTROUWELIJK

3.21	3.21	6.35
01.4	02.216	01.145

Verbinding: 19
C/3-490'51 STN (verv.)

Datum: ~~23~~ 7 JUL 1951

Betreft: Chr. Ultzen

ACD/114790

Co 110036

Schuttlas is samelyd

Ten verfolge op het rapport van Verb. 19
C/3-490'51 STN dd 23-5-51, kan nog het volgende
worden gerapporteerd:

CHRISTIAAN ULTZEN (13-6-1900), wagenbestuurder
NS, die voor de keuring is geweest, is goed-
gekeurd voor een volledige dagtaak. Op een
vraag hoe hij dit wist, zeide Ultzen dat dit
zijn zaak was, maar dat degenen die hem hadden
gekeurd niet wisten dat hij van de uitslag
van de keuring op de hoogte was.
De door Ultzen in de keuringscommissie gekozen
arts was Dr. Polak uit Amsterdam, vermoedelijk
medisch adviseur der EVC.

*Ant. m P.D.'s.
van Schuttlas*

GEZIEN

OP KAART
ACD/60
DA: 1-10-51
PAR: <i>e</i>

UITTREKSEL

Uit : OD 345

Naam: MAANDRAPPORTEN NOORD-HOLLAND

Voor : OD 1515

Naam: BOND VAN SPOOR-TRAM-en ATO PERSONEEL, aan-
gesl.bij de EVC.

Ag. nr: 113076

Afz. : I.D. Haarlem

Datum: Juni 1951

Aard van het stuk: Betreft: Maandoverzicht Noord- Holland over de maand Juni 1951

.....

In het C.P.N.-kantoor, Schoterweg 22, werd op Vrijdagavond 8 Juni 1951, een besloten vergadering gehouden waaraan deelnamen: Han BINDELS; A.LANDWEHR Johann; W.K.KLOEKE en twee onbekenden.

Kennelijk betrof het hier een vergadering van GPN-ers werkzaam bij "Spoor en Tram". (10854)

Uitgetr. door: T.G.

Op aanwijzing van: B III t

Datum: 13.11.51

D 38-10 000 § 10204 - 51

M. O. D. 1515

BV

25.7.51

Wtucht

a f s c h r i f t

ALGEMENE BOND VAN SPOOR- TRAM- en NEVENBEDRIJVENPERSONEEL
Secretariaat Prinsengracht 739 Amsterdam Tel. 32087
S/H/B/ circ./5

Aan de Voorzitter, secretaris
en penningmeesters van de
afdelingen.

Waarde Makkers,

Hierbij ontvangt U van ons een INSTRUCTIE-brief
verband houdende met de herregistratie der contributie-inning.

Uw penningmeester heeft voor ieder lid van Uw afdeling een
circulaire toegezonden gekregen met de bedoeling dat deze zo
spoedig mogelijk aan het betreffende lid wordt toegezonden.
Het is echter noodzakelijk, dat alvorens hiertoe wordt over-
gegaan Uw bestuur een organisatie mogelijkheid schept dat
na het versturen der circulaires de daarop volgende dagen
de leden persoonlijk worden bezocht om eventuele bezwaren of
misverstanden recht te zetten.

Onderschat deze opdracht niet, want ontegenzeggelijk zal ook
in Uw afdeling enige reacties op de circulaire volgen.
Kameraden, wij zijn er van overtuigd, dat gij als bestuurder
zult begrijpen dat de scheve verhoudingen, waarover in de
circulaire wordt gesproken zo spoedig mogelijk opgelost
moeten worden.

Wat wij U danook opdragen is niets meer dan een congresbesluit .
Wij rekenen er dan ook op dat U alles in het werk zal stellen
Uw geheel in te zetten om deze HERREGISTRATIE vlot te doen
verlopen en zodoende een gezonde contributieregeling in onze
organisatie te scheppen.

Als afdelingsbestuur zal het daarom in de toekomst ook Uw
taak zijn regelmatig promoties of andere inkomstenverhogingen
te blijven controleren, zodat een zuivere contributiebetaling
daarmee gelijke tred houdt.

Zodra in Uw afdeling deze zaak geregeld is, moet de penning-
meester onmiddellijk de bode de eventuele veranderingen door-
geven, doch ook een overzicht toezenden aan onze landelijk
penningmeester, kameraad Janssen.

Kameraden, wij verwachten spoedig enig bericht van U omtrent
de in dit schrijven bedoelde werkzaamheden en verblijven met
kameraadschappelijke groeten,

voor het hoofdbestuur,

w.g. H. Blekman, secretaris.

In 0101515

BV

25.7.51

Wm.

a f s c h r i f t

ALGEMENE BOND VAN SPOOR- TRAM- en NEVENBEDRIJVENPERSONEEL
Secretariaat Prinsengracht 739 Amsterdam Tel. 32097

S/H/B/ circ./6

Aan de Voorzitter, secretaris
en penningmeesters van de
afdelingen.

Waarde Makkers,

Het is U allen bekend dat wij iedere 14 dagen aan ongeveer 2000 anders georganiseerde kameraden "Ons Orgaan" toezenden. Naar aanleiding hiervan hebben wij enige dagen geleden al deze kameraden een circulaire doen toekomen waarin wij hen, geheel vrijblijvend, verzochten indien zij onze krant op prijs stelden een jaarlijkse ondersteuning daarvoor af te staan. Wij stellen het op prijs, U te kunnen mededelen dat de reacties daarop niet uit zijn gebleven en verschillende bijdragen reeds bij ons zijn binnengekomen.

Wij menen echter dat het goed is als Uw bestuur op de hoogte is aan wie wij in Uw plaats regelmatig de krant toezenden en doen U dan ook hierbij de adressen van deze kameraden toekomen.

Wij hebben deze aan Uw secretariaat toegezonden en het is nodig dat gij met elkaar eens overweegt hoe of het beste deze lezers NIET leden van onze bond bezocht kunnen worden om in persoonlijke gesprekken met deze kameraden op de hoogte te worden gesteld van hetgeen zij van "Ons Orgaan" denken. Goed is het, bij deze gesprekken te wijzen op de mogelijkheid dat ook zij in de gelegenheid zijn ingezonden artikelen op te zenden of op- en aanmerkingen aan ons kenbaar te maken.

Het behoeft geen nader betoog dat uit het persoonlijk bezoeken van deze lezers goede contactadressen voort kunnen vloeien die voor het werk van onze organisatie van het allergrootste belang moet worden geacht.

Kameraden, wij vertrouwen er dan ook op dat U het toezenden van deze adressen niet als een formaliteit beschouwd, maar met elkaar een oplossing weet te scheppen deze adressen te gaan bezoeken. Laten wij goed beseffen dat onze krant een belangrijk middel is de invloed van onze bond nog meer uit te breiden en indien onze krant gedragen en gecorrigeerd door het vervoerpersoneel nog meer op het bedrijf wordt afgesteld, zal dat ontegenzeggelijk grote voordelen met zich brengen.

Wij spreken daarom dan ook af dat U alles in het werk zal stellen deze belangrijke kwestie ten uitvoer te brengen en zien met belangstelling berichten hierover van U tegemoet.

Inmiddels met kameraadschappelijke groeten,

voor het hoofdbestuur,

w.g. H. Blekman, secretaris.

In O. D 1515.

NOTA

Aan HD, voor DVE
Van HB.

No.: 112929, CO 105906.

Op het E.V.C.-looncongres van 10-3-'51 te Amsterdam werd bij de discussies ook het woord gevoerd door zekere OVERVEEN (phonetisch) uit Groningen. Hij beweerde lid te zijn van het N.V.V. en tot het Spoorweg-personeel te Groningen te behoren.

In Groningen was hij nòch bij de bevolkingsadministratie, nòch bij de N.S. bekend. Verzocht wordt te trachten zijn identiteit bij Uw relatie N.S. te doen vaststellen.

(B V)
k

HB, 24 Juli 1951.

U.
Bij Dike vraag reeds aan NS postkant: Naarom in de plaats
de lijst oekropen van NS deelnemers, welke H in verschillende
bereicht maakt hebben. DVE 30/7/51

N O T A

bij ACD 111891
van: DVE

De van relatie N.S. ontvangen lijst van personeel N.S. heeft betrekking op personen die het CONGRES SPOOR-EVC gehouden te Hilversum 23-24 April 1951, hebben bezocht en niet, zoals abusievelijk werd vermeld, het Loongongres 1951.

DVE, 25 September 1951

02 15-15
6.35
05.15

3.21
01.4 - 6.35
6.35
01.4 - 3.21
22 JUNI 1951
ACD/111891

OP KAART
ACD/478
DAI: 20/7-7
PAR: 27

RAPPORT van D.

Betreft: Personalia van N.S. personeelsleden EVC congres

OP KAART
ACD/46
DAI: 22/10/51
PAR: 12

Dit was fout opgegeven. Moet zijn. 1951.
Benochten Congres. "Spoor-E.V.C." te Hilversum op
23-24-4-51. Kaarten en I.D.S. zijn overeenkomstig gewijzigd.

Bijgaand schrijven ontvangen van relatie NS.

DVE, 21 Juni 1951.

Personalia van N.S.-personeelsleden E.V.C.-Congres 1951.

11891

bere x1
nummer
bevoegd
aan h. de
aan h. de
10 april
1951
Amsterdam
Wijk
geboort.
O. u.
c. h. van
c. f. van
P. D.

Geen
bevoegd
van
nummer
aan
aan h. de
24 april
1951
word
geboort.

- BAKENDRECHT, Bastiaan, geboren te Rotterdam, 3-2-1898, hoofdconduc-
teur N.S. te Rotterdam-D.P., wonende te Rotterdam,
Kesselastraat 45-a.
- BAER, DE, Pieter, geboren te Zwijndrecht, 9-10-1923, rangeerder N.S.
te Amsterdam-Rietlanden, wonende te Amsterdam, Suwatra-
straat 240-III.
- BELTMAN, Willem, geboren te Deventer, 29-6-1922, leerling-machinist
te Zwolle, wonende te Zwollerkerkspol, Parallelweg 19 of
te Zwolle, Kiland 37.
- BENNEKOM, VAN, Gerrit Jan, geboren te Scherpenseel, 6-4-1892, weg-
werker N.S. in ploeg 15, Insp. Amsterdam, wonende te
Uitgeest, Tulpestraat 4 of Koepad 4.
- BOER, DE, Goitsen, geboren te Leeuwarden, 12-4-1907, wegwerker N.S.
in ploeg 15, Insp. Groningen, wonende te Leeuwarden,
Tabacostraat 1 of Tagabostraat 1.
- BREGOMJE, Johannes Hendricus, geboren te Amsterdam, 4-12-1899,
wagenbestuurder N.S. te Utrecht-Stoom, wonende te Ut-
recht, Asselijnstraat 13-bis-a.
- BROEK, VAN DER, Brand, geboren 4-8-1892 te Putten, hoofdconduc-
teur N.S. te Amsterdam-C.S., wonende te Amsterdam, Solebay-
straat 72-2-h. Wordt met ingang van 23-5-1951 ontslagen.
- BILLEN, VAN, Andries, geboren te Apeldoorn, 27-5-1897, locomotief-
bankwerker N.S. te Zwolle, wonende te Zwolle, Beuken-
straat 111.
- BIKELBOOM, Lukas, geboren te Arnhem, 9-3-1900, wagenlichter N.S.
te 's-Gravenhage, wonende te 's-Gravenhage, Stuijve-
sandstraat 66.
- BREVEN, Jan, geboren te Nijmegen, 15-6-1912, rangeerder N.S. te
Amsterdam-Rietlanden, wonende te Amsterdam, Niasstraat
73.
- BROEN, Maarten, geboren te Rotterdam, 12-10-1911, electriciën N.S.
te Utrecht Electr. Tractie, wonende te Jutphaas, Verl.
Hooggravenweg 8.
- BROOT, DE, Geert, geboren te Bellingwolde, 7-5-1907, eerste bank-
werker-seinwerker N.S. te Haarlem, wonende te Amster-
dam, Marco Polostraat 179 of Daniël Spalpertstraat 38-
III.
- HAANTJES, Willem Hendrik, geboren te Amsterdam, 26-12-1903, stations
arbeider te Amsterdam-C.S., wonende te Amsterdam,
Spaarndammerstraat 110-huis.
- HESSELIING, Aldert, geboren te Oude-Pekela, 21-2-1916, conducteur
N.S. te Amsterdam-Watergraafsamer, wonende te Amster-
dam, Ortheliusstraat 274-III.

- lie + 2241984*
Markt
- X | HOPMAN, Abraham, geboren te Amsterdam, 4-4-1894, hoofdconductor N.S. te Nijmegen, wonende te Nijmegen, Beendstraat 25.
- X | HUBBOTSSE, Peter Adriaan, geboren te Middelburg, 18-7-1896, eerste-wielwerker N.S. te Den Haag, wonende te Den Haag, Zuiderparklaan 432.
- X | JACOBS, Johannes Abraham, geboren te Amsterdam, 7-3-1893, adjunct-commissie te Amsterdam-Rijntlanden N.S., wonende te Amsterdam, Botiefstraat 11 of 11-III. Word met ingang van 20-4-1951 ontslagen.
- X | JANSSON, Marinus Albertus, geboren te Amsterdam, 14-2-1906, rangeerder te Amsterdam-Rijntlanden, wonende te Amsterdam, Wijtenbachstraat 107-III.
- X | JONG, JE., Gjalp, geboren te Korteweg (gemeente Opsterland), 23-6-1895, wagenbestuurder te Amsterdam-C.S., wonende te Amsterdam, Corn. Dirksstraat 5-II.
- X | KORT, Cornelis, geboren te Hensbroek, 12-11-1907, rangeerder te Amsterdam-Rijntlanden, wonende te Amsterdam, Delistraat 13-1.
- X | KORVER, Eduard Jan, geboren te Groningen, 11-6-1901, wagenbestuurder N.S. te Amersfoort, wonende te Amersfoort, Arnhemweg 96.
- X | KRETSCHMAN, Hendrikus, geboren te Leeuwarden, 15-9-1899, wagenbestuurder N.S. te Amsterdam-C.S., wonende te Amsterdam, Hoefweg 306-III.
- X | KUNST, Beno, geboren te Oude-Pekela, 29-11-1898, machinist te Groningen, wonende te Groningen, Kortemanstraat 4-b.
- X | LANDELIK, Jacob, geboren te Groningen, 3-2-1893, eerste-wagenmeester te Utrecht-Stoon, wonende te Utrecht, Venstraat 12. Word met ingang van 1-9-1950 ontslagen.
- X | LANDERIS, Simon, geboren te Amsterdam, 12-4-1899, rangeerder te Amsterdam-Rijntlanden, wonende te Amsterdam, Bataviastraat 3-III.
- X | LOGCHIES, Bartholomeus, geboren te Amsterdam, 7-5-1899, rangeerder te Amsterdam-C.S., wonende te Amsterdam, 2-e Jacob v. Campenstraat 135-II.
- X | LOVEREN, (VAN), Johannes Clarinus (of Clasimus), geboren te Utrecht, 1-7-1915, stoker te Utrecht Hessel-Electr.-fractie, wonende te Utrecht, Samatrastraat 25-bis.
- X | MEULEN, VAN DER, Ludolf Albert, geboren te Deventer, 4-4-1893, ploegbaas te Haarlem-Centrale Werkplaats, wonende te Haarlem, Kennemerstraat 18 of 18 sw.
- X | MOE, Art., geboren te Vlissingen, 20-8-1896, machinist te Rotterdam-Feljenoord, wonende te Rotterdam, Blokweg 27 of 27-b.
- X | MULDER, Minte, geboren te Groningen, 12-5-1904, onderladingmeester te Amersfoort, wonende te Amersfoort, Palmstraat 242.
- 444*

- X1 | NEDERLAND, Johan Willem, geboren te Middelburg, 15-12-1897, machi-
 ne-bankwerker te Tilburg-Centrale Werkplaats, wonende
 te Tilburg, Bisschop Sminiusstraat 1.
- X | OHM, Hendrik Wilhelm Gerardus, geboren te Amsterdam, 17-1-1898,
 loodman N.S. te Amsterdam-Rietlanden, wonende te
 Amsterdam, Jan den Haenstraat 24-III.
- X | OOSTERHOUT, VAN, Jan Willem, geboren te Loon op Zand, 30-6-1893,
 Fijtuigpoetsar te Rotterdam-D.P., wonende te Rotterdam,
 Schaarweide 49.
- X | OUDEWEETERING, VAN DE, Johan Hendrik, geboren te Amsterdam,
 27-1-1901, machinist N.S. te Amsterdam-Rietlanden,
 wonende te Amsterdam, Sumatrastraat 140-III.
- X | PELORIN, Franciscus, geboren te Rheden, 23-6-1911, brugwerker N.S.
 te Devanter, wonende te Zutphen, Buitensingel 206 of
 Waterstraat 12 te Zutphen.
- X | PLOEG, (VAN DE), Jan Gerardus, geboren te Amsterdam, 19-10-1921,
 leerling-machinist te Zwolle, wonende te Zwolle, Kook-
 kerkstraat 8-3 of Kleine Voert 9.
- X | POL, Jan, geboren te Ede, 17-2-1918, rangeerder N.S. te Utrecht,
 wonende te Utrecht, Laurens Heemstraat 1.
- X | ROMIE, Petrus, geboren te Haarlem, 10-10-1898, draaier N.S. te
 Haarlem-Centrale Werkplaats, wonende te Haarlem,
 2-e Theemstraat 54.
- X | SCHULZE, Frederik Christiaan, geboren te Amsterdam, 27-5-1903,
 hoofdconductor te Amsterdam-C.S., wonende te Amster-
 dam, Jan de Haenstraat 16-III.
- X | SEKERIS, Christiaan, geboren te 's-Gravenhage, 7-8-1898, machinist
 N.S. te 's-Gravenhage, wonende te 's-Gravenhage,
 Damstraat 47 of 105.
- X | SLIK, Geert Hendrik, geboren te Amsterdam, 1-7-1906, machinist te
 Rotterdam-Feijenoord, wonende te Rotterdam, Erielse-
 laan 196-II.
- X | SLUITERS, Willem Frans Nicolaas Stephanus Johan, geboren te Den
 Haag, 2-9-1890, technisch-ambtenaar 2-e Klasse N.S.
 te Utrecht-Hgb, wonende te Utrecht, Merwedekade 205.
- X | STEFFENS, Cornelis, geboren te Steenwijk, 4-1-1898, machinist N.S.
 te Utrecht-Stoom, wonende te Zullen, Herman Meded-
 straat 33.
- X | STEVENS, Marinus Willem, geboren te Rotterdam, 13-5-1897, wegwerker
 N.S. in ploeg 55, Insp. Amsterdam, wonende te Amster-
 dam, Delistraat 10-II.
- X | STROBOS, Berend, geboren te Wildervank, 13-10-1919, locomotief-
 bankwerker te Leidschendam-Voorburg, wonende te Den
 Haag, Jan Blankenstraat 73 of Roosendaalseweg 770.

XI X SHILD, Johannes George, geboren te Zwolle, 6-4-1925, electriciën N.S. te Utrecht Onderhoudsbureau Hgb-3, wonende te Utrecht, van Swinestraat 99.

XI X STRUIWICH of STHUIWICH, Hendrik, geboren te Groningen, 21-10-1898, machinist N.S. te Hengelo, wonende te Hengelo, Dour-ningeweg of -straat 49-P.

XI X TIBBE, George, geboren te Utrecht, 3-3-1918, arbeider N.S. te Haarlem-Centrale Werkplaats, wonende te Haarlem, Kamperstraat 5-R.

XI X TEJEBURG, Jacobus, geboren te Rotterdam, 1-4-1896, machinist N.S. te Rotterdam-Feljenoord, wonende te Rotterdam, (West)Var-hanoordseweg 207-b.

XI X ULTZEN, Christiaan, geboren te Utrecht, 13-6-1900, wagenbestuurder N.S. te Utrecht-Stoom, wonende te Utrecht, Alb. Thijns-straat 5-bis.

XI X VEEN, VANDER, Dirk Jan, geboren te Zutphen, 17-7-1904, eerste-arbeider N.S., d.d. wagenlichter te Zutphen, wonende te Zutphen, Marschweg 303.

XI X VERKES, Petrus Joannes, geboren te Weert, 14-7-1897, wagenbestuurder te Utrecht-Stoom, wonende te Zuilen, Adelboldstraat 46. Verdt met ingang van 10-12-1951 ontlagen.

XI X VOERT, VAN DE, Hendrik, geboren te Rheden, 14-9-1892, electriciën N.S. te Grailoo-Stapelplaats, wonende te Hilversum, Neptunusstraat 49.

XI X WILDEGST, Bertus, geboren te Amsterdam, 25-11-1909, motor-bankwerker te Haarlem-Centrale Werkplaats, wonende te Haarlem, St. Davostraat 11 of Vondelweg 104.

XI X ZURCHER, Erik, geboren te Sloten, 10-7-1897, commissie-titular N.S. te Utrecht Hgb, wonende te Utrecht, Busken Hueterstraat 5.

XI X ZWART, Cornelis Andries, geboren te Haarlem, 31-5-1902, eerste-vakman-electriciën te Arnhem Electr.-Tractie, wonende te Arnhem, Boulev. Heuvelink 119.

De hiernavolgende personen komen in het N.S.-kaartregister NIET voor

XI X H. Biekman te Amsterdam.

XI X de Boer NZHVB te Amsterdam.

XI X B. v.d. Broek te Amsterdam.

XI X J. Groen NZHVB te Haarlem.

XI X Heijink te Hilversum.

XI X L. de Jong te Amsterdam.

XI X D. Kleinsma 11-5-1893.

XI X Kleijweg.

XI X Koet monteur te Utrecht (ATO).

XI X Hoek loodsarb. te Almelo (ATO).

XI X Bannijn besteller Amsterdam (ATO).

XI X A. Lenting NEM te Hilversum.

XI X H.J. Meijers, 14-11-1917.

XI X Bunts te Groningen, pla. 48 jaar.

XI X Vink NEM.

XI X J.J. van Wijngaarden 5-10-1911.

4616.

Ulthuis

7 JUNI 1951 *BR 1515*
ACD/110818

GEHEIM

Verbinding: 19
C/3 no 538'51 STN

Datum: 5-6-51 *63563*

Schutblad i...
19655
6212-1-634

Onderwerp: Bespreking tussen enige leden van de ABSTN.
Bond van Spoor- Tram en Nevenbedrijven-
personeel, gehouden op 30-5-51.

OP KAART
ACD/110818
DAT. 14/8-51
P.K. 548

Berichtgever betrouwbaar
Waardering bericht idem

In de avond van 30-5-51 werd tijdens een vergadering van "De Metaal" in het EVC-gebouw te Utrecht in een aangrenzend kantoortje vergaderd door een drietal leden van de ABSTN, waaronder CHRISTIAAN ULTZEN (13-6-1900).

Voor zover nagegaan kon worden, werd het volgende opgevangen:

Ultzen sprak zijn teleurstelling uit over het slechte
X) bezoek. Dat Van Loveren (Johannes Clazinus, geb. 1-7-15)
X) dienst had was hem bekend. Hij achtte het echter niet op
X) zijn plaats dat Steffens (Cornelis, geb. 1-4-98) en Bre-
X) gonje (Johannes Hendricus, geb. 4-12-99) niet aanwezig
waren, alhoewel de mogelijkheid niet was uitgesloten dat
laatstgenoemde onverwacht dienst had moeten doen. Spreker
betoogde verder dat deze vergadering plaats moest hebben
voor de verdeling van de diverse functies in het bestuur
van de afd. Utrecht van de ABSTN. (Zie ook rapport Verb.
19 - C/3 no 490'51 dd 23-5-51). Aangezien op de vorige ver-
gadering met algemene stemmen is aangenomen dat de huidige
kameraad het secretariaat zal waarnemen, waartoe deze zich
bereid had verklaard, acht hij het op zijn plaats dat ook
zo gehandeld zal worden. Ten slotte deelt hij mede dat hij
van 11 t/m 25 Juni met vakantie zal zijn er er dus in die
tijd geen bestuursvergadering kan plaats hebben waarbij hij
tegenwoordig zal kunnen zijn.

Na dit openingswoord stelt een van de aanwezigen voor,
X) het archief dat momenteel nog in handen is van de voorm.
secretaris (Hendrik van Dijk, geb. 5-4-1900) over te brengen
naar de nieuwe secretaris. Hij zegt toe dat hij de komende
week zal trachten het archief bij Van Dijk weg te halen.
Mocht hij overdag geen tijd hebben, dan zal hij de secre-
taris waarschuwen, opdat zij het zonodig op een avond samen
kunnen doen. Ultzen zegt dat bij dit archief veel oude
rommel is wat opgeruimd kan worden. De beide anderen zijn
hier op tegen. Zij zijn van mening dat het beter is, het
gedeelte dat niet meer van direct belang is, in te pakken
en weg te leggen of op te zenden naar het H.B. Ultzen
verklaart zich hiermee accoord. Een der onbekenden zegt
toe, dat hij bij het schiften van het archief zich in ver-
binding zal stellen met de secretaris opdat deze zich vol-
komen op de hoogte kan stellen. Hij brengt dan het voorstel
ter tafel (volgens spreker afkomstig van het HB) betreffende
het plaatsen van contactmannen voor de te voeren oppositie
in het NVV in de grote plaatsen. Ook in Utrecht moet dit

In o.D.
1029

In O.D.
1024

gebeuren. Wij mogen het HB in deze niet in de steek laten, zegt spreker. Hij is van mening dat hiervoor JOHANNES GEORGE SMIDT (6-4-25) moet worden aangewezen daar deze reeds oppositie voert en al reeds lang op de hoogte is van de gang van zaken. Ultzen geeft toe dat dit goed gezien is. Wij zullen oren en ogen open moeten zetten om hiervoor geschikte mensen te vinden. Verder zijn allen van mening dat de tijd, welke het HB zich hiervoor gedacht heeft 6 à 7 maanden te kort zal zijn. Een der onbekenden vraagt of hij bij het overnemen van het archief twee ordners kan aanschaffen om het archief ordelijk op te kunnen stellen. De penningmeester is van mening dat het wel kan, maar dat er momenteel geen geld in kas is. Met het congres heeft hij alles af moeten dragen; er was toen f 50. Hij zal echter proberen f 20 in kas te krijgen om aankopen te kunnen doen.

Ultzen sloot deze vergadering ten 21 uur, waarbij de anderen hem een prettige vacantie toewensten.

Bijlage: 2 foto's congres te Hilversum.

GEZIEN:

B O V E N

1. Verhees - Utrecht
2. Blekman - hoofdbest.
3. dochter van penningm. Jansen
4. Fontijn - Utrecht
5. Steffens - Utrecht
6. Mevr. Heijink - H.sum
7. Heijink - H.sum
8. Mevr. Pelt

O N D E R

1. Steffens
2. Bregonje
3. Franse afgevaardigde
- 4 Verhees
laatste 1e rij: Ultzen

NOTA

Aan DVE
Van B V
V AV 3

81 1515

N.a.v. het uittreksel uit verslag bespreking N.S., d.d. 3.4.51 in Uw nota van 13.4.51 kan ik het volgende berichten.

Over het algemeen worden de landelijke organen en periodieken van de bedrijfsbonden der E.V.C. uitgegeven onder redactionele verantwoordelijkheid van het dagelijks bestuur dezer bonden.

Dit zelfde geldt blijkens een aantekening op de frontpagina van "Ons Organ" van de Algemene Bond van Spoor- Tram- en Nevenbedrijvenpersoneel" ook voor deze bond. Dit bestuur is als volgt samengesteld:

voorz.: Luitzen de Jong, Leeuwarden, 12.7.98, wonende te Amsterdam, Beste vaerstraat 269;

secr.: Hermann Blekman, Haaften, 29.7.16m wonende te Amsterdam, van Sneykstraat 119'';

venningm.: M.A. Janssen, geen nadere gegevens bekend.

leden: G. de Jong, machinist N.S. te Amsterdam, nadere gegevens onbekend en Christiaan Sekeris, geb. te Den Haag 7.8.98, wonende Den Haag Damast. 47.

Deze personen werden als zodanig gekozen op het 23 en 24 April 1951 te Hilversum gehouden congres van deze bond.

T.a.v. de redactie van E.V.C. organen dient echter nog te worden opmerkt, dat voor vrijwel alle organen geldt, dat uiteindelijk niet de resp. dagelijkse besturen de eindredactie vaststellen, doch dat dit geschiedt door een daartoe aangewezen lid van het Verbondsbestuur der E.V.C., n.l. Gerrit Blom, geb. te Amsterdam, 17-4-09, wonende aldaar, Andreas Bonnstraat 5''.

B V, 28 Mei 1951.

RAPPORT van D.

Betreft: Landelijke bijeenkomst van de E.V.C. te Amsterdam.

Bijgaand schrijven ontvangen van relatie N.S.

DVE, 4 Juni 1951.

$\frac{6.35}{05.12}$ $\frac{6.35}{05.5-3.21}$ $\frac{3.21}{01.4-6.35}$
5 JUNI 1951 $\frac{3.21}{6.35-05.5}$
ACD 110774

Schuttel in kennis
75

XI
Donderdag, 17 Mei 1951, vond te Amsterdam een landelijke bijeenkomst plaats van de E.V.C. Als afgevaardigde voor Zwolle was aanwezig de leerling-machinist G. van der PLOEG, geboren 19 October 1921.

Na terugkomst van deze vergadering bracht hij verslag uit aan enkele kameraden. Het hoofddoel van deze bijeenkomst was geweest om te geraken tot het uitgeven van een blaadje bij de N.S., waarin alle excessen en het uitbuiten der arbeiders tot uiting moest komen. Als voorbeeld haalde Van der Ploeg aan, dat wanneer een tractieopzichter zich uitsloofde en het personeel opjaagde, deze man onder vermelding van zijn volledige naam in dat blaadje aan de kaak gesteld moest worden. Ook andere gegevens waren van belang. Op de Nederlandse taal behoefde niet te worden gelet. Corrigering vond te Amsterdam wel plaats. Het kwam er maar op aan, dat het bericht juist was. Volgens de spreker gaf men reeds bij Stork in Hengelo een dergelijk blad uit onder de naam "Diesel".

Op iedere plaats en bij elke tak van dienst moest een correspondent ~~en~~ gezocht worden. Als eis werd gesteld, dat deze man voor de volle 100 % achter dit werk moest staan. Het mocht niet uitlekken dat de E.V.C. hier achter stond. Het drukken daarvan zou wel op de persen van de E.V.C. gebeuren te Amsterdam. De prijs is bepaald op 5 cent.

XI
Volgens verdere uitlatingen van Van der Ploeg heerst er momenteel enige lauwheid onder de E.V.C.-ers te Zwolle. Op de laatste vergadering die begin April j.l. te Zwolle werd gehouden, waren slechts 7 leden aanwezig. In totaal zijn 36 spoormensen lid van de E.V.C. te Zwolle. Als oorzaak van deze lauwheid veronderstelde Van der Ploeg, dat van de voorzitter Gijs Heersink geen activiteit meer ontplooide, omdat hij overbelast was met werkzaamheden voor de Vredesbeweging. Van der Ploeg is van mening dat een nieuwe voorzitter aangezocht moet worden en wil een vergadering beleggen.

G E H E I M

OP KAART
ACD/
DAT: 17-4-51
PAR: 4

6.356.2	6.35
05.12	06.212.4-6.34
25 MEI 1951	
3.311.2	
06.311	
ACD/ 110036	

Verbinding: 19
C/3 no 490'51 STN

Datum: 25-5-51

Schutblad is verwijderd

Onderwerp: Ledenvergadering van de Algemene Bond van Spoor-Tram en Nevenbedrijvenpersoneel (EVC), afd. Utrecht, gehouden op 16-5-51 in het EVC-gebouw te Utrecht.

Berichtgever betrouwbaar
Waardering bericht idem

Aanwezig:

Voor het Hoofdbestuur L. DE JONG (Amsterdam),
van de afd. Utrecht:

- x CHRISTIAAN ULTZEN (13-6-1900),
- JACOB LANGEDIJK (3-2-93),
- x PETRUS JOANNES VERHEES (14-7-97),
- x JOHANNES CLAZINUS VAN LOVEREN (1-7-15),
- ADRIAAN VAN DER ZWAAN (20-9-96),
- x JOHANNES HENDRICUS BREGONJE (4-12-99),
- x CORNELIS STEFFENS (4-1-98),

en twee onbekenden.

Ultzen opent ten ongeveer 20 uur de vergadering en heet allen welkom. Hij betuigt zijn tevredenheid over de opkomst, want het is lang geleden dat 10 personen aanwezig waren. Hij deelt dan mede dat deze vergadering wordt gehouden ter bespreking van enige punten en de behandeling van het congresverslag, hetwelk zal worden uitgebracht door kameraad Verhees. Ultzen laat het bij dit korte openingswoord, aangezien hij om 23 uur in dienst moet zijn.

Punt 2:

Er zijn geen ingekomen stukken, zodat dit punt wordt overgeslagen.

Punt 3:

Het congresverslag wordt door V. E. R. H. E. E. S. voorgelezen. (Opm.: Het voorgelezene was een beknopte weergave van hetgeen dezerzijds werd gerapporteerd bij rapport C/3-400'51 STA dd 30-4-51, en bevatte geen nieuwe gezichtspunten). Dit verslag verwerft aller instemming en wordt zonder op- of aanmerkingen goedgekeurd.

Slechts Van Loveren vraagt enige inlichtingen, en wel de volgende:

Hoe wil men trachten de erkenning van de bond los te krijgen van de directie der NS en hoe heeft men zich hiervoor de strijd gedacht?

Hij betoogt verder dat wel meerdere malen bepaalde voorstellen ter tafel zijn gekomen, maar nimmer uitgewerkt. Volgens hem zijn hiervoor twee oorzaken: men mist de kracht om iets door te zetten en men heeft geen geschikte mensen om iets ten uitvoer te brengen.

ULTZEN antwoordt Van Loveren dat de erkenning van onze bond door de directie van de NS niet of zeer moeilijk te verkrijgen zal zijn. Maar wij zullen hiervoor moeten strijden.

P. D
3102

X
X

Verder geeft Ultzen toe dat het wel is voorgekomen dat bepaalde voorstellen niet verder ter tafel zijn gekomen, maar dat hiervoor bepaalde redenen waren. Practisch heeft het werk in Utrecht altijd op drie man gerust, de laatste tijd zelfs op twee man, daar de secretaris SPEKKELS de zaak in de steek heeft gelaten. Verhees en ik hebben het werk moeten doen, terwijl ik zelf druk ben voor de partij en de gemeenteraadswerkzaamheden. Van avond hoop ik echter hierin verandering te brengen door het bestuur uit te breiden en op voltallige sterkte te brengen. Wat de tweede vraag van Van Loveren betreft, hierop zal kameraad De Jong antwoord geven, daar deze kwestie in de hedenmiddag gehouden Bondsraadvergadering is aanhangig gemaakt en de richtlijnen hiervoor zijn vastgesteld.

X
X

Hierna geeft Ultzen het woord aan De Jong voor de behandeling van punt 4.

M.O.D.
1029v

De Jong begint met een overzicht te geven van de strijd der EVC. De EVC is begonnen met de gedachte dat zij het beter kon doen en het beter wilde doen, maar in de zes jaren die achter ons liggen hebben wij fouten gemaakt, zelfs zeer grote fouten. Een onzer grootste fouten was de arbeiders uit het NVV te trekken en in onze organisatie onder te brengen. Het tegendeel is gebleken en wij zullen deze tactiek moeten laten varen. Wij zullen ook in het NVV zelf moeten gaan werken en oppositie verwekken. De EVC heeft zelfs getracht een fusie aan te gaan met het NVV, doch dit is afgestuit op de eis van aanstelling van enige onzer bestuurders in het NVV bestuur. De "Nederlandse Vereniging" (aldus noemde spreker het NVV) zal nooit een fusie aangaan wanneer zij ons in haar rijen zal moeten opnemen met open banier en slaande trom. Wanneer wij een fusie aangaan zal dit moeten gebeuren met volledige erkenning van de rechten onzer leden. Dit zal echter niet zo gauw gebeuren. Het is daarom nodig, dat niet alleen oppositie onder de "Ned. Vereniging" wordt gewekt, maar dat deze kwestie ook onder de aandacht van de leden der Ned. Ver. wordt gebracht en op de vergadering aan de orde wordt gesteld. Om dit te verkrijgen zijn door de Algemene Raad de volgende richtlijnen vastgesteld:

In het gehele land moeten in de grote plaatsen contacten met NVV-ers worden gelegd. Dit is mogelijk. De stokers van de loc.loodsen hebben een demonstratie op touw gezet om in een hogere loonschaal geplaatst te worden. Hiermede is dus bewezen dat in de rijen van de Ned.Ver., P.C.B. en "Sint Raphaël" ontevredenheid heerst. Hierin geven de leden van het NVV de grootste doorslag. In grote plaatsen moeten mensen worden opgewekt, leden van het NVV die door hun gesprekken in werkplaatsen of vergaderingen blijk geven het met de EVC eens te zijn, te noteren. Namen en adressen moeten worden doorgegeven en deze personen worden dan door het hoofdbestuur of de plaatselijke afdelingen bewerkt om

KD

M.O.D. 1029

hen tot oppositie te brengen. Wanneer in het gehele land contacten zullen zijn verkregen, dan zal in Utrecht een grote vergadering worden belegd, waar al deze contacten bij elkaar zullen komen. Reeds zijn enkele contacten gelegd, (Opm. Verb. 19: voor Leeuwarden ene Abe de Vries, voor Groningen werden geen namen genoemd), voor Groningen twee en voor Leeuwarden twee mensen. Ook Utrecht zal hiervoor zijn aandeel moeten leveren. Bij het bezoeken van doorgegeven adressen zal men echter eerlijk tewerk moeten gaan. Men zal de mensen wakker moeten maken voor de 10% loonsverhoging, voor de moeilijkheden die de komende winter weer zal brengen. Men moet zich echter niet op politiek terrein laten dwingen. Het tot stand brengen van deze contacten brengt het voordeel mede dat men bij ev. gebeurtenissen bij de NS deze mensen kan inschakelen bij het voeren van strijd als NVV-er. Om deze hele kwestie uit te werken heeft men 7 à 8 weken nodig en daarna zal een vergadering van deze contacten worden belegd waar de verdere richtlijnen worden vastgesteld. (Hiermede is Van Loveren's tweede vraag beantwoord.

De Jong besluit zijn uiteenzetting met nog even terug te komen op de rechtspositie van hem en Blekman in de geest zoals dit is vastgelegd in het congresverslag.

Hierna neemt Ultzen het woord en dankt De Jong voor zijn uiteenzetting en zegt hem namens Utrecht zijn steun toe bij het ten uitvoer brengen vande voorgenomen plannen.

Punt 5:

Hiervoor is geen animo. Alleen Van Loveren zegt te hopen dat de plannen volledig zullen worden uitgevoerd.

Alvorens tot de rondvraag wordt overgegaan brengt Ultzen eerst de bestuursverkiezing aan de orde. Vóór deze vergadering zijn verschillende leden gepolst en de meesten waren bereid een bestuursfunctie te aanvaarden. Ook kameraad Verhees is bereid gevonden, zodat wij op één uitzondering na - en dat is kameraad POL, -die niet aanwezig is, - het bestuur kunnen samenstellen. Hiermede treedt Langedijk tevens af als bestuurder.

Het nieuwe bestuur wordt dan als volgt samengesteld:

ULTZEN en VERHEES dagelijks bestuur, 23-9-63
 VAN LOVEREN - STEFFENS - BREGONJE en POL aanvullend bestuur.
 Bregonje doet het voorstel Verhees als wnd. secretaris te laten fungeren, met dien verstande dat deze plaats blijvend voor hem moet worden vastgelegd. De vergadering gaat hiermee accoord.

*ere personen
 when geboren als
 den van de x1
 liding Macell
 an d.A. B.S. f. N.
 ant. o. k. of in
 2.8.)*

Hierna volgt de rondvraag. Vragers zijn er niet, maar door Van der Zwaan en Ultzen worden mededelingen over hun persoonlijke belangen gedaan. Van der Zwaan deelt mede dat hij door het scheidsgerecht in het gelijkis gesteld en dat de straf die men op hem had toegepast of had willen toepassen is ingetrokken. Of hij in zijn oude dienst teruggeplaatst zal worden is hem nog niet bekend. Hij is echter in zijn oude functie hersteld en zijn loon is hetzelfde als voorheen. Ultzen maant hem echter voorzichtig te zijn want

Van der Zwaan heeft al meer ernstige dingen bij de hand gehad en het is bijna uitgesloten dat hij een volgende keer een dergelijk proces weer zal winnen. Van der Zwaan belooft Ultzen voorzichtig te zijn.

Ultzen deelt mede dat hij opnieuw voor de keuring zal moeten verschijnen. Thans moet hij volgens het RDV voor een keuringscommissie van drie doktoren komen, waarvan één door hemzelf gekozen kan worden. Hij heeft hiervoor Dr. Polak uit Amsterdam bereid gevonden. Ultzen heeft echter vernomen, dat er niet drie, maar vier personen bij de keuring tegenwoordig zullen zijn, hetgeen in strijd is met het RDV. Hierin wordt slechts over drie personen gesproken. Verheer bevestigt dat vier personen bij de keuring aanwezig zullen zijn. In dit geval zal ik eisen - aldus Ultzen - dat deze 4e persoon zich verijdert uit het vertrek waar de keuring zal plaats hebben. Mocht dit niet gebeuren, dan zal de keuring niet plaats hebben. De Jong wijst Ultzen er op, in deze zeer voorzichtig te zijn. Ultzen zegt echter, bij zijn standpunt te blijven.

Ultzen sluit dan om 22.45 uur deze vergadering met de toezegging dat binnenkort een bestuursvergadering zal plaats hebben.

(Opm. Verb. 19: Ultzen is inderdaad ziek; zijn ontlasting gaat niet via natuurlijke weg, maar via een apparaat in zijn zijde.)

Bijlage: afs. convocatie.

GEZIEN:

*Ans. in
P.B.
Ultzen*

X'

Wm

Bijlage bij rapport Verb. 19 C/3 - 490'51 STN

a f s c h r i f t

CONVOCATIE LEDENVERGADERING

Waarde Makker,

Op 23 en 24 April jl werd te Hilversum ons tweede congres gehouden.

Vanzelfsprekend dienen zij die geen deel namen aan dit congres een verslag te hoten van de genomen besluiten, uitgebracht door een afgevaardigde uit onze afdeling of indien dit door omstandigheden niet mogelijk was, door een hoofdbestuurder.

Gelijktijdig willen wij ^u met de besluiten van de Alg. Raad der EVC die op Zaterdag en Zondag, 28 en 29 April bijeen is geweest, op de hoogte stellen en bespreken welke stappen door onze afdeling in deze genomen dienen te worden. Wij doen als afdelingsbestuur danook een dringend beroep op U, alles in het werk te stellen aanwezig te zijn op onze ledenvergadering.

Deze wordt gehouden op:

Woensdag, 16 Mei a.s.

in zaal/ gebouw E V C

Smeestraat no 17

Aanvang 19.30 uur

- AGENDA:
1. opening
 2. ingekomen stukken
 3. verslag congres (door kam. ...)
 4. bespreking besluit Alg.Raad der EVC
(door hoofdbestuurder)
 5. discussie en beantwoording
 6. rondvraag
 7. sluiting

Kameraad, de agenda laat de belangrijkheid van deze vergadering zien, wij spreken dan ook af dat U aanwezig zal zijn.

Met kameraadschappelijke groeten

voor het afdelingsbestuur,

w.g. P.J. Verhees, secretaris

01/1515

VERTROUWELIJK

11 Mei 1951.

OP KAART
ACD/46
DAT: 20.6.51
PAR: 27

Verbinding: No.12

Doss.168/5¹⁰⁴

Onderwerp: Lukas EIKELBOOM

Datum ontvangst bericht:---

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan:---

Medewerkende instanties:---

Ondernomen actie:---

3.21
06.311

6.356.3
01.122.3
6.151
05.4

19 MEI 1951
ACD/124370

6.151
01.122.7

Schuttelad is vernietigd

Van twee personen, die doorgaans goed geïnformeerd zijn, werd het volgende vernomen betreffende:

Lukas EIKELBOOM, geboren te Arnhem 9 Maart 1900 (bij Uw dienst bekend), van beroep wagenlichter bij de N.S. en wonende Stuyvesantstraat 66 te 's-Gravenhage.

Betrokkene tracht de laatste dagen in diensttijd handtekeningen te verzamelen voor de vredesactie onder het personeel van de N.S., dat gestationneerd is aan het Hollandse Spoor te 's-Gravenhage.

Hij is secretaris van de E.V.C. afdeling Tram- en Spoorwegpersoneel. Bovendien verspreidt hij regelmatig onder het spoorwegpersoneel propaganda-materiaal van de E.V.C. en C.P.N.

Volgens informanten is EIKELBOOM verbitterd, omdat hij drie keer is gezakt voor de functie van machinist. Hij heeft daarom gemeend zijn heil te moeten zoeken bij de C.P.N. (einde)

De Heug

D

k. aam

kaart

Li 00/1515 c 1591

UITTREKSEL

Uit : OD 345

Naam: MAANDRAPPORTEN NOORD HOLLAND

Voor : OD 1515

Naam: BOND VAN SPOOR-TRAM EN ATOPERSONEEL (EVC)

Ag.nr: 108821

Afz. : ID Asd

datum: 2-5-51

Aard van het stuk: Maandoverzicht Apr.51 Amsterdam

1515

Dat het de bij de EVC aangesloten bedrijfsbonden niet zo erg naar den vlees gaat, wordt weerspiegeld door de zelf-critiek en -beschuldigingen vervat in de tekst van op congressen te behandelen ontwerp-resoluties. De laatste tijd rekent de "sociale redactie" van DE WAARHEID het tot haar taak op die kritiek nog een schopje toe te leggen. Dit was b.v. het geval bij de EVC-bond "Spoor-, Tram- en Havenbedrijvenpersoneel"; o.a. onvoldoende opruiming van het sectarisme, "de spoorwegen zijn een van de belangrijkste bedrijven van Nederland", "de leiding van de bond heeft niet volledig begrepen dat ook de spoorjongens vrede en een beter bestaan wensen en bereid zijn er de strijd voor aan te binden". De Waarheidsverslagen van dit in Hilversum deze maand gehouden congres gewogen dan van het met algemene stemmen aanvaardde van een (aangevuld) program van actie voor: hoger lonen, gunstiger dienst en rijtijdsbepalingen, rechtvaardiger regeling bij het toepassen van straffen, handhaving vrede.

Uitgetr. door: RM

Op aanwijzing van: BIII

Datum: 16-10-51

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

's-Gravenhage, 10 Juli 1951.

No. : B 108311.

Betr.: Algemene Bond van Spoor-,
Tram- en Nevenbedrijven-
personeel.

GEHEIM

Ontv. bew.

Rappel : 42. 10. 51

Antwoord : 117426.

B V WK 3.

1. Onder dankzegging voor de belangrijke gegevens betreffende het Tweede Congres van de Algemene Bond van Spoor-, Tram- en Nevenbedrijven-personeel, welke ik met Uw schrijven C/3 no 400'51 STA, d.d. 26-4-'51, mocht ontvangen, deel ik U mede, dat van de volgende personen, leden van het Hoofdbestuur van deze bond, bij mijn Dienst o.m. het volgende bekend is:

BEITMAN, Willem, geboren 29-6-'22 te Deventer, van beroep leerling machinist N.S., wonende te Zwollerkerspel, Parallelweg 19.

1949 Ondertekenaar kandidatenlijst C.P.N. bij gemeenteraadsverkiezingen.

1950 Opende op 1 Mei de bijeenkomst (1 Mei-viering) afd. Zwolle der C.P.N..

BLEKMAN, Hermanus, geboren 29-7-'16 te Haaften, wonende te Amsterdam, Jan van Galenstraat 281 II.

HOPMAN, Abraham, geboren 4-4-'94 te Amsterdam, van beroep Hoofdconductor N.S., wonende te Nijmegen, Beemdstraat 25.

JANSEN, Marinus Albertus, geboren 14-2-'06 te Amsterdam, van beroep rangeerder N.S., wonende te Amsterdam, Wijtenbachstraat 107 III.

JONG de, Gjalt, geboren 23-8-'95 te Kortezwaag (gem. Opsterland), van beroep machinist motortrein N.S., wonende te Amsterdam, Cornelis Dirkszstraat 5 II.

JONG de, Luitzen, geboren 12-7-'98 te Leeuwarden, wonende te Amsterdam, Bestevaerstraat 269 hs..

MULDER, Minte, geboren 12-5-'04 te Groningen, van beroep onderladingmeester N.S., wonende te Amersfoort, Palmstraat 242.

PELGRIN, Franciscus, geboren 23-6-'11 te Rheden, van beroep brugwerker N.S., wonende te Zutphen, Buitensingel 206.

SEKERIS, Christiaan, geboren 7-8-'98 te 's-Gravenhage, van beroep machinist N.S., wonende te Den Haag, Damasstraat 47 of 105.

Vooraanstaand lid C.P.N..

STROBOS, Berend, geboren 15-9-'86 te Nieuwe Schans, van beroep machinist N.S., wonende te Arnhem, Rosendaalsestraat 770.

1949 Discussiant op kadervergadering C.P.N. Centraal District Gelderland.

- Van de -

Aan de heer Hoofdcommissaris
van Gemeentepolitie
te
U T R E C H T.

2. Van de volgende personen, leden van het Hoofdbestuur en Bondsraad mocht ik tot op heden geen bijzonderheden ontvangen:

a. Hoofdbestuur:

LANTING, A., in dienst van de N.B.M., wonende te Hilversum.

b. Bondsraad:

DUDMAYER, van beroep chauffeur A.T.O., wonende te Amsterdam.
HANZIJN, van beroep besteller A.T.O., wonende te Amsterdam.

Ingevolge mondelinge afspraak met een Uwer ambtenaren moge ik U verzoeken Uw bemiddeling te willen verlenen tot het verkrijgen van de personalia, politieke oriëntering en verder van belang zijnde gegevens van de vorengenoemde personen, die tot nog toe niet in mijn administratie voorkomen.

3. Voorts sal ik het op prijs stellen, wanneer het in deze aangelegenheid verkregen contact zou kunnen worden benut voor de beantwoording van de onderstaande vragen:

- a. Hoe is het mogelijk geweest de drukkosten van "Ons Orgaan" drastisch te verminderen? (In 1948 - f. 4664.95; in 1949 - f. 2419.80; in 1950 - f. 1571.94).
- b. Hoe is de verbinding met het W.V.V. en de daarbij behorende Internationale Beroeps Afdeling Land-, Lucht- en Railtransport? Hoe loopt het contact met deze I.B.A. en hoe wordt aan haar richtlijnen uitvoering gegeven? Wordt een regelmatig berichtenverkeer met de I.B.A. onderhouden? Wie verzorgt dat? Kan iets bekend worden omtrent de inhoud van de eventuele berichten (onderwerpsaanduiding of voorbeelden)?
- c. Worden alle bescheiden, welke door de I.B.A. worden uitgegeven en van belang zijn voor of gericht zijn aan de A.B.S.T.N. in het Nederlands vertaald? Door wie? Indien de Afdeling Buitenland der E.V.C. hieraan te pas komt, wat zijn dan de werkzaamheden van deze afdeling? Welke is de bezetting van deze afdeling?
- d. Wie nemen kennis van de instructies (?), althans richtlijnen van de I.B.A.? Hoe worden de plaatselijke afdelingen hierin betrokken?

HET HOOFD VAN DE DIENST
Namens deze,

L. L. van Laere

OP MAART
ACD/40
DAI: 13/11/51
PAR: V.S.

6.35
15.15
- 2 MEI 1951
ACD/1083/11

GEHEIM

~~Verbindings~~
C/3 no 400'51 STA

Datum: 26-4-51

Schuttel is stamelijk d

Onderwerp: Verslag van het Tweede Congres van de Algemene Bond van Spoor- Tram- en Nevenbedrijvenpersoneel, gehouden te Hilversum op 23 en 24 April 1951.

MAANDAG, 23 APRIL 1951.

EERSTE ZITTING

Ten 11.45 uur wordt het Congres geopend door de 2e Voorzitter, CHR. SEKERIS. Hij richt zich met een woord van welkom tot de kameraden en roept hen op, er aan mee te werken dat dit Congres in alle opzichten slage. Hij wijst dan in zijn verdere rede op de maatschappelijke verhoudingen in Nederland en Europa. Aan de ene zijde - zo stelt spreker vast - worden kapitalen vergooid aan bewapening, aan de andere zijde is er geen geld voor sociale doeleinden. Daarom zal dit Congres staan in het teken van de Vrede. De strijd in Europa wordt door onze kameraden gestreden in Italië, Frankrijk, Duitsland, en niet te vergeten Spanje, waar het Franco-régime nog de scepter zwaait. Wij hebben tot taak deze strijd te ondersteunen met alle ons ten dienste staande middelen.

Hierna heet de voorzitter de buitenlandse kameraden welkom, t.w. twee Franse afgevaardigden van de Confédération Générale du Travail (C.G.T.). Verder worden voorgelezen telegrammen van de kameraden uit Finland, Luxemburg, Rusland, Tsjecho-Slowakije en de Poolse Transportarbeidersbond. Al deze telegrammen spreken van strijd, eenheid en kameraadschap en bevatten de wens van een goed en vruchtbaar congres voor de Nederlandse kameraden.

Vervolgens wordt het woord gegeven aan de landelijk voorzitter, L. DE JONG, voor het houden van zijn inleiding.
(zie de bijlage).

Na de inleiding vindt de lunch plaats, terwijl om 13.30 uur de tweede zitting aanvangt.

TWEEDE ZITTING

Verkiezing Resolutie-commissie: CHRISTIAAN ULTZEN (13-6-1900), Utrecht - DE BEER (Amsterdam) - STRUIWICH (Hengelo).
Verkiezing financiële commissie: KORVER (Amersfoort).
Verkiezing stembureau: BELTMAN (Zwolle) - G. DE JONG (Amsterdam) - VINK.

De verkiezingen van deze commissies zijn alleen van kracht voor dit congres.

DISCUSSIE op Inleiding en Ontwerp-resolutie:

ULTZEN (Utrecht):
In zijn betoog, dat nogal heftig is, raakt deze spreker eerst de Vrede en de Vakbeweging. Hij ziet deze twee punten samen. De grootste strijd moet zijn voor de Vrede. Spreker stelt vast dat wij hierin tekort zijn geschoten. Een half miljoen handtekeningen is in Nederland verkregen voor het petitionnement

XX

tegen het gebruik van het atoomwapen; dit is te weinig. Als de strijd voor de Vrede doeltreffend is en het gevaar voor een oorlog geweken, dan zullen wij klaar moeten staan om de Vakbeweging in te zetten voor de strijd voor een beter bestaan. Hiermede wil spreker niet zeggen dat het zijn bedoeling is dat deze strijd nu ruste! Integendeel, de sociale strijd zal met onverminderde kracht moeten worden voortgezet.

Hierop neemt spreker de rassendiscriminatie onder de loupe en wijst op de positie van de negers in Amerika. De kapitalisten in Amerika wakkeren de haat jegens de negers aan en velen van deze zwarte kameraden zijn daaraan reeds ten offer gevallen. Thans staat het leven van de neger W. Mc Gee op het spel, beschuldigd van aanranding van een blanke vrouw, hetgeen echter een leugen is. Wat in Amerika gebeurt met de negers vindt hier ook plaats met onze jongens!, zo vaart spreker uit. Piet van Staveren is hiervan een voorbeeld. De strijd van deze kameraad is echter onze strijd!

Ultzen stelt dan voor telegrammen te zenden naar het Amerikaanse Consulaat, het Amerikaanse Congres, aan President Truman en de Gouverneur van het district waar W. Mc Gee wordt gevangen gehouden; in deze telegrammen moet de vrijlating van W. Mc Gee worden geëist. Voorts stelt hij voor een telegram te zenden aan de amnestie-commissie voor de vrijlating van de dienstweigeraar Piet van Staveren.

Overgaande op de Vredesactie vraagt Ultzen de aandacht voor de op 27 en 28 April te houden actie: "Voor een Vredes-pact tussen de Grote Vijf". Het bijeenroepen van de Grote Vijf is de eerste stap naar de Vrede. Amerika saboteert dit echter. Daarom moet deze actie slagen, koste wat het wil.

Hierna neemt Ultzen de strijd in eigen bedrijf onder de loupe, allereerst de nieuwe bepaling voor het Z.N.O.-fonds. Het personeel zal ook 1,8% voor dit fonds moeten betalen. Weliswaar krijgt men hiervoor een vergoeding van f 60,- maar een stap achteruit is het. Alle lasten worden op onze ruggen afgeschoven en wij zullen naar middelen moeten zoeken om dit te voorkomen, want vandaag de dag moeten wij 1,8% betalen, morgen neemt men de f 60 vergoeding af, en de lasten zijn dan voor ons.

De eerste tekenen van strijd zijn bij de N.S. naar voren gekomen. De stokers van de locomotiefloodsen hebben in een conferentie geëist dat zij naar loonschaal 6 worden overgeplaatst, wat voor hen een verhoging betekent. Op zich zelf is deze actie verheugend, maar om praktische redenen toch af te keuren. Indien strijd geleverd moet worden, dan gezamenlijk. Van deze actie wist men niets, tot men het uit "De Waarheid" vernam; toen was het te laat. Dergelijke acties hebben zo weinig nut. (Zie "De Waarheid" van omstreeks 21 April 1951, artikel "Stokers loc.loodsen eisen loonsverhoging in landelijke conferentie").

Ultzen levert hierna heftige critiek op de straffen die aan het personeel worden uitgedeeld. Hij noemt ze: onmenselijk, funest voor de betrokkene en zijn gezin, een aantasting van het geestelijke en morele peil en een vergroting van het gevaar voor de veiligheid bij de N.S.

Wie deelt in feite de straffen uit? Velen menen dat de chefs hierover beslissen, doch dit is niet waar. Ir. Den Hollander zelf is de drijfkracht. Dit is mij (spreker) medegedeeld door een van de chefs zelf. Het is nodig dat Den Hollander wordt duidelijk gemaakt, niet verder op deze weg voort te gaan, daar hierdoor het moreel van het personeel in ernstige mate wordt aangetast.

Ultzen besluit ten slotte met voor te stellen een motie te zenden naar het Wereld Vak Verbond, waarin op verdere strijd voor de vrede en een beter bestaan wordt aangedrongen.

De vergadering gaat accoord met de telegrammen en de motie.

JOHANNES HENDRICUS BREGONJE, geb. 4-12-99 (Utrecht), hierna het woord verkrijgend, dient een tussenvoorstel in met betrekking tot de zaak Mc Gee. Hij stelt voor het telegram aan Truman zodanig in te kleden dat zijn geweten wordt wakker geschud. Hem dient te worden gewezen op zijn grote voorgangers Abraham Lincoln en Roosevelt, die gestreden hebben voor de vrijmaking van de negers. In het telegram dient om gratie verzocht te worden.

De vergadering is het hier niet mee eens, daar een gratieverzoek gedeeltelijke erkenning van de misdaad betekent. Daarom moeten wij in vrijheid stelling eisen.

HILVERSUM.

Deze afd. wordt vertegenwoordigd door HEYINK, vrijgestelde van de Bond voor Vervoer en Transport, aangesloten bij de EVC.

Heyink spreekt over intensiever organisatie en over de vrede. Naar zijn mening is in de ontwerp-resolutie te weinig aandacht geschonken aan de Groep Vervoer en Transport, die met grote moeilijkheden heeft te kampen. Door de N.S. en de grote busondernemingen worden verschillende werkzaamheden overgedragen aan particulieren om zodoende de exploitatiekosten van het bedrijf te verminderen. Dit is funest voor de werkers in deze bedrijven. Als employé van de Gelderse Tram heeft hij het meegemaakt dat arbeiders van drie à vier ondernemingen aan één bus stonden te werken, en allen verschilden in loon. Hier moet tegen gestreden worden. Verder heeft men geen medewerking van de Verkeersinspecties. In Hilversum is het voorgekomen dat bij een onbewaakte overweg de lichtsignalen al enige dagen defect waren. Hij heeft hier de Verkeersinspectie bij gehaald doch dit had geen resultaat.

Ook deze spreker uit zijn ontevredenheid over het gedane werk voor de vrede. Zijn groep heeft in deze niet zoveel verzet als men had mogen verwachten. Het is echter zo moeilijk mensen hiervoor te krijgen. Hij wekt ten slotte op de strijd voor de vrede niet op te geven, maar door te zetten.

Nadat Hilversum aan het woord is geweest, wordt de Franse kameraden gelegenheid gegeven, hun begroetingsrede uit te spreken, welke daarna worden vertaald. Beide redevoeringen houden in een groet van de Franse kameraden, een blik op de internationale verhoudingen en een aansporing om op de ingeslagen weg voort te gaan.

Vervolg discussies.

ZWOLLE:

meent dat in het resolutie-ontwerp geen rekening is gehouden met het feit dat verschillende kaderleden te zwaar belast zijn met het werk voor de EVC. Van de zijde der CPN worden zelfs pogingen gedaan om goede krachten van de vakbeweging weg te trekken en in te zetten voor het partijwerk.

UITGEEEST bepleit een snellere aanstelling van arbeidscontractanten na gebleken geschiktheid.

ZUTPHEN

hekelte de houding van onze mensen tegen anders en ongeorganiseerden en betoogt dat wij de laatsten niet moeten afstoten maar aantrekken.

AMSTERDAM:

bepleit eveneens een harder werken voor de vrede en een snellere doorstroming naar de hogere loongroepen en vraagt hoe het staat met de gepensioneerden in onze vakbeweging.

BLEKMAN, land. secretaris, bepleit ook een krachtiger aanpakken van de strijd voor de vrede en stelt voor een motie in te dienen om bij de Ned. regering en de Wereldvrede Raad op het behoud van de vrede aan te dringen. (De vergadering gaat hiermee accoord).

AMSTERDAM:

vraagt aandacht voor het gevaar, verbonden aan de overplaatsing van de werkplaatsen Utrecht en Haarlem. Het is reeds voorgekomen dat instrumentmakers worden overgeplaatst naar andere bedrijven of particulieren.

HENGELO:

bepleit versterking van de organisatie en grotere propaganda. Door het NVV worden ook grote bedragen aan propaganda besteed.

De 2e voorz. antwoordt hierop dat het NVV geen cent uitgeeft voor strijd en de EVC hierop al haar krachten concentreert, zodat er weinig geld voor propaganda overblijft.

En lid van het NVV, genaamd ~~JACOBUS JOHANNES SMIT~~ (5-9-32) uit Utrecht zegt namens de oppositiegroep van het NVV volledige medewerking toe.

Hierna krijgt BLEKMAN het woord voor de behandeling van zijn organisatieverslag (zie de bijlage). Dit verslag verwerft aller goedkeuring en verwekt geen discussies.

Daar de tweede zitting nogal een vlot verloop heeft gehad, wordt aan de agenda een punt toegevoegd, en wel: "Toelichting op de ingediende voorstellen" (zie de bijlage). Deze toelichting brengt geen politieke aspecten naar voren en is van zuiver technische aard. Het voorstel van het hoofdbestuur (zie dezelfde bijlage) verwerft aller goedkeuring.

*Moss eyn:
Johannes H.
George Smid,
Joh. te Zwaalle
6-4-25, maand
Randweg
Jutphaas
O. h. v. v.
O. h. e. g. kant.
in P. D.*

*In O.D.
1913 V*

BLEKMAN

deelt nog mede dat, wat de krant betreft, getracht zal worden andere vormen te vinden door b.v. kranten of blaadjes per dienst uit te geven, zoals hij dit al eens heeft gedaan voor het HGB-personeel door uitgifte van het "H.G.B.-Nieuws". Dit is nog maar een denkbeeld en het is nog in studie in hoeverre het uitvoerbaar is. Hij vraagt de aanwezigen wel hem ter zijde te staan door verslag in te leveren van alle mogelijke gebeurtenissen in werkplaatsen en kantoren.

De 2e voorzitter leest een telegram voor van de Transportarbeidersbond uit Bulgarije, waarin de groeten worden overgebracht en een geslaagd congres wordt toegewenst.

Hierna wordt de zaal gereedgemaakt voor de gemeenschappelijke maaltijd, aangeboden door de afd. Hilversum van alle EVC-bonden.

Na de maaltijd wordt de film "De Slag om Stalingrad" vertoond. Oorspronkelijk zou gedraaid worden "Partisanen van de Spoorwegen", doch deze film was niet aangekomen.

EINDE EERSTE CONGRES DAG.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

DINSDAG, 24 APRIL 1951

DERDE ZITTING

Deze begint laat (plm 9.45 uur).

De wnd penningmeester, JANSSEN, krijgt het woord voor de behandeling van zijn financieel verslag (zie de bijlage).

Hierna vindt de begroeting door het Verbondsbestuur plaats. Allereerst spreekt JAN JACOB VAN WIJNGAARDEN (5-10-11), hoofdbestuurder EVC. Zijn rede staat in het teken van de strijd voor de vrede. Hij geeft in dit verband een overzicht over de internationale toestand, de stakingen en het verzet tegen de Duitse herbewapening.

Vervolgens spreekt DIRK KLEINSMA (11-5-93) namens de Algemene Bedrijfsbond Transport, aangesloten bij de EVC. Hij wijst op het verzet der havenarbeiders tegen de wapenlossingen, hier en elders, in België, Frankrijk en Italië en betoogt dat wij ook andere methoden moeten toepassen om de wapentransporten te dwarsbomen. Hij eist van de kameraden der Spoorwegen dat zij zullen weigeren wapentuig te vervoeren. De strijd der havenarbeiders is ook hun strijd. Zijn heftige rede vindt algemeen bijval bij de congressisten.

Discussie financieel verslag.

HOPMAN (Nijmegen) :

maakt de opmerking dat er geen balans bij is, waardoor men geen juist beeld kan krijgen.

BELTMAN (Zwolle) :

wijst er op dat geen rekening is gehouden met de pensionering der gesalariëerde bestuurders

*Hand in P.D.
van bevelen*

HEYINK (Hilversum):

wijst op de slechte salariëring der hoofdbestuurders.

AMSTERDAM:

ziet in dit verslag geen rechtspositie van de hoofdbestuurders betreffende pensioen en vraagt naat de uitslag van de enveloppenactie voor het congres.

De 2e voorz. antwoordt dat deze actie f 211,10 heeft opgebracht.

Beantwoording discussies financiëel verslag door JANSSEN.

Janssen antwoordt dat hij geen balans heeft kunnen geven daar hij over 1951 geen juiste gegevens heeft. Hij is echter alsnog bereid bij het verzenden van het orgaan een balans bij te voegen, daar hij het niet in het orgaan zelf wenst te zien. Verder zit hij ook nog met een grote achterstand in contributie der leden, zodat hij ook om deze reden geen juist beeld kan geven. De plaatselijke penningmeesters moeten er geducht voor waken dat deze achterstand niet te groot wordt en door de leden inderdaad wordt ingehaald. Ook is het een veel voorkomend verschijnsel dat de leden te weinig betalen. Door al deze bijkomstigheden ziet het H.B. geen kans de salarissen der bestuurders te verhogen of aan hen bepaalde concessies te doen wat betreft hun rechtspositie.

AMSTERDAM vraagt hierop het woord.

Deze afgevaardigde is teleurgesteld dat er voor de rechtspositie zo weinig is gedaan en doet mededeling dat Amsterdam zal trachten hiervoor een bevredigender oplossing te vinden.

DE JONG

deelt mede dat hij en Blekman volledig accoord gaan met de bepalingen omtrent loon en rechtspositie bij de aanvaarding van hun werkzaamheden als gesalariëerd bestuurder. Aan de directie der NS was het verzoek gedaan hen beiden ½ jaar op non-actief te stellen om de bondszaken te regelen. Dit is geweigerd, zodat men moest kiezen of delen. Of de bondszaken laten verlopen, of hun plaats bij de NS prijs geven. Na veel overwegingen is men tot het laatste over gegaan, waarbij beiden genoegen hebben genomen met de hun voorgelegde bepalingen. Men moet hierover niet discussiëren. Voor hen is het een stuk principe-werk. Als er verkeerde tijden aanbreken zien we wel weer. Maar hij en Blekman zijn er van overtuigd dat er een tijd zal komen dat zij beiden geen spijt van hun stap zullen hebben

Hierna krijgt een NVV-er het woord, nl. RUNTS uit Groningen (kaalhoofdig, plm 48 jaar oud). Hij spreekt namens de oppositie van het NVV uit Groningen. Hij deelt mede dat in Groningen de oppositie in gang is. Hij wordt reeds betiteld als communist, doch vindt dit niet erg.

*Vann
Kunst*

Hij geeft vervolgens zijn visie op de Europese verhoudingen en zegt over het conflict in Korea, dat Mac Arthur daar de zaak zo gaarne wilde doorzetten omdat hij is gehuwd met een dochter van de Morgan's, die grote belangen hebben bij de uraniummijnen in Korea en Mandsjoerije.

XI

BLEKMAN

deelt mede dat hij in 1950 betreffende de verlenging van de arbeidstijd voor het HGB personeel een circulaire heeft uitgegeven, waarin hij niet heeft kunnen nalaten de "droeve figuur" van JOUSTRA aan te vallen. Het gevolg hiervan was dat hij op 16 April jl moest voorkomen en werd veroordeeld tot f 25 boete of 5 dagen hechtenis; de eis was f 50 boete of 14 dagen hechtenis. De rechter gaf hem daarbij in overweging in het vervolg wat beter de taal te gebruiken. Blekman heeft hier echter op geantwoord dat hij de taal der arbeiders zal spreken en niet anders!

HEYINK (Hilversum)

zegt dat in Nederland verschillende stakingen gaande zijn die handen vol geld kosten en stelt daarom voor om namens het congres aan de soládariteit actie deel te nemen. Een collecte vindt hierop plaats, welke f 53,23 opbrengt.

De 2e voorzitter deelt mede dat HENDRIKUS JOHANNES MEYERS (14-11-17), hoofdbestuurder van "De Metaal", wordt verpleegd in een sanatorium in Boedapest. In het democratische Nederland was voor hem geen genezing mogelijk. Hij stelt voor dat het congres een groet aan hem zende. De vergadering gaat hiermee accoord.

Een telegram van kameraden uit Rome en Boedapest met de bekende inhoud wordt dan voorgelezen. Hierna is het tijd voor de lunch.

VIERDE ZITTING

Aanvang 13.15 uur.

Beantwoording discussie-inleiding door DE JONG, land.voorz. DE JONG:

zegt dat de discussies verschillend waren, kritisch maar opbouwend, de stemming goed, de saamhorigheid uitstekend. Als in bepaalde plaatsen functionarissen overbelast zijn, dan zal dit plaatselijk moeten worden opgelost. Als er vrees bestaat voor rancune omdat men is aangesloten bij de EVC., moet dit eveneens plaatselijk bekeken worden. Vooral bij de jongeren vindt dit plaats door hun promotie te onthouden. Plaatselijk zal hiertegen naar middelen moeten worden gezocht. Een voornaam punt is de erkenning van de bond door de directie der NS. Deze erkenning moet verkregen worden door de kracht der arbeiders, door strijd, beweging en verzet van binnen uit, gezamenlijk optreden. Wij moeten krachten-tegenstellingen ontwikkelen, oppositie

verwekken in de gelederen der andere bonden, echter geen haat. De komende twee jaren zullen grote activiteit en slagvaardigheid van onze bond eisen, maat wij moeten niet versagen.

Hierna vindt een collecte plaats ter betaling van de boete, aan Blekman opgelegd, welke f 37,- opbrengt. Het overschot zal besteed worden om het bedienend personeel een kleinigheid te geven.

Een telegram van de A.T.F.centrale wordt voorgelezen.

Verslag resolutiecommissie.

De in de resolutie genoemde punten zullen worden aangehouden, met uitzondering van de volgende:

- punt 1 : zoals in de resolutie vermeld, aansluitende bij de eis van 10% verhoging
- " 2 : verbetering van de standplaatsaftrek.
- " 3 : aanvulling met "snellere doorstroming van minimum naar maximum (conform voorstel hoofdbestuur)
- " 5 : aanvulling: verhoging van het maximum pensioen met 10%, verbetering der pensioenvoorwaarden bij vroegtijdige afkeuring.

Verslag financiële commissie, uitgebracht door KORVER.

Korver heeft dit vastgelegd in 8 punten, welke door de vergadering worden goedgekeurd, echter dient het woord "beleid" in punt 1 te worden gewijzigd in beheer. Het woord beleid zou de indruk wekken dat het beleid niet goed was geweest. (Voor de 8 punten zie de bijlage).

Namens de Controlecommissie leest Korver de verklaring voor dat de boeken en bescheiden van de penningmeester zijn gecontroleerd en in orde bevonden.

Candidaatsbespreking.

De meeste kandidaten zijn bekend en men acht het overbodig hierover discussies te houden.

Bij de verkiezing dagelijks bestuur kan worden opgemerkt dat men van mening is dat BELTMAN (Zwolle) te ver af woont om goed en regelmatig de H B-~~vergaderingen~~ bij te wonen.

Voor de uitslag der verkiezingen moge worden verwezen naar de desbetreffende bijlage "UITSLAG VERKIEZINGEN".

7.8.90

Namens het Hoofdbestuur sluiten Blekman, L. de Jong en Sekeris het congres. Zij danken de aanwezigen voor hun opkomst, roepen hen op de strijd, speciaal voor de vrede, voort te zetten en wensen hun een goede thuisreis toe.

Na de officiële sluiting blijven de congressisten nog bijeen voor het nuttigen van een gemeenschappelijke maaltijd.

Opm. In de loop van het congres is door een afgevaardigde een artikel gehegeld, voorkomende in "De Waarheid" van 21-4-52 over het congres van de EVC-bond Spoorwegpersoneel. De Jong (L.) antwoordde hierop dat "De Waarheid" het recht heeft ook de EVC aan te vallen; het is echter te betreuren dat zij dit vóór het congres gedaan heeft. Uit hetgeen in "De Waarheid" stond zal men terdege lering moeten trekken.

NABESCHOUWING.

Het congres had een goed en waardig verloop. Er heerste een kameraadschappelijke stemming, geen wanklank en gekanker werd vernomen, gescheld bleef achterwege. Ook organisatorisch was alles goed verzorgd.

In het bijzonder werd er aandacht aan besteed dat de afgevaardigden zoveel mogelijk niet bij naam, doch met de plaats van herkomst werden aangeduid.

Het congres was erop gericht andersdenkenden niet af te stoten.

Het aantal bezoekers was de eerste dag 55 afgevaardigden, de tweede dag 60 afgevaardigden. Sterke drank of bier was niet te krijgen, uitsluitend koffie, thee, melk en limonade.

De maaltijden waren uitstekend verzorgd door "vader en moeder Tuyl", de echtgenote van Heyink en nog een vrouw. De dochter van penningmeester Janssen uit Amsterdam was 2 dagen aanwezig en verzorgde het type- en stencilwerk. Zij stond tevens ten dienste van de commissies voor het typen van verslagen en mededelingen.

- BIJLAGEN:
- 1) "Ons Congres", circulaire aan de Leden
 - 2) "1951 - Vertrouwen in eigen kracht", circulaire aan de leden
 - 3) Voorlopige beschrijvingsbrief
 - 4) Rede L. DE JONG
 - 5) Rede BLEKMAN (organisatieverslag)
 - 6) Rede JANSSEN (financiële verslag)
 - 7) Ingediende voorstellen
 - 8) De 8 punten van de financiële commissie
 - 9) Voorgestelde kandidaten voor H.B., D.B. en Bondsraad
 - 10) Uitslag verkiezingen; nieuwe samenstelling H.B., D.B. en Bondsraad.

-o-o-o-o-o-o-o-o-

GEZIEN:

UITSLAG VERKIEZINGEN

HOOPDEESTUUR

Stem men-
aantal

*bestuurspersoneel
werden op
het Tweede
congres van
de Algemene
bond van
spoorstranen
Nederlandsche
Personeel
Gehaven als
leden van de
bepaalde
Hoofdbond van
de Bondgenooten
O.K.
C.G. amb. l.k.
" " i.P.B.*

✓	Baltman W. ✓	(Zwolle)	29-6-22	
✓	Blekman H. ✓	(Amsterdam)	29-7-16	
✓	Laating A. ✓	(Hilversum)		in plaats van Groen J.
✓	Hopman A. ✓	(Wijmegen)	4-4-94	
✓	Janssen M.A. ✓	(Amsterdam)		
✓	de Jong G. ✓	"		
✓	de Jong L. ✓	"	- 12-7-98	
✓	Halder H. ✓	(Amersfoort)		
✓	Pelgrim F. ✓	(Zutphen)	23-6-11	
✓	Sekeris Chr. ✓	(den Haag)	7-8-98	
✓	Strobos B. ✓	(Leidsendam)		in plaats van Trijsburg J. 15-10-19

DAGELIJKS BESTUUR

	Blekman H.	secretaris H.B. (Amsterdam)	27-6-22	40
✓	Janssen M.A.	penningm. H B	"	41
✓	de Jong G.	lid	"	33
✓	de Jong L.	voors. H B	" 12-7-98	40
✓	Sekeris Chr.	lid (den Haag)	7-8-98	41
✓	(niet gekozen: Baltman W - Zwolle)			10

BONDSRAAD

✓	de Beer ✓	(Amsterdam)		36
✓	Lochies ✓	"		38
✓	Pol ✓	(Utrecht)	23-9-93	39
✓	Haantjes ✓	(Amsterdam)	20-12-03	gekosen bij acclamatie
✓	Bregonje ✓	(Utrecht)	4-12-99	38
✓	Korver ✓	(Amersfoort)	11-6-01	37
✓	Kretschman ✓	(Amsterdam)		28
✓	Van ✓	(Rotterdam)	20-8-96	26
✓	Struivich ✓	(Hengelo)	21-10-98	27
✓	Slim ✓	(Rotterdam)		29
✓	(niet gekosen: Uitsen (Utrecht)			9
✓	Poppe, mach. (Amsterdam)			14
✓	Eikelboom ✓	(den Haag)	9-3-00	allen gekosen bij acclamatie
✓	Oosterhout ✓	(Rotterdam)		
✓	v.d. Veen ✓	(Zutphen)	17-7-04	
✓	Groen ✓	(Utrecht)	12-10-11	
✓	v.d. Voort ✓	(Hilversum)		
✓	Dennekom ✓	(Uitgeest)	6-4-92	allen gekosen bij acclamatie
✓	de Boer ✓	(Leeuwarden)		
✓	Stevens ✓	(Amsterdam)	13-5-97	
✓	de Groot ✓	(Amsterdam)	7-5-07	
✓	Hubregtse ✓	(den Haag)		
✓	v.d. Meulen ✓	(Haarlem)	4-4-93	36
✓	Nederhand ✓	(Tilburg)		32
✓	v.Loversen ✓	(Utrecht)	1-7-15	25
✓	(niet gekosen: Wijbregt - Haarlem)			24

UITSLAG VERKIEZINGEN (verv.)

BONDSRAAD (verv.)

A T O

- XI Koot (Utrecht) 14-8-'14 allen bij acclamatie gekozen
- XII Vondmayer (Amsterdam)
- XIII Ransijn "

Reispersoneel

- XIV Barendregt (Rotterdam) 12-10-18 allen bij acclamatie gekozen
- XV Hesseling (Amsterdam)
- XVI Schulse " 17-5-03.

Deze personen
worden op het
Tweede Congres
van de Algemene
Raad van Pro-
vincie- en keu-
delingenvereen-
ing op 23 en 24 April
te Hilversum
gekozen als leden van de
Bondsraad:

O. H. L. van Ock.
C. G. van P. D.

CANDIDATEN HOOFDBESTUUR

Voordracht

	Ilmen NS	Zwolle	Beltman 29-6-22
	(gesal.wnd secr.)	Amsterdam	Blekman 29-7-16
X) Groen J	oef N Z H	Haarlem	Groen 26-1-94
Hopman A	hod NS	Nijmegen	Hopman 4-4-94
Janssen M.A.	rang.NS	Amsterdam	Janssen
de Jong G.	men NS	"	De Jong G.
de Jong L.	(gesal.aftr.voors.)	"	De Jong L. 12-2-98
Lanting A.	vn monteur NBN	Hilversum	
Mulder M.	oldm NS	Amersfoort ?	Mulder
Pelgrim F.	brugwerker NS	Zutphen	Pelgrim 29-6-11
Sekeris Chr.	men NS	den Haag	Sekeris 8-8-98
Strobos S.	bkw NS	Leidsendam	13-10-19
X) Trijsburg J.	men NS	Rotterdam	Trijsburg 1-4-96

CANDIDATEN DAGELIJKS BESTUUR

Beltman V	Ilmen	Zwolle	
Blekman H	wnd. secr. HB	Amsterdam	Blekman H. (secr. HB)
Janssen M.A.	rang.NS, wnd penn. HB	"	Janssen M.A. (penn. HB)
de Jong G.	men motortr. NS	"	de Jong G. (lid)
de Jong L.	aftr.voors. HB	"	de Jong L. (voors. HB)
Sekeris Chr.	men stoctr. NS	den Haag	Sekeris Chr. (lid)

CANDIDATEN BONDRAAD

Vervoer belast met de veiligheid:

de Beer	rang.	Amsterdam	De Beer
Groen	"	"	
Janssen	"	"	
X) de Kort	"	"	12-11-02
X) Langereis	"	"	12-4-99
Loehies	"	"	Loehies
Pol	"	Utrecht	Pol 23-9-93

Vervoer niet belast met de veiligheid:

Haantjes	stat. arb.	Amsterdam	dito 20-12-03
Mulder	oldm.	Amersfoort	

Krachtvoertuigenpersoneel:

Beltman	Ilmen	Zwolle	29-6-22
Bregonje	men motor	Utrecht	Bregonje 4-12-99
de Jong G.	"	Amsterdam	
Korver	"	Amersfoort	Korver 11-6-01
Kretschman	"	Amsterdam	Kretschman
Mos	"stoom	Rotterdam	Mos 20-0-96
X) Ploeg	Ilmen	Zwolle	19-10-21.
Sekeris	men stoom	den Haag	3-8-98
Slim	"	Rotterdam	Slim
X) Steffens	"	Utrecht	4-1-98.
Struiwich	"	Hengelo	Struiwich 21-10-90
Trijsburg	"	Rotterdam	1-4-16
X) Ultsen	men motor	Utrecht	13-6-00

CANDIDATEN BONDRAAD (vervolg)

Voordracht

Overig Fractiepersoneel:

X Eikelboom	wgl	den Haag	Eikelboom 9-2-00
Ohm	leedsmen	Amsterdam	Ohm
Oosterhout	arb. tractie	Rotterdam	Oosterhout
v.d. Veen	"	Zutphen	18-8-04

Personeel bovenleiding:

Groen	Utrecht	dito 12-10-11
v.d. Voort	Hilversum	
X Zwart	Arnhem	

Weg en Verken:

Benneken	Uitgeest	dito 6-4-92
de Boer	Leeuwarden	
Stevens	Amsterdam	13-5-97

Tren- en Buspersoneel

de Boer	odt N Z H	Amsterdam	dito
Groen	"	Haarlem	26-1-94.
Lanting	vm monteur	Hilversum	
	NEM		

Seinwesen:

de Groot	Amsterdam	dito 8-5-07
Habregts	den Haag	

Werkplaatsen

X v. Dillen	1ste vakk.	Zwolle	17-5-98
v. Lovenen	bkw	Utrecht	1-7-15
v.d. Meulen	pl. b.	Haarlem	v.d. Meulen 4-4-93
Nederhand	mbkw	Tilburg	
X de Ronde	draaijer	Haarlem	10-10-98
X Strobos	bkw	Leidsendam	Strobos 13-10-19.
X Tibbe	"	Haarlem	
X Wijbregt	mbkw	"	Wijbregt 25-11-09

A T O:

X Hoek	leedsm. b.	Almelo	Hoek 10-5-22
Koot	monteur	Utrecht	Koot 14-8-14.
Oudmayer	chauffeur	Amsterdam	Oudmayer
Ransijn	besteller	Amsterdam	

Treispersoneel:

Barendregt	Hgd	Rotterdam	Barendregt 5-2-98
Hesseling	odt	Amsterdam	Hesseling
X Hopman	Hed	Nijmegen	4-4-94
Schulze	Hed	Amsterdam	Schulze 27-5-03

ONS CONGRES

Op ~~14-15 en 16 Dec. '50.~~

23 en 24 April '51

te

HILVERSUM.

VOORLOPIGE BESCHRIJVINGSBRIEF.

Ieder onzer weet, dat een congres een belangrijke gebeurtenis is in de organisatie. En de voorlopige beschrijvingsbrief is in de voorbereiding van het congres een voornaam middel. Hij stimuleert het nadenken over en het indienen van voorstellen, gericht op het bereiken van grotere en meer actieve werkzaamheid der organisatie.

Zonder twijfel is dat alles voor onze bond van nog meer betekenis dan het geval is bij andere. Immers, de wijze waarop hij zich kan en moet bewegen is geheel anders. Maar bovenal, de bij onze bond vooropstaande oogmerken en bedoelingen zijn geheel anders. Is het kennelijk in de andere vakbonden besloten en ligt het althans in de bedoeling van de besturen daarvan, de leden en hun beslissingsrecht buiten geding te houden, onze organisatie wil daarentegen de inmenging en deelneming van de leden aan de organisatie bevorderen en dienstig maken aan een meer doeltreffende en verhoogde activiteit van de bond. Beter gezegd: als de leden niet aan de organisatie-werkzaamheden deelnemen, is elke vakbond voor een groot deel bezig aan zijn werkelijke kracht onherstelbare schade te berokkenen.

-0-

-0-

-0-

Om dat volledig te begrijpen is het goed ons te herinneren, hoe wij in de vooroorlogse tijd werden bezig gehouden met de indiening van allerlei voorstellen in de krant van: „het hoofdbestuur ijvere

voor..... enz''.

Bezien wij de levensstandaard van de werkers in de vervoerbedrijven, dan weten wij tegelijkertijd hoe de besturen van de unie-bonden, „geijverd” hebben. En goed beschouwd ligt daar tevens een richtingwijzer, dat wij het anders moeten doen en ook, dat wij het pas anders kunnen doen als wij het stuk voor stuk en als organisatie beter zien en stellen.

Beslissend is daarbij, dat het maatschappelijk gebeuren zich sneller ontwikkelt, de kleine groep die de productiemiddelen bezit en de regering die de verdedigster is van de belangen der ondernemersklasse, zich directer keren tegen de werkers en hun bestaan. Dat tempo heeft tot gevolg, dat het verzet en de strijd van de vakbonden noodwendig directer ingaat tegen het streven van de regering en de ondernemersklasse. En tevens grotere groepen werknemers in beweging brengt en dus hun optreden ter verdediging en verbetering van hun levensbestaan hoe langer hoe meer in de richting van de eenheid van actie dwingt. De laatste tijd heeft trouwens bewezen, dat massale stakingen tot uitbarsting komen en tot gevolg hebben, dat de ondernemers en hun regering tot toegeven worden gedwongen. Het zijn die gebeurtenissen, die onweerlegbaar bewijzen, dat het niet meer is af te doen met „het hoofdbestuur ijvere voor”; maar dat de gehele organisatie en beter gezegd alle vakbonden hun werkelijke kracht in de schaal moeten werpen.

-o-

-o-

-o-

Hoofdzaak is dus, tegen de organiseerde macht van de bezittende klasse die van de georganiseerde werkers te stellen. Onmisbaar is dus de eensgezinde en gemeenschappelijke actie van de werkers in de bedrijven, in dit bestek van het vervoerwezen.

Zonder twijfel is die weg afhankelijk van het feit of de werkers elkaar benaderen als leden van verschillende organisaties. Even zeker is, dat speciaal onze bond op dit gebied een belangrijke taak heeft. Propagandistische en praktische arbeid moet verrichten op de grondslag van de eenheid van

actie; de verkoop van lectuur, in het bijzonder van voorlichtende brochure's; het maken van abonne's op de E.V.C.Gids; het verspreiden van manifesten en van „Ons Orgaan”; het doorgeven van adressen van kameraden die onze krant per post moeten ontvangen; het organiseren van de sol-actie; aandeel nemen in de strijd voor het behoud van de vrede; onze krant maken tot spreekbuis van de werkers in de vervoerbedrijven; het vormen van afdelingsbesturen die actief het organisatiewerk verrichten; de vorming van een voor zijn taak berekende bondsraad en een dito hoofdbestuur.

Schematisch gesteld zijn dat enkele punten die voor een groot deel uitmaken of de organisatie zijn gestelde taken kan uitvoeren. Maar volledigheid is meer en anders. Immers, onze bond kan niet behoorlijk werken als onze afdelingen plaatselijk niet met de in andere bedrijven werkzame arbeiders verbonden is. De bondsraad en het hoofdbestuur blijven beneden de maat als de leden van die instanties zich beschouwen als tot versiering dienende onderdelen. En onze bond zou bezwaarlijk koers kunnen bepalen als hij niet opgenomen was in de algemene raad van de E.V.C.

-o-

-o-

-o-

De hiervoren aangestipte verbindingen hebben trouwens weinig te betekenen als het nodige inzicht ontbreekt en ~~de wil tot doorzetten en volharding niet voorhanden is.~~ Inzicht om allereerst verbindingen tot stand te brengen met de anders georganiseerde kameraden en de volharding om vol te houden tot resultaten bereikt zijn. Daarbij moet voorop staan het vermijden van de fout om tot tegenstanders van de unie-bondsleden te worden omdat wij vijanden van de arbeiders en hun belangen zien in de leiders van de unie-bonden.

Het inzicht ook, om versterking van de bond te bewerkstelligen vanuit de talrijke ongeorganiseerden.

Deze beide factoren kunnen echter pas tot hun werkelijke betekenis gebracht worden als besef

wordt, dat beweging van het beste gehalte tot ontwikkeling gebracht kan worden als dit in de boezem van de andere bonden rijpt.

-o-

-o-

Onze organisatie, beter gezegd de E.V.C., heeft vanaf het einde van de tweede wereldoorlog af, in strijd gestaan met de ondernemers in het belang van de arbeidersklasse. Daardoor is van alle zijden de moderspuit op onze vakcentrale gericht geworden. Daardoor poogt men de steeds weer herhaalde leugens van de verbondenheid der E.V.C. met de C.P.N. weerslag te doen vinden in de rijen van de arbeiders. Daartoe leent zich vrijwel de gehele pers en klinkt in verschillende toonaarden eenzelfde geluid in de „voorlichting“-speciaal door middel van de radio-boven alles uit.

Het behoeft ook geen nader betoog, dat strijd tegen de ondernemers tevens betekent strijd tegen de leiders van de unie-bonden. Vrezen de ondernemers de E.V.C. omdat deze zonder enige reserve op de bres staat voor de arbeiders belangen, de besturen van de unie-bonden kampen daarenboven nog met de gevaren die voor hen voortspruiten uit de doeltreffende vakbondspolitieke richtlijn van onze vakcentrale. Deze is immers gericht op het bereiken van de eensgezinde en gemeenschappelijke actie van de werkers in de bedrijven. Het middel- zoals reeds opgemerkt- dat succes in de strijd waarborgt maar tenslotte ook de weg vrij maakt voor de eenheid in de vakbeweging.

-o-

-o-

-o-

Als de arbeiders in de z.g. vrije bedrijven dus in de strijd staan, als zij op hen gerichte aanvallen afslaan of voor directie verbeteringen vechten zoals kort geleden voor loonsverhoging, dan halen die makkers ook voor ons de kastanjes uit het vuur. En die term is des te meer op zijn plaats naarmate wij in solidariteit tekort schieten. De vraag die wij ons moeten voorleggen is: hebben wij voldoende munitie aangedragen? Zijn wij niet in de veel voorkomende fout vervallen van te denken, dat wij in de vervoerbedrijven een beschut bestaan hebben? En wij behoeven natuurlijk niet te onderstrepen, dat van

beschutting in de werkelijke zin van het woord
geen sprake is.

-0-

-0-

-0-

Als wij de beknopte aangestipte punten over-
denken, als wij aan ons gezichtsveld voorbij laten
gaan wat zich in het maatschappelijk gebeuren aan
feiten heeft voorgedaan en voordoet wat goed be-
schouwd onmiddellijk verband houdt met onze levens-
belangen, dan springt ongetwijfeld boven alles uit:
het overheersende belang van de vrede.

Hebben wij de strijd voor het behoud van de
vrede, het verbod van het atoomwapen, kortom, voor
de in de drie punten van Stockholm vervatte ver-
zekering van de vrede het nodige gedaan? Of moeten
wij erkennen, dat wij vooral onze kameraden in de
bedrijven niet op dit terrein geanimeerd hebben?

Vrienden, het oorlogsgevaar wordt nog al te
veel onderschat en bovenal worden de vredeskrachten
niet op hun werkelijke waarde geschat! Ook op dit
beslissende vlak moeten wij onze vertraging inha-
len.

-0-

-0-

-0-

Onze eerste conferentie in 1946 in Amersfoort,
had hoofdzakelijk ten doel een organisatie te
consolideren. Onze eerste conferentie in 1948 te Amster-
dam, was voor een overheersend deel gewijd aan de
formulering van statuten en programma's.

Deze voorlopige beslotenkomsten hebben een
aangesproken karakter van te wijlen zijn een rich-
tingwijzer in verband met het nodige de aandacht
brengen van de leden en functionarissen van onze
bond van de belangrijkste problemen naar beknopte
rijen aangestipt. Allereerst moet daarbij worden de
bedoeling, belangstelling, welke te wijlen de be-
danken te verspreken en welke te wijlen kan
worden in het kader van de organisatie.

Deze beslotenkomsten hebben te wijlen onze mening
het nodige te wijlen het brandpunt gewest in een vorm,
die aan te wijlen de leden van de organisatie
van te wijlen de organisatie, die ten laatste be-
doende te wijlen de organisatie, waaruit de be-
schrijving te wijlen opgetrokken kan worden, welke op

zijn beurt de grondslag zal vormen voor een scherp
critische maar tevens opbouwende discussie op ons
aanstaande congres.

-0-

-0-

-0-

Wij willen ons congres, dat in de eerste
plaats vakbondspolitiek en organisatorisch een be-
langrijke gebeurtenis is, ook maken tot een brok er-
varing. Een zo groot mogelijk deel van onze organi-
satie laten deelnemen aan het congres. Daarin willen
wij ook vooral onze verspreide leden betrekken. Van-
daar, dat in de aan de afdelingsbesturen gezonden
circulaire is aangegeven hoe naar ons oordeel de
afgevaardiging doeltreffend kan plaatsvinden willen
wij het gestelde doel bereiken.

Ook op dit punt verschilt de wijze waarop wij
congresseren, fundamenteel met de methode die in de
unie-bonden wordt toegepast. Tegenover hun systeem
van raden van afgevaardigden zoals bijvoorbeeld het
sterkst bij St. Raphaël maar ook in principe bij de
N.V. en de P.C.B. het geval is, streven wij met
alle macht naar een zo breed mogelijke vertegenwor-
diging. Dat is een voorwaarde om het congres door de
organisatie te doen dragen.

Op het punt van de belangstelling ligt het
niet anders. Voor onze leden maar ook voor goedwil-
lende anders- en ongeorganiseerden is ons congres
niet taboe. Voor ons bestaat daartoe geen reden om-
dat wij iets hebben te bieden aan ieder die werkelijk
belangstelling van goed gehalte toont. Evenals wij
open staan voor en willen beluisteren wat anders ge-
organiseerde kameraden ons te zeggen hebben. De
pijler waarop goed beschouwd de ontwikkeling van de
gemeenschappelijke strijd rust.

Mogen de voorstellen die ingediend worden en
waarbij wij alle deuren menen te moeten openzetten -
ook schriftelijke indiening bij het hoofdbestuur is
mogelijk in gevallen waarin dat doeltreffend geacht
kan worden - de belangenbehartiging stimuleren zoals
dat voor onze organisatie in de vervoerbedrijven mo-
gelijk is op daartoe geeigende wijze.

Moge onze organisatie nog meer dan voorheen
zijn: de stok achter de deur.

Mogen de ingediende voorstellen bevordelijk

zijn aan het op hoger plan brengen van de weerbaarheid van onze bond in de zin als wij vakbondspolitiek beperkt hebben belicht.

Moge tenslotte de candidering van kameraden voor de besturende en uitvoerende instanties daar toe het zijne bijbrengen.

Dan kan het niet anders of ons congres op ~~14, 15 en 16 December~~ zal zowel naar binnen als naar ^{23 & 24 April} buiten perspectieven openen. Mede dienstig aan de verdediging en verhoging van het levenspeil van de werkers in de vervoerbedrijven en hun gezinnen. Bijdrage ook, in het licht van de strijd voor het behoud van de vrede!

Voor het hoofdbestuur,

H. Blekman
H. Blekman,
wnd: Secr.

ALGEMENE BOND VAN
SPOOR-, TRAM- EN NEVENBEDRIJVENPERSONEEL
739 Prinsengracht ~~570/972~~-Amsterdam-C.
Telefoon ~~35789~~
32097

Amsterdam, October 1950.

-o-o-o-o-o-o-

Ons Congres.

S/circ: 516

Aan de leden.

Op ~~W~~ensdag 13 December j.l. kwam te Amsterdam de bondsraad in vergadering bijeen om o.m. de datum van ons Congres definitief vast te stellen.

Na een diepgaande discussie is de vergadering er in geslaagd een datum te bepalen die de garantie in zich draagt, met medewerking van U en de leden in het algemeen, ons Congres terdege voor te bereiden en zodoende de zekerheid te hebben te kunnen vertrouwen op het slagen van het Congres.

De vergadering is er van uit gegaan een ieder in de gelegenheid te stellen ons Congres bij te wonen, hetzij als afgevaardigde of als belangstellende.

Vandaar dat de Congresdatum is vastgesteld in een periode die geen dicht water en andere winterse moeilijkheden meer kan geven met daarnaast aan het begin van de 8 weekse periode.

Ook is de duur van het Congres van 3 dagen teruggebracht op 2 dagen en wel op :

MAANDAG 23 en DINSDAG 24 April 1951
in Ons gebouw te HILVERSUM

Duidelijkheidshalve maken wij onze leden er pp attent dat eventuele snipperdagen tot aan die datum kunnen worden vastgehouden en raden wij U tevens aan, verlof of snipperdagen voor 23 en 24 April eind Januari al aan te vragen.

Daar het eerst in de bedoeling lag ons Congres te houden in December 1950 zijn alle leden in het bezit van de voorlopige beschrijvingsbrief. Alle richtlijnen aan U verstrekt ten aanzien van deze beschrijvingsbrief blijven vanzelfsprekend van kracht.

Kameraden, wij hebben nu een lange tijd van voorbereiding, laten wij hier goed gebruik van maken. Het is noodzakelijk dat er voorstellen komen op de voorlopige beschrijvingsbrief, zorg dus dat er vergaderingen komen waar de leden onderling de voorstellen bespreken en aan het hoofdbestuur doorgeven.

Het is onnodig te zeggen wat een Congres betekent voor onze organisatie, daarom zullen wij alles in het werk dienen te stellen en ons in de voorbereiding van het Congres zoveel mogelijk dienen te geven om onze organisatie zo krachtig en gezond te maken dat in de twee jaar die weer voor ons liggen de belangen van de werkers in de vervoerbedrijven zo goed en zo dienstig mogelijk behartigd kunnen worden. Wij doen daarom een beroep op U, ons goed op de hoogte te houden van de gang van zaken betreffende de voorbereiding en ons te berichten wie als afgevaardigde en wie als gast ons Congres zal bijwonen. Het is voor de vele werkzaamheden die aan het Congres vooraf gaan van het allergrootste belang, dat wij weten hoe de stand van zaken in de afdeling is.

Kamerraad, wij vertrouwen op Uw volle medewerking in deze en zien met belangstelling de berichten tegemoet.
Inmiddels met kameraadschappelijke groeten voor het hoofdbestuur,

H. Blekman wvd. secr.

P.S. Indien U niet meer in het bezit mocht zijn van de beschrijvingsbrief, laat dat ons dak p.o. weten, wij zenden U nog een exemplaar.

1951

VERTROUWEN IN EIGEN KRACHT

GEEFT

VERTROUWEN IN DE TOEKOMST

Aan alle leden

Waarde Makker en
Huisgenoten,

Bij het verlaten van het oude en met ingang van het nieuwe jaar, doen wij U, mede namens de leden van het Hoofdbestuur en de Bondsraad, onze beste wensen toekomen.

Wij hebben het volste vertrouwen, dat ook in het nieuwe jaar U alle kracht en medewerking zal weten te geven aan onze organisatie, die in dienst staat van de arbeidersklasse en in het bijzonder in die van de werkers in de vervoerbedrijven.

Wij vertrouwen er echter ook op, dat in die afdelingen waar de activiteit en medewerking minder was, deze in 1951 opgevoerd zal worden.

Dit alles is noodzakelijk om gezamenlijk als leden en bestuurders van onze bedrijfsbond de strijd, sociaal en economisch, in het belang van de werkers in de vervoerbedrijven met succes te kunnen voeren.

Ook de huisgenoten en in het bijzonder de vrouwen van onze leden willen wij bij onze wensen niet vergeten. Zonder de steun en medewerking van hen, die deelachtig zijn in de successen behaald door de arbeidersklasse, kan de nodige activiteit niet tot volle ontplooiing komen.

Wij voelen ons daarom verplicht, in ons aller belang, de vrouwen op te roepen een steun te zijn in de strijd die de mannen als bewuste arbeiders moeten voeren.

Met deze wil bezield, overtuigd zijnde van onze gerechtvaardigde strijd en vertrouwen hebbende in onze kracht, kunnen wij het nieuwe jaar 1951 met vertrouwen tegemoet gaan, overtuigd te zullen zegenvieren in de strijd voor ons bestaan, in de strijd voor het behoud van de vrede.

LEVE DE E.V.C.

LEVE HET W.V.V.

Namens het hoofdbestuur,

L. de Jong Voorzitter.
H. Blekman Wnd. Secr.
M. A. Janssen Penningmeester.

Afgevaardigden, genodigden, belangstellenden, kameraden.

Namens het Hoofdbestuur heb ik tot taak een overzicht te geven van de stand van zaken.

Sinds ons vorige Congres zijn de verhoudingen in de wereld in snel tempo veranderd. In de kapitalistische landen is het niet mogelijk gebleken de greep van de permanente crisis te ontworstelen, maar in de landen die de weg van de kapitalistische economie verlieten, is het socialisme reeds bereikt of voor goed in die richting koers gezet.

Sinds ons vorige Congres heeft de waanzinnige bewapening zich in versneld tempo doorgezet en de oorlogsvoorbereidingen steeds positiever gericht op de ontketening van een derde wereldoorlog.

De kapitalistische landen, die de moeilijk heden van de crisis niet kunnen overwinnen, trachten door de ontketening van een oorlog de oplossing te vinden en het is duidelijk gebleken, dat de Amerikaanse machthebbers daarin de hoofdrol spelen.

De Amerikaanse Marshall-hulp, die werd aangetoond als hulpverlening aan West-Europa, is gebleken niet anders te behelzen dan de bedoelingen van een onwaarachtige en brutale indringer, die door zijn verstrekte hulp de geholpen economisch en dus politiek wilde overheersen.

Wellicht is het U korter of langer tijd duidelijk dat dit de werkelijke toedracht is van hetgeen indertijd als hulp werd voorgesteld en waarover door de Amerikaanse monopolisten en de met hen verbonden nationale groeperingen in de andere kapitalistische landen eertijds de loftrumpet werd geblazen.

Dwars tegen de feiten in, wordt voor die z.g. hulp nog propagandistisch opgetreden en in de rijen van de arbeidersklasse nemen de Vakbondsleiders van de bij het I.V.V.V. aangesloten bonden in deze een vooraanstaande plaats in.

Nog duidelijker dan in de tijd van het vorige Congres is aan het licht getreden, dat de van de Marshall-hulp z.g. profiterende landen hun nationale zelfstandigheid verloren en ondergeschikt werden aan de wil van de Amerikaanse monopolis-

Z. O. Z.

ten.

De regeringen van deze landen hebben in deze ontwikkeling tevens hun ware karakter getoond, omdat de koloniale afhankelijkheid van de landen aan de toepassing van het Atlantisch Pact kans van slagen gaf en met medewerking van die regeringen tot stand kwam.

Gij weet het allen, kameraden, het Pact werd en wordt voorgesteld als dienstig aan de handhaving van de Vrede. De werkelijkheid is echter dat weer een aanvalsoorlog wordt ontkend tegen dat deel der wereld, waarover zij hun controle sinds lange of korte tijd verloren ; de Sowjet-Unie, de Volksdemocratische landen en de Volksrepubliek China.

Het Atlantisch Pact is het leggen van een militaire ring om de laatstgenoemde landen, waar de economie socialistisch is dus vooruitgang schept, en daarmee is tegelijkertijd bewezen, dat dit Pact niet anders inhoudt dan de voorbereiding en ontkenning van een aanvalsoorlog.

Het gewapende conflict in Korea, waar onder de vlag van de Verenigde Naties oorlog gevoerd wordt tegen de voor zijn onafhankelijkheid vechtende Koreaanse bevolking en de militaire bezetting door Amerika van het Chinese eiland Formosa, laat op duidelijke wijze zien, dat de oorlogsstokers hun oorlogsfakkels in Azië brandende houden, teneinde elke gelegenheid tot uitbreiding te kunnen aanwenden.

In opdracht van de Amerikaanse machthebbers nemen een aantal kapitalistisch geregeerde landen aan die oorlogscampagne deel, zoals ook de Nederlandse regering vrijwilligers zendt en oorlogsbodems van de Nederlandse marine aan de beschieting van Koreaanse steden en dorpen deelnemen. Zij nemen ook in alle opzichten deel aan de leugencampagne omtrent de dreiging van oorlog, beschuldigen dwars tegen de feiten in de Sowjet-Unie van agressie-voornemens om de eigen opzet te verdoezelen, een z.g. schuldige te kunnen aanwijzen en alle sluizen van volksverleugening opengezet worden ten dienste van een der voornaamste elementen tot het in gang zetten van een oorlog, de volkeren-haat.

Aan die campagne nemen volledig deel de leiders van de bij het I.V.V.V. aangesloten bonden, zij trekken met de regeringen in de kapitalistische landen één lijn, gebruiken gelijke argumenten.

Alles wijst er op, kameraden, dat de koers naar een derde wereldoorlog en zijn dreiging verscherpt wordt. De wetenschap, dat een "handvol" misdadigers in staat is de oorlogsfakkelt te werpen, verplicht de vredelievende mensheid alles te geven om de oorlog te voorkomen.

In deze gespannen tijd vindt dit Congres plaats en het gaat er dus om na te gaan wat ons te doen staat, eerstens met betrekking tot de strijd voor het behoud van de Vrede.

Tegenover de waanzinnige bewapening en het ontzettende tempo der oorlogsvoorbereidingen, staat het tot honderden millioenen gegroeide Vredesleger van mensen over de gehele wereld, van verschillende huidskleur, stand, beroep of uiteenlopende opvatting met betrekking tot godsdienst of politiek.

En het is onder die druk dat de oorlogsstokers tot nu toe moesten afzien van het gebruik van de atoombom.

Onder leiding van de Wereldvredesbeweging, met aan de kop de Wereldvredesraad, neemt de internationale beweging voor de Vrede aanhoudend in kracht toe en daarvan maakt de arbeidersklasse het belangrijkste en meest beslissende deel uit. Dat wil dus ook zeggen, dat de arbeidersklasse de beslissende verantwoordelijkheid draagt.

De Wereldvredesraad, die zich voor de taak gesteld ziet richting te geven aan en perspectieven te openen voor de strijd voor het behoud van de Vrede, zal daarin niet kunnen slagen zonder de actieve deelneming van de werkers. Vooral de werkers in de vervoerbedrijven kunnen in de strijd voor het behoud van de Vrede een ontzaggenlijke kracht ontwikkelen.

Voorwaarde is om te beseffen hoe dreigend de oorlog^{ig} en de bij onze leden en het kader bestaande onderschatting van dit gevaar moet snel overwonnen worden.

Aan de oprichting van vredescomite's in de vervoerbedrijven is veel te weinig gedaan. Er bestaan in enkele plaatsen comite's, maar deze zijn niet actief. Daarin moet snel verbetering

tot stand gebracht worden. Oprichting van nieuwe en versterking van de bestaande vredescomite's is een beslissende voorwaarde om met succes de inderdaad grootse initiatieven en besluiten van de Wereldvredesraad door te voeren. Ieder lid van onze bond zal gemobiliseerd moeten worden om met en naast zijn anders-georganiseerde collega deel te nemen aan de actie tegen de Duitse herbewapening en de verzameling van handtekeningen voor het sluiten van een Vredespact tussen de Grote Vijf : Amerika, de Sowjet-Unie, de Volksrepubliek China, Engeland en Frankrijk.

Zeker, de afdelingen en de leden van onze Bond hebben aan de acties voor het verzamelen van handtekeningen deel genomen, maar als organisatie hebben wij het niet verstaan de stuwende rol te vervullen. Er is lectuur voor de Vrede, er zijn Vredeskranten ver kocht en er is deel genomen aan de verkoop van Vredesaandelen en de inzameling van geld, maar het is niet systematisch en met volharding gedaan.

Al deze punten waarop wij te kort schoten bewijzen, dat de strijd voor het behoud van de Vrede tot nu toe niet in het brandpunt van onze organisatie heeft gestaan.

De feiten tonen aan, dat de strijd voor het behoud van de Vrede positiever wordt gevoerd, hetgeen blijkt uit de weigering van het transporteren van oorlogstuig door haven- en transportarbeiders in alle delen van de wereld, die daarvoor werden aangewend, door de acties van het Franse spoorwegpersoneel, de moedige demonstraties, de actie in West-Duitsland tegen de oprichting van een nieuw nazi-leger, als het ware overkoepeld door de Internationale arbeidersconferentie in Berlijn gehouden en waar besloten werd alles in te zetten tegen de herbewapening van Duitsland, in het bijzonder met betrekking tot het behoud van de Vrede in Europa.

Kameraden, deze slechts terloops aangestipte feiten laten zien, dat de Vredesbeweging over enorme kracht beschikt, die in staat is om een oorlog te keren, maar tegelijkertijd springt daaruit naar voren de door onze organisatie in dit verband opgelopen vertraging, die wij met vereende krachten vanaf dit Congres in snel tempo ongedaan dienen te maken. Nogmaals, in de bedrijven zelf ligt de basis. [Een actief Vredescomité

is onmisbaar en de kracht daarvan wordt naast de stuwning door onze bond in deze, mede beslist door de breedte van en de verankering van het comité in actieve collega's, die over andere vraagstukken dan de Vrede, verschillend denken, onderscheiden stromingen vertegenwoordigen en in het bedrijf verschillende functies waarnemen. Tenslotte moet de werkzaamheid meer verlegd en gericht worden op het ondertekenen van een petitionnement en het zich uitspreken door een bepaalde afzonderlijke onderneming of een daarbij behorende afdeling.

Door zo de binding van alle voorstanders van de Vrede tot stand te brengen in alle bedrijven, waar onze bond leden heeft, initiatieven te ontwikkelen en met energie te werken aan de uitvoering van de genomen besluiten van de Wereldvredesraad kan en moet onze bond zijn taak in dat beslissende opzicht vervullen.

Kameraden, de feiten bewijzen, dat het kapitalisme tenslotte niets anders scheidt dan crisis en oorlogen. Zijn structuur brengt mee, dat het ontwikkelingstempo versnelt, de crisis steeds omvangrijker en langduriger wordt en de conflicten, die gewapende botsingen inhouden, elkaar sneller opvolgen. Het zou te ver voeren daarover uit te wijden. Maar belangrijk voor ons is vast te stellen, dat de bezittende klasse niets van zijn voorrechten prijs geeft en deze met niets en niemand ontziende hardheid veilig wil stellen. Deze ongeremde vraatzucht leidt tot steeds verder gaande uitplundering van het werkende volk en dus tot steeds meer in scherpte toenemende botsingen tussen werkgevers en werknemers, tussen kapitaal en arbeid. Klassebotsingen dus, die vooral de arbeiders dwingt tot verdediging van hun belangen door strijd, het onderscheiden van hun vrienden en vijanden en hen duidelijk doet zien, dat de regeringen in de kapitalistische landen, regeringen zijn van de uitbuitende klasse.

Zo ontstaan dus voortdurend conflicten, omdat de belangen en voorrechten van de bezittende klasse slechts verzekerd kunnen worden ten koste van de werkers, die hun levensbestaan steeds meer aangetast zien.

De Nederlandse regering doet niet anders. Deze heeft het door de Amerikaanse machthebbers verlangde oorlogsvoorbereidings-tempo aanvaardt, verhaalt daarvan de kosten op het werkende volk door de verlaging van de subsidies op de belangrijke levensbehoeften, verhoogt de indirecte belastingen, besnoeit de sociale voorzieningen, ondermijnt het onderwijs, beperkt de woningbouw en geeft de gepensioneerden en ouden van dagen prijs aan armoede en gebrek.

Zo versmijnt deze regering milliarden guldens aan de waanzinnige bewapening. In vergelijk met het kapitalistische Amerika, waar drie kwart der begroting aan de oorlog besteed wordt, wil de Nederlandse regering verhoudingsgewijs niet achterblijven, want voor de eerste vier jaren zijn zes milliard gulden bestemd hetgeen neerkomt op drie gulden per hoofd per week, vanaf het jongste kind tot aan de oudste grijsaard toe, dat weggesmeten wordt aan de oorlogsvoorbereiding en hoofdzakelijk gehaald wordt uit de zakken van de arbeiders. Op deze manier viert deze regering haar oorlogs- en armoede-politiek bot en het behoeft nauwelijks gezegd, dat aan de doorvoering van die plannen de gehele regeringsgezinde pers, de toespraken voor de radio-microfoons, de nieuwsberichtgeving van het ANP en de voorlichting in het algemeen dienstig gemaakt worden.

Maar daarbij blijft het niet, want in de Eerste en Tweede Kamer ondervindt de regering steun van parlementsleden, die door de stem van een deel van het werkende volk op hun zetels zijn gebracht en ongetwijfeld tegen de wil van hun kiezers in de oorlogs- en armoedepolitiek van de regering helpen doorvoeren.

Kameraden, niet in de laatste plaats behoren tot de hulpkrachten van de regering de Hoofdbestuurders van de door de regering gewaardeerde bonden. Krasser staaltje van verschil tussen wat de leden van de Uniebonden willen en hetgeen die bestuurders in de praktijk doorvoeren is moeilijk denkbaar. Ongegeneerder bewijs van dienstbaarheid en bereidheid tot het helpen doorvoeren van de arbeidersvijandige maatregelen dezer regering is bezwaarlijk te leveren in het geval van de gevolgen der prijsverhoging van een groot aantal voor het levensonderhoud onmisbare benodigheden en de comedie van de

ontoereikende 5% loonsverhoging en de daartegen gerichte schijnprotesten van die bestuurders.

Naar onze overtuiging ontbreekt er niets aan het leveren van het bewijs dat die bestuurders behoren tot de belangrijkste steunpunten van de reactie in de rijen van de arbeidersklasse. De keerzijde is echter, dat ze zichzelf in hun ware gedaante aan de werkers tonen en aldus het vertrouwen, overeenkomstig hun daden, bij de arbeiders verliezen.

Had ik reeds het vergroten van de klassebotsingen aangehaald, de directe uitwerking is sinds het vorige Congres ook tastbaarder geworden; het klassekarakter van maatregelen bij conflicten valt voor de in strijd staande arbeiders gemakkelijker vast te stellen. Bij stakingen wordt hen het posten, het inzamelen van steungelden, het betogen en demonstreren, het zenden van delegaties, het vergaderen, kortom alles wat bij de acties en strijd voor de verdediging van hun belangen behoort door politiegeweld bemoeilijkt.

Hieruit blijkt, dat de afbraak van het levensbestaan der arbeiders gepaard gaat met de wil van de regering, tevens de democratische rechten van het werkende volk te vernietigen. Als sterk sprekend voorbeeld in ons land geldt de terzijdestelling van de gekozen gemeenteraadsmeerderheid te Finsterwolde door de regering. Parallel daarmee loopt in internationaal verband de door de Franse regering, met behulp van de reactionnaire parlamentsfracties, in toepassing te brengen kieswet, die de evenredige vertegenwoordiging opzij zet.

De werkers in Nederland hebben echter meer dan eens in deze ruim twee jaar na ons vorige Congres gereageerd. In het bijzonder in de nazomer van 1950 werd een machtige strijd geleverd voor verdediging van het levenspeil en in felle strijd gevoerd door leden van alle vakcentrales en ongeorganiseerden, braken de strijdende arbeiders met succes door naar de tweede 5% loonsverhoging, dwongen de regering en de grote ondernemers bakzeil te halen, al werd toen evenals thans getracht door een leugencampagne de kracht en het resultaat van de staking teniet te doen. En omdat de geschiedenis zich in bepaalde opzichten herhaalt, trachtten ook toen evenals thans de, de

regering welgezinde hoofdbesturen van de Uniebonden het ron-
len van onderkruipers als wapen te gebruiken tegen de in
strijd staande arbeiders. Sedert ons eerste Congres neemt in
ons land het tempo en de verscherping van de klassebotsingen
toe, vinden massale stakingen plaats evenals in alle andere
kapitalistische landen en is er hoogstens een formeel verschil
tussen de geweldsmiddelen, die de klasseregeringen toepassen
op de strijdende arbeiders. Alles wijst er op, dat de huidi-
ge regering zal trachten de belangen van de grote ondernemers
te verdedigen. Het enige gevolg zal zijn dat het verzet en de
strijd van de arbeiders voor hun levensbestaan feller oplaait
en de thans gaande zijnde stakingen wijzen daarop ; de voor-
posten-gevechten zijn reeds ontbrand.

Kameraden, de vervoerbedrijven in Nederland zijn geen afge-
sloten deel van het Nederlandse bedrijfsleven en de werkers
in deze bedrijven vormen in de strijd om het bestaan geen
eiland. De directies passen zonder onderbreking hun bezui-
nigingsplannen toe en als er van verschil sprake is tussen
de arbeiders in de z.g. vrije bedrijven en de werkers in de
vervoerbedrijven, dan zullen de laatsten dezelfde zorgen te
bekampen hebben in hun gezinnen, maar die lasten te dragen
hebben als geuniformden. En die uniform betekent in menig
opzicht een verzwaarde last. Neen, het verschil tussen de
z.g. vrije bedrijven en de vervoerbedrijven ligt meer en
is belangrijker ten aanzien van het strijdperk betreden ter
verdediging van de levensstandaard en de rechtspositie.
Daarvoor zijn ongetwijfeld een aantal historische factoren
aan te wijzen, d.w.z. in de tijd van rustiger ontwikkeling
na de eerste wereldoorlog b.v., toen de loon- en arbeids-
voorwaarden in het R.D.V. van de N.S. en die op lager ni-
veau voor het trampersoneel ^{weg} vallende regeling de opvatting
deed postvatten, dat het kostje gekocht was, en er zelfs
een betrekkelijk uitzicht was op een meer of minder goed
verzorgde oude dag, althans het zelfstandig bestaan na pen-
sionering de horizon iets leek te verwijden, kon de ge-
dachte van beschut te zijn, wortel schieten.
Maar het kapitalisme houdt in zijn snelle ontwikkeling geen

halt voor gewaande beschutting, het schaft werkelijke en vermeende onderlinge verschillen van voor de werkers geldende "welstand" af. Het vergroot het leger van gelijk-bedeelden in snel tempo en stelt hen op één lijn.

Sinds het einde van de tweede wereldoorlog is het de werkers in de vervoerbedrijven gebleken, dat ze er niet beter aan toe zijn dan hun klassegenoten in de z.g. vrije bedrijven en evenals hen niet in staat zijn om hun gezinnen van het nodige te voorzien. Zij verrichten hun nuttige, inspannende, verantwoordelijke en soms niet van gevaren ontblote arbeid op alle tijden van de dag en de nacht tot op de Zondag toe, en komen per maand een week loon tekort.

Kameraden, vast staat daardoor, dat er vergaande ontevredenheid in de vervoerbedrijven bestaat. Vast staat, dat zij ongetwijfeld tot verdediging van hun belangen en bepaalde vormen van strijd bereid zijn, alleen, wij hebben de kunst nog niet verstaan om de juiste snaar te raken. Wij hebben tot nu toe de beslissende elementen onvoldoende tot gelding gebracht. Dat ligt in de eerste plaats aan de tekorten die onze bond nog heeft in de aanvatting van zijn taak en het daarbij voorop stellen van de meest doeltreffende methode. Hoe velen van onze leden vegeteren nog op de daadloze idee van de eenheid en wachten werkeloos op het rijzen van de stroom. Menigeen onzer maakt nog geen onderscheid tussen de Hoofdbesturen van de Uniebonden en hun daden en de leden van die bonden.

Voeren met deze anders-georganiseerde makkers twistgesprekken betrekken allerlei vraagstukken bij punten die alleen vakbondspolitiek gesteld moeten worden, kortom, vervallen tot de methode van afstoten inplaats van die van benadering en bevordering van begrip en kameraadschap, voorlopers van eensgezindheid.

Hoe velen van onze leden en van ons kader schrijven het bondgenootschap van de Hoofdbestuurders van de Uniebonden met de regering op de directe rekening van de Unieleiden of stellen hen verantwoordelijk voor de gevolgen van de samenwerking tussen die bestuurders en de directies. Daartegenover staat dat wij het tot nu toe onvoldoende verstaan hebben om de

vooruitstrevende kameraden van de andere bonden met raad en daad bij te staan. Als wij dat in bepaalde gevallen deden, hebben wij wellicht even zo velen keren van hen verlangd, dat ze zich de eerste de beste keer tot het uiterste moesten verweren tegen de funeste vakbondspolitiek van hun Hoofdbestuurders en wanneer ze het maximum niet konden opbrengen, hen losgelaten. Mogelijk daarna de conclusie trekkend dat "ze het nooit leren" en de in de praktijk volledig weerlegde stelling innamen, dat "ze er eerst nog meer van langs moeten hebben".

Kameraden, wij torsen nog oude reformistische vakbondspolitieke ballast, vergapen ons nog al te veel aan het aantal en zien nog niet of onvoldoende de belangrijke taak van onze Bond als stuwende factor. Wij zijn nog al te vaak niet los van de oude opvatting, dat het er als bond om gaat de voornaamste plaats in te nemen onder de bonden en de bestuurders van de Uniebonden trekken ons, als ze daartoe de kans krijgen, al te graag in de sfeer van ontzag voor het aantal. Zeker, versterking van de bond is nuttig, maar tenslotte gaat het om de beweging en het is goed de aandacht te vestigen op het feit, dat veel leden wier namen in de kartotheekbakken van de Uniebonden geregistreerd staan, even zovele strijdmakers zijn of binnen korte tijd zullen worden in de strijd voor verdediging van het levenspeil.

De loonconferenties van EVC-ers en NVV-ers brachten ons het bewijs hoe snel de kameraden van het NVV, maar ook van de KAB en het CNV met ons tot overeenstemming kunnen geraken en hoe dringend noodzakelijk het is dat wij onze eigen afgeslotenheid, het sectarisme, dienen te doorbreken.

Ons ver verheven achten boven en ons in verwatenheid afkeren van de leden der Uniebonden is in onze bondsrijen een helaas nog niet/afgeleerde houding. Dit isolement, dat velen van ons zich zelf nog opleggen, schept niets anders dan passiviteit, brengt tenslotte niets anders dan dat wat het reformisme brengt : een verzwakte positie en de nederlaag. Vakbondspolitiek brengt het afwachten, dat tenslotte uitmond in hol radicalisme, niets anders dan de verloochening

/ volledig

voor de, van de klassestrijd en de samenwerking met de directies : ongemoeide toepassing van de bezuinigingsplannen van de directies, ongestoorde doorvoering van de armoede-politiek van de regering en de weg vrijlaten aan de Unie-hoofdbesturen voor de werkers in de vervoerbedrijven, funeste vakbondspolitiek.

Al deze en dergelijke in onze Bond nog voorhanden belemmerende factoren moeten wij gezamenlijk radicaal opruimen. Daartoe moeten wij op dit Congres de wegen aangeven en onze organisatie en zijn besturende instanties daarop afstemmen. Vanaf de leden van het Hoofdbestuur en Bondsraad tot aan elk lid van onze Bond toe, moeten het besef over onze taak doordringen en de verantwoordelijkheid begrepen worden.

Ook in de besturende instanties van onze Bond leeft nog te veel de gedachte van te kunnen volstaan met het bezetten van een plaats. Ontbreekt het nog te veel aan toewijding en wordt voor de bond en zijn taken nog onvoldoende geofferd, staat de bereidheid zich te geven in vele gevallen op een te laag peil. Deze toewijding aan de belangen van de werkers in de vervoerbedrijven, de bereidheid van onze functionarissen en werkers voor het werk van de Vakbond moeten en kunnen wij met een ruk op het vereiste plan trekken.

Kameraden, wij moeten onze organisatie verbeteren door actieve makers in het Hoofdbestuur en de Bondsraad te kiezen. De afdelingsbesturen moeten versterkt worden en daarbij moet het Hoofdbestuur meer hulp verlenen. Deze besturen moeten met alle ernst streven naar het regelmatig bespreken van de afdelingskwesties. Daarnaast moeten uit de stations en de depôts ter plaatse de afdelingsraden opgebouwd worden en uitgebreid, teneinde de leidinggevende taak van de bond in de betrokken plaats te verstevigen en uit die raad nieuw kader aan te trekken.

In die plaatsen waar wisselende diensten zich minder sterk doen gevoelen, zoals in een werkplaats of een nevenbedrijf, moeten bedrijfsbesturen in het leven geroepen worden, om zodoende de bond in de bedrijven tot ontplooiing te brengen en zoals gezegd, leidinggevende positie te scheppen.

De organisatie kan ook nog in belangrijke mate versterking opdoen als de Bondsraadsleden in de afdelingen, waarvan zij lid zijn mede de leiding helpen activeren. Ook de verbinding met de EVC plaatselijk moet beter in stand gehouden worden. De ledenvergaderingen, moeten evenals bestuursvergaderingen regelmatig plaats vinden. Zij moeten tijdig geconvoceerd worden, maar ook op tijd aangevangen en beëindigd worden, dit met het oog op de slechte ligging van de diensten.

De behandeling van de gestelde punten moet degelijk en zakelijk geschieden en voor zover een afdelingsraad niet bestaat, moet het afdelingsbestuur de mogelijkheid aangrijpen om met de leden van verschillende dienstgroepen in bespreking de stand van zaken in het bedrijf te peilen en de actie-mogelijkheden aan te wenden. Bestaat er ter plaatse een bedrijfsbestuur of een afdelingsraad, dan moeten deze in regelmatige besprekingen betrokken worden door het afdelingsbestuur.

Zo moeten wij onze organisatie naar binnen versterken om de bond naar buiten zijn plaats als stuwende factor te doen vervullen, waarbij uiteraard de scholing van onschatbare waarde is. Met de meeste spoed moeten de scholingsbijeenkomsten georganiseerd en in de praktijk gebracht worden en ieder lid en kaderlid dient aan de scholing deel te nemen. Het vakbondspolitieke inzicht moet in snel tempo verdiept worden om de snel wisselende situaties te kunnen overzien en om vast te kunnen stellen op welke wijze de moeilijkheden het doeltreffendst het hoofd geboden en de resultaten met de grootst mogelijke zekerheid verwacht mogen worden.

Dat geldt dus ook voor de bedrijven, waarin wij werkzaam zijn, want naast de zoeven aangestipte ontevredenheid en bereidheid van de werkers in de vervoerbedrijven om in beweging te komen sluit aan onze slagvaardigheid en kennis om de ogenschijnlijk vast zittende remmen te lossen. Daarbij gelden enkele voorname en beslissende elementen. In de eerste plaats de te stellen eisen, de samenstelling van een program van eisen, dat door de werkers gedragen en begrepen en door henzelf in onderlinge besprekingen is goedgekeurd en opgesteld. In de tweede plaats hangt het af van de wil tot doorzetten en de kracht om de gestelde eisen te doen inwilligen.

Kameraden, het behoeft nauwelijks gezegd, dat deze belangrijke punten slechts doorvoerbaar zijn als wij onze taak verstaan, over voldoende inzicht beschikken en beseffen welk een voornamelijk stuwende werking onze bond kan uitoefenen, hoe beslissend in deze zijn rol kan zijn. [Hoe het er op aan komt door gedegen en juiste voorlichting, bindend en organiserend vermogen, koers te zetten en te helpen houden naar het doel : Eenheid van actie voor verdediging van het levenspeil en het behoud van de Vrede, tegen de bezuinigingsplannen van de directies en de oorlogs- en armoedepolitiek van de regering.

Met het stellen van deze situatie die de werkelijke stand van zaken belichaamt, bemerkt U allen wellicht hoever en radicaal daarbij het eens geldende aantal van een bond gepasseerd is. Dat daarvoor in de plaats is getreden het vermogen om de werkers in de vervoerbedrijven samen te bundelen onder een concreet program van eisen en voor de hoogst noodzakelijke verbeteringen in strijd te brengen. Om de steeds toenemende ontevredenheid vorm te geven en op dat platform te richten, begrijpt gij wellicht dat wij voorheen teveel geïdealiseerd hebben. . Allereerst bepaalden wij ons tot het pogen het beter te doen dan de Uniebestuurders het vóór ons gedaan hadden. Wij wilden voorheen bij het stellen van een program de eerste treinen niet eerder dan zes uur laten vertrekken en wij liepen met de opvatting te opletten, dat de laatste trein feitelijk vóór 22 uur binnen moest zijn, dan kon Moeder de koffie nog warm hebben als wij thuis kwamen.

Wij wilden de lonen met één slag wijzigen en als wij eerlijk wilden bekennen, dan dokterden wij aan fraaie programs van eisen en verloren daarbij geheel of bijna geheel uit het oog dat met ons program aanmerkelijke veranderingen, ^{grote} politieke verschuivingen ten gunste van het werkende volk moesten plaatsvinden. Wij zagen voorbij dat het uitgangspunt veel dichter bijlag. We merkten niet of nauwelijks dat ons program niet begrepen en dus niet gedragen werd.

Kameraden, wij zijn nog niet vrij van dat ideale gedoe en de vraag is hoe we getracht hebben ons te dekken. Hoe we dat geprobeerd hebben met het aanvoeren van argumenten, waarom ^{2.0.2}

ons werk niet was ingeslagen, maar we hadden het kunnen weten, als we contact gezocht hadden met het personeel, verbindingen tot stand gebracht hadden met onze in de andere bonden georganiseerde makkers, hen mee hadden laten bouwen aan de formulering van de eigen verlangens.

Weten we het nog, durven we het eerlijk tegenover onszelf te bekennen, dat we uit propagandistische overwegingen het mooie program niet eerder wilden loslaten, nadat het gepubliceerd was ?

Uit al deze dingen moeten wij onze les putten. Onverwijld en ruitertlijk erkennen dat wij kostelijke tijd verspeeld hebben nu we kunnen weten, dat de verbinding met de anders-georganiseerde makkers de beslissende factor is. Wij moeten resoluut het roer wenden en de kloof die we geslagen hebben in onze gemeenschappelijke rijen, met spoed overbruggen. Zeker, we moeten onze eigen rijen versterken met kameraden, die te winnen zijn uit de ongeorganiseerden. Maar in de situatie waarin wij leven, de spoed die wij moeten betrachten met het organiseren van de strijd tegen de aanslagen op het levenspeil en de dreiging van een derde wereldoorlog, die we slechts kunnen weren op voorwaarde, dat we alle beschikbare krachten inzetten en bundelen, spreekt des te duidelijker en overtuigender de plicht alle sectarische remmen los te gooien.

Mag ik U nog eenmaal herinneren aan de bewijzen van toenadering en verstevigd contact met de anders-georganiseerde makkers, in het bijzonder tussen de leden van de E.V.C. en het N.V.V. Met de wetenschap voorop, dat ook de K.A.B.-ers en de C.N.V.-ers zullen worden aangezogen, onderstrepen we nog eens, dat de besturen van de Uniebonden doodsbenauwd zijn voor de onderlinge toenadering en groeiende eensgezindheid en tegelijkertijd daartoe medewerken, omdat hun optreden in feite niet verschilt met dat der directies. Immers, die besturen noemden de ontoereikende lonen van de landelijke loonregeling voor het wegvervoer een succes; zij brachten de eveneens ontoereikende en in het R.D.V. vastgelegde salarissen van het N.S.-personeel in veilige haven. Meer toepasselijk is, dat die bestuurders de grote exploitatie-overschotten der N.S. in veilige haven brachten.

Bij de N.S. laten zij de ploegen van W en W inkrimpen en bij de A.T.O. staan ze toe, dat een chauffeur tevens tegelijkertijd besteller is.

De aanvankelijk door het personeel van de N.B.M. ontvangen prestatie-toeslag laten ze door de directie ongedaan maken en tegen de uitbesteding van werkzaamheden uit de N.S.-werkplaatsen verzetten die besturen zich niet en voor deze medewerking ontvangen zij op ondergeschikte punten van de directies enkele kruimeltjes voor het personeel. Deze voorbeelden, die met meer zijn aan te vullen, geven ons de als het ware voor het opscheppen liggende mogelijkheden om de verbinding met onze anders-georganiseerde makkers tot stand te brengen. Neen, kameraden, de leden van de Uniebonden slapen zeer beslist niet. Eerder zijn wij in één van onze belangrijkste en meest beslissende taken tekort geschoten.

In dit Tweede Congres zijn wij bijeen in een tijd van beroeringen en grote spanningen. In deze tijd staan de klassen scherper tegenover elkaar en tekent de vakbond als klasseorganisatie zich duidelijk af. De oorlogsstokers voeren het tempo der oorlogsvoorbereidingen op, maar de werkers zijn in staat de oorlog te keren. Aan die taak en mogelijkheid kracht bij te zetten is ook een voor dit Congres geldende arbeid en wij zijn verheugd, dat wij deel uitmaken van de E.V.C., die een maand geleden het belangrijke initiatief nam om in overleg met de anders-georganiseerden de 10% loonsverhoging te stellen en duidelijk wist te stellen waarom de strijd voor het behoud van de Vrede en de verdediging van het levenspeil onverbrekkelijk verbonden zijn.

Wij zijn er trots op, dat wij met onze vakcentrale deel uitmaken van het internationale bolwerk van het in de vakbonden georganiseerde arbeidersleger, het W.V.V., dat de strijd voor het behoud van de Vrede internationaal ondersteunt en op de bres staat voor de democratische vakbondsrechten van alle werkers.

Moge dit Congres door een scherp critisch doch opbouwende en kameraadschappelijke discussie bijdragen aan de verbetering van de organisatie-werkzaamheid en moge deze voor de anders-

en ongeorganiseerde kameraden vrij toegankelijke beraadslaging waarbij zij van hun oordeel en inzicht mogen getuigen, een stimulan s voor allen zijn, om met de grootst mogelijke ernst en volharding te werken aan de succesvolle verdediging van het levenspeil door de gezamenlijke en eensgezinde strijd van de werkers in de vervoerbedrijven en de overwinning van de krachten voor de Vrede op die van de oorlogstokers.

—

**ORGANISATIE- VERSLAG, uitgebracht door
H. Blehman waarnemend secretaris**

CONGRES, KAMERADEN.

Nadat ik in Februari 1950 werd toegevoegd als medewerker van de Algemene Bond van Spoor, Tram-en Nevenbedrijvenpersoneel, werd op een Bondsraadvergadering, gehouden in Maart 1950, het besluit genomen mij, tot aan dit Congres te belasten met het secretariaat.

Als gewezen leerling-machinist en werkplaatser, was ik gaarne bereid deze functie te aanvaarden en als zodanig deed ik vanaf die datum mijn werk als waarnemend secretaris.

Daar ik reeds gedurende 4 jaar als vrijgestelde in het vakverenigingswerk was opgenomen, reeste alleen nog een periode om ingewerkt te worden in de problemen van het vervoerspersoneel.

KAMERADEN, de ontwikkeling hierin werd volbracht door de nauwe en prettige samenwerking met mijn mede-bestuurders en niet in de laatste plaats door de kameradschappelijke ondersteuning van de jongens uit de afdelingen. Op dit Congres breng ik dan ook dank aan hen die hierin een aandeel hadden.

x x x x x

Twee jaar zijn thans verstreken en op deze dagen zullen wij opnieuw een basis moeten gaan leggen voor de voor ons liggende periode

Dit is een grote en een niet te onderschatten taak, temeer daar als wij achter ons kijken, vele organisatorische werkzaamheden verbeterd dienen te worden.

De mogelijkheid die juist onze bond biedt, niet alleen aan het kader, maar aan ieder lid, mede richting te geven aan de te volgen koers, het beleid en aan het kleinste detail van onze organisatie, is onvoldoende aangewend.

De interesse voor de bond, die nodig is om de belangrijke taken die een vakbeweging dient te volbrengen, namelijk op de juiste wijze leiding geven aan de arbeidersklasse ter behartiging hunner belangen, is beneden het gemiddelde gebleven.

Duidelijk is dit gedemonstreerd in een aantal hoofdbestuurvergaderingen die na het eerste Congres hebben plaats gevonden.

De belangstelling hiervoor gaf niet het beeld van de eenzijdige strijdwill, die nodig is in elke organisatie, om de belangen van het vervoerspersoneel op de juiste wijze te behartigen.

Natuurlijk zijn wij ons welkenen bewust van de grote technische moeilijkheden die zowel bij de N.S als bij de Nevenbedrijven zijn waar te nemen en een grote rol spelen in hetgeen hier wordt bedoeld, maar afgezien daarvan
S.O.S.

van blijft de interesse en activiteit beneden peil. De veel voorkomende absentes op deze bijeenkomsten, waren in de meeste gevallen niet eerder bekend dan op de dag der vergadering. Dit kameraden, is niet nodig en werkt funest op de moraliteit van hen die wel aanwezig zijn en hiermede aantonen over de nodige verantwoording ten opzichte van onze bond te beschikken.

Dit zelfde geldt zeker niet in mindere mate voor de bijeenkomsten van de Bondsraad. De leden hiervan, die tezamen het toplichaam vormen van onze organisatie hebben niet aan hun plicht voldaan en hebben hiermede aangetoond over te weinig verantwoordelijkheidsgevoel te beschikken.

Gij allen, hoofdbestuurders en bondsraadsleden, zijt door de leden op deze posten geplaatst omdat zij vertrouwen stelden in Uw activiteit, kennis en doorzettingsvermogen.

Dit vertrouwen te beschamen werkt als een boemerang, dit vertrouwen te versterken komt ten goede aan de Nederlandse arbeidersklasse, in het bijzonder aan hen werkzaam bij de Nederlandse Spoorwegen en zijn Nevenbedrijven.

Wijst dit alles kameraden, op onkunde, niet geschikt zijn voor deze functie ?

Neen, dit zou een geheel verkeerd beeld geven. Stuk voor stuk zijn deze kameraden in staat verantwoording te nemen voor hun functie als bondsraadslid of hoofdbestuurder. Waar het echter in de meeste gevallen bij deze kameraden aan ontbreekt is het vertrouwen in eigen kracht, vertrouwen in de arbeidersklasse.

CONGRES, KAMERADEN, de geschiedenis heeft ons geleerd en iedere dag weer zien wij de herhaling er van, dat deze uitwerking ernstige schade brengt aan de werkers en nog een duidelijker voorbeeld zien wij dagelijks in het bedrijf waarin wij werkzaam zijn. De ernstige schade die hierdoor wordt aangebracht aan de arbeidersklasse en niet in de laatste plaats aan het vervoerspersoneel, demonstreert zich in de toenemende beweging in de z.g. erkende organisaties, die in vele groepen al tot een oppositie is uitgegroeid.

Wij denken hierbij in de eerste plaats aan het Nederlands Vak Verbond, het N.V.V. en zijn aangesloten bonden. Het reformistische beleid van de bestuurders van het NVV heeft deze organisatie ontkracht en de arbeiders in hun noodzakelijke strijd afgeremd.

Deze weg mag en zal onze E.V.C. en zijn aangesloten bonden nimmer inslaan kameraden.

Voor al het vervoerspersoneel zal zich hiertegen dienen te wapenen. Zij dienen zich bewust te zijn, stuk voor stuk, mede schuldig te zijn aan hetgeen de geschiedenis ons leert. Maar tegelijkertijd dienen zij er zorg voor te dragen dat geen herhaling plaats vindt.

Dit vereist niet alleen waakzaamheid en controle, maar dit vereist in de eerste plaats, activiteit, medewerking en verantwoordelijkheidsgevoel tegenover de gehele arbeidersklasse.

Deze activiteit en verantwoordelijkheid vindt in de eerste instantie zijn basis in de afdelingen en bij de

Z.O.Z.

afdelingsbestuurders.

Onze bond beschikt in de grootste depots en plaatsen van ons land over afdelingsbestuurders. Wij hebben echter moeten constateren dat in de 2 jaar die achter ons liggen in enkele daarvan de activiteit niet tot ontplooiing is gekomen. Mede oorzaak daarvan was het niet regelmatig houden van bestuursvergaderingen, het niet uitvoeren van de door het hoofdbestuur opgedragen taken, maar wat zich wel het duidelijkst openbaarde was het gemis van vertrouwen in eigen kracht en in de taak die onze bond kan en moet volbrengen.

x x x x x

Niettegenstaande het herhaaldelijk aandringen bij onze afdelingsbestuurders het contact tussen de afdeling en de Plaatselijke Centrale der K.V.C. ter plaatse nauwer aan te halen, is dit verzuimd, enkele uitzonderingen daargelaten.

Het gevolg hiervan was, geheel geïsoleerd staan van de arbeiders werkzaam in de andere bedrijven, wat zijn stempel drukte op de werkzaamheden van onze afdelingsbestuurders en de werkers die daardoor moeilijke en zonder leiding en praktische richtgeving hun taken ten uitvoer moesten brengen.

Deze gang van zaken kameraden, is onhoudbaar en dient in de komende periode ongedaan gemaakt te worden. Wij werkers van de N.S. en Nevenbedrijven kunnen niet los gezien worden van hen, werkzaam in fabrieken, werkplaatsen, havens en andere bedrijven.

Wij zullen in de toekomst naast hen en met hen de onverbreekelijke keten van de EENHEID moeten smeden. Met deze beschouwing over het werk in de afgelopen periode van hen die een functie bekleeden, hebben wij tevens de draad te pakken die ons leidt naar de leden. Dit geïsoleerde werken, wat geen perspectieven in zich kan houden vond zijn weerslag in de houding van de leden. Slecht vergaderingbezoek, geen voldoende medewerking, contributieschuld e.d. waren hiervan het gevolg.

CONGRES, KAMERADEN, als strijdbare vakorganisatie hebben wij juist in deze tijd met zijn grote en ernstige beroeringen bergen werk te verzetten.

Als strijdbare vakorganisatie, zullen wij ook, indien het ons ernst is, dag in dag uit ons bezig dienen te houden met hetgeen zich in de gehele wereld afspeelt en de gevaren die hieruit kunnen voortvloeien voor de arbeidersklasse en de bevolking in het algemeen. Dit vereist van ons kader en onze leden, het volle klassebewustzijn dat nodig is de krachten op te brengen om al het werk te verzetten. Dit kan en mag niet overgelaten worden aan hen die als vrijgestelde de organisatie vertegenwoordigen.

Hiervoor is alle medewerking en activiteit noodzakelijk om tot goede resultaten te kunnen komen. Wij allen, bestuurders en leden, vertegenwoordigen vele duizenden vervoersarbeiders.

Wij zijn werkzaam in de grootste transportbedrijven van ons land.

Dit betekent dat wij een belangrijk deel vormen van de gehele arbeidersklasse, zowel nationaal als internationaal.

De maatschappij waarin wij thans leven en werken legt ons de plicht op te strijden VOOR alles wat nodig zal zijn om deze huidige maatschappelijke vormen te veranderen en TEGEN alles wat er op gericht is deze maatschappij met zijn chaotische toestanden in stand te houden.

Een der belangrijkste taken hierin is de STRIJD voor het behoud van de VREDE.

Wij vervoerarbeiders staan op posten die een belangrijke steun kunnen betekenen voor hen die op oorlog doelen, wij zullen dienen te waken hierin niet meegesogen te worden. De activiteit die U namens onze bond moet opbrengen in de strijd voor het behoud van de Vrede zal van doorslaggevende betekenis zijn.

Kameraden, wij dienen er stuk voor stuk van overtuigd te zijn, dat er

DUIZENDEN N.V. er zijn die de vrede willen, omdat zij socialistisch zijn

DUIZENDEN P.C.B. er en Raphaëlieten zijn die de Vrede willen, omdat zij christen zijn.

En toch kameraden, zijn wij er niet in geslaagd deze duizenden vredeskrachten bijeen te brengen in dat hechte front van de honderden miljoenen uit de gehele wereld die voor de vrede strijden.

Dit bewijst duidelijk, dat onze kaders en leden zich niet voldoende bewust zijn van de dringende noodzaak deze actie met alle kracht te voeren.

Deze zelfde onderschatting van de betekenis van een actie is in de achter ons liggende periode meer dan eens de oorzaak geweest van het niet geheel tot zijn recht komen van petitionementen e.d., die op zich zelf indien goed gevoerd een uitstekend middel kunnen zijn om successen af te dwingen.

x x x x x

Kameraden, dit is het beeld zoals onze bond naar buiten uit zijn werk heeft verricht.

Maar ook naar binnen heeft onze organisatie een belangrijke taak. Hierbij denken wij aan de lectuur die onze bond en het Verbondsbestuur der E.V.C. ter beschikking stelt aan de Nederlandse arbeiders.

Het valt n.l. niet te ontkennen dat wij te weinig aandacht geschonken hebben aan een methode die de distributie van al deze lectuur voor de volle 100% ten uitvoer moet brengen. Dit is dan ook de oorzaak dat zowel bij de N.S. als zijn Nevenbedrijven dit ter beschikking zijnde voorlichtingsmateriaal in een veel te kleine oplage in deze bedrijven is verstrekt dit in grove tegenstelling bij de arbeiders uit de s.g. vrije bedrijven.

S.O.S.

MOD

913

913

913

De E.V.C.-gids, brochures en manifesten, materiaal dat scholing en voorlichting geeft aan de werkers, dient ook in de bedrijven waarin wij werkzaam zijn in een zo groot mogelijk aantal onder de ogen van onze collega's te worden gebracht, Vanzelfsprekend heeft ook onze bond hierin een verantwoordelijke taak.

Dit betekent dat onze kaders en leden al hun krachten dienen in te zetten deze lectuur onder hun collega's uit te zetten opdat niet alleen onze leden maar ook anders- en ongeorganiseerde kameraden, in tegenstelling met de propaganda van hun bonden, een juiste voorlichting omtrent de vakbondspolitieke problemen onder ogen krijgen.

Van niet te onderschatten betekenis is het werken met onze bondskrant "ONS ORGAAN"

De inhoud hiervan zal een richtlijn moeten zijn voor alle vervoersarbeiders. Om dit zo hoog mogelijk op te voeren moet "ONS ORGAAN" goed leesbaar zijn, aansluiten aan de problemen die de gemoederen bezig houden.

Dus de taal spreken van hen waarvoor onze bondskrant wordt uitgegeven.

Het zal U duidelijk zijn, dat om dit te verkrijgen het onmogelijk is de krant vol te schrijven echter onze bureaux, d.w.z., dat onze krant een product is van twee vrijgestelde bestuurders. En toch kameraden dit is tot op heden het geval geweest. Steeds weerzitten op ons kantoor te Amsterdam 2 personen te zweten om de copy voor de krant bijeen te brengen en deze copy het juiste en goede geluid te geven.

Op deze manier kameraden zal "Ons Orgaan" nimmer worden wat het in werkelijkheid kan zijn.

Mensen van de praktijk, gij dus kameraden, hebben tot taak onze krant te voeden, gij zijt het die dagelijks het geluid opvat dat de juiste verhouding aangeeft van hetgeen er leeft.

Dat geluid moet via "Ons Orgaan" verder gedragen worden. Wij moeten er ernstig voor waken, dat onze krant een zelfde demagogische taal gaat spreken als de bondsorganen uitgegeven door de z.g. erkende bonden:

"ONS ORGAAN" zal het toonaangevende blad moeten zijn, dat tot taak heeft een juist beeld te geven van de toestanden die heersen in de vervoersbedrijven, een strijdorgaan dus dat leiding geeft aan de te voeren strijd van het vervoerspersoneel. Dit moeten en kunnen wij bereiken indien gij allen, bestuurders en leden, Uw volle medewerking hieraan geeft.

CONGRES, KAMERADEN, wij hebben hier min of meer kritisch een overzicht gebracht van de 2 jaar die achter ons liggen. De vraag rijst nu, wat heeft onze bond in deze periode verzet ten gunste van het vervoerspersoneel.

Als antwoord hierop geldt zeer op zijn plaats, dat onze bond terug kan zien, niettegenstaande de haperingen, op 2 goede jaren.

De Vakbondspolitieke groei en ontwikkeling van onze bond is in sterke mate toegenomen.

Z.O.Z.

Op het juiste moment heeft zij regelmatig door het uitgeven van extra kranten, manifesten en bulletins de vervoersarbeiders voorlichting en ondersteuning gegeven.

Wij denken hierbij aan het Wpc.bulletin uitgegeven in April 1950 aan de werkplaatsen Haarlem, Amersfoort, Utrecht, Tilburg en Blerick, dit naar aanleiding van de plannen tot het weder invoeren van het tariefstelsel.

Daarnaast hebben wij onmiddellijk gereageerd op het besluit van de directie en personeelsraad betreffende de werktijdverlenging van het personeel werkzaam op de Hgb's, door het uitgeven van het Hgb. nieuws dat werd verstrekt aan de Hoofdgebouwen te Utrecht.

Ook is dit het geval bij de Nevenbedrijven.

m
Meerdere malen heeft onze organisatie door het uitgeven van een manifest het personeel van de Noord Zuid Hollandse Vervoer Maatschappij, de Twentsche Electriche Tramweg Maatschappij en de Nederlandse Buurtspoorweg Maatschappij voorlichting en ondersteuning gegeven in de ontevredenheid die er door een of andere maatregel was ontstaan.

Ook is in de afgelopen periode in vele gevallen binnengekomen onregelmatigheden per aangetekend schrijven aan de superieuren der N.S. of Nevenbedrijven directies kenbaar gemaakt en alhoewel deze onbeantwoord bleven is geconstateerd dat de uitwerking gunstig is geweest.

Kameraden, deze activiteit, dit optreden van onze organisatie heeft zijn betekenis niet gemist.

Steeds meer groeit het vertrouwen in onze bond onder het vervoerspersoneel.

Vooraf is dit waar te nemen onder de kameraden georganiseerd in de N.V.

Door heel het land, in de ene plaats in sterkere mate dan in de andere, bestaat een hecht vertrouwelijk en persoonlijk contact met deze collega's. Steeds duidelijker gaat men de betekenis van onze bond zien in de vervoersbedrijven.

m
Op Zaterdag 10 Maart heeft het gehouden looncongres der E.V.C. dit bewezen doordat onze bond er in slaagde 35 anders georganiseerde kameraden hier af te vaardigen.

Tijdens de voorbereidingen hiervan kwam echter vast te staan dat indien de diensten hierop geen invloed zouden hebben uitgeoefend zeker het dubbele aantal zou zijn overschreden. Te betreuren echter is het dat onze leden in deze voorbereiding niet het grootste aandeel hebben gehad. Veel te veel speelt het sectarisme hier nog een rol.

De oude vakbondsvijandschap speelt nog grote parten en heeft funest gewerkt.

Goed zal een ieder dienen te beseffen dat op deze weg voort te gaan, grote schade wordt berokkend aan de gehele arbeidersklasse.

m
Kameraden, sinds 1950 verzendt onze bond aan ruim 1500 andersgeorganiseerden regelmatig "ons Organ".

Bij Controle is vast komen te staan dat onze krant gewaardeerd wordt en meer interesse afdwingt dan de organen der N.V. P.C.B. en St.Raphaël.

Dit is een goed stuk propaganda werk en zal zeker zijn vruchten afwerpen als gij allen op de juiste wijze Uw houding weet te bepalen.

Kamersaadschap en collegialiteit is hier een eerste vereiste. Kameraden, dit verslag heeft U een beeld gegeven van de werkzaamheden in de afgelopen periode door onze organisatie verricht en tevens zijn hier kritisch de tekortkomingen aan U voorgelegd.

Deze dagen zijn wij echter bij elkaar om opnieuw een volgende periode in te luiden.

Een periode die veel, heel veel van ons zal eisen.

Wij hebben echter het vertrouwen in de kracht van U allen werkzaam bij de Nederlandse Spoorwegen of zijn Nevenbedrijven.

Deze krachten omgezet in daadwerkelijke activiteit zal onze bond en de vervoersarbeiders in het algemeen maken tot een hecht bolwerk in de strijd voor de belangen van hen, werkzaam bij de N.S. en zijn Nevenbedrijven.

LEVE ONZE BOND!!

LEVE HET W. V. V. !!

LEVE DE VREDE!!

.o.o.o.o.o.o.

**FINANCIËEL-VERSLAG, uitgebracht door
M.A.Janssen waarnemend penningmeester.**

CONGRES, KAMERADEN,

Als waarnemend penningmeester van onze bond heb ik tot taak een beknopte toelichting te verstrekken op het in Uw bezit zijnde financiële overzicht. Vond anders een overzicht plaats over twee jaren, thans is dit drie omdat wij ons congres door de bestaande verlotmislère etc. hebben moeten verschuiven naar April.

Het overzicht laat meen ik voldoende zien, dat onze bond in financieel opzicht op alles behalve starre wijze zich beweegt en dat vergelijking tussen de kassaldo's van 1 Jan: '48 en 1 Jan: '51 een zekere stabiliteit weerspiegelt.

Gij, die van de oprichting af met ons de organisatie-werkzaamheden hebt verricht, aansluitend op de in de strijd staande kameraden der z.g. vrije-bedrijven, voor U hebben deze getallen heel veel waarde. Immers, gij kunt, ja moet weten, dat wij als strijdbare organisatie veel geld hebben moeten bijdragen voor onze strijdende makers, die nu nog dagelijks (ook voor U) op de bres staan voor betere levensvoorwaarden, tegenover de ondernemers die voortdurend het levenspeil der werkers willen verlagen.

Het zou mij te ver voeren, kameraden, U vanaf deze plaats tot in bijzonderheden mede te delen over deze jaren. Gij weet, dat ik in April 1950 het penningmeesterschap heb overgenomen van de daarvoor in functie zijnde penningmeester, kameraad v.d.Oudeveetering. Als penningmeester van de afdeling Amsterdam was ik uiteraard bij de financiën geïnteresseerd en kan het gevoerde beleid van voor April 1950 rechtvaardigen. Sta mij dus toe vanaf

S.S.S.

die tijd, tot heden een beknopte toelichting te geven.

April '50 het brandpunt van vredes-acties en het daarmee verband houdende reizen en trekken van beide kameraden de Jong en Blekman, vergde veel geld.

Daarnaast vorderde het nieuwe systeem van adressering betrekkelijk veel geld, hoewel daardoor natuurlijk op langere termijn besparing werd bereikt en dus in feite voordeel opleverde.

Gij allen hebt het financieel overzicht voor U en bekijken wij dus de past salarissen van de vrijgestelde leden van het hoofdbestuur, waarbij ik even wil stilstaan aangezien ik met minderwaardige bedoelingen gericht critiek op dit punt, die mij slechts bij geruchte bereikte, wil weerleggen.

Ik verklaar dus openlijk, dat kameraad de Jong per maand f.280.82 bruto ontvangt en kameraad Blekman bruto f.304.55 ontvangt waarin begrepen de toeslag voor twee kinderen. Hieraan heb ik verder niets toe te voegen.

De overige posten spreken voor zichzelf en mocht U op bepaalde punten toelichting noodzakelijk of nuttig achten, maak die verlangens bekend en de door U gekozen financiële commissie zal ongetwijfeld in staat zijn een nadere uiteenzetting en verheldering te verschaffen.

In het "Weekblad" van de N.V. heeft U kunnen lezen, dat de leiding van die bond, overigens in overleg met de besturen van St.Raphaël en de P.C.B., verhoging van de contributie aan de orde heeft gesteld. Wij leggen U niet hetzelfde plan voor, maar verlangen wel, dat ieder de voor hem/haar geldende contributie betaalt. Het komt helaas voor, dat hieraan het een en ander hapert en in bepaalde gevallen bijvoorbeeld een machinist niet meer contributie betaalt dan een arbeider of rangeerder. Kameraden daar moet natuurlijk een eind aan komen als die verschillen gecon-

stateerd worden. Maar even noodzakelijk is, dat ieder lid opgave doet van zijn werkelijk inkomen, vooral ook in gevallen van promotie en doorstroming naar een hogere loonschaal.

Daarom zullen wij vanuit dit congres aan de afdelingen de opdracht moeten geven de contributie-inning in dit licht te controleren en bestaande gebreken en onbillijkheden op te ruimen.

Het spreekt vanzelf, dat de afdelingsbesturen in nauwe samenwerking met hun mede-bestuurder, penningmeester, een belangrijke taak hebben te verrichten, want onjuistheden met betrekking tot de contributie mogen niet langer getolereerd worden. Ik wil ook nog Uw aandacht vestigen op bestaande achterstand in contributie. In veel gevallen ontstaan door het tegemoet komen aan bepaalde bezwaren in verband met het betrokken lid en door hem te overwinnen moeilijkheden, maar een vakbond is een machine die dat soort haperingen niet verdraagt.

Kameraden, lees na het congres mijn opmerkingen nog eens goed over en handel daar naar in het belang van onze bond en ons gemeenschappelijk streven.

FINANCIËEL OVERZICHT OVER DE JAREN 1948-1949-1950.

ONTVANGSTEN.

	<u>1948</u>	<u>1949</u>
Kassaldo.		391.45
Contributie	1.194.99	55.783.00
Verkoop brochures, gidsen enz.	60.879.00	83.00
Giften voor propaganda	413.98	24.00
Geinde loonbelasting	7.15	1.860.63
Verrekening geinde contr: te) den Haag voor L.B.G.)	1.631.74	
Verrekening incasso-kosten) geinde contr: te Haarlem)	1.647.39	
Geinde ziekenfondspremie	2.620.11	
Uitkering ziekingeld		178.90
Inhouding consumenten-crediet-) personeel)	1.157.48	274.34
Verrekening incassokosten	74.25	
Diversen	251.98	4.770.88
		25.05

UITGAVEN.

Drukkosten "Ons Orgaan"	4.664.95	2.419.80
Expeditie en andere kosten Orgaan	1.089.20	634.97
Propaganda	915.30	
Reis en Verblifkosten	444.50	378.87
Vergaderingen	462.02	187.95
Onkosten afdelingen	1.476.93	711.48
Huur en schoonhouden kantoor,) verlichting, verwarming, telefoon) en onderhoud meubilair)	1.043.47	1.208.32
Onderhoud en herstel machines)	154.25	104.23
Kantoorbehoeften	646.94	533.17
Drukwerken	1.161.89	1.085.72
Porto	618.55	377.06
Contributie Landelijke Leiding	36.092.55	33.071.35
Lonen Hoofdbestuurders	6.989.00	6.824.53
Lonen Kantoorpersoneel	6.619.28	3.635.88
Lonen Incasseerders	5.448.00	6.347.40
Sociale lasten bestuurders,) personeel en incasseerders.)	2.748.14	2.468.93
Zegels consumenten-crediet) Loonbelasting bestuurders) personeel en incasseerders)	53.00	
Verrekening geinde contributie) te den Haag met L.B.G.)	1.631.74	1.860.63
Onkosten personeel	1.647.39	
Diversen	470.49	236.42
Voordelig saldo	391.45	576.56

XX

ONTVANGSTEN.

	<u>1950</u>	<u>Totaal</u>
Kassaldo	576.56	1.194.99
Contributie	55 255.20	171.917.20
Verkoop brochures, gidsen enz.		496.98
Giften voor propaganda		100.15
Geinde loonbelasting	1 385.31	4.877.68
Verrekening geinde contr: te den Haag voor L.B.G.)		1.647.39
Verrekening incasse-kosten) geinde contr: te Haarlem)		2.620.11
Geinde ziekenfondspremie	199.17	378.07
Uitkering: ziekengeld		1.431.82
Inhouding consumenten-crediet- personeel)		74.25
Verrekening incassokosten	5.760.01	10.530.89
Diversen	1 228.97	1.506.00
		<u>f.196.775.53</u>

UITGAVEN.

Drukkosten "Ons Orgaan"	1 571.94	8.656.69
Expeditie en andere kosten Orgaan	354.45	2.198.45
Propaganda	37.50	952.80
Rcis en Verblijfkosten	818.14	1.641.51
Vergaderingen	143.89	793.86
Onkosten afdelingen	569.39	2.757.80
Huur en schoonhouden kantoor, verlichting, verwarming, telefoon } en onderhoud meubilair)	1.254.31	3.506.10
Onderhoud en herstel machines	86.60	345.17
Kantoorbehoeften	703.00	1.883.11
Drukwerken	637.98	2.885.59
Porto	429.43	1.425.04
Contributie Landelijke Leiding	32.758.44	101.922.34
Lonen Hoofdbestuurders	6.239.16	20.052.69
Lonen Kantoorpersoneel	1.966.80	12.221.96
Lonen Incasseerders	6.652.92	18.448.32
Sociale lasten bestuurders,) personeel en incasseerders.)	1 687.94	6.905.01
Zegels consumentencardiet		53.00
Loonbelasting bestuurders) personeel en incasseerders)	1 517.01	5.009.38
Verrekening geinde contributie te den Haag met L.B.G.		1.647.39
Onkosten personeel	323.70	323.70
Diversen	1.217.90	1.924.81
Voordelig saldo	* 1 220.81	1.220.81
		<u>f.196.775.53</u>

I N G E D I E N D E V O O R S T E L L E N

afd. Amersfoort:

Het HB stelle alles in het werk om te bevorderen dat het personeel hetwelk dit verlangd inplaats per maand, het salaris per week wordt uitbetaald

Toelichting:

De door de ontoereikende lonen ontstane zorgen worden nog eens extra verhoogd door het uitbetalen van het salaris eens per maand.

afd. Amsterdam:

1e. de sol-actie beter te organiseren. De in de laatste tijd (najaar 1950) toegepaste methode was niet de juiste waarvan de in de strijd staande arbeiders de nadelige gevolgen onder- vinden.

Toelichting ter congres:

2e. de afdelingen dienen zo enigszins mogelijk zelf op een of andere wijze de inning van de contributie te verzorgen.

Toelichting:

De praktijk heeft in Amsterdam bewezen dat het daardoor be- werkstelligde directer contact voor de afdeling en de bond van groot belang is.

3e. daar waar in de ontwerp-resolutie (punt 3) gesteld is de snellere doorstroming naar een hogere loonschaal, deze eis te doen vervallen.

Toelichting ter congres.

4e. de thans in toepassing zijnde dienst- en rusttijdenbepalingen (overeenkomst tussen de NS-directie en Uniebesturen) als grondslag te nemen voor de A.R.D.bepalingen

Toelichting ter congres.

5e. het hoofdbestuur dient regelmatig de directies te wijzen op de gebrekkige wijze van verstrekking van dienstkleding, niet in de laatste plaats voor wat betreft de nevenbedrijven.

Toelichting:

Over het algemeen wordt met die verstrekking meer en meer de hand gelicht en het wezenlijke geknoei van de directies in deze dienst bestreden te worden.

afd. Groningen:

de punten 1 t/m 8 van de Ontwerp resolutie als volgt aan te vullen en te onderstrepen:

punt 1: de verhoging vast te stellen op 10%

" 2: daaronder tevens te verstaan de toepassing van twee standplaatsklassen

" 6: aanvullen met: "wettelijk vastgelegde arbeidsweek van 48 uur"

" 8: vraagt in verband met dit punt de mening van het congres omtrent de erkenning door de directies, of daarvoor geijverd moet worden.

afd. Utrecht:

1e. punt 5 van de ontwerp resolutie aan te vullen met:

"bij ontijdige afkeuring het maximum pensioen aan het betrokken personeelslid toe te kennen als tenminste 30 dienstjaren gelden"

2e. In "Ons Orgaan het plaats vinden van cursussen, technische veranderingen enz. in het bedrijf te publiceren

Hoofdbestuur:

punt 3 van de ontwerpresolutie aan te vullen met: "snellere doorstroming van minimum naar maximum".

DE FINANCIËLE CONTROLE COMMISSIE HEEFT GEMEEND HET CONGRES
DE VOLGENDE PUNTEN TE MOETEN VOORLEGGEN INZAKE BESLUITEN
FINANCIËEL BELEID

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

Het tweede congres van de A.B.S.T.N. besluit het hoofd-
bestuur opdracht te geven:

1. Ernstig te streven naar een financieel beheer hetwelk geheel in overeenstemming is met de door het congres aangenomen algemene resolutie en organisatieresolutie;
2. Op basis hiervan tot reorganisatie van de werkzaamheden over te gaan waardoor verdere besparing van het apparaat mogelijk is;
3. Maatregelen te nemen die de leden nopen in de juiste klasse en regelmatig de contributie te betalen;
4. Aan de afdelingsbesturen te verzoeken maatregelen te nemen opdat de afdelingen maandelijks de contributie aan hen afdragen ter vermindering van opeenhoping van gelden;
5. Toe te zien, dat de ledenadministratie door de afdelingen nauwkeurig en regelmatig wordt bijgehouden en voortdurend wordt geraadpleegd, dat opgetreden wordt tegen bureaucratisch afschrijven van leden hetgeen geen zaak van bodes op penningmeester alleen, doch van de gehele organisatie is;
6. Een gezonde administratie en financiële verhouding tussen het hoofdbestuur enerzijds en de diverse afdelingen anderzijds tot stand te brengen.
7. De propaganda voor te houden film- en cabaretvoorstellingen enz. door de afdelingen krachtig te stimuleren waardoor mede volgens nader vast te stellen financiële regelen door HB de afdelingen zich zelf zullen kunnen bedruipen.
8. Het congres besluit verder:
de penningmeester voor zijn beleid décharge te verlenen.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

CANDIDATEN HOOFDBESTUUR

Voordracht

Beltman W.	llmcn NS	Zwolle	Beltman
Blekman H	(gesal.wnd secr.)	Amsterdam	Blekman
Groen J	cdt N Z H	Haarlem	Groen
Hopman A	hcd NS	Nijmegen	Hopman
Janssen M.A.	rang.NS	Amsterdam	Janssen
de Jong G.	mcn NS	"	De Jong G.
de Jong L.	(gesal.aftr.voorz.)	"	De Jong L.
Lanting A.	vm monteur NBM	Hilversum	
Mulder M.	oldm NS	Amersfoort	Mulder
Pelgrim F.	brugwerker NS	Zutphen	Pelgrim
Sekeris Chr.	mcn NS	den Haag	Sekeris
Strobos B.	bkw NS	Leidsendam	
Trijsburg J.	mcn NS	Rotterdam	Trijsburg

CANDIDATEN DAGELIJKS BESTUUR

Beltman W	llmcn	Zwolle	
Blekman H	wnd. secr. HB	Amsterdam	Blekman H.(secr.HB)
Janssen M.A.	rang.NS,wnd penn.HB	"	Janssen M.A.(penn.HB)
de Jong G.	mcn motortr.NS	"	de Jong G. (lid)
de Jong L.	aftr.voorz. HB	"	de Jong L.(voorz. HB)
Sekeris Chr.	mcn stoomtr. NS	den Haag	Sekeris Chr. (lid)

CANDIDATEN BONDSRAAD

Vervoer belast met de veiligheid:

de Beer	rang.	Amsterdam	De Beer
Greven	"	"	
Janssen	"	"	
de Kort	"	"	
Langereis	"	"	
Lochies	"	"	Lochies
Pol	"	Utrecht	Pol

Vervoer niet belast met de veiligheid:

Haantjes	stat.arb.	Amsterdam	dito
Mulder	oldm.	Amersfoort	

Krachtvoertuigenpersoneel:

Beltman	llmcn	Zwolle	
Bregonje	mcn motor	Utrecht	Bregonje
de Jong G.	"	Amsterdam	
Korver	"	Amersfoort	Korver
Kretschman	"	Amsterdam	Kretschman
Mos	"stoom	Rotterdam	Mos
Ploeg	llmcn	Zwolle 19-10-21	
Sekeris	mcn stoom	den Haag	
Slim	"	Rotterdam	Slim
Steffens	"	Utrecht 4-190	
Struiwich	"	Hengelo	Struiwich
Trijsburg	"	Rotterdam	
Ultzen	mcn motor	Utrecht	

-vervolg, blad 2 -

CANDIDATEN BONDSRAAD (vervolg)

Voordracht

Overig Tractiepersoneel:

Eikelboom	wgl	den Haag	Eikelboom
Ohm	loodsmcn	Amsterdam	Ohm
Oosterhout	arb.tractie	Rotterdam	Oosterhout
v.d. Veen	"	Zutphen	

Personeel bovenleiding:

Groen		Utrecht	dito
v.d. Voort		Hilversum	
Zwart		Arnhem	

Weg en Werken:

Bennekom		Uitgeest	dito
de Boer		Leeuwarden	
Stevens		Amsterdam	

Tram- en Buspersoneel

de Boer	cdt N Z H	Amsterdam	dito
Groen	"	Haarlem	
Lanting	vm monteur NBM	Hilversum	

Seinwezen:

de Groot		Amsterdam	dito
Hubregtse		den Haag	

Werkplaatsen

v. Dillen	1ste vakm.	Zwolle	
v. Loveren	bkw	Utrecht	
v.d. Meulen	pl. b.	Haarlem (4-4-93)	v.d. Meulen
Nederhand	mbkw	Tilburg	
de Ronde	draaijer	Haarlem	
Strobos	bkw	Leidsendam	Strobos
Tibbe	"	Haarlem	
Wijbregt	mbkw	"	Wijbregt

A T O:

Hoek	loodsarb	Almelo	Hoek
Koot	monteur	Utrecht	Koot
Oudmayer	chauffeur	Amsterdam	Oudmayer
Ranzijn	besteller	Amsterdam	

Treinpersoneel:

Barendregt	Hgd	Rotterdam	Barendregt
Hesseling	cdt	Amsterdam	Hesseling
Hopman	Hcd	Nijmegen	
Schulze	Hcd	Amsterdam	Schulze

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

UITSLAG VERKIEZINGENHOOFDBESTUURStem men-
aantal

Beltman W. (Zwolle)
 Blekman H (Amsterdam)
 Lanting A (Hilversum) , in plaats van Groen J.
 Hopman A. (Nijmegen)
 Janssen M.A. (Amsterdam)
 de Jong G. "
 de Jong L. "
 Mulder M. (Amersfoort)
 Pelgrim F. (Zutphen)
 Sekeris Chr. (den Haag)
 Strobos B. (Leidsendam), in plaats van Trijsburg J.

DAGELIJKS BESTUUR

Blekman H. secretaris H.B. (Amsterdam)	40
Janssen M.A. penningm. H B "	41
de Jong G. lid "	33
de Jong L. voorz. H B (12-2-40) "	40
Sekeris Chr. lid (den Haag)	41
(niet gekozen: Beltman W - Zwolle)	10

BONDSRAAD

de Beer (Amsterdam)	36
Lochies "	38
Pol (Utrecht)	39
Haantjes (Amsterdam)	gekozen bij acclamatie
Bregonje (Utrecht) 4-12-29	38
Korver (Amersfoort)	37
Kretschman (Amsterdam)	28
Mos (Rotterdam)	26
Struiwich (Hengelo)	27
Slim (Rotterdam)	29
(niet gekozen: Ultzen (Utrecht) 13-6-00)	9
Poppes, mach. (Amsterdam)	14
Eikelboom (den Haag)	allen gekozen
Oosterhout (Rotterdam)	bij acclamatie
v.d. Veën (Zutphen)	
Groen (Utrecht)	
v.d. Voort (Hilversum)	
Bennekom (Uitgeest)	allen gekozen
de Boer (Leeuwarden)	bij acclamatie
Stevens (Amsterdam)	
de Groot (Amsterdam)	
Hubregtse (den Haag)	
v.d. Meulen (Haarlem)	36
Nederhand (Tilburg)	32
v. Loveren (Utrecht)	25
(niet gekozen: Wijbregt - Haarlem)	24

UITSLAG VERKIEZINGEN (verv.)

BONDSRAAD (verv.)

A T O

Koot (Utrecht) allen bij acclamatie gekozen
Oudmayer (Amsterdam)
Ranzijn "

Treinpersoneel

Barendregt (Rotterdam) allen bij acclamatie gekozen
Hesseling (Amsterdam)
Schulze "

VERTROUWELIJK

Datum: 10-4-51

C/3 no 337'51 STA

Onderwerp: Besloten vergadering van de Algemene Bond van Spoor- Tram- en Havenbedrijfs personeel, afd. Utrecht, gehouden op 2-4-51 in het EVC-gebouw, Lange Smeestraat 17 te Utrecht.

Aanvang ten 20 uur, einde ten 22.15 uur.

Aanwezig waren vier bestuursleden, t.w.:

CHRISTIAAN ULTZEN (13-6-1900), wagenbestuurder NS,
JOHANNES HENDRICUS BROONJE (4-12-99), ondermachinist NS,
JACOB LANGEDIJK (3-2-93), wagenmeester NS,
PETRUS JOANNES VERHEES (14-7-97), machinist NS.

De beide laatsten zijn gepensioneerd. Verder gingen nog drie leden naar binnen, van wie de namen onbekend zijn. Voor zover kon worden nagegaan werd het volgende besproken (zie ook de bijlage).

Agenda: Punt 1 (opening) werd zonder meer gepasseerd.

" 2 idem; ingekomen stukken waren er niet.

Punt 3: Zie de Ontwerp-resolutie in "Ons Orgaan" van 31 Mrt. Alle eisen, genoemd onder 1 t/m 7 werden onderschreven, behoudens dat de afd. Utrecht ten aanzien van punt 5 een aanvullend voorstel zal indienen, luidende: "Bij vroegtijdige afkeuring en bij een dienstverband van 30 of meer dan 30 jaren vol pensioen". De congres-eisen, genoemd onder a t/m h worden door Utrecht volledig ondersteund en men heeft hieraan niets toe te voegen.

Candidaten Hoofdbestuur en Bonderaad:

Ultzen voornoemd,

Bregonje voornoemd, en

CORNELIS STEFFENS (4-1-98), ondermachinist NS, thans werkzaam aan de bovenbouw; omtrent zijn definitieve candidaatsstelling bestaat nog geen zekerheid, daar betrokkene op deze vergadering niet aanwezig was.

De punten 4 en 5 van de agenda houden praktisch hetzelfde in. Als afgevaardigden werden aangewezen: Ultzen, Bregonje, Verhees en een van de onbekenden.

Verder zal men trachten de volgende personen voor het congres warm te krijgen:

ERIK ZURCHER (10-7-97), werkzaam HGB,

WILLEM FRANS NICOLAAS STEPHANUS JOHAN SLUIJTERS (2-9-90), vermoedelijk;

BROOIJEN (meerderen van die naam kunnen hiervoor in aanmerking komen, zodat nog niet bekend is wie precies bedoeld wordt).

De punten 6 en 7 (rondvraag en sluiting) leveren totaal niets op.

Alle bezoekers uitten hun misnoegen over het meer dan slechte vergaderingsbesoek.

Ultzen gaat nog even in op een mogelijke Europese revolutie. Hij vindt echter te weinig bijval daar de anderen het er over eens zijn dat Nederland te conservatief is om een revolutie te ontketenen. Ultzen bestrijdt dit en zegt dat men geen revolutie uit Nederland nodig heeft; als deze uit andere landen aan komt want is men er ook. Indien in de omringende landen een revolutie uitbreekt komt Nederland in het gedrang en zal zeker mee gaan doen of moeten doen.

Handwritten notes in the left margin:
1951 304
Bestuur
D.v. S.F.N./L.O.C
afdeling Utrecht
i.k., ca. 10.4.
" " " 1951

De anderen zijn het echter met Ultzen niet eens en het gesprek verwatert in een bespreking van persoonlijke aangelegenheden. Ultzen zal aan alle deelnemers van het congres een mededeling verstrekken hoe laat men vertrekt; het is de bedoeling dan gezamenlijk naar Hilversum, waar het congres gehouden wordt, te gaan.

Ultzen deelt nog mede dat de 1-Mei viering samenvalt met de avond van het G.B.cabaret op 2 Mei a.s. De toegangsprijs is nu verlaagd tot f 0,75 per persoon. (Zie omtrent de prijzenkwestie ook rapport Verb. 19 C/3-310'51 EVG dd 30-3-51).

Bijlage: 1

GEZIEN:

a f s o h r i f t

ALGEMEEN BOND VAN SPOOR-, TRAM/ EN NEVENBEDRIJVEN PERSONEEL
Afdeling Secretariaat

Aan de Leden

Waarde Makker,

De voorbereidingen van ons congres drasen op volle toeren.

De tijd echter die ons nod rest, vergt de volle aandacht en activiteit van ons allen, om zorg te dragen dat ons congres een geslaagd congres wordt.

Van verschillende buitenlandse kameraden hebben wij al een schrijven ontvangen dat zij alles in het werk zullen stellen ons congres bij te wonen.

Wij rekenen er danook op, dat ook U reeds verlof heeft aangevraagd voor Maandag 23 en Dinsdag 24 April zodat U aanwezig kan zijn.

WAARDE KAMERAAD ER IS ECHTER NOG MEER TE DOEN.

In "Ons Orgaan", dat U voof Zaterdag 1 April in Uw bezit hebt, is een ontwerp-resolutie opgenomen.

Vanzelfsprekend dient deze door U bestudeerd en besproken te worden, kandidaten voor het hoofdbestuur en de Bondsraadsleden moeten worden gesteld en de afgevaardigden uit Uw afdeling dienen gekozen te worden.

Kameraad, met de meeste klem wijzen wij er op dat het de taak van de leden is, zorg te dragen dat na ons congres door de besturende instanties de juiste vakbondspolitieke lijn gevolgd wordt, die als eerste gericht dient te zijn op de belangen van alle werkers uit de vervoerbedrijven.

Wij twijfelen er niet aan dat gij als lid van onze strijdorganisatie hier Uw volle medewerking aan zult geven.

Juist het personeel in dienst van de NS en zijn nevenbedrijven en in het bijzonder de leden van onze organisatie zullen er voor dienen te zorgen, dat een sterke en slagvaardige bond een steunsaal betekenen in de te voeren strijd voor onze levensbelangen.

Waarde kameraad, om dit te kunnen verwezelijken nodigen wij U in eerste instantie uit tot het bijwonen van een belangrijke ledenvergadering, die zal worden gehouden op

MAANDAG, 2 APRIL A.S. in gebouw EVO

Lange Smeestraat no 17

Aanvang 19.30 u precies

AGENDA: OPENING

INGEKOMEN STUKKEN

BESPRESKING ONTWERP RESOLUTIE; indienen van voorstellen en het stellen van kandidaten voor het HB en de B.R.

VERKIEZING AFGEEVAARDIGDEN VOOR O S CONGRES

OPGEVEN VAN BELANGSTELLENDEEN VOOR ONS CONGRES

RONDVRAAG

SLUITING

Kameraad, wij rekenen en vertrouwen er op dat U alles in het werk zult stellen deze belangrijke vergadering bij te wonen. Begrijp goed dat gij het zijt die de organisatie uitmaakt naar dit betekent tevens dat gij verantwoordelijk zijn voor het werk van onze bond. Wij hebben in het verleden gezien wat de gevolgen zijn als wij ons terughouden, laten wij hieruit onze lessen trekken en er oor zorgdragen dat dit niet herhaald wordt. Komt dus op deze vergadering en zorgt dat in verband met Uw dienst ten eenenmale onmogelijk zijn, zet Uw voorstellen of kandidaten-afgevaardigden en tevens alles wat verband houdt met ons congres

E.O.S.

op papier en zendt het aan het secretariaat.
Doe dit met de meeste spoed zodat de secretaris het hoofd-
bestuur in Amsterdam er van in kennis kan stellen.
Kamerraad, het afdelingsbestuur rekent er op, dat U Uw volle
medewerking geeft en verblijft met kameradschappelijke
groeten,

(secretaris)

De afzender van deze brief is de heer J. J. van der
Kamp, voorzitter van de afdeling 'De Arbeid' van de
Nederlandsche Arbeidersbond. Hij heeft de afzender
van deze brief verzocht om de afzender van deze brief
te informeren over de afzender van deze brief.
De afzender van deze brief is de heer J. J. van der
Kamp, voorzitter van de afdeling 'De Arbeid' van de
Nederlandsche Arbeidersbond. Hij heeft de afzender
van deze brief verzocht om de afzender van deze brief
te informeren over de afzender van deze brief.
De afzender van deze brief is de heer J. J. van der
Kamp, voorzitter van de afdeling 'De Arbeid' van de
Nederlandsche Arbeidersbond. Hij heeft de afzender
van deze brief verzocht om de afzender van deze brief
te informeren over de afzender van deze brief.
De afzender van deze brief is de heer J. J. van der
Kamp, voorzitter van de afdeling 'De Arbeid' van de
Nederlandsche Arbeidersbond. Hij heeft de afzender
van deze brief verzocht om de afzender van deze brief
te informeren over de afzender van deze brief.

De afzender van deze brief is de heer J. J. van der
Kamp, voorzitter van de afdeling 'De Arbeid' van de
Nederlandsche Arbeidersbond. Hij heeft de afzender
van deze brief verzocht om de afzender van deze brief
te informeren over de afzender van deze brief.

De afzender van deze brief is de heer J. J. van der
Kamp, voorzitter van de afdeling 'De Arbeid' van de
Nederlandsche Arbeidersbond. Hij heeft de afzender
van deze brief verzocht om de afzender van deze brief
te informeren over de afzender van deze brief.
De afzender van deze brief is de heer J. J. van der
Kamp, voorzitter van de afdeling 'De Arbeid' van de
Nederlandsche Arbeidersbond. Hij heeft de afzender
van deze brief verzocht om de afzender van deze brief
te informeren over de afzender van deze brief.
De afzender van deze brief is de heer J. J. van der
Kamp, voorzitter van de afdeling 'De Arbeid' van de
Nederlandsche Arbeidersbond. Hij heeft de afzender
van deze brief verzocht om de afzender van deze brief
te informeren over de afzender van deze brief.

G E H E I M

Verbinding: 19
G/3 no 400'51 STA

Datum: 26-4-51

Onderwerp: Verslag van het Tweede Congres van de Algemene
Bond van Spoor- Tram- en Havenbedrijvenpersoneel,
gehouden te Hilversum op 23 en 24 April 1951.

MAANDAG, 23 APRIL 1951.

EEERSTE ZITTING

Ten 11.45 uur wordt het Congres geopend door de 2e Voorzitter, CHH. SEKERIS. Hij richt zich met een woord van welkom tot de kameraden en roept hen op, er aan mee te werken dat dit Congres in alle opzichten slage. Hij wijst dan in zijn verdere rede op de maatschappelijke verhoudingen in Nederland en Europa. Aan de ene zijde - zo stelt spreker vast - worden kapitalen vergooid aan bewapening, aan de andere zijde is er geen geld voor sociale doeleinden. Daarom zal dit Congres staan in het teken van de Vrede. De strijd in Europa wordt door onze kameraden gestreden in Italië, Frankrijk, Duitsland, en niet te vergeten Spanje, waar het Franco-régime nog de scepter zwaait. Wij hebben tot taak deze strijd te ondersteunen met alle ons ten dienste staande middelen.

Hierna heet de voorzitter de buitenlandse kameraden welkom, t.w. twee Franse afgevaardigden van de Confédération Générale du Travail (C.G.T.). Verder worden voorgelezen telegrammen van de kameraden uit Finland, Luxemburg, Rusland, Tsjecho-Slowakije en de Poolse Transportarbeidersbond. Al deze telegrammen spreken van strijd, eenheid en kameradschap en bevatten de wens van een goed en vruchtbaar congres voor de Nederlandse kameraden.

Vervolgens wordt het woord gegeven aan de landelijk voorzitter, L. DE JONG, voor het houden van zijn inleiding.
(zie de bijlage).

Na de inleiding vindt de lunch plaats, terwijl om 13.30 uur de tweede zitting aanvangt.

TWEDE ZITTING

Verkiezing Resolutie-commissie: CHRISTIAAN ULZEN (13-6-1900),
Utrecht - DE BEER (Amsterdam) - STRUIWICH (Hengelo).
Verkiezing financiële commissie: KORVER (Amersfoort).
Verkiezing stembureau: BELTMAN (Zwolle) - G. DE JONG (Amsterdam) -
VINK.

De verkiezingen van deze commissies zijn alleen van kracht voor dit congres.

DISCUSSIE op Inleiding en Ontwerp-resolutie:

ULZEN (Utrecht):

In zijn betoog, dat nogal heftig is, raakt deze spreker eerst de Vrede en de Vakbeweging. Hij siet deze twee punten samen. De grootste strijd moet zijn voor de Vrede. Spreker stelt vast dat wij hierin tekort zijn geschoten. Een half miljoen handtekeningen is in Nederland verkregen voor het petitionnement

tegen het gebruik van het atoomwapen; dit is te weinig. Als de strijd voor de Vrede doeltreffend is en het gevaar voor een oorlog geweken, dan zullen wij klaar moeten staan om de Vakbeweging in te zetten voor de strijd voor een beter bestaan. Hiermede wil spreker niet zeggen dat het zijn bedoeling is dat deze strijd nu ruste! Integendeel, de sociale strijd zal met onverminderde kracht moeten worden voortgezet.

Hierop neemt spreker de rassendiscriminatie onder de loupe en wijst op de positie van de negers in Amerika. De kapitalisten in Amerika wakkeren de haat jegens de negers aan en velen van deze zwarte kameraden zijn daaraan reeds ten offer gevallen. Thans staat het leven van de neger W. Mc Gee op het spel, beschuldigd van aanranding van een blanke vrouw, hetgeen echter een leugen is. Wat in Amerika gebeurt met de negers vindt hier ook plaats met onze jongens!, so vaart spreker uit. Piet van Staveren is hiervan een voorbeeld. De strijd van deze kamerad is echter onze strijd!

Ultsen stelt dan voor telegrammen te zenden naar het Amerikaanse Consulaat, het Amerikaanse Congres, aan President Truman en de Gouverneur van het district waar W. Mc Gee wordt gevangen gehouden; in deze telegrammen moet de vrijlating van W. Mc Gee worden geëist. Voorts stelt hij voor een telegram te zenden aan de amnestie-commissie voor de vrijlating van de dienstweigeraar Piet van Staveren.

Overgaande op de Vredesactie vraagt Ultsen de aandacht voor de op 27 en 28 April te houden actie: "Voor een Vredespaet tussen de Grote Vijf". Het bijeenroepen van de Grote Vijf is de eerste stap naar de Vrede. Amerika saboteert dit echter. Daarom moet deze actie slagen, koste wat het wil.

Hierna neemt Ultsen de strijd in eigen bedrijf onder de loupe, allereerst de nieuwe bepaling voor het Z.N.O.-fonds. Het personeel zal ook 1,8% voor dit fonds moeten betalen. Weliswaar krijgt men hiervoor een vergoeding van / 60,- maar een stap achteruit is het. Alle lasten worden op onze ruggen afgeschoven en wij zullen naar middelen moeten zoeken om dit te voorkomen, want vandaag de dag moeten wij 1,8% betalen, morgen neemt men de / 60 vergoeding af, en de lasten zijn dan voor ons.

De eerste tekenen van strijd zijn bij de N.S. naar voren gekomen. De stokers van de locomotiefloodsen hebben in een conferentie geëist dat zij naar loonschaal 6 werden overgeplaatst, wat voor hen een verhoging betekent. Op zich zelf is deze actie verheugend, maar om praktische redenen toch af te keuren. Indien strijd geleverd moet worden, dan gezamenlijk. Van deze actie wist men niets, tot men het uit "De Waarheid" vernam; toen was het te laat. Dergelijke acties hebben so weinig nut. (Zie "De Waarheid" van omstreeks 21 April 1951, artikel "Stokers loc.loodsen eisen loonverhoging in landelijke conferentie").

Ultsen levert hierna heftige kritiek op de straffen die aan het personeel worden uitgedeeld. Hij noemt ze: onmenselijk, ruwst voor de Betroffenen en zijn gesin, een aantasting van het geestelijke en morele peil en een vergroting van het gevaar voor de veiligheid bij de N.S.

Wie deelt in feite de straffen uit? Velen menen dat de chefs hierover beslissen, doch dit is niet waar. Ir. Den Hollander zelf is de drijfkraft. Dit is mij (spreker) medegedeeld door een van de chefs zelf. Het is nodig dat Den Hollander wordt duidelijk gemaakt, niet verder op deze weg voort te gaan, daar hierdoor het moreel van het personeel in ernstige mate wordt aangetast.

Uitsen besluit ten slotte met voor te stellen een motie te zenden naar het Wereld Vak Verbond, waarin op verdere strijd voor de vrede en een beter bestaan wordt aangedrongen.

De vergadering gaat accoord met de telegrammen en de motie.

JOHANNES HENDRICUS BREGONJE, geb. 4-12-99 (Utrecht), hierna het woord verkrijgend, dient een tussenvoorstel in met betrekking tot de zaak Me Gee. Hij stelt voor het telegram aan Truman zodanig in te kleden dat zijn geweten wordt wakker geschud. Hem dient te worden gewezen op zijn grote voorgangers Abraham Lincoln en Roosevelt, die gestreden hebben voor de vrijmaking van de negers. In het telegram dient om gratie verzocht te worden.

De vergadering is het hier niet mee eens, daar een gratieverzoek gedeeltelijke erkenning van de misdad betekent. Daarom moeten wij in vrijheid stelling eisen.

HILVERSUM.

Dese afd. wordt vertegenwoordigd door HEYINK, vrijgestelde van de Bond voor Vervoer en Transport, aangesloten bij de EVC. Heyink spreekt over intensiever organisatie en over de vrede. Naar zijn mening is in de ontwerp-resolutie te weinig aandacht geschonken aan de Groep Vervoer en Transport, die met grote moeilijkheden heeft te kampen. Door de N.S. en de grote bus-ondernemingen worden verschillende werkzaamheden overgedragen aan particulieren om zodoende de exploitatiekosten van het bedrijf te verminderen. Dit is funest voor de werkers in deze bedrijven. Als employé van de Gelderse Tram heeft hij het meegemaakt dat arbeiders van drie à vier ondernemingen aan één bus stonden te werken, en allen verschilden in loon. Hier moet tegen gestreden worden. Verder heeft men geen medewerking van de Verkeersinspecties. In Hilversum is het voorgekomen dat bij een onbewaakte overweg de lichtsignalen al enige dagen defect waren. Hij heeft hier de Verkeersinspectie bij gehaald doch dit had geen resultaat.

Ook deze spreker uit zijn ontevredenheid over het gedane werk voor de vrede. Zijn groep heeft in deze niet zoveel verzet als men had mogen verwachten. Het is echter zo moeilijk mensen hiervoor te krijgen. Hij wekt ten slotte op de strijd voor de vrede niet op te geven, maar door te zetten.

Nadat Hilversum aan het woord is geweest, wordt de Franse kameraden gelegenheid gegeven, hun begroetingsrede uit te spreken, welke daarna worden vertaald. Beide redevoeringen houden in een groot van de Franse kameraden, een blik op de internationale verhoudingen en een aansporing om op de ingeslagen weg voort te gaan.

Vervolg discussies.

ZWOLLE:

meent dat in het resolutie-ontwerp geen rekening is gehouden met het feit dat verschillende kaderleden te zwaar belast zijn met het werk voor de EVC. Van de zijde der CPN worden zelfs pogingen gedaan om goede krachten van de vakbeweging weg te trekken en in te zetten voor het partijwerk.

UITGERST bepleit een snellere aanstelling van arbeidscontractanten na gebleken geschiktheid.

ZUTPHEN

hekelt de houding van onze mensen tegen andere en ongeorganiseerden en betoogt dat wij de laatsten niet moeten afstoten maar aantrekken.

AMSTERDAM:

bepleit eveneens een harder werken voor de vrede en een snellere doorstroming naar de hogere loongroepen en vraagt hoe het staat met de gepensioneerden in onze vakbeweging.

BLEKMAN, land. secretaris, bepleit ook een krachtiger aanpakken van de strijd voor de vrede en stelt voor een motie in te dienen om bij de Ned. regering en de Wereldvredeeraad op het behoud van de vrede aan te dringen. (De vergadering gaat hiermee accoord).

AMSTERDAM:

vraagt aandacht voor het gevaar, verbonden aan de overplaatsing van de werkplaatsen Utrecht en Haarlem. Het is reeds voorgekomen dat instrumentmakers worden overgeplaatst naar andere bedrijven of particulieren.

HENGELLO:

bepleit versterking van de organisatie en grotere propaganda. Door het NVV worden ook grote bedragen aan propaganda besteed.

De 2e voorsz. antwoordt hierop dat het NVV geen cent uitgeeft voor strijd en de EVC hierop al haar krachten concentreert, zodat er weinig geld voor propaganda overblijft.

Een lid van het NVV, genaamd **JACOBUS JOHANNES SMIT** (5-9-32) uit Utrecht zegt namens de oppositiegroep van het NVV volledige medewerking toe.

Hierna krijgt **BLEKMAN** het woord voor de behandeling van zijn organisatieverslag (zie de bijlage). Dit verslag verwerft aller goedkeuring en verwekt geen discussies.

Daar de tweede zitting nogal een vlot verloop heeft gehad, wordt aan de agenda een punt toegevoegd, en wel: "Toelichting op de ingediende voorstellen" (zie de bijlage). Deze toelichting brengt geen politieke aspecten naar voren en is van zuiver technische aard. Het voorstel van het hoofdbestuur (zie deselfde bijlage) verwerft aller goedkeuring.

BLEKMAN

deelt nog mede dat, wat de krant betreft, getracht zal worden andere vormen te vinden door b.v. kranten of blaadjes per dienst uit te geven, zoals hij dit al eens heeft gedaan voor het RGB-personeel door uitgifte van het "H.G.N.-Nieuw". Dit is nog maar een denkbeeld en het is nog in studie in hoeverre het uitvoerbaar is. Hij vraagt de aanwezigen wel hem ter zijde te staan door verslag in te leveren van alle mogelijke gebeurtenissen in werkplaatsen en kantoren.

De 2e voorzitter leest een telegram voor van de Transportarbeidersbond uit Bulgarije, waarin de groeten worden overgebracht en een geslaagd congres wordt toegewenst.

Hierna wordt de zaal gereedgemaakt voor de gemeenschappelijke maaltijd, aangeboden door de afd. Hilversum van alle RVC-bonden.

Na de maaltijd wordt de film "De Slag om Stalingrad" vertoond. Oorspronkelijk zou gedraaid worden "Partisanen van de Spoorwegen", doch deze film was niet aangekomen.

VIJFDE EERSTE CONGRES DAG.

-0-0-0-0-0-0-0-0-

DINSDAG, 24 APRIL 1951

DERDE ZITTING

Deze begint laat (plm 9.45 uur).

De wnd penningmeester, JANSSEN, krijgt het woord voor de behandeling van zijn financieel verslag (zie de bijlage).

Hierna vindt de begroeting door het Verbondsbestuur plaats. Allereerst spreekt JAN JACOB VAN WIJNGAARDEN (5-10-11), hoofdbestuurder RVC. Zijn rede staat in het teken van de strijd voor de vrede. Hij geeft in dit verband een overzicht over de internationale toestand, de stakingen en het verzet tegen de Duitse herbewapening.

Vervolgens spreekt DIRK KLEINEMA (11-5-93) namens de Algemene Bedrijfsbond Transport, aangesloten bij de RVC. Hij wijst op het verzet der havenarbeiders tegen de wapenlossingen, hier en elders, in België, Frankrijk en Italië en betoogt dat wij ook andere methoden moeten toepassen om de wapentransporten te dwarsbomen. Hij eist van de kameraden der Spoorwegen dat zij zullen weigeren wapentuig te vervoeren. De strijd der havenarbeiders is ook hun strijd. Zijn heftige rede vindt algemeen bijval bij de congressisten.

Discussie financieel verslag.

HOFFMAN (Nijmegen) :

maakt de opmerking dat er geen balans bij is, waardoor men geen juist beeld kan krijgen.

BULTMAN (Ewolle) :

wijst er op dat geen rekening is gehouden met de pensionering der gesalarieerde bestuurders

HRVINK (Hilversum):

wijst op de slechte salariëring der hoofdbestuurders.

AMSTERDAM:

ziet in dit verslag geen rechtspositie van de hoofdbestuurders betreffende pensioen en vraagt naar de uitslag van de enveloppenactie voor het congres.

De 2e voorz. antwoordt dat deze actie / 211,10 heeft opgebracht.

Beantwoording discussies financieel verslag door JANSSEN.

Janssen antwoordt dat hij geen balans heeft kunnen geven daar hij over 1951 geen juiste gegevens heeft. Hij is echter alsnog bereid bij het versenden van het orgaan een balans bij te voegen, daar hij het niet in het orgaan zelf wenst te zien. Verder zit hij ook nog met een grote achterstand in contributie der leden, zodat hij ook om deze reden geen juist beeld kan geven. De plaatselijke penningmeesters moeten er geducht voor waken dat deze achterstand niet te groot wordt en door de leden inderdaad wordt ingehaald. Ook is het een veel voorkomend verschijnsel dat de leden te weinig betalen. Door al deze bijkomstigheden ziet het H.B. geen kans de salarissen der bestuurders te verhogen of aan hen bepaalde concessies te doen wat betreft hun rechtspositie.

AMSTERDAM vraagt hierop het woord.

Dese afgevaardigde is teleurgesteld dat er voor de rechtspositie zo weinig is gedaan en doet mededeling dat Amsterdam zal trachten hiervoor een bevredigender oplossing te vinden.

DE JONG

deelt mede dat hij en Blekman volledig accoord gaan met de bepalingen omtrent loon en rechtspositie bij de aanvaarding van hun werkzaamheden als gesalarieerd bestuurder. Aan de directie der NS was het verzoek gedaan hen beiden ½ jaar op non-actief te stellen om de bondszaken te regelen. Dit is geweigerd, zodat men moest kiezen of delen. Of de bondszaken laten verlopen, of hun plaats bij de NS prijs geven. Na veel overwegingen is men tot het laatste over gegaan, waarbij beiden genoegen hebben genomen met de hun voorgeslegde bepalingen. Men moet hierover niet discussiëren. Voor hen is het een stuk principe-werk. Als er verkeerde tijden aanbreken sien we wel weer. Maar hij en Blekman zijn er van overtuigd dat er een tijd zal komen dat zij beiden geen spijt van hun stap sullen hebben

Hierna krijgt een NVV-er het woord, nl. RUNTS uit Groningen (kaalhoofdig, plm 48 jaar oud). Hij spreekt namens de oppositie van het NVV uit Groningen. Hij deelt mede dat in Groningen de oppositie in gang is. Hij wordt reeds betiteld als communist, doch vindt dit niet erg.

Hij geeft vervolgens zijn visie op de Europese verhoudingen en zegt over het conflict in Korea, dat Mao Arthur daar de zaak zo gaarne wilde doorzetten omdat hij is gehuwd met een dochter van de Morgan's, die grote belangen hebben bij de uraniummijnen in Korea en Mandtsoerije.

BLEKMAN

deelt mede dat hij in 1950 betreffende de verlenging van de arbeidstijd voor het HGB personeel een circulaire heeft uitgegeven, waarin hij niet heeft kunnen nalaten de "droeve figuur" van JOUSTRA aan te vallen. Het gevolg hiervan was dat hij op 16 April jl moest voorkomen en werd veroordeeld tot / 25 boete of 5 dagen hechtenis; de eis was / 50 boete of 14 dagen hechtenis. De rechter gaf hem daarbij in overweging in het vervolg wat beter de taal te gebruiken. Blekman heeft hier echter op geantwoord dat hij de taal der arbeiders zal spreken en niet anders!

HEYINK (Hilversum)

zegt dat in Nederland verschillende stakingen gaande zijn die handen vol geld kosten en stelt daarom voor om namens het congres aan de solidariteit actie deel te nemen. Een collecte vindt hierop plaats, welke / 53,25 opbrengt.

De 2e voorzitter deelt mede dat HENDRIKUS JOHANNES MEYERS (14-11-17), hoofdbestuurder van "De Metaal", wordt verpleegd in een sanatorium in Boedapest. In het democratische Nederland was voor hem geen genezing mogelijk. Hij stelt voor dat het congres een groot aan hem sende. De vergadering gaat hiermee accoord.

Een telegram van kameraden uit Rome en Boedapest met de bekende inhoud wordt dan voorgelezen.

Hierna is het tijd voor de lunch.

VIJFDE ZITTING

Aanvang 13.15 uur.

Beantwoording discussie-inleiding door DE JONG, land.voors.
DE JONG:

zegt dat de discussies verschillend waren, kritisch maar opbouwend, de stemming goed, de saamhorigheid uitstekend. Als in bepaalde plaatsen functionarissen overbelast zijn, dan zal dit plaatselijk moeten worden opgelost. Als er vrees bestaat voor rancune omdat men is aangesloten bij de KVC., moet dit eveneens plaatselijk bekeken worden. Vooral bij de jongeren vindt dit plaats door hun promotie te onthouden. Plaatselijk zal hiertegen naar middelen moeten worden gezocht. Een voornaam punt is de erkenning van de bond door de directie der NS. Deze erkenning moet verkregen worden door de kracht der arbeiders, door strijd, beweging en verzet van binnen uit, gezamenlijk optreden. Wij moeten krachten-tegenstellingen ontwikkelen, oppositie

verwekken in de gelederen der andere bonden, echter geen haat. De komende twee jaren zullen grote activiteit en slagvaardigheid van onze bond eisen, maar wij moeten niet versagen.

Hierna vindt een collecte plaats ter betaling van de boete, aan Blekman opgelegd, welke f 37,- opbrengt. Het overschot zal besteed worden om het bediende personeel een kleinigheid te geven.

Een telegram van de A.T.F.centrale wordt voorgelezen.

Verslag resolutiecommissie.

De in de resolutie genoemde punten zullen worden aangehouden, met uitzondering van de volgende:

- punt 1 : scala in de resolutie vermeld, aansluitende bij de eis van 10% verhoging
- " 2 : verbetering van de standplaatsaftrek.
- " 3 : aanvulling met "snellere doorstroming van minimum naar maximum (conform voorstel hoofdbestuur)
- " 5 : aanvulling: verhoging van het maximum pensioen met 10%, verbetering der pensioenvoorwaarden bij vroegtijdige afkeuring.

Verslag financiële commissie, uitgebracht door KORVER.

Korver heeft dit vastgelegd in 8 punten, welke door de vergadering worden goedgekeurd, echter dient het woord "beleid" in punt 1 te worden gewijzigd in beheer. Het woord beleid zou de indruk wekken dat het beleid niet goed was geweest. (Voor de 8 punten zie de bijlage).

Namens de Controlecommissie leest Korver de verklaring voor dat de boeken en bescheiden van de penningmeester zijn gecontroleerd en in orde bevonden.

Candidatsbespreking.

De meeste kandidaten zijn bekend en men acht het overbodig hierover discussies te houden.

Bij de verkiezing dagelijkse bestuur kan worden opgemerkt dat men van mening is dat HELTMAN (Zwolle) te ver af woont om goed en regelmatig de H B-vergaderingen bij te wonen.

Voor de uitslag der verkiezingen moge worden verwezen naar de desbetreffende bijlage "UITSLAG VERKIEZINGEN".

Namens het Hoofdbestuur sluiten Blekman, L. de Jong en Bekkeris het congres. Zij danken de aanwezigen voor hun opkomst, roepen hen op de strijd, speciaal voor de vrede, voort te zetten en wensen hun een goede thuisreis toe.

Na de officiële sluiting blijven de congressisten nog bijeen voor het nuttigen van een gemeenschappelijke maaltijd.

Opm. In de loop van het congres is door een afgevaardigde een artikel gehaald, voorkomende in "De Waarheid" van 21-4-52 over het congres van de EVC-bond Spoorwegpersoneel. De Jong (L.) antwoordde hierop dat "De Waarheid" het recht heeft ook de EVC aan te vallen; het is echter te betreuren dat zij dit vóór het congres gedaan heeft. Uit hetgeen in "De Waarheid" stond zal men terdege lering moeten trekken.

WABESCHOUWING.

Het congres had een goed en waardig verloop. Er heerste een kameradschappelijke stemming, geen wanklank en gekanker werd vernomen, gescheld bleef achterwege. Ook organisatorisch was alles goed verzorgd.

In het bijzonder werd er aandacht aan besteed dat de afgevaardigden zoveel mogelijk niet bij naam, doch met de plaats van herkomst werden aangeduid.

Het congres was erop gericht andersdenkenden niet af te stoten.

Het aantal bezoekers was de eerste dag 55 afgevaardigden, de tweede dag 60 afgevaardigden. Sterke drank of bier was niet te krijgen, uitsluitend koffie, thee, melk en limonade.

De maaltijden waren uitstekend verzorgd door "vader en moeder Tuyl", de echtgenote van Heylak en nog een vrouw. De dochter van penningmeester Janssen uit Amsterdam was 2 dagen aanwezig en verzorgde het type- en stencilwerk. Zij stond tevens ten dienste van de commissies voor het typen van verslagen en mededelingen.

- BIJLAGEN:
- 1) "Ons Congres", circulaire aan de Leden
 - 2) "1951 - Vertrouwen in eigen kracht", circulaire aan de leden
 - 3) Voorlopige beschrijvingsbrief
 - 4) Rede L. DE JONG
 - 5) Rede BIEKMAN (organisatieverslag)
 - 6) Rede JANSSEN (financieel verslag)
 - 7) Ingediende voorstellen
 - 8) De 8 punten van de financiële commissie
 - 9) Voorgestelde kandidaten voor H.B., D.B. en Bondsraad
 - 10) Uitslag verkiezingen; nieuwe samenstelling H.B., D.B. en Bondsraad.

-o-o-o-o-o-o-o-o-

GEZIEN:

Afgevaardigden, genodigden, belangstellenden, kameraden.

Namens het Hoofdbestuur heb ik tot taak een overzicht te geven van de stand van zaken.

Sinds ons vorige Congres zijn de verhoudingen in de wereld in snel tempo veranderd. In de kapitalistische landen is het niet mogelijk gebleken de greep van de permanente crisis te ontworstelen, maar in de landen die de weg van de kapitalistische economie verlieten, is het socialisme reeds bereikt of voor goed in die richting koers gezet.

Sinds ons vorige Congres heeft de waanzinnige bewapening zich in versneld tempo doorgezet en de oorlogsvoorbereidingen steeds positiever gericht op de ontketening van een derde wereldoorlog.

De kapitalistische landen, die de moeilijkheden van de crisis niet kunnen overwinnen, trachten door de ontketening van een oorlog de oplossing te vinden en het is duidelijk gebleken, dat de Amerikaanse machthebbers daarin de hoofdrol spelen.

De Amerikaanse Marshall-hulp, die werd aangetoond als hulpverlening aan West-Europa, is gebleken niet anders te behelzen dan de bedoelingen van een onwaarachtige en brutale indringer, die door zijn verstrekte hulp de geholpen economisch en dus politiek wilde overheersen.

Wellicht is het U korter of langer tijd duidelijk dat dit de werkelijke toedracht is van hetgeen indertijd als hulp werd voorgesteld en waarover door de Amerikaanse monopolisten en de met hen verbonden nationale groeperingen in de andere kapitalistische landen eertijds de loftrumpet werd geblazen.

Dwars tegen de feiten in, wordt voor die z.g. hulp nog propagandistisch opgetreden en in de rijen van de arbeidersklasse nemen de Vakbondsleiders van de bij het I.V.V.V. aangesloten bonden in deze een vooraanstaande plaats in.

Nog duidelijker dan in de tijd van het vorige Congres is aan het licht getreden, dat de van de Marshall-hulp z.g. profiterende landen hun nationale zelfstandigheid verloren en ondergeschikt werden aan de wil van de Amerikaanse monopolis-

ten.

De regeringen van deze landen hebben in deze ontwikkeling tevens hun ware karakter getoond, omdat de koloniale afhankelijkheid van de landen aan de toepassing van het Atlantisch Pact kans van slagen gaf en met medewerking van die regeringen tot stand kwam.

Gij weet het allen, kameraden, het Pact werd en wordt voorgesteld als dienstig aan de handhaving van de Vrede. De werkelijkheid is echter dat weer een aanvalsoorlog wordt ontkend tegen dat deel der wereld, waarover zij hun controle sinds lange of korte tijd verloren ; de Sowjet-Unie, de Volksdemocratische landen en de Volksrepubliek China.

Het Atlantisch Pact is het leggen van een militaire ring om de laatstgenoemde landen, waar de economie socialistisch is dus vooruitgang schept, en daarmee is tegelijkertijd bewezen, dat dit Pact niet anders inhoudt dan de voorbereiding en ontkenning van een aanvalsoorlog.

Het gewapende conflict in Korea, waar onder de vlag van de Verenigde Naties oorlog gevoerd wordt tegen de voor zijn onafhankelijkheid vechtende Koreaanse bevolking en de militaire bezetting door Amerika van het Chinese eiland Formosa, laat op duidelijke wijze zien, dat de oorlogsstokers hun oorlogsfakkels in Azië brandende houden, teneinde elke gelegenheid tot uitbreiding te kunnen aanwenden.

In opdracht van de Amerikaanse machthebbers nemen een aantal kapitalistisch geregeerde landen aan die oorlogscampagne deel, zoals ook de Nederlandse regering vrijwilligers zendt en oorlogsbodems van de Nederlandse marine aan de beschieting van Koreaanse steden en dorpen deelnemen. Zij nemen ook in alle opzichten deel aan de leugencampagne omtrent de dreiging van oorlog, beschuldigen dwars tegen de feiten in de Sowjet-Unie van agressie-voornemens om de eigen opzet te verdoezelen, een z.g. schuldige te kunnen aanwijzen en alle sluizen van volksverleugening opengezet worden ten dienste van een der voornaamste elementen tot het in gang zetten van een oorlog, de volkeren-haat.

Aan die campagne nemen volledig deel de leiders van de bij het I.V.V.V. aangesloten bonden, zij trekken met de regeringen in de kapitalistische landen één lijn, gebruiken gelijke argumenten.

Alles wijst er op, kameraden, dat de koers naar een derde wereldoorlog en zijn dreiging verscherpt wordt. De wetenschap, dat een "handvol" misdadigers in staat is de oorlogsfakkelt te werpen, verplicht de vredelievende mensheid alles te geven om de oorlog te voorkomen.

In deze gespannen tijd vindt dit Congres plaats en het gaat er dus om na te gaan wat ons te doen staat, eerstens met betrekking tot de strijd voor het behoud van de Vrede.

Tegenover de waanzinnige bewapening en het ontzettende tempo der oorlogsvoorbereidingen, staat het tot honderden millioenen gegroeide Vredesleger van mensen over de gehele wereld, van verschillende huidskleur, stand, beroep of uiteenlopende opvatting met betrekking tot godsdienst of politiek.

En het is onder die druk dat de oorlogsstokers tot nu toe moesten afzien van het gebruik van de atoombom.

Onder leiding van de Wereldvredesbeweging, met aan de kop de Wereldvredesraad, neemt de internationale beweging voor de Vrede aanhoudend in kracht toe en daarvan maakt de arbeidersklasse het belangrijkste en meest beslissende deel uit. Dat wil dus ook zeggen, dat de arbeidersklasse de beslissende verantwoordelijkheid draagt.

De Wereldvredesraad, die zich voor de taak gesteld ziet richting te geven aan en perspectieven te openen voor de strijd voor het behoud van de Vrede, zal daarin niet kunnen slagen zonder de actieve deelneming van de werkers. Vooral de werkers in de vervoerbedrijven kunnen in de strijd voor het behoud van de Vrede een ontzaggenlijke kracht ontwikkelen.

Voorwaarde is om te beseffen hoe dreigend de oorlog^{ig} en de bij onze leden en het kader bestaande onderschatting van dit gevaar moet snel overwonnen worden.

Aan de oprichting van vredescomite's in de vervoerbedrijven is veel te weinig gedaan. Er bestaan in enkele plaatsen comite's, maar deze zijn niet actief. Daarin moet snel verbetering

tot stand gebracht worden. Oprichting van nieuwe en versterking van de bestaande vredescomite's is een beslissende voorwaarde om met succes de inderdaad grootse initiatieven en besluiten van de Wereldvredesraad door te voeren. Ieder lid van onze bond zal gemobiliseerd moeten worden om met en naast zijn anders-georganiseerde collega deel te nemen aan de actie tegen de Duitse herbewapening en de verzameling van handtekeningen voor het sluiten van een Vredespact tussen de Grote Vijf : Amerika, de Sowjet-Unie, de Volksrepubliek China, Engeland en Frankrijk.

Zeker, de afdelingen en de leden van onze Bond hebben aan de acties voor het verzamelen van handtekeningen deel genomen, maar als organisatie hebben wij het niet verstaan de stuwende rol te vervullen. Er is lectuur voor de Vrede, er zijn Vredeskranten ver kocht en er is deel genomen aan de verkoop van Vredesaandelen en de inzameling van geld, maar het is niet systematisch en met volharding gedaan.

Al deze punten waarop wij te kort schoten bewijzen, dat de strijd voor het behoud van de Vrede tot nu toe niet in het brandpunt van onze organisatie heeft gestaan.

De feiten tonen aan, dat de strijd voor het behoud van de Vrede positiever wordt gevoerd, hetgeen blijkt uit de weigering van het transporteren van oorlogstuig door haven- en transportarbeiders in alle delen van de wereld, die daarvoor werden aangewend, door de acties van het Franse spoorwegpersoneel, de moedige demonstraties, de actie in West-Duitsland tegen de oprichting van een nieuw nazi-leger, als het ware overkoepeld door de Internationale arbeidersconferentie in Berlijn gehouden en waar besloten werd alles in te zetten tegen de herbewapening van Duitsland, in het bijzonder met betrekking tot het behoud van de Vrede in Europa.

Kameraden, deze slechts terloops aangestipte feiten laten zien, dat de Vredesbeweging over enorme kracht beschikt, die in staat is om een oorlog te keren, maar tegelijkertijd springt daaruit naar voren de door onze organisatie in dit verband opgelopen vertraging, die wij met vereende krachten vanaf dit Congres in snel tempo ongedaan dienen te maken. Nogmaals, in de bedrijven zelf ligt de basis. [Een actief Vredescomité

is onmisbaar en de kracht daarvan wordt naast de stuwning door onze bond in deze, mede beslist door de breedte van en de verankering van het comité in actieve collega's, die over andere vraagstukken dan de Vrede, verschillend denken, onderscheiden stromingen vertegenwoordigen en in het bedrijf verschillende functies waarnemen. Tenslotte moet de werkzaamheid meer verlegd en gericht worden op het ondertekenen van een petitionnement en het zich uitspreken door een bepaalde afzonderlijke onderneming of een daarbij behorende afdeling.

Door zo de binding van alle voorstanders van de Vrede tot stand te brengen in alle bedrijven, waar onze bond leden heeft, initiatieven te ontwikkelen en met energie te werken aan de uitvoering van de genomen besluiten van de Wereldvrede-raad kan en moet onze bond zijn taak in dat beslissende opzicht vervullen.

Kameraden, de feiten bewijzen, dat het kapitalisme tenslotte niets anders scheidt dan crisis en oorlogen. Zijn structuur brengt mee, dat het ontwikkelingstempo versnelt, de crisis steeds omvangrijker en langduriger wordt en de conflicten, die gewapende botsingen inhouden, elkaar sneller opvolgen. Het zou te ver voeren daarover uit te wijden. Maar belangrijk voor ons is vast te stellen, dat de bezittende klasse niets van zijn voorrechten prijs geeft en deze met niets en niemand ontziende hardheid veilig wil stellen. Deze ongeremde vraatzucht leidt tot steeds verder gaande uitplundering van het werkende volk en dus tot steeds meer in scherpte toenemende botsingen tussen werkgevers en werknemers, tussen kapitaal en arbeid. Klassebotsingen dus, die vooral de arbeiders dwingt tot verdediging van hun belangen door strijd, het onderscheiden van hun vrienden en vijanden en hen duidelijk doet zien, dat de regeringen in de kapitalistische landen, regeringen zijn van de uitbuitende klasse.

Zo ontstaan dus voortdurend conflicten, omdat de belangen en voorrechten van de bezittende klasse slechts verzekerd kunnen worden ten koste van de werkers, die hun levensbestaan steeds meer aangetast zien.

Z. O. Z.

De Nederlandse regering doet niet anders. Deze heeft het door de Amerikaanse machthebbers verlangde oorlogsvoorbereidings-tempo aanvaardt, verhaalt daarvan de kosten op het werkende volk door de verlaging van de subsidies op de belangrijke levensbehoeften, verhoogt de indirecte belastingen, besnoeit de sociale voorzieningen, ondermijnt het onderwijs, beperkt de woningbouw en geeft de gepensioneerden en ouden van dagen prijs aan armoede en gebrek.

Zo versmijt deze regering milliarden guldens aan de waanzinnige bewapening. In vergelijk met het kapitalistische Amerika, waar drie kwart der begroting aan de oorlog besteed wordt, wil de Nederlandse regering verhoudingsgewijs niet achterblijven, want voor de eerste vier jaren zijn zes milliard gulden bestemd hetgeen neerkomt op drie gulden per hoofd per week, vanaf het jongste kind tot aan de oudste grijsaard toe, dat weggesmeten wordt aan de oorlogsvoorbereiding en hoofdzakelijk gehaald wordt uit de zakken van de arbeiders. Op deze manier viert deze regering haar oorlogs- en armoede-politiek bot en het behoeft nauwelijks gezegd, dat aan de doorvoering van die plannen de gehele regeringsgezinde pers, de toespraken voor de radio-microfoons, de nieuwsberichtgeving van het ANP en de voorlichting in het algemeen dienstig gemaakt worden.

Maar daarbij blijft het niet, want in de Eerste en Tweede Kamer ondervindt de regering steun van parlementsleden, die door de stem van een deel van het werkende volk op hun zetels zijn gebracht en ongetwijfeld tegen de wil van hun kiezers in de oorlogs- en armoedepolitiek van de regering helpen doorvoeren.

Kameraden, niet in de laatste plaats behoren tot de hulpkrachten van de regering de Hoofdbestuurders van de door de regering gewaardeerde bonden. Krasser staaltje van verschil tussen wat de leden van de Uniebonden willen en hetgeen die bestuurders in de praktijk doorvoeren is moeilijk denkbaar. Ongegeneerder bewijs van dienstbaarheid en bereidheid tot het helpen doorvoeren van de arbeidersvijandige maatregelen dezer regering is bezwaarlijk te leveren in het geval van de gevolgen der prijsverhoging van een groot aantal voor het levensonderhoud onmisbare benodigheden en de comedie van de

ontoereikende 5% loonsverhoging en de daartegen gerichte schijnprotesten van die bestuurders.

Naar onze overtuiging ontbreekt er niets aan het leveren van het bewijs dat die bestuurders behoren tot de belangrijkste steunpunten van de reactie in de rijen van de arbeidersklasse. De keerzijde is echter, dat ze zichzelf in hun ware gedaante aan de werkers tonen en aldus het vertrouwen, overeenkomstig hun daden, bij de arbeiders verliezen.

Had ik reeds het vergroten van de klassebotsingen aangehaald, de directe uitwerking is sinds het vorige Congres ook tastbaarder geworden; het klassekarakter van maatregelen bij conflicten valt voor de in strijd staande arbeiders gemakkelijker vast te stellen. Bij stakingen wordt hen het posten, het inzamelen van steungelden, het betogen en demonstreren, het zenden van delegaties, het vergaderen, kortom alles wat bij de acties en strijd voor de verdediging van hun belangen behoort door politiegeweld bemoeilijkt.

Hieruit blijkt, dat de afbraak van het levensbestaan der arbeiders gepaard gaat met de wil van de regering, tevens de democratische rechten van het werkende volk te vernietigen. Als sterk sprekend voorbeeld in ons land geldt de terzijdestelling van de gekozen gemeenteraadsmeerderheid te Finsterwolde door de regering. Parallel daarmee loopt in internationaal verband de door de Franse regering, met behulp van de reactionnaire parlamentsfracties, in toepassing te brengen kieswet, die de evenredige vertegenwoordiging opzij zet.

De werkers in Nederland hebben echter meer dan eens in deze ruim twee jaar na ons vorige Congres gereageerd. In het bijzonder in de nazomer van 1950 werd een machtige strijd geleverd voor verdediging van het levenspeil en in felle strijd gevoerd door leden van alle vakcentrales en ongeorganiseerden, braken de strijdende arbeiders met succes door naar de tweede 5% loonsverhoging, dwongen de regering en de grote ondernemers bakzeil te halen, al werd toen evenals thans getracht door een leugencampagne de kracht en het resultaat van de staking teniet te doen. En omdat de geschiedenis zich in bepaalde opzichten herhaalt, trachtten ook toen evenals thans de, de

regering welgezinde hoofdbesturen van de Uniebonden het ron-
len van onderkruipers als wapen te gebruiken tegen de in
strijd staande arbeiders. Sedert ons eerste Congres neemt in
ons land het tempo en de verscherping van de klassebotsingen
toe, vinden massale stakingen plaats evenals in alle andere
kapitalistische landen en is er hoogstens een formeel verschil
tussen de geweldsmiddelen, die de klasseregeringen toepassen
op de strijdende arbeiders. Alles wijst er op, dat de huidi-
ge regering zal trachten de belangen van de grote ondernemers
te verdedigen. Het enige gevolg zal zijn dat het verzet en de
strijd van de arbeiders voor hun levensbestaan feller oplaait
en de thans gaande zijnde stakingen wijzen daarop ; de voor-
posten-gevechten zijn reeds ontbrand.

Kameraden, de vervoerbedrijven in Nederland zijn geen afge-
sloten deel van het Nederlandse bedrijfsleven en de werkers
in deze bedrijven vormen in de strijd om het bestaan geen
eiland. De directies passen zonder onderbreking hun bezui-
nigingsplannen toe en als er van verschil sprake is tussen
de arbeiders in de z.g. vrije bedrijven en de werkers in de
vervoerbedrijven, dan zullen de laatsten dezelfde zorgen te
bekampen hebben in hun gezinnen, maar die lasten te dragen
hebben als geuniformden. En die uniform betekent in menig
opzicht een verzwaarde last. Neen, het verschil tussen de
z.g. vrije bedrijven en de vervoerbedrijven ligt meer en
is belangrijker ten aanzien van het strijdperk betreden ter
verdediging van de levensstandaard en de rechtspositie.
Daarvoor zijn ongetwijfeld een aantal historische factoren
aan te wijzen, d.w.z. in de tijd van rustiger ontwikkeling
na de eerste wereldoorlog b.v., toen de loon- en arbeids-
voorwaarden in het R.D.V. van de N.S. en die op lager ni-
veau voor het trampersoneel ^{weg} vallende regeling de opvatting
deed postvatten, dat het kostje gekocht was, en er zelfs
een betrekkelijk uitzicht was op een meer of minder goed
verzorgde oude dag, althans het zelfstandig bestaan na pen-
sionering de horizon iets leek te verwijden, kon de ge-
dachte van beschut te zijn, wortel schieten.
Maar het kapitalisme houdt in zijn snelle ontwikkeling geen

halt voor gewaande beschutting, het schaft werkelijke en vermeende onderlinge verschillen van voor de werkers geldende "welstand" af. Het vergroot het leger van gelijk-bedeelden in snel tempo en stelt hen op één lijn.

Sinds het einde van de tweede wereldoorlog is het de werkers in de vervoerbedrijven gebleken, dat ze er niet beter aan toe zijn dan hun klassegenoten in de z.g. vrije bedrijven en evenals hen niet in staat zijn om hun gezinnen van het nodige te voorzien. Zij verrichten hun nuttige, inspannende, verantwoordelijke en soms niet van gevaren ontblote arbeid op alle tijden van de dag en de nacht tot op de Zondag toe, en komen per maand een week loon tekort.

Kameraden, vast staat daardoor, dat er vergaande ontevredenheid in de vervoerbedrijven bestaat. Vast staat, dat zij ongetwijfeld tot verdediging van hun belangen en bepaalde vormen van strijd bereid zijn, alleen, wij hebben de kunst nog niet verstaan om de juiste snaar te raken. Wij hebben tot nu toe de beslissende elementen onvoldoende tot gelding gebracht. Dat ligt in de eerste plaats aan de tekorten die onze bond nog heeft in de aanvatting van zijn taak en het daarbij voorop stellen van de meest doeltreffende methode. Hoe velen van onze leden vegeteren nog op de daadloze idee van de eenheid en wachten werkeloos op het rijzen van de stroom. Menigeen onzer maakt nog geen onderscheid tussen de Hoofdbesturen van de Uniebonden en hun daden en de leden van die bonden.

Voeren met deze anders-georganiseerde makkers twistgesprekken betrekken allerlei vraagstukken bij punten die alleen vakbondspolitiek gesteld moeten worden, kortom, vervallen tot de methode van afstoten inplaats van die van benadering en bevordering van begrip en kameraadschap, voorlopers van eensgezindheid.

Hoe velen van onze leden en van ons kader schrijven het bondgenootschap van de Hoofdbestuurders van de Uniebonden met de regering op de directe rekening van de Unieleden of stellen hen verantwoordelijk voor de gevolgen van de samenwerking tussen die bestuurders en de directies. Daartegenover staat dat wij het tot nu toe onvoldoende verstaan hebben om de

vooruitstrevende kameraden van de andere bonden met raad en daad bij te staan. Als wij dat in bepaalde gevallen deden, hebben wij wellicht even zo velen keren van hen verlangd, dat ze zich de eerste de beste keer tot het uiterste moesten verweten tegen de funeste vakbondspolitiek van hun Hoofdbestuurders en wanneer ze het maximum niet konden opbrengen, hen losgelaten. Mogelijk daarna de conclusie trekkend dat "ze het nooit leren" en de in de praktijk volledig weerlegde stelling innamen, dat "ze er eerst nog meer van langs moeten hebben".

Kameraden, wij torsen nog oude reformistische vakbondspolitieke ballast, vergapen ons nog al te veel aan het aantal en zien nog niet of onvoldoende de belangrijke taak van onze Bond als stuwende factor. Wij zijn nog al te vaak niet los van de oude opvatting, dat het er als bond om gaat de voornaamste plaats in te nemen onder de bonden en de bestuurders van de Uniebonden trekken ons, als ze daartoe de kans krijgen, al te graag in de sfeer van ontzag voor het aantal. Zeker, versterking van de bond is nuttig, maar tenslotte gaat het om de beweging en het is goed de aandacht te vestigen op het feit, dat veel leden wier namen in de kartotheekbakken van de Uniebonden geregistreerd staan, even zovele strijdmakers zijn of binnen korte tijd zullen worden in de strijd voor verdediging van het levenspeil.

De loonconferenties van EVC-ers en NVV-ers brachten ons het bewijs hoe snel de kameraden van het NVV, maar ook van de KAB en het CNV met ons tot overeenstemming kunnen geraken en hoe dringend noodzakelijk het is dat wij onze eigen afgeslotenheid, het sectarisme, dienen te doorbreken.

Ons ver verheven achten boven en ons in verwatenheid afkeren van de leden der Uniebonden is in onze bondsrijen een helaas nog niet/afgeleerde houding. Dit isolement, dat velen van ons zich zelf nog opleggen, schept niets anders dan passiviteit, brengt tenslotte niets anders dan dat wat het reformisme brengt : een verzwakte positie en de nederlaag. Vakbondspolitiek brengt het afwachten, dat tenslotte uitmond in hol radicalisme, niets anders dan de verloochening

/ volledig

voor de, van de klassestrijd en de samenwerking met de directies : ongemoeide toepassing van de bezuinigingsplannen van de directies, ongestoorde doorvoering van de armoede-politiek van de regering en de weg vrijlaten aan de Unie-hoofdbesturen voor de werkers in de vervoerbedrijven, funeste vakbondspolitiek.

Al deze en dergelijke in onze Bond nog voorhanden belemmerende factoren moeten wij gezamenlijk radicaal opruimen. Daartoe moeten wij op dit Congres de wegen aangeven en onze organisatie en zijn besturende instanties daarop afstemmen. Vanaf de leden van het Hoofdbestuur en Bondsraad tot aan elk lid van onze Bond toe, moeten het besef over onze taak doordringen en de verantwoordelijkheid begrepen worden.

Ook in de besturende instanties van onze Bond leeft nog te veel de gedachte van te kunnen volstaan met het bezetten van een plaats. Ontbreekt het nog te veel aan toewijding en wordt voor de bond en zijn taken nog onvoldoende geofferd, staat de bereidheid zich te geven in vele gevallen op een te laag peil. Deze toewijding aan de belangen van de werkers in de vervoerbedrijven, de bereidheid van onze functionarissen en werkers voor het werk van de Vakbond moeten en kunnen wij met een ruk op het vereiste plan trekken.

Kameraden, wij moeten onze organisatie verbeteren door actieve makers in het Hoofdbestuur en de Bondsraad te kiezen. De afdelingsbesturen moeten versterkt worden en daarbij moet het Hoofdbestuur meer hulp verlenen. Deze besturen moeten met alle ernst streven naar het regelmatig bespreken van de afdelingskwesties. Daarnaast moeten uit de stations en de depôts ter plaatse de afdelingsraden opgebouwd worden en uitgebreid, teneinde de leidinggevende taak van de bond in de betrokken plaats te verstevigen en uit die raad nieuw kader aan te trekken.

In die plaatsen waar wisselende diensten zich minder sterk doen gevoelen, zoals in een werkplaats of een nevenbedrijf, moeten bedrijfsbesturen in het leven geroepen worden, om zodoende de bond in de bedrijven tot ontplooiing te brengen en zoals gezegd, leidinggevende positie te scheppen.

De organisatie kan ook nog in belangrijke mate versterking opdoen als de Bondsraadsleden in de afdelingen, waarvan zij lid zijn mede de leiding helpen activeren. Ook de verbinding met de EVC plaatselijk moet beter in stand gehouden worden. De ledenvergaderingen, moeten evenals bestuursvergaderingen regelmatig plaats vinden. Zij moeten tijdig geconvoceerd worden, maar ook op tijd aangevangen en beëindigd worden, dit met het oog op de slechte ligging van de diensten.

De behandeling van de gestelde punten moet degelijk en zakelijk geschieden en voor zover een afdelingsraad niet bestaat, moet het afdelingsbestuur de mogelijkheid aangrijpen om met de leden van verschillende dienstgroepen in bespreking de stand van zaken in het bedrijf te peilen en de actie-mogelijkheden aan te wenden. Bestaat er ter plaatse een bedrijfsbestuur of een afdelingsraad, dan moeten deze in regelmatige besprekingen betrokken worden door het afdelingsbestuur.

Zo moeten wij onze organisatie naar binnen versterken om de bond naar buiten zijn plaats als stuwende factor te doen vervullen, waarbij uiteraard de scholing van onschatbare waarde is. Met de meeste spoed moeten de scholingsbijeenkomsten georganiseerd en in de praktijk gebracht worden en ieder lid en kaderlid dient aan de scholing deel te nemen. Het vakbondspolitieke inzicht moet in snel tempo verdiept worden om de snel wisselende situaties te kunnen overzien en om vast te kunnen stellen op welke wijze de moeilijkheden het doeltreffendst het hoofd geboden en de resultaten met de grootst mogelijke zekerheid verwacht mogen worden.

Dat geldt dus ook voor de bedrijven, waarin wij werkzaam zijn, want naast de zoeven aangestipte ontevredenheid en bereidheid van de werkers in de vervoerbedrijven om in beweging te komen sluit aan onze slagvaardigheid en kennis om de ogen-schijnlijk vast zittende remmen te lossen. Daarbij gelden enkele voorname en beslissende elementen. In de eerste plaats de te stellen eisen, de samenstelling van een program van eisen, dat door de werkers gedragen en begrepen en door henzelf in onderlinge besprekingen is goedgekeurd en opgesteld. In de tweede plaats hangt het af van de wil tot doorzetten en de kracht om de gestelde eisen te doen inwilligen.

Kameraden, het behoeft nauwelijks gezegd, dat deze belangrijke punten slechts doorvoerbaar zijn als wij onze taak verstaan, over voldoende inzicht beschikken en beseffen welk een voornamelijk stuwende werking onze bond kan uitoefenen, hoe beslissend in deze zijn rol kan zijn. [Hoe het er op aan komt door gedegen en juiste voorlichting, bindend en organiserend vermogen, koers te zetten en te helpen houden naar het doel : Eenheid van actie voor verdediging van het levenspeil en het behoud van de Vrede, tegen de bezuinigingsplannen van de directies en de oorlogs- en armoedepolitiek van de regering.

Met het stellen van deze situatie die de werkelijke stand van zaken belichaamt, bemerkt U allen wellicht hoever en radicaal daarbij het eens geldende aantal van een bond gepasseerd is. Dat daarvoor in de plaats is getreden het vermogen om de werkers in de vervoerbedrijven samen te bundelen onder een concreet program van eisen en voor de hoogst noodzakelijke verbeteringen in strijd te brengen. Om de steeds toenemende ontevredenheid vorm te geven en op dat platform te richten, begrijpt gij wellicht dat wij voorheen teveel geïdealiseerd hebben. . Allereerst bepaalden wij ons tot het pogen het beter te doen dan de Uniebestuurders het vóór ons gedaan hadden.

Wij wilden voorheen bij het stellen van een program de eerste treinen niet eerder dan zes uur laten vertrekken en wij liepen met de opvatting te opletten, dat de laatste trein feitelijk vóór 22 uur binnen moest zijn, dan kon Moeder de koffie nog warm hebben als wij thuis kwamen.

Wij wilden de lonen met één slag wijzigen en als wij eerlijk wilden bekennen, dan dokterden wij aan fraaie programs van eisen en verloren daarbij geheel of bijna geheel uit het oog dat met ons program aanmerkelijke veranderingen, ^{grote} politieke verschuivingen ten gunste van het werkende volk moesten plaatsvinden. Wij zagen voorbij dat het uitgangspunt veel dichter bijlag. We merkten niet of nauwelijks dat ons program niet begrepen en dus niet gedragen werd.

Kameraden, wij zijn nog niet vrij van dat ideale gedoe en de vraag is hoe we getracht hebben ons te dekken. Hoe we dat geprobeerd hebben met het aanvoeren van argumenten, waarom ^{2.0.2}

ons werk niet was ingeslagen, maar we hadden het kunnen weten, als we contact gezocht hadden met het personeel, verbindingen tot stand gebracht hadden met onze in de andere bonden georganiseerde makkers, hen mee hadden laten bouwen aan de formulering van de eigen verlangens.

Weten we het nog, durven we het eerlijk tegenover onszelf te bekennen, dat we uit propagandistische overwegingen het mooie program niet eerder wilden loslaten, nadat het gepubliceerd was ?

Uit al deze dingen moeten wij onze les putten. Onverwijld en ruitertlijk erkennen dat wij kostelijke tijd verspeeld hebben nu we kunnen weten, dat de verbinding met de anders-georganiseerde makkers de beslissende factor is. Wij moeten resoluut het roer wenden en de kloof die we geslagen hebben in onze gemeenschappelijke rijen, met spoed overbruggen. Zeker, we moeten onze eigen rijen versterken met kameraden, die te winnen zijn uit de ongeorganiseerden. Maar in de situatie waarin wij leven, de spoed die wij moeten betrachten met het organiseren van de strijd tegen de aanslagen op het levenspeil en de dreiging van een derde wereldoorlog, die we slechts kunnen wesen op voorwaarde, dat we alle beschikbare krachten inzetten en bundelen, spreekt des te duidelijker en overtuigender de plicht alle sectarische remmen los te gooien.

Mag ik U nog eenmaal herinneren aan de bewijzen van toenadering en verstevigd contact met de anders-georganiseerde makkers, in het bijzonder tussen de leden van de E.V.C. en het N.V.V. Met de wetenschap voorop, dat ook de K.A.B.-ers en de C.N.V.-ers zullen worden aangezogen, onderstrepen we nog eens, dat de besturen van de Uniebonden doodsbenauwd zijn voor de onderlinge toenadering en groeiende eensgezindheid en tegelijkertijd daartoe medewerken, omdat hun optreden in feite niet verschilt met dat der directies. Immers, die besturen noemden de ontoereikende lonen van de landelijke loonregeling voor het wegvervoer een succes; zij brachten de eveneens ontoereikende en in het R.D.V. vastgelegde salarissen van het N.S.-personeel in veilige haven. Meer toepasselijk is, dat die bestuurders de grote exploitatie-overschotten der N.S. in veilige haven brachten.

Bij de N.S. laten zij de ploegen van W en W inkrimpen en bij de A.T.O. staan ze toe, dat een chauffeur tevens tegelijkertijd besteller is.

De aanvankelijk door het personeel van de N.B.M. ontvangen prestatie-toeslag laten ze door de directie ongedaan maken en tegen de uitbesteding van werkzaamheden uit de N.S.-werkplaatsen verzetten die besturen zich niet en voor deze medewerking ontvangen zij op ondergeschikte punten van de directies enkele kruimeltjes voor het personeel. Deze voorbeelden, die met meer zijn aan te vullen, geven ons de als het ware voor het opscheppen liggende mogelijkheden om de verbinding met onze anders-georganiseerde makkers tot stand te brengen. Neen, kameraden, de leden van de Uniebonden slapen zeer beslist niet. Eerder zijn wij in één van onze belangrijkste en meest beslissende taken tekort geschoten.

In dit Tweede Congres zijn wij bijeen in een tijd van beroeringen en grote spanningen. In deze tijd staan de klassen scherper tegenover elkaar en tekent de vakbond als klasseorganisatie zich duidelijk af. De oorlogsstokers voeren het tempo der oorlogsvoorbereidingen op, maar de werkers zijn in staat de oorlog te keren. Aan die taak en mogelijkheid kracht bij te zetten is ook een voor dit Congres geldende arbeid en wij zijn verheugd, dat wij deel uitmaken van de E.V.C., die een maand geleden het belangrijke initiatief nam om in overleg met de anders-georganiseerden de 10% loonsverhoging te stellen en duidelijk wist te stellen waarom de strijd voor het behoud van de Vrede en de verdediging van het levenspeil onverbreekelijk verbonden zijn.

Wij zijn er trots op, dat wij met onze vakcentrale deel uitmaken van het internationale bolwerk van het in de vakbonden georganiseerde arbeidersleger, het W.V.V., dat de strijd voor het behoud van de Vrede internationaal ondersteunt en op de bres staat voor de democratische vakbondsrechten van alle werkers.

Moge dit Congres door een scherp critisch doch opbouwende en kameraadschappelijke discussie bijdragen aan de verbetering van de organisatie-werkzaamheid en moge deze voor de anders-

en ongeorganiseerde kameraden vrij toegankelijke beraadslaging waarbij zij van hun oordeel en inzicht mogen getuigen, een stimulan's voor allen zijn, om met de grootst mogelijke ernst en volharding te werken aan de succesvolle verdediging van het levenspeil door de gezamenlijke en eensgezinde strijd van de werkers in de vervoerbedrijven en de overwinning van de krachten voor de Vrede op die van de oorlogstokers.

—

**ORGANISATIE- VERSLAG, uitgebracht door
H. Blehman waarnemend secretaris**

CONGRES, KAMERADEN.

Nadat ik in Februari 1950 werd toegevoegd als medewerker van de Algemene Bond van Spoor, Tram-en Nevenbedrijvenpersoneel, werd op een Bondsraadvergadering, gehouden in Maart 1950, het besluit genomen mij, tot aan dit Congres te belasten met het secretariaat.

Als gewezen leerling-machinist en werkplaatser, was ik gaarne bereid deze functie te aanvaarden en als zodanig deed ik vanaf die datum mijn werk als waarnemend secretaris.

Daar ik reeds gedurende 4 jaar als vrijgestelde in het vakverenigingswerk was opgenomen, reeste alleen nog een periode om ingewerkt te worden in de problemen van het vervoerspersoneel.

KAMERADEN, de ontwikkeling hierin werd volbracht door de nauwe en prettige samenwerking met mijn mede-bestuurders en niet in de laatste plaats door de kameradschappelijke ondersteuning van de jongens uit de afdelingen. Op dit Congres breng ik dan ook dank aan hen die hierin een aandeel hadden.

x x x x x

Twee jaar zijn thans verstreken en op deze dagen zullen wij opnieuw een basis moeten gaan leggen voor de voor ons liggende periode

Dit is een grote en een niet te onderschatten taak, temeer daar als wij achter ons kijken, vele organisatorische werkzaamheden verbeterd dienen te worden.

De mogelijkheid die juist onze bond biedt, niet alleen aan het kader, maar aan ieder lid, mede richting te geven aan de te volgen koers, het beleid en aan het kleinste detail van onze organisatie, is onvoldoende aangewend.

De interesse voor de bond, die nodig is om de belangrijke taken die een vakbeweging dient te volbrengen, namelijk op de juiste wijze leiding geven aan de arbeidersklasse ter behartiging hunner belangen, is beneden het gemiddelde gebleven.

Duidelijk is dit gedemonstreerd in een aantal hoofdbestuurvergaderingen die na het eerste Congres hebben plaats gevonden.

De belangstelling hiervoor gaf niet het beeld van de eenzijdige strijdwil, die nodig is in elke organisatie, om de belangen van het vervoerspersoneel op de juiste wijze te behartigen.

Natuurlijk zijn wij ons welkenen bewust van de grote technische moeilijkheden die zowel bij de N.S als bij de Nevenbedrijven zijn waar te nemen en een grote rol spelen in hetgeen hier wordt bedoeld, maar afgezien daarvan
S.O.S.

van blijft de interesse en activiteit beneden peil. De veel voorkomende absentes op deze bijeenkomsten, waren in de meeste gevallen niet eerder bekend dan op de dag der vergadering. Dit kameraden, is niet nodig en werkt funest op de moraliteit van hen die wel aanwezig zijn en hiermede aantonen over de nodige verantwoording ten opzichte van onze bond te beschikken.

Dit zelfde geldt zeker niet in mindere mate voor de bijeenkomsten van de Bondsraad. De leden hiervan, die tezamen het toplichaam vormen van onze organisatie hebben niet aan hun plicht voldaan en hebben hiermede aangetoond over te weinig verantwoordelijkheidsgevoel te beschikken.

Gij allen, hoofdbestuurders en bondsraadsleden, zijt door de leden op deze posten geplaatst omdat zij vertrouwen stelden in Uw activiteit, kennis en doorzettingsvermogen.

Dit vertrouwen te beschamen werkt als een boemerang, dit vertrouwen te versterken komt ten goede aan de Nederlandse arbeidersklasse, in het bijzonder aan hen werkzaam bij de Nederlandse Spoorwegen en zijn Nevenbedrijven.

Wijst dit alles kameraden, op onkunde, niet geschikt zijn voor deze functie ?

Neen, dit zou een geheel verkeerd beeld geven. Stuk voor stuk zijn deze kameraden in staat verantwoording te nemen voor hun functie als bondsraadslid of hoofdbestuurder. Waar het echter in de meeste gevallen bij deze kameraden aan ontbreekt is het vertrouwen in eigen kracht, vertrouwen in de arbeidersklasse.

CONGRES, KAMERADEN, de geschiedenis heeft ons geleerd en iedere dag weer zien wij de herhaling er van, dat deze uitwerking ernstige schade brengt aan de werkers en nog een duidelijker voorbeeld zien wij dagelijks in het bedrijf waarin wij werkzaam zijn. De ernstige schade die hierdoor wordt aangebracht aan de arbeidersklasse en niet in de laatste plaats aan het vervoerspersoneel, demonstreert zich in de toenemende beweging in de z.g. erkende organisaties, die in vele groepen al tot een oppositie is uitgegroeid.

Wij denken hierbij in de eerste plaats aan het Nederlands Vak Verbond, het N.V.V. en zijn aangesloten bonden. Het reformistische beleid van de bestuurders van het NVV heeft deze organisatie ontkracht en de arbeiders in hun noodzakelijke strijd afgeremd.

Deze weg mag en zal onze E.V.C. en zijn aangesloten bonden nimmer inslaan kameraden.

Vooral het vervoerspersoneel zal zich hiertegen dienen te wapenen. Zij dienen zich bewust te zijn, stuk voor stuk, mede schuldig te zijn aan hetgeen de geschiedenis ons leerde. Maar tegelijkertijd dienen zij er zorg voor te dragen dat geen herhaling plaats vindt.

Dit vereist niet alleen waakzaamheid en controle, maar dit vereist in de eerste plaats, activiteit, medewerking en verantwoordelijkheidsgevoel tegenover de gehele arbeidersklasse.

Deze activiteit en verantwoordelijkheid vindt in de eerste instantie zijn basis in de afdelingen en bij de

Z.O.Z.

afdelingsbestuurders.

Onze bond beschikt in de grootste depots en plaatsen van ons land over afdelingsbestuurders. Wij hebben echter moeten constateren dat in de 2 jaar die achter ons liggen in enkele daarvan de activiteit niet tot ontplooiing is gekomen. Mede oorzaak daarvan was het niet regelmatig houden van bestuursvergaderingen, het niet uitvoeren van de door het hoofdbestuur opgedragen taken, maar wat zich wel het duidelijkst openbaarde was het gemis van vertrouwen in eigen kracht en in de taak die onze bond kan en moet volbrengen.

x x x x x

Niettegenstaande het herhaaldelijk aandringen bij onze afdelingsbestuurders het contact tussen de afdeling en de Plaatselijke Centrale der N.V.C. ter plaatse nauwer aan te halen, is dit verzuimd, enkele uitzonderingen daargelaten.

Het gevolg hiervan was, geheel geïsoleerd staan van de arbeiders werkzaam in de andere bedrijven, wat zijn stempel drukte op de werkzaamheden van onze afdelingsbestuurders en de werkers die daardoor moeilijke en zonder leiding en praktische richtgeving hun taken ten uitvoer moesten brengen.

Deze gang van zaken kameraden, is onhoudbaar en dient in de komende periode ongedaan gemaakt te worden. Wij werkers van de N.S. en Nevenbedrijven kunnen niet los gezien worden van hen, werkzaam in fabrieken, werkplaatsen, havens en andere bedrijven.

Wij zullen in de toekomst naast hen en met hen de onverbreekelijke keten van de EENHEID moeten smeden. Met deze beschouwing over het werk in de afgelopen periode van hen die een functie bekleden, hebben wij tevens de draad te pakken die ons leidt naar de leden. Dit geïsoleerde werken, wat geen perspectieven in zich kan houden vond zijn weerslag in de houding van de leden. Slecht vergaderingbezoek, geen voldoende medewerking, contributieschuld e.d. waren hiervan het gevolg.

CONGRES, KAMERADEN, als strijdbare vakorganisatie hebben wij juist in deze tijd met zijn grote en ernstige beroeringen bergen werk te verzetten.

Als strijdbare vakorganisatie, zullen wij ook, indien het ons ernst is, dag in dag uit ons bezig dienen te houden met hetgeen zich in de gehele wereld afspeelt en de gevaren die hieruit kunnen voortvloeien voor de arbeidersklasse en de bevolking in het algemeen. Dit vereist van ons kader en onze leden, het volle klassebewustzijn dat nodig is de krachten op te brengen om al het werk te verzetten. Dit kan en mag niet overgelaten worden aan hen die als vrijgestelde de organisatie vertegenwoordigen.

Hiervoor is alle medewerking en activiteit noodzakelijk om tot goede resultaten te kunnen komen. Wij allen, bestuurders en leden, vertegenwoordigen vele duizenden vervoersarbeiders.

S.O.S.

Wij zijn werkzaam in de grootste transportbedrijven van ons land.

Dit betekent dat wij een belangrijk deel vormen van de gehele arbeidersklasse, zowel nationaal als internationaal.

De maatschappij waarin wij thans leven en werken legt ons de plicht op te strijden VOOR alles wat nodig zal zijn om de huidige maatschappelijke vormen te veranderen en TEGEN alles wat er op gericht is deze maatschappij met zijn chaotische toestanden in stand te houden.

Een der belangrijkste taken hierin is de STRIJD voor het behoud van de VREDE.

Wij vervoerarbeiders staan op posten die een belangrijke steun kunnen betekenen voor hen die op oorlog doelen, wij zullen dienen te waken hierin niet meegesogen te worden. De activiteit die U namens onze bond moet opbrengen in de strijd voor het behoud van de Vrede zal van doorslaggevende betekenis zijn.

Kameraden, wij dienen er stuk voor stuk van overtuigd te zijn, dat er

DUIZENDEN N.V. er zijn die de vrede willen, omdat zij socialistisch zijn

DUIZENDEN P.C.B. er en Raphaëlieten zijn die de Vrede willen, omdat zij christen zijn.

En toch kameraden, zijn wij er niet in geslaagd deze duizenden vredeskrachten bijeen te brengen in dat hechte front van de honderden miljoenen uit de gehele wereld die voor de vrede strijden.

Dit bewijst duidelijk, dat onze kaders en leden zich niet voldoende bewust zijn van de dringende noodzaak deze actie met alle kracht te voeren.

Deze zelfde onderschatting van de betekenis van een actie is in de achter ons liggende periode meer dan eens de oorzaak geweest van het niet geheel tot zijn recht komen van petitionementen e.d., die op zich zelf indien goed gevoerd een uitstekend middel kunnen zijn om successen af te dwingen.

x x x x x

Kameraden, dit is het beeld zoals onze bond naar buiten uit zijn werk heeft verricht.

Maar ook naar binnen heeft onze organisatie een belangrijke taak. Hierbij denken wij aan de lectuur die onze bond en het Verbondsbestuur der E.V.C. ter beschikking stelt aan de Nederlandse arbeiders.

Het valt n.l. niet te ontkennen dat wij te weinig aandacht geschonken hebben aan een methode die de distributie van al deze lectuur voor de volle 100% ten uitvoer moet brengen. Dit is dan ook de oorzaak dat zowel bij de N.S. als zijn Nevenbedrijven dit ter beschikking zijnde voorlichtingsmateriaal in een veel te kleine oplage in deze bedrijven is verstrekt dit in grove tegenstelling bij de arbeiders uit de s.g. vrije bedrijven.

S.O.S.

MOD

913

913

913

De E.V.C.-gids, brochures en manifesten, materiaal dat scholing en voorlichting geeft aan de werkers, dient ook in de bedrijven waarin wij werkzaam zijn in een zo groot mogelijk aantal onder de ogen van onze collega's te worden gebracht, Vanzelfsprekend heeft ook onze bond hierin een verantwoordelijke taak.

Dit betekent dat onze kaders en leden al hun krachten dienen in te zetten deze lectuur onder hun collega's uit te zetten opdat niet alleen onze leden maar ook anders- en ongeorganiseerde kameraden, in tegenstelling met de propaganda van hun bonden, een juiste voorlichting omtrent de vakbondspolitieke problemen onder ogen krijgen.

Van niet te onderschatten betekenis is het werken met onze bondskrant "ONS ORGAAN"

De inhoud hiervan zal een richtlijn moeten zijn voor alle vervoersarbeiders. Om dit zo hoog mogelijk op te voeren moet "ONS ORGAAN" goed leesbaar zijn, aansluiten aan de problemen die de gemoederen bezig houden.

Dus de taal spreken van hen waarvoor onze bondskrant wordt uitgegeven.

Het zal U duidelijk zijn, dat om dit te verkrijgen het onmogelijk is de krant vol te schrijven echter onze bureaux, d.w.z., dat onze krant een product is van twee vrijgestelde bestuurders. En toch kameraden dit is tot op heden het geval geweest. Steeds weerzitten op ons kantoor te Amsterdam 2 personen te zweten om de copy voor de krant bijeen te brengen en deze copy het juiste en goede geluid te geven.

Op deze manier kameraden zal "Ons Orgaan" nimmer worden wat het in werkelijkheid kan zijn.

Mensen van de praktijk, gij dus kameraden, hebben tot taak onze krant te voeden, gij zijt het die dagelijks het geluid opvat dat de juiste verhouding aangeeft van hetgeen er leeft.

Dat geluid moet via "Ons Orgaan" verder gedragen worden. Wij moeten er ernstig voor waken, dat onze krant een zelfde demagogische taal gaat spreken als de bondsorganen uitgegeven door de z.g. erkende bonden:

"ONS ORGAAN" zal het toonaangevende blad moeten zijn, dat tot taak heeft een juist beeld te geven van de toestanden die heersen in de vervoersbedrijven, een strijdorgaan dus dat leiding geeft aan de te voeren strijd van het vervoerspersoneel. Dit moeten en kunnen wij bereiken indien gij allen, bestuurders en leden, Uw volle medewerking hieraan geeft.

CONGRES, KAMERADEN, wij hebben hier min of meer kritisch een overzicht gebracht van de 2 jaar die achter ons liggen. De vraag rijst nu, wat heeft onze bond in deze periode verzet ten gunste van het vervoerspersoneel.

Als antwoord hierop geldt zeer op zijn plaats, dat onze bond terug kan zien, niettegenstaande de haperingen, op 2 goede jaren.

De Vakbondspolitieke groei en ontwikkeling van onze bond is in sterke mate toegenomen.

Z.O.Z.

Op het juiste moment heeft zij regelmatig door het uitgeven van extra kranten, manifesten en bulletins de vervoersarbeiders voorlichting en ondersteuning gegeven.

Wij denken hierbij aan het Wpc.bulletin uitgegeven in April 1950 aan de werkplaatsen Haarlem, Amersfoort, Utrecht, Tilburg en Blerick, dit naar aanleiding van de plannen tot het weder invoeren van het tariefstelsel.

Daarnaast hebben wij onmiddellijk gereageerd op het besluit van de directie en personeelsraad betreffende de werktijdverlenging van het personeel werkzaam op de Hgb's, door het uitgeven van het Hgb. nieuws dat werd verstrekt aan de Hoofdgebouwen te Utrecht.

Ook is dit het geval bij de Nevenbedrijven.

Meerdere malen heeft onze organisatie door het uitgeven van een manifest het personeel van de Noord Zuid Hollandse Vervoer Maatschappij, de Twentsche Electriche Tramweg Maatschappij en de Nederlandse Buurtspoorweg Maatschappij voorlichting en ondersteuning gegeven in de ontevredenheid die er door een of andere maatregel was ontstaan.

Ook is in de afgelopen periode in vele gevallen binnengekomen onregelmatigheden per aangetekend schrijven aan de superieuren der N.S. of Nevenbedrijven directies kenbaar gemaakt en alhoewel deze onbeantwoord bleven is geconstateerd dat de uitwerking gunstig is geweest.

Kameraden, deze activiteit, dit optreden van onze organisatie heeft zijn betekenis niet gemist.

Steeds meer groeit het vertrouwen in onze bond onder het vervoerspersoneel.

Vooraf is dit waar te nemen onder de kameraden georganiseerd in de N.V.

Door heel het land, in de ene plaats in sterkere mate dan in de andere, bestaat een hecht vertrouwelijk en persoonlijk contact met deze collega's. Steeds duidelijker gaat men de betekenis van onze bond zien in de vervoersbedrijven.

Op Zaterdag 10 Meert heeft het gehouden looncongres der E.V.C. dit bewezen doordat onze bond er in slaagde 35 anders georganiseerde kameraden hier af te vaardigen.

Tijdens de voorbereidingen hiervan kwam echter vast te staan dat indien de diensten hierop geen invloed zouden hebben uitgeoefend zeker het dubbele aantal zou zijn overschreden. Te betreuren echter is het dat onze leden in deze voorbereiding niet het grootste aandeel hebben gehad. Veel te veel speelt het sectarisme hier nog een rol.

De oude vakbondsvijandschap speelt nog grote parten en heeft funest gewerkt.

Goed zal een ieder dienen te beseffen dat op deze weg voort te gaan, grote schade wordt berokkend aan de gehele arbeidersklasse.

Kameraden, sinds 1950 verzendt onze bond aan ruim 1500 andersgeorganiseerden regelmatig "ons Organ".

Bij Controle is vast komen te staan dat onze krant gewaardeerd wordt en meer interesse afdwingt dan de organen der N.V. P.C.B. en St.Raphaël.

Dit is een goed stuk propaganda werk en zal zeker zijn vruchten afwerpen als gij allen op de juiste wijze Uw houding weet te bepalen.

Kamersaadschap en collegialiteit is hier een eerste vereiste. Kameraden, dit verslag heeft U een beeld gegeven van de werkzaamheden in de afgelopen periode door onze organisatie verricht en tevens zijn hier kritisch de tekortkomingen aan U voorgelegd.

Deze dagen zijn wij echter bij elkaar om opnieuw een volgende periode in te luiden.

Een periode die veel, heel veel van ons zal eisen.

Wij hebben echter het vertrouwen in de kracht van U allen werkzaam bij de Nederlandse Spoorwegen of zijn Nevenbedrijven.

Deze krachten omgezet in daadwerkelijke activiteit zal onze bond en de vervoersarbeiders in het algemeen maken tot een hecht bolwerk in de strijd voor de belangen van hen, werkzaam bij de N.S. en zijn Nevenbedrijven.

LEVE ONZE BOND!!

LEVE HET W. V. V. !!

LEVE DE VREDE!!

.o.o.o.o.o.o.

**FINANCIËEL-VERSLAG, uitgebracht door
M.A.Janssen waarnemend penningmeester.**

CONGRES, KAMERADEN,

Als waarnemend penningmeester van onze bond heb ik tot taak een beknopte toelichting te verstrekken op het in Uw bezit zijnde financiële overzicht. Vond anders een overzicht plaats over twee jaren, thans is dit drie omdat wij ons congres door de bestaande verlotmislère etc. hebben moeten verschuiven naar April.

Het overzicht laat meen ik voldoende zien, dat onze bond in financieel opzicht op alles behalve starre wijze zich beweegt en dat vergelijking tussen de kassaldo's van 1 Jan: '48 en 1 Jan: '51 een zekere stabiliteit weerspiegelt.

Gij, die van de oprichting af met ons de organisatie-werkzaamheden hebt verricht, aansluitend op de in de strijd staande kameraden der z.g. vrije-bedrijven, voor U hebben deze getallen heel veel waarde. Immers, gij kunt, ja moet weten, dat wij als strijdbare organisatie veel geld hebben moeten bijdragen voor onze strijdende makers, die nu nog dagelijks (ook voor U) op de bres staan voor betere levensvoorwaarden, tegenover de ondernemers die voortdurend het levenspeil der werkers willen verlagen.

Het zou mij te ver voeren, kameraden, U vanaf deze plaats tot in bijzonderheden mede te delen over deze jaren. Gij weet, dat ik in April 1950 het penningmeesterschap heb overgenomen van de daarvoor in functie zijnde penningmeester, kameraad v.d.Oudeveetering. Als penningmeester van de afdeling Amsterdam was ik uiteraard bij de financiën geïnteresseerd en kan het gevoerde beleid van voor April 1950 rechtvaardigen. Sta mij dus toe vanaf
S.S.S.

die tijd, tot heden een beknopte toelichting te geven.

April '50 het brandpunt van vredes-acties en het daarmee verband houdende reizen en trekken van beide kameraden de Jong en Blekman, vergde veel geld.

Daarnaast vorderde het nieuwe systeem van adressering betrekkelijk veel geld, hoewel daardoor natuurlijk op langere termijn besparing werd bereikt en dus in feite voordeel opleverde.

Gij allen hebt het financieel overzicht voor U en bekijken wij dus de past salarissen van de vrijgestelde leden van het hoofdbestuur, waarbij ik even wil stilstaan aangezien ik met minderwaardige bedoelingen gerichtte critiek op dit punt, die mij slechts bij geruchte bereikte, wil weerleggen.

Ik verklaar dus openlijk, dat kameraad de Jong per maand f.280.82 bruto ontvangt en kameraad Blekman bruto f.304.55 ontvangt waarin begrepen de toeslag voor twee kinderen. Hieraan heb ik verder niets toe te voegen.

De overige posten spreken voor zichzelf en mocht U op bepaalde punten toelichting noodzakelijk of nuttig achten, maak die verlangens bekend en de door U gekozen financiële commissie zal ongetwijfeld in staat zijn een nadere uiteenzetting en verheldering te verschaffen.

In het "Weekblad" van de N.V. heeft U kunnen lezen, dat de leiding van die bond, overigens in overleg met de besturen van St.Raphaël en de P.C.B., verhoging van de contributie aan de orde heeft gesteld. Wij leggen U niet hetzelfde plan voor, maar verlangen wel, dat ieder de voor hem/haar geldende contributie betaalt. Het komt helaas voor, dat hieraan het een en ander hapert en in bepaalde gevallen bijvoorbeeld een machinist niet meer contributie betaalt dan een arbeider of rangeerder. Kameraden daar moet natuurlijk een eind aan komen als die verschillen gecon-

stateerd worden. Maar even noodzakelijk is, dat ieder lid opgave doet van zijn werkelijk inkomen, vooral ook in gevallen van promotie en doorstroming naar een hogere loonschaal.

Daarom zullen wij vanuit dit congres aan de afdelingen de opdracht moeten geven de contributie-inning in dit licht te controleren en bestaande gebreken en onbillijkheden op te ruimen.

Het spreekt vanzelf, dat de afdelingsbesturen in nauwe samenwerking met hun mede-bestuurder, penningmeester, een belangrijke taak hebben te verrichten, want onjuistheden met betrekking tot de contributie mogen niet langer getolereerd worden. Ik wil ook nog Uw aandacht vestigen op bestaande achterstand in contributie. In veel gevallen ontstaan door het tegemoet komen aan bepaalde bezwaren in verband met het betrokken lid en door hem te overwinnen moeilijkheden, maar een vakbond is een machine die dat soort haperingen niet verdraagt.

Kameraden, lees na het congres mijn opmerkingen nog eens goed over en handel daar naar in het belang van onze bond en ons gemeenschappelijk streven.

I N G E D I E N D E V O O R S T E L L E N

afd. Amersfoort:

Het HB stelle alles in het werk om te bevorderen dat het personeel hetwelk dit verlangd inplaats per maand, het salaris per week wordt uitbetaald

Toelichting:

De door de ontoereikende lonen ontstane zorgen worden nog eens extra verhoogd door het uitbetalen van het salaris eens per maand.

afd. Amsterdam:

1e. de sol-actie beter te organiseren. De in de laatste tijd (najaar 1950) toegepaste methode was niet de juiste waarvan de in de strijd staande arbeiders de nadelige gevolgen onder- vinden.

Toelichting ter congres:

2e. de afdelingen dienen zo enigszins mogelijk zelf op een of andere wijze de inning van de contributie te verzorgen.

Toelichting:

De praktijk heeft in Amsterdam bewezen dat het daardoor be- werkstelligde directer contact voor de afdeling en de bond van groot belang is.

3e. daar waar in de ontwerp-resolutie (punt 3) gesteld is de snellere doorstroming naar een hogere loonschaal, deze eis te doen vervallen.

Toelichting ter congres.

4e. de thans in toepassing zijnde dienst- en rusttijdenbepalingen (overeenkomst tussen de NS-directie en Uniebesturen) als grondslag te nemen voor de A.R.D.bepalingen

Toelichting ter congres.

5e. het hoofdbestuur dient regelmatig de directies te wijzen op de gebrekkige wijze van verstrekking van dienstkleding, niet in de laatste plaats voor wat betreft de nevenbedrijven.

Toelichting:

Over het algemeen wordt met die verstrekking meer en meer de hand gelicht en het wezenlijke geknoei van de directies in deze dienst bestreden te worden.

afd. Groningen:

de punten 1 t/m 8 van de Ontwerp resolutie als volgt aan te vullen en te onderstrepen:

punt 1: de verhoging vast te stellen op 10%

" 2: daaronder tevens te verstaan de toepassing van twee standplaatsklassen

" 6: aanvullen met: "wettelijk vastgelegde arbeidsweek van 48 uur"

" 8: vraagt in verband met dit punt de mening van het congres omtrent de erkenning door de directies, of daarvoor geijverd moet worden.

afd. Utrecht:

1e. punt 5 van de ontwerp resolutie aan te vullen met:

"bij ontijdige afkeuring het maximum pensioen aan het betrokken personeelslid toe te kennen als tenminste 30 dienstjaren gelden"

2e. In "Ons Orgaan het plaats vinden van cursussen, technische veranderingen enz. in het bedrijf te publiceren

Hoofdbestuur:

punt 3 van de ontwerpresolutie aan te vullen met: "snellere doorstroming van minimum naar maximum".

DE FINANCIËLE CONTROLE COMMISSIE HEEFT GEMEEND HET CONGRES
DE VOLGENDE PUNTEN TE MOETEN VOORLEGGEN INZAKE BESLUITEN
FINANCIËEL BELEID

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

Het tweede congres van de A.B.S.T.N. besluit het hoofd-
bestuur opdracht te geven:

1. Ernstig te streven naar een financieel beheer hetwelk geheel in overeenstemming is met de door het congres aangenomen algemene resolutie en organisatieresolutie;
2. Op basis hiervan tot reorganisatie van de werkzaamheden over te gaan waardoor verdere besparing van het apparaat mogelijk is;
3. Maatregelen te nemen die de leden nopen in de juiste klasse en regelmatig de contributie te betalen;
4. Aan de afdelingsbesturen te verzoeken maatregelen te nemen opdat de afdelingen maandelijks de contributie aan hen afdragen ter vermindering van opeenhoping van gelden;
5. Toe te zien, dat de ledenadministratie door de afdelingen nauwkeurig en regelmatig wordt bijgehouden en voortdurend wordt geraadpleegd, dat opgetreden wordt tegen bureaucratisch afschrijven van leden hetgeen geen zaak van bodes op penningmeester alleen, doch van de gehele organisatie is;
6. Een gezonde administratie en financiële verhouding tussen het hoofdbestuur enerzijds en de diverse afdelingen anderzijds tot stand te brengen.
7. De propaganda voor te houden film- en cabaretvoorstellingen enz. door de afdelingen krachtig te stimuleren waardoor mede volgens nader vast te stellen financiële regelen door HB de afdelingen zich zelf zullen kunnen bedruipen.
8. Het congres besluit verder:
de penningmeester voor zijn beleid décharge te verlenen.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

N O T A

Voor : CO. 108304

Betreft : Uittreksel besprekingsverslag bij NS.
(Hr. Aberson en van der Wijk) op
18 September 1951.

.....

2. Congres Spoor EVC. April 1951 (CO. 108304)

Het verslag was relatie reeds bekend.
De op 13.6.51 van relatie ontvangen lijst
van personeel N.S. had betrekking op per-
soneel, dat dit EVC-Spoor Congres had be-
zocht en niet, zoals abusievelijk werd
vermeld, het Loon Congres 1951.

In deze lijst zijn de personalia van alle
vertegenwoordigers, voor zover bekend bij
N.S., opgenomen terwijl tevens vermeld is,
welke personen niet bij N.S. werken.

Naar aanleiding van het verslag aandacht
gevraagd voor de volgende punten :

- 1) activering c.q. oprichting Vredescomité's.
- 2) pogingen om Uniebonden leden over te halen.
- 3) pogingen afdelingsraden in N.S.verband
te organiseren.

Uit deze punten moet op N.S. terrein activi-
teit volgen indien de gegeven instructies
worden uitgevoerd : gevraagd hiernaar uitkijk
te willen houden. Ook het zoeken naar correspon-
denten voor " Ons Orgaan " en de samenwerking
met de Uniebonden kan nog activiteit zichtbaar
maken.

.....

DVE, *[Handwritten Signature]* 19 September 1951

OP KAART
ACD/VA
DAT: 13/11-7
PAR: 9

6.3.6.3
05.12
VERTROUWELIJK
Schuttel is reunitie de

100304
-2 MEI 1951
ACD/VA

Verbinding: 19
C/3 no 337'51 STA

Datum: 24

Onderwerp: Besloten vergadering van de Algemene Bond van Spoor- Tram- en Nevenbedrijvenpersoneel, afd. Utrecht, gehouden op 2-4-51 in het EVC-gebouw, Lange Smeestraat 17 te Utrecht.

Aanvang ten 20 uur, einde ten 22.15 uur.

Aanwezig waren vier bestuursleden, t.w.:

✓ CHRISTIAAN ULTZEN (13-6-1900), wagenbestuurder NS,
✓ JOHANNES HENDRICUS BREGONJE (4-12-99), ondermachinist NS,
JACOB LANGEDIJK (3-2-93), wagenmeester NS,
PETRUS JOANNES VERHEES (14-7-97), machinist NS.

De beide laatsten zijn gepensioneerd. Verder gingen nog drie leden naar binnen, van wie de namen onbekend zijn. Voor zover kon worden nagegaan werd het volgende besproken (zie ook de bijlage).

Agenda: Punt 1 (opening) werd zonder meer gepasseerd.

" 2 idem; ingekomen stukken waren er niet.

Punt 3: Zie de Ontwerp-resolutie in "Ons Orgaan" van 31 Mrt. Alle eisen, genoemd onder 1 t/m 7 werden onderschreven, behoudens dat de afd. Utrecht ten aanzien van punt 5 een aanvullend voorstel zal indienen, luidende: "Bij vroegtijdige afkeuring en bij een dienstverband van 30 of meer dan 30 jaren vol pensioen". De congreseisen, genoemd onder a t/m h worden door Utrecht volledig ondersteund en men heeft hieraan niets toe te voegen.

Candidaten Hoofdbestuur en Bondsraad:

Ultzen voornoemd,

Bregonje voornoemd, en

CORNELIS STEFFENS (4-1-98), ondermachinist NS, thans werkzaam aan de bovenbouw; omtrent zijn definitieve candidaatsstelling bestaat nog geen zekerheid, daar betrokkene op deze vergadering niet aanwezig was.

De punten 4 en 5 van de agenda houden practisch hetzelfde in. Als afgevaardigden werden aangewezen: Ultzen, Bregonje, Verhees en een van de onbekenden.

Verder zal men trachten de volgende personen voor het congres warm te krijgen:

ERIK ZÜRCHER (10-7-97), werkzaam HGB,

WILLEM FRANS NICOLAAS STEPHANUS JOHAN SLUIJTERS (2-9-90), vermoedelijk;

BEZOOIJEN (meerderen van die naam kunnen hiervoor in aanmerking komen, zodat nog niet bekend is wie precies bedoeld wordt).

De punten 6 en 7 (rondvraag en sluiting) leveren totaal niets op.

Alle bezoekers uitten hun misnoegen over het meer dan slechte vergaderingbezoek.

Ultzen gaat nog even in op een mogelijke Europese revolutie. Hij vindt echter te weinig bijval daar de anderen het er over eens zijn dat Nederland te conservatief is om een revolutie te ontketenen. Ultzen bestrijdt dit en zegt dat men geen revolutie uit Nederland nodig heeft; als deze uit andere landen aan komt waaraan is men er ook. Indien in de omringende landen een revolutie uitbreekt komt Nederland in het gedrang en zal zeker mee gaan doen of moeten doen.

De anderen zijn het echter met Ultzen niet eens en het gesprek verwatert in een bespreking van persoonlijke aangelegenheden. Ultzen zal aan alle deelnemers van het congres een mededeling verstrekken hoe laat men vertrekt; het is de bedoeling dan gezamenlijk naar Hilversum, waar het congres gehouden wordt, te gaan.

Ultzen deelt nog mede dat de 1-Mei viering samenvalt met de avond van het G.B.cabaret op 2 Mei a.s. De toegangsprijs is nu verlaagd tot f 0,75 per persoon. (Zie omtrent de prijzenkwestie ook rapport Verb. 19 C/3-310'51 EVC dd 30-3-51).

Bijlage: 1

W. J.
GEZIEN:
BA

a f s c h r i f t

ALGEMENE BOND VAN SPOOR-, TRAM/ EN NEVENBEDRIJVEN PERSONEEL
Afdeling Secretariaat

Aan de Leden

Waarde Makker,

De voorbereidingen van ons congres draaien op volle toeren.

De tijd echter die ons nod rest, vergt de volle aandacht en activiteit van ons allen, om zorg te dragen dat ons congres een geslaagd congres wordt.

Van verschillende buitenlandse kameraden hebben wij al een schrijven ontvangen dat zij alles in het werk zullen stellen ons congres bij te wonen.

Wij rekenen er danook op, dat ook U reeds verlof heeft aangevraagd voor Maandag 23 en Dinsdag 24 April zodat U aanwezig kan zijn.

WAARDE KAMERAAD ER IS ECHTER NOG MEER TE DOEN.

In "Ons Orgaan", dat U voor Zaterdag 1 April in Uw bezit hebt, is een ontwerp-resolutie opgenomen.

Vanzelfsprekend dient deze door U bestudeerd en besproken te worden, kandidaten voor het hoofdbestuur en de Bondsraadsleden moeten worden gesteld en de afgevaardigden uit Uw afdeling dienen gekozen te worden.

Kameraad, met de meeste klem wijzen wij er op dat het de taak van de leden is, zorg te dragen dat na ons congres door de besturende instanties de juiste vakbondspolitieke lijn gevolgd wordt, die als eerste gericht dient te zijn op de belangen van alle werkers uit de vervoerbedrijven.

Wij twijfelen er niet aan dat gij als lid van onze strijdorganisatie hier Uw volle medewerking aan zult geven.

Juist het personeel in dienst van de NS en zijn nevenbedrijven en in het bijzonder de leden van onze organisatie zullen er voor dienen te zorgen, dat een sterke en slagvaardige bond een steunzal betekenen in de te voeren strijd voor onze levensbelangen.

Waarde kameraad, om dit te kunnen verwezelijken nodigen wij U in eerste instantie uit tot het bijwonen van een belangrijke ledenvergadering, die zal worden gehouden op

MAANDAG, 2 APRIL A.S. in gebouw EVC
Lange Smeestraat no 17
Aanvang 19.30 u precies

AGENDA: OPENING

INGEKOMEN STUKKEN

BESPREKING ONTWERP RESOLUTIE; indienen van voorstellen en het stellen van kandidaten voor het HB en de B.R.

VERKIEZING AFGEVAARDIGDEN VOOR O S CONGRES

OPGEVEN VAN BELANGSTELLENDE VOOR ONS CONGRES

RONDVRAAG

SLUITING

Kameraad, wij rekenen en vertrouwen er op dat U alles in het werk zult stellen deze belangrijke vergadering bij te wonen. Begrijp goed dat gij het zijt die de organisatie uitmaakt maar dit betekent tevens dat gij verantwoordelijk zijn voor het werk van onze bond. Wij hebben in het verleden gezien wat de gevolgen zijn als wij ons terughouden, laten wij hieruit onze lessen trekken en er voor zorgdragen dat dit niet herhaald wordt. Komt dus op deze vergadering en zorgt dat in verband met Uw dienst ten enenmale onmogelijk zijn, zet Uw voorstellen of kandidaten-afgevaardigden en tevens alles wat verband houdt met ons congres

Z.O.Z.

2428

op papier en zendt het aan het secretariaat.
Doe dit met de meeste spoed zodat de secretaris het hoofd-
bestuur in Amsterdam er van in kennis kan stellen.
Kameraad, het afdelingsbestuur rekent er op, dat U Uw volle
medewerking geeft en verblijft met kameraadschappelijke
groeten,

.....

(secretaris)

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

02) 1515

N O T A

aan: B.5
van: DVE

Betreft: Uittreksel uit verslag bespreking N.S. d.d. 3
April 1951

.....
Aan de hand van de melding uit CO 94289 gesproken over de bewaring van het ledenkaartsysteem van EVC Spoormannen. Relatie bleek ermede op de hoogte, dat dit normaal niet meer bij de secretaris thuis wordt bewaard en is er niet mede bekend of het betrokken kaartsysteem vernietigd is. Hij zou uit deze melding echter opmaken, dat dit systeem nog steeds bij van Dijk thuis is. Hij zou gaarne vernemen of het hoofdbestuur van EVC-Spoor in Utrecht dan wel in Amsterdam is gevestigd.

.....
DVE, 13 April 1951

N o t a

aan: B.5
van: DVE

betreft: Uittreksel uit verslag bespreking (N.S) d.d.
3 April 1951

.....
Relatie N.S. vestigde er de aandacht op dat,
nu de EVC geen antwoord krijgt op haar tot de directie
gerichte vertogen, de toon in "Ons Orgaan" aanzienlijk
onaangenamer begint te worden. In dit verband zou hij
gaarne te weten willen komen wie dit blad redigeert.
Hetzelfde geldt voor het blad "Het vliegend wiel".

.....

DVE, 13 April 1951

BT 19.4.51

6.21
01.261 - 6.3.6.3

6.356-3
01.261 - 6.3.6.3
1ste - 3 FEB. 1951
ACD/102469

UITTREKSEL	
Uit:	001091
Voor:	001515
o.a.v.:	B5
Dat.:	14-3-51
Par.:	IV.

RAPPORT van D.

Bijlage: 1

Bijlage dezes ontvangen van relatie
Nederlandse Spoorwegen.

DRES I, 2 Februari 1951

De Pers. Div. N.S. zal op dit schrijven met reageren!
Dres E

afschrift
ALGEMENE BOND VAN
SPOOR-, TRAM- en NEVENBEDRIJVENPERSONEEL

Secretariaat:
Prinsengracht 739
Telefoon 32097

Dossier no.: S/Dir/NJ

AMSTERDAM, 17 Januari 1951

Aan de Weledelgestrengste Heer
Ir. F. Q. den Hollander,
President-Directeur der
Nederlandse Spoorwegen NV.,
"Huize Boschdrift"
HOLLANDSCHE RADING

Mijnheer,

Hierdoor herinnert ons bestuur U aan het schrijven S/Dir/AG d.d. 19 December 1950, waarop tot nu toe geen antwoord werd ontvangen.

In verband met hetgeen in genoemd schrijven werd kenbaar gemaakt, meer speciaal met betrekking tot het voorgestelde onderhoud, merken wij thans daarop aansluitend nog het volgende op:

Sinds medio 1945 heeft onze bond met volledige tegenwerking te kampen gehad ten aanzien van het overleg. De van verschillende kanten tegen onze bond in het geding gebrachte "argumenten" waren er goed beschouwd op gericht die toestand te bestendigen, hetgeen onze voor N.S.-personeel bestaande vakvereniging reeds een vijftal jaren heeft ervaren.

Op verschillende punten het personeelsbeleid tevens rakende, zou ons bestuur gaarne enige aspecten met U willen bespreken, ook verband houdende met het advies: veiligheid voor alles.

Hoewel rekening houdend met de mogelijkheid, dat U tot heden door bepaalde omstandigheden niet in staat was in deze een beslissing te nemen, acht ons bestuur het evenwel dienstig in deze gang van zaken een norm te stellen, alvorens in bredere kring bekendheid te geven aan hetgeen ter bespreking met U was voorbehouden.

Ons bestuur meent te mogen aannemen, dat, indien U terzake voor 1 Februari a.a. geen bericht gezonden heeft, daarmee Uwerzijds te kennen is gegeven, geen prijs te stellen op vorenbedoeld onderhoud.

Hoogachtend,
voor het Hoofdbestuur,
w.g. H. Bleckman (secr.)

N o t a
voor CO 98981
van: DRES I

6D 15

Betreft: Uittreksel uit verslag bespreking N.S. d.d.
4 Januari 1951

.....
De activiteit van de EVC in Haarlem besproken.
In verband daarmee heeft contact afschrift gemaakt
van de inhoud van ACD 98981.

.....

DRES I, 29 Januari 1951

14/9068.

2x

Haarlem

6.151
01.261-6.35

6.316.3
01.122.3

13 DEC. 1950

Activiteit en uitreiking brochures "Spoor en Tram" te Haarlem.

Geheim 6.316.3
01.25-3.7

ACD/ 98901 6.437

OP KAART
ACD/ 4/3
DA: 0/2/50
PAR: W

Zoals reeds gerapporteerd heeft de afd. Haarlem van de Algemene Bond van Spoor-en Tram-en Nevenbedrijven" (EVC) ,in Juli 1950 tellende ongeveer 100 leden, w.o. een twintigtal CPNers, met moeilijke heden te kampen. De voorzitter en penningmeester hebben in feite hun baantje neergelegd en de rest van het bestuur en de leden zijn nagenoeg volkomen inactief.

Op 28 Juli 1949 reeds droeg het hoofdbestuur van "Spoor en Tram" op om de afdeling Haarlem van de grond af weer op te bouwen, tot dusver zonder resultaat.

Ook de CPN besteedde en besteedt aandacht aan dit "slappe gedoe". Zij riep tot tweemaal toe een vergadering van "Spoor en Tram" mensen, tevens leden CPN, bijeen om daar de grondslag te leggen voor een herboren afdeling. De eerste vergadering ging niet door omdat niemand verscheen, de tweede vergadering mislukte omdat naast de hoofdbestuurder Blokman slechts 2 CPN functionarissen verschenen.

Thans is men van CPN zijde weer doende om leven in de brouwer te brengen.

Hieraan wordt dezerzijds aandacht besteed.

Inmiddels is de Alg. Bond van Spoor-Tram-en Nevenbedrijven" overgegaan tot het uitreiken van brochures van deze bond.

En wel een brochure bestemd voor Spoorwegpersoneel, uitgereikt bij de ingang van de Centrale Werkplaats der N.S. (door 2, vermoedelijk uit Amsterdam afkomstige personen) Bijlage I. Voor zover kon worden nagegaan is de directe invloed van deze brochure onder het personeel minimaal. En voorts werd een brochure uitgereikt onder het buspersoneel der N.Z.H.V.M. Bijlage II. Met deze uitreiking was belast de bekende Martin Standhardt 3-12-1913 (reeds bekend). Deze man is echter ziek en verzocht daarop zijn 13-jarig neefje de brochures uit te reiken.

reend
als

Ook nu was de belangstelling van het NZHVM personeel zeer gering.

Hierbij zij opgemerkt, dat in het bedrijf der NZHVM, dat nagenoeg het gehele locale-en streekvervoer verzorgt, permanent enige onrust aanwezig is. Deze onrust vindt zijn oorzaak in de aard van het bedrijf en in de economisch niet erg gunstige uitkomsten der exploitatie, hetwelk tot gevolg heeft dat de directie er steeds op uit is om een zo groot mogelijke efficiency te bereiken (vermindering personeel, onzekere werktijden, enz.)

Reeds tweemaal kwam het -in 1949- bijna tot een conflict en in beide gevallen poogde de CPN-EVC een staking uit te lokken, zonder succes evenwel. Ook toen waren de oorzaken dezelfde als de hierboven aangegeven omstandigheden.

In verband met de belangrijkheid van het bedrijf voor het locale-en streekvervoer verdient de NZHVM wel enige aandacht.

A 9-12-1950.

Aan

Hoofd B.V.D.

te

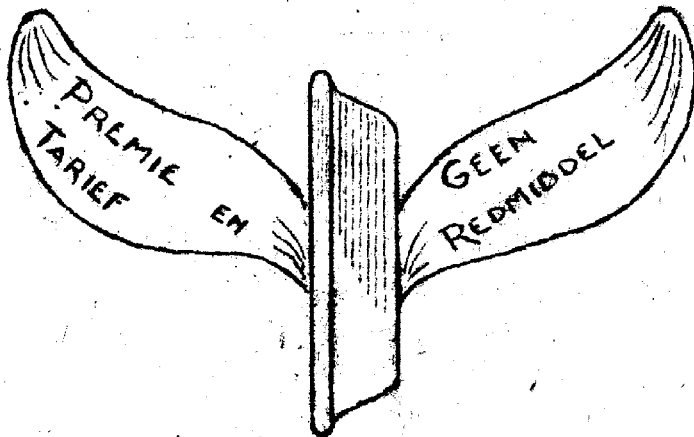
Haarlem-Gravenhage

19/10/60

Wp.c.

HAARLEM

N.S.

MILLIOENEN VOOR DE N.S.

Zorgen voor Wpc.ers.

Het zal zeker onder de druk van het einde van de tweede wereldoorlog, het verlangen naar betere toestanden zijn geweest, die bij de Wpc.ers de idee ontwikkelde, dat voortaan tarief en premie niet meer toegepast zou worden. Reden voor de bedrijfsleiding met de afkeer van de werkplaatsers rekening te houden, maar in feite is die tegemoetkoming nooit boven de betekenis van een tactische zet uit gegaan. Voor een deel bleek dat trouwens uit de toepassing van tijdbonnen. Dat was de springplank voor de bedrijfsleiding om op een gunstiger tijdstip opnieuw het tariefsysteem toe te passen. En wij menen te mogen zeggen, dat de bedrijfsleiding op die kans heeft gewacht met de geduldigheid van een kat die op een muis loert.

Na een bepaalde campagne van voorbereiding is sedert het voorjaar het tariefsysteem naar voren gekomen. Afgezien van de daarbij toegepaste methode, komen de Wpc.ers beurt na beurt aan bod. Wellicht zal de toepassing van het systeem in opzet niet aan al te strakke lijnen gebonden zijn. Maar de werkplaatsers weten uit ondervinding, dat verscherping van de tarieven steeds dreigende blijft. Altijd in zich houden het element van verhoogd tempo, jagen en jachten, naijver kweekt en de collegialiteit ondermijnt. Nog niet gesproken van de grotere kans tot het oplopen van letsel en het slopen van het zenuwgestel. De Wpc.ers weten van dat alles mee te praten. Soms hebben zij het zelf ondervonden, of waargenomen bij hun collega's.

Ondanks dat alles sluipt bij wijze van spreken het tariefsysteem langzaam nader. Het systeem van tijdbonnen heeft de gedachte wakker geroepen, dat er iets te verdienen valt en de ontoereikende inkomsten hebben die gedachte onwillekeurig versterkt. Onder de druk hiervan zijn de scherpe kanten van de afkeer tegen het tariefsysteem enigszins afgeslopen. De propaganda in het bedrijf, geschoeid op de leest dat het mogelijk is de gevaren van het systeem te onzeilen, draagt daartoe eveneens het zijne bij. Dat zijn zo enkele factoren, die dienstig zijn aan het verder doordringen van de aanvaarding van tarief en premie. Zoals gezegd, de ontoereikende inkomsten zullen zeker niet in de laatste plaats tot drijfkracht gerekend moeten worden. Wij zijn dan ook van mening, dat speciaal die factor, zowel door de bedrijfsleiding als door de besturen van de unie, is aangegrepen het tariefsysteem als noodzakelijk en aanvaardbaar voor te stellen. Dat is de ene kant van de medaille maar de andere zijde is, dat gepoogd wordt onder de druk van noodzakelijke verhoging van de inkomsten over de hele linie uit te komen.

Aan het tariefsysteem zit natuurlijk zijn toepassing vast. Aan het tarief de tariefcommissies. Belangrijk is, dat die commissies uit en door het personeel worden gekozen met vrije verkiezing en candidaatsstelling. Een van de voornaamste grieven was dat die commissies voorheen niet of in onvoldoende mate de belangen van het personeel behartigden. Ook op dat punt hebben de besturen van de unie totaal verkeerd gekoerst. Verkeerd gekoerst ook, op grond van

het doen verkiezen of benoemen van de commissies per vakbond, wat op de keper beschouwd neerkomt op het instand houden van de verdeeldheid.

Niemand van de werkplaatsers zal bij welwillende overdenking kunnen ontkennen, dat het belangrijker is met alle ten dienste staande middelen de eensgezindheid van het personeel te bevorderen, dan dat de besturen van de unie het met elkaar eens zijn. Het met elkaar eens zijn om het personeel per vakbond af te scherpen en aan die opzigt, nog meer kracht hopen bij te zetten door bijvoorbeeld met alle middelen te voorkomen, dat onze bond een vinger in de pap krijgt. En het behoeft geen nader betoog, dat die volslagen ondemocratische methode op laster en verdachtmaking berust.

In grote lijnen is er geen twijfel mogelijk over de beantwoording van de vraag of de werkplaatsers sympathiek tegenover het tariefsysteem staan. Het staat wel vast, dat zij er tegen zijn. Maar het staat eveneens vast, dat de besturen van de unie-bonden verzuimd hebben bij de verlangens van de Wpc.ers aan te sluiten omdat die besturen van de stelling uitgaan als het de baas goed gaat, gaat het de knecht zeker niet slecht.

De werkplaatsers weten, dat de N.S. na de tweede wereldoorlog niet slecht geboord heeft maar tegelijkertijd zijn zij met hun gezinnen steeds meer in de verdrukking gekomen. Hun inkomsten zijn bij lange na niet toereikend om in het onderhoud van hun gezinnen te voorzien. Feiten, die de stelling van de goed verdienende baas en de meeprofiterende knecht finaal vernietigen en zijn verdedigers in het ongelijk stellen.

Kameraden Wpc.ers, verlangt bij toepassing van het tariefsysteem de verkiezing van de tariefcommissies uit en door het personeel.

Stelt echter voorop de plicht voor Uw gezinsbelangen op de bres te staan. Duizende malen belangrijker dan de premie, die slechts een druppel op een gloeiende plaat is, is de toepassing van een prijsstop op de levensbenodigheden. * d

Maakt tendionste daarvan Uw vakbonden mobiel en verlangt van de besturen, dat alles op alles gezet zal worden om te voorkomen, dat de prijsstijgingen nog meer schade aan Uw gezinnen berokkenen.

Sluit de rijen makkers, zet de goed beschouwd bijkomstige geschillen op dood spoor. Smeedt de band van saamhorigheid en bestrijdt gemeenschappelijk de ondermijning van Uw gemeenschappelijke levensbelangen.

Amsterdam,
November 1950.

Hoofdbestuur;
Alg: Bond van Spoor,-
Tram en Nevenbedrij-
venpersoneel.

Prinsengracht 739

14/9/64

BON

AAN ALLEN

WERKZAAM

BU DE

N Z H

— I —

Ontheffingen en bezuinigingen

Tenkoste van het personeel.

HET KAN EN MOET ANDERS.

De N.Z.H., het beleid ten aanzien van het personeel, moet weer eens aan de schandpaal der ongegeneerde uitbuiting genageld worden.

Het personeel weet van de regen der ontheffingen mee te spreken. Het constateert de feiten maar ondervindt er tevens alle nadelen van. Nadelen voor zichzelf maar ook met betrekking tot hun gezinsleven.

De N.Z.H.ers zullen zich meer dan eens de vraag gesteld hebben: is er dan geen instantie die onze belangen voldoende in het oog houdt? En het kan aan geen twijfel onderhevig zijn, dat het personeel succesievelijk tot de ontdekking is gekomen, dat de ontheffingen niet alleen voor hen nadelig en in het voordeel van de directie zijn, maar dat bovendien de directie toepast wat ver boven het eigenlijke karakter van de ontheffing uitgaat. Immers een ontheffing van artikel 75 eerste lid behoort te beogen het scheppen van ruimte op dat punt. En wel in gevallen waar het de directie niet mogelijk is met het voorhanden personeel een behoorlijke dienstuitvoering te bewerkstelligen.

Het N.Z.H. personeel weet, dat die betekenis van een ontheffing vrijwel nooit aan de orde was. Hoogstens is het door de directie zo voorgesteld maar telkens bleek dat alles neerkwam op platte bezuiniging. Inkrimping van het personeelsbestand in de eerste plaats, met het verdere gevolg

van verslechterende roulering in de personeeldiensten en dus het toebrengen van nog grotere schade aan het reeds zozeer aangetaste gezinsleven.

o-o-o-o-o-o

Bij deze winterdienst is in feite opnieuw in het geding, hetgeen 11 September 1949 plaats heeft gevonden. De directie deed alsof de ontheffing een feit was maar het personeel kreeg geen gewaarmerkt schrijven daaromtrent. De N.Z.H. ers kunnen dat alleen maar opmaken uit een aan de dienstroulering toegevoegde noot. Hoe zit dat? Rekent zij bij voorbaat op toestemming van het Directoraat-Generaal van het Verkeer? Lapt de directie tegelijkertijd aan haar laars alles wat met normale bekendmaking verband houdt en beschouwt zij het personeel als inventaris? Ja, tot op grote hoogte is dat het geval.

De ontheffing van artikel 75 is met betrekking tot de dienstroulering aangewend deze tot een twaalf wekelijkse te maken. Het gevolg is, dat in een tijdvak van twee weken vier keer minder dan twaalf uren rusttijd wordt verstrekt. In die roulering komt het voor, dat een dienst is verwerkt met het toegestane maximum van veertien uren en waarvan de minimum rusttijd van tien uren een minnunt ruimte laat, na binnenkomst, om de bescheiden af te handelen en kennis te nemen van de dienst voor de volgende dag. Ziehier de platte bezuiniging op grond van de ontheffing, de inkrimping van het personeelsbestand door de twaalf wekelijkse roulering en het volkomen stukslaan van het gezinsleven door de

vier keer minder rusttijd dan twaalf uren. Die roulering schept bovendien een groot aantal reservisten die behoudens de rustdag nergens meer houvast aan hebben.

o-o-o-o-o-o-o-o

De Rijks Verkeers Inspectie verschuilt zich achter de in het „overleg“ goedgekeurde dienstroosters maar daar zijn wij het niet mee eens. Wij verwijten die instantie bevoorrechtiging van de directie tegenover het personeel.

Hoe staat het met de dienstroostercommissies? Vormen zij een geheel en zijn zij voldoende met het personeel verbonden? Komen zij voor de personeelsbelangen op zoals dat behoorde te geschieden? NEEN. En hoe komt dat? De oorzaak ligt vooral in het feit, dat die commissies niet door het personeel zijn gekozen. Gekozen uit en door het personeel, bij vrije candidaatsstelling, dat verschaft de onmisbare band tussen personeel en dienstroostercommissie.

Hoe staan de in het „overleg“ betrokken hoofdbesturen tegenover de gang van zaken? Ooh, zij hebben een ruim begrip voor de door de directie verlangde ontheffingen en laten het er bij te verzoeken, niet al te royaal daarmee om te springen. De N.Z.H. ers weten wat die verzoeken uithalen.

De practijk van de ontheffingen van artikel 75 en de betekenis van de dienstroostercommissies, komt in grote trekken dus hier op neer: de ontheffing wordt van tijdelijke voorziening, tot blijvende grondslag voor personeelsbezuiniging; voor de zomerdienst op de ene, voor de winterdienst door de bedrijfsleiding op een andere wijze, „gemotiveerd“; de R.V.I., de directie en de in het „overleg“ betrokken

hoofdbesturen, gebruiken elk op hun wijze de dienstroostercommissie als bliksem-afleider voor de door het personeel opgeworpen bezwaren. Daardoor komt het, dat overigens goede commissieleden het bijltje er bij neerleggen omdat zij er beu van zijn.

0-0-0-0-0-0

Bij overdenking blijkt, dat de N.Z.H. ers er zo niet komen. Gegronde grieven en klachten kunnen alleen opgelost worden door gezonde vakbondspolitiek. Door de vakbeweging in zijn geheel werkelijk aan te wenden, het volle gewicht in de schaal te doen werpen, voor de belangen van de werkers. Door de verschillende commissies op gezonde wijze tot stand te brengen en door het gehele personeel te doen dragen, als hulpmiddel om de personeelsbelangen te behartigen.

Als de directie tevreden is over het „overleg“, als de betrokken hoofdbesturen een zelfde opvatting hebben en het N.Z.H. personeel desondanks het gelag betaalt, dan zal zelfs de meest verstokte N.Z.H. er tenslotte moeten toegeven, dat zijn in het „overleg“ betrokken vakbond verkeerd koerst. Dat zijn arbeid voor „ons“ bedrijf de directie de baten en hem de slagen brengt. Dat het bedrijf op poten komt en behoorlijk boert en dat de N.Z.H. ers en hun gezinnen voortdurend meer in de verdrukking komen. Daar komt het op neer. Hoeveel te meer geldt dit thans, nu de prijzen van de levensbehoeftigheden het onmogelijk maken van de ontoereikende inkomsten te leven en het gezin te onderhouden.

Hoofdzak is, dat de N.Z.H. ers schouder aan schouder gaan staan. Hoe ook ge-

organiseerd danwel ongeorganiseerd, hun rijen sluiten. De gemeenschappelijke noden verhelpen door gezamenlijk stelling te nemen. De vakbonden mobiliseren en zorg dragen, dat de werkelijke kracht daarvan in het geding wordt gebragt. Het is zo helder als glas, dat daar de knoop zit.

Makkers van de N.Z.H., hakt die knoop door. Zet in feite bijkomstige geschillen op het vakbondspolitieke terrein, op dood spoor. Stapt over de kunstmatig opgetrokken scheidsmuren heen en reikt elkaar de hand. Smeedt met taaië volharding de band van onderlinge saamhorigheid omdat dit de weg is, die leidt naar het met kracht opkomen voor de dagelijkse en de levensbelangen van het N.Z.H. personeel en hun gezinnen.

Amsterdam, November 1950.

Hoofdbestuur

Alg. Bond van Spoor,
Tram- en Nevenbedrij-
venpersoneel.

Prinsengracht 739

o-o-o-o-o-o-o

P.S. Hier volgt een afschrift van de brief die onze bond op 25 Nov. j.l. aan het Directoraat-Generaal van het Verkeer heeft verzonden:

Mijne Heren,

Ingaande 15 October 1950 en vervolgens opnieuw op 5 November j.l., heeft de directie van de N.Z.H.V.M. met betrekking tot het station-depôt „Waterland” een personeelsdienst

ingesteld, die berust op de ontheffing van artikel 75 I van het T.R. Van die ontheffing droeg ons bestuur geen kennis en bij navraag bij het personeel bleek, dat de directie in deze volstaan heeft met aan de dienstroulering toe te voegen: „ontheffing art. 75 I T.R.“

Wij herinneren Uw instantie aan de gang van zaken met betrekking tot de zelfde ontheffing in 1949, waarbij het voorkwam, dat op 11 September werd voortgezet hetgeen de directie tot 10 September was toegestaan. Voorwat de onjuiste toepassing betrof, vond een en ander weerlegging in de omstandigheid, dat bij schrijven van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat No. A111/0228 9 Januari 1950, ontheffing werd verleend.

Wij zijn voorhands van mening, dat de N.Z.H.V.M. directie thans gelijksoortig heeft gehandeld, althans geen gewaarmerkt schrijven aan het personeel ter kennisneming heeft gesteld. Derhalve verzoeken wij Uw instantie naar een en ander een onderzoek in te stellen.

Verder zijn wij van oordeel, dat de ontheffing van artikel 75 I van het T.R. door genoemde directie niet aangewend wordt teneinde voorzieningen te treffen in verband met een goede dienstuitvoering, maar dat allereerst beoogd wordt het personeelsbestand in te krimpen. Een aangelegenheid die in zoverre kans van slagen biedt, aangezien de bedoelde ontheffing als het ware met de regelmaat van een klok wordt toegestaan. Maar aldus wordt de rechtspositie van het personeel voortdurend in een of andere vorm aangetast en de voor het personeel daartegen beschermende bepalingen van het T.R. tot een aanfluiting. Het is vooral dat element, wat wij Uw instantie met nadruk onder de aandacht brengen en verzekeren, dat daardoor het personeel van de N.Z.H.V.M. successievelijk is bijgebracht, dat de ontheffingen in hun consequenties volkomen aansluiten op de ten koste van het personeel beoogde bezuinigingen van de directie van die onderneming.

Gaarne vernemen wij te zijner tijd van Uw instantie de resultaten van het gevraagde onderzoek en vertrouwen, dat het hiervoren aangestipte element met betrekking tot de consequenties van de ontheffingen, reden zal zijn op dat gebied een gedragslijn te volgen, die de rechtspositie van het N. Z. H. V. M. - personeel ten goede komt.

Hoogachtend,

voor het hoofdbestuur:

w.g. H. Blekman.

(secretaris)

UITTREKSEL

Uit : OD 280

Naam: E.V.C. ORGANISATIE.

Voor : OD 1515

Naam: Bond van Spoor- Tram en ATO Personeel, aange-
sloten bij de EVC.

Ag. nr: 98100

Afz. : K.B.

Datum: 28-11-50.

Aard van het stuk: Mededelingen omtrent interne situatie in de EVC.

In voorbereiding zijn concentraties tussen Bouwvak- en Heutbewerkers en de stichting van een groep Verkeer, waarin behalve Transport- en Zeelieden, Ook Spoor- en Trampersoneel ondergebracht zal worden, wegens o.a. de slechte financiële positie dezer organisaties.

Uitgetr. door:

JR

Op aanwijzing van:

B V.

Datum:

26-1-50.

Dees no DD 1515
Cat Waarheid H
datum 6-11-50

**Nieuw adres spoorbond
EVC**

De Algemene Bond van Tram-, Spoor-
en Nevenbedrijvenpersoneel (EVC) ver-
zoekt ons het volgende mee te delen:
Met ingang van 6 November is het kan-
toor gevestigd Prinsengracht 739 te
Amsterdam.

DD 1515

UITTREKSEL

Uit : OD 244 Utr. Naam: CPN VERGADERINGEN te UTRECHT
Voor : OD 1515 Naam: Bond. van Spoor-Tram en ATO Personeel
Aangesloten bij de EVC.
Ag. nr.: 94289 Afz. : I.D. UTRECHT Datum: 4-10-50.

Aard van het stuk: Kadervergadering der C.P.N. gehouden op 28-9-50 in het E.V.C.-
gebouw te Utrecht.

Uitgetr. door: JR

Op aanwijzing van: B III

Datum: 19-1-51

Dielessen, die vervolgens het woord krijgt, zegt, dat op het Waarheidzomerfeest bij monde van Jan Schalker de suggestie is gedaan, waarmee alle Waarheidsvrienden instemden, n.l. dat "De Waarheid" een blad moet worden dat alle andere kranten ver zal overtreffen. De bedoeling is, het blad met 6 pagina's uit te breiden. Hiervoor zal landelijk f 200.000 bijeen gebracht moeten worden. Het aandeel van het district Utrecht is bepaald op f 4500. De directie van "De Waarheid" heeft een paar prijzen beschikbaar gesteld en wel een wisselvaan voor het district dat de beste resultaten boekt en een vaan voor die afdeling van een district waarin de beste resultaten worden behaald. Wij (district Utrecht) hebben het district Friesland uitgedaagd ons te overtreffen.

Het bedrag aan obligaties dat elke afdeling van het district Utrecht moet plaatsen is als volgt bepaald:

Afdeling	Bedrag	Opgedragen aan:
X Werkspoor 5365	f 100	GERARDUS ANTONIUS FAAY (15-5-18)
X Demka	f 50	HENDRIK OVEREEM (5-2-14)
X Spoor 2082	f 150	CHRISTIAAN ULTZEN (13-6-1900)
X Zeist 725	f 100	ALFRED LEO NAGEL (30-8-27)
Bilthoven 1645	f 100	?
X Driebergen	f 50	HENDRIK VAN ENTER (31-1-82)
X Veenendaal 3350	f 50	SUKKEL
Tiel	f 50	?
Gulemborg	f 100	?
XX Afd. 1 6135	f 600	KORVER (Teunis, geb.4-12-12 of Karl Engelbrecht, geb 30-6-12 ?)
X Afd. 301	f 150	AALTJE CHRIST-MAASWINKEL (25-4-14)
Afd. 2	f 400	CORNELIS GOEDDEE (14-7-21)
Afd. 3	f 400	De Dekkers (pers. niet bekend)
" Afd. 303	f 150	?
Afd. 4	f 350	?
X Afd. Zuilen	f 400	NICOLAAS HUBERTUS WOUTERSE (30-12-16)
Afd. 501	f 150	?

De resultaten der actie zullen met de eerstkomende districtsconferentie aan de orde worden gesteld.
Van Tessel sluit de vergadering ten 22.45 uur.

Opmerkingen

HENDRIK VAN DIJK (5-4-1900) bezoekt onlangs het EVC-gebouw en deelde daar mede dat Ultzen er op aandrong dat het kaartregister van de spoor mannen moest worden vernietigd. Van Dijk voelde hier niets voor daar dit register bij hem thuis goed is opgeborgen. David Moscou was dezelfde mening toegedaan en zeide bovendien dat vernietiging niet mogelijk is zonder goedkeuring van het hoofdbestuur. Ultzen heeft hier niets over te zeggen.

UITTREKSEL

Uit : OD 345

Naam: MAANDRAPPORTEN NOORD-HOLLAND

Voor : OD 1515

Naam: BOND VAN SPOOR-TRAM en ATP PERSONEEL, Aangesloten
BIJ EVC.

Ag.nr: 92873

Afz. : I.D.Haarlem

datum: Sept.1950

Aard van het stuk: Maandoverzicht no8/1950 Augustus

"Algemene Bond van werkers in Spoor, Tram en Aanverwante bedrijven" "S.T.A."

Deze * 100 leden tellende EVC.bond treedt slechts weinig actief op en weet praktisch geen leiding te geven (hetgeen overduidelijk bleek bij het conflict No.Z.H.V.M. - Pasen 1949).

De "S.T.A." Haarlem lijkt een kwijnend bestaan en de zaken staan er, zoals gebleken is, in het algemeen niet goed voor. De secretaris Green heeft bedankt omdat de EVC. hem "te communistisch" is en ook de voorzitter en de penningmeester der S.T.A. Haarlem wensden af te treden.

Deze toestand heeft ook de aandacht van het districtsbestuur der CPN. Kennemerland getuigt het feit dat in Mei jl. door hen werd aangedrongen op een ledenvergadering (echter alleen voor de CPN-leden in de "S.T.A.>"). Deze vergadering vond geen voortgang aangezien geen der bedoelde leden verscheen.

Daarop werd besloten op 28 Juni 1950 wederom een vergadering uit te schrijven, die echter pas plaatsvond op 9 Augustus 1950. Ook deze vergadering was alleen bedoeld voor die leden der S.T.A. die tevens partijgenoot zijn. Op genoemde avond waren aanwezig Bleekman (hoofdbestuurder EVC.) en tevens de districtsbestuurders der CPN. Kennemerlands: Bert van Schie en J. Schmellenberg (tevens leden van de Plaatselijke Raad der EVC.). Schnellenberg is tevens de komende "verbindingsman" tussen EVC. en CPN. Het doel van deze vergadering was: een nieuw bestuur van "Spoor en Tram" voor te bereiden en ten tweede te spreken over de actie in de bedrijven en vooral over de "Oproep van Stockholm" (handtekeningenactie). Er kwamen echter wederom geen leden opdagen, weshalve besloten werd over enige weken (eind Augustus) ten derde male een vergadering uit te schrijven, welke echter tot nu toe nog niet heeft plaatsgevonden.

H. Bleekman

Uitgetr. door: T.G.

Op aanwijzing van: ACD 1

Datum: 10-9-51

Datum bericht: 12 Aug. 1950.

Bron: betrouwbaar.

Inhoud: idem.

Actie: geen

Copie: --

6.356.3
05.12
Gehouwen 1950.
ACD 91220

Woensdagavond 8 uur Schoterweg. 9-8-50.

Vergadering SPOOR EN TRAM (alleen Cp-leden).

Aanwezig: Blekman van hoofdbestuur ^{EVC} CPN en

de districtsbestuurders CPN (tevens leden Plaatselijke Raad EVC)

XI Bert van Schie en J. Schnellenberg.

Tot 8.30 uur gewacht, kwam niemand meer en vergadering kon dus niet doorgaan.

De bedoeling was een nieuw bestuur Spoor en Tram voor te bereiden en te spreken over actie in de bedrijven, vooral over de handtekeninglijsten inzake verbod atoombom.

XI BLEKMAN deelde mede, dat het de bedoeling was om het opschrift op de handtekeninglijsten nog soepeler te stellen dan reeds het geval is, nl. "Wij ondertekenen de eis van het Internationale Rode Kruis inzake het verbod van de atoombom".

Besloten werd over een paar weken opnieuw een vergadering uit te schrijven en een nieuw bestuur te vormen.

(Gebleken is, dat Spoor en Tram in Haarlem er niet goed voor staat: de voorzitter voelde er niets meer voor en de penningmeester had bedankt).

A 9-8-1950.

Aan

Hoofd B.V.D.

den Haag

A.B. Ryz. ingelicht door Dy

Q. 22/10 50

Uit : OD 345
 Ag. no. : 89035
 Voor : OD 1515

waarna Annie Averink weer het woord nam om woorden van critiek te doen horen over het plan Schuman, dat zij een werktuig noemde om de Sowjet-kameraden niet alleen economisch maar ook militair te vernietigen. Na een kwartier te hebben gepauzeerd werden tot besluit van deze bijeenkomst een tweetal films vertoond (gedraaid door Gerrit Mol) : één handelend over de bevrijding van Berlijn door de Russische troepen en een film, welke was opgenomen op het wereldvredecongres in Parijs (1949).

CPN-vergadering voor Spoor- en Tramwegpersoneel (leden der CPN).

In het begin dezer maand belegde de CPN-Haarlem voor genoemd personeel een vergadering, waar echter niemand verscheen. Besloten werd het op 28 Juni 1950 nogmaals te proberen. Als spreker zou dan optreden de hoofdbestuurder Beekman. Ook voor deze tweede bijeenkomst bleek geen animo. De gehele belandstelling bestond uit 3 personen, n.l. de spreker en 2 leden (tevens dis. bestuurders CPN). "Spoor en Tram" (E.V.C.) in Haarlem telt ± 100 leden, w.o. een 20 tal CPN'ers). De contactman der C.P.N. bij "Spoor en Tram" v.d.Heijden zit "diep in de put", hij meende dat "we beter hadden gedaan van den beginne af toe te geven dat we een communistische organisatie zijn". De penningmeester bleek te hebben bedankt, de voorzitter zal hem spoedig volgen. Over 14 dagen zal een ledenvergadering worden belegd om een nieuw bestuur te kiezen en weer wat leven in de organisatie te brengen.

Schaafsma (EVC) en de CPN.

Reeds enige tijd "botert" het niet tussen het districtsbestuur der CPN. (met name de districts-secretaris Theo Segerius) en de EVC.-vrijgestelde Schaafsma en Segerius had door laten schemeren dat het hem nie onwelgevallig zou zijn indien zekere compromitterende feiten bewezen zouden kunnen worden die een gelegenheid zouden scheppen om Schaafsma te "wippen". De bezwaren tegen Schaafsma zouden in hoofdzaak het feit be treffen dat hij het niet al te nauw neemt met de partijlijn. Intussen schijnt op het jongste congres der EVC. Metaal iets voorgeval len te zijn, Schaafsma betreffende en vele geruchten doen hieromtrent de ronde. Een feit is dat Schaafsma van dit congres geblesseerd en met een blauw oog terugkeerde. Inmiddels ontving de plaatselijke centrale Haarlem bericht van het H.B. dat daar bericht binnengekomen was van Schaafsma dat hij zich uit de EVC. terugtrok als vrijgestelde. Redenen voor dit besluit gaf hij niet op en de voorzitter van de plaatselijke Raad, Hennevelt, wilde uitzoeken waarom Schaafsma zich rechtstreeks tot het H.B. had gewend. (Hierbij zij opgemerkt dat er symptomen zijn die wijzen op interne span ning in de EVC, vooral in district Kennemerland. De bezwaren, zowel op het congres van "De Metaal", op afd.vergaderingen als elders tegen de CPN-invloed op de E.V.C. worden sterker naar voren gebracht. Tot hen behoort o.a. A.Burghout, E.V.C.kernlid bij de Hoogovens, met veel persoonlijke aanhang; tot hen behoort ook Schaafsma.)

Haarlem

Wat is dit?

opie in P.D. 7202

Schaafsma

UITTREKSEL

Uit : OD 280

Naam: BEWEGINGSVAKCENTRALE (ORGANISATIE)

Voor : OD 1515

Naam: BOND VAN SPOOR-TRAM EN ATO PERSONEEL, AANGESLOTEN

Ag. nr: 82220

Afz. : BIJ DE EVC
ID Enschede

Datum: 18 Mrt. 50

Aard van het stuk: Betr.: EVC-gegevens over 1946 en 1947.

*gnd
1515*

SPOOR, TRAM en ATO

Secretariaat: Bankastraat 60 hs A'dam, tel. 90365

Voorz.: ~~X~~ L. de JONG Rijnlaan 122 bis Utrecht

Secr.: ~~X~~ P GODEFROY Bankastraat 60 hs A'dam

Penn.: ~~X~~ J.H.A.M. JANSSEN Vrolikstraat 260 III A'dam tel. 51722

Prop.: ~~X~~ Leo ter LAARE Meerhuizenstraat 32 III A'dam

Lid: ~~X~~ BOT Sloetstraat Zutphen.

Uitgetr. door: P.B

Op aanwijzing van: B9

Datum: 11-12-1951

No.: 14-001030.e.

Uw no.: 68397 dd.

2.9.1949.

Betr.: Koster.

Co

Haarlem

Volgno.

12 DEC. 1949

ACD/75361

V e r t r o u w e l i j k

OK
In antwoord op bovenaangehaald schrijven wordt bericht, dat genoemde persoon is genaamd K o s t e r, Cornelis Wilhelmus Gerardus, Haarlem 15.11.1917, wagenvoerder, Da Costastraat 43, Haarlem.

Gebleden is, dat hij plm. 1½ maand geleden lid is geworden van de Ned. Vereniging van Spoor-en Tramper-sonneel. Tot heden is evenwel niet kunnen blijken, dat hij enig contact met C.P.N. of E.V.C. functionarissen heeft.

De aandacht blijft op hem gevestigd, Einde.

A 3 December 1949.

Aan het:
Hoofd van de B.V.D.
Javastraat 68
's-Gravenhage.

VERSLAG van een vergadering van de Plaatselijke Centrale der E.V.C. te Arnhem, gehouden op 7 September 1949.

Aanwezig:

- G.J.H. Minnaard, geboren 10-4-1901, voorzitter;
 Th. J. Kock, geboren 24-5-1905, secretaris;
 J. de Ree Jr, geboren 1-6-1922, secretaris;
 J.G.P. Buser, geboren 17-8-1917;
 W.C. van de Meeberg, geboren 25-4-1920;
 H. Enderink, geboren 30-1-1909;
 H. Roelofs, geboren 31-12-1907.

Ingekomen stukken:

- 1e. Schrijven van de Bedrijfsbond van Spoor-Tram-en A.T.O.-personeel, bevattende mededeling van het streven van de directie der Ned. Spoorwegen om de arbeiders van 50 jaar en ouder, met vervroegd pensioen te laten gaan. Als compensatie zouden deze mensen 1 week loon krijgen voor ieder dienstjaar. Dit schrijven keurt dit af en dringt er op aan, dat de betrokkenen hiertegen stelling nemen.
 Besloten wordt dat J. de Ree de inhoud van dit schrijven ter kennis zal brengen van de (enkele) in Arnhem wonende S.T.A.-leden.
- 2e. Mededeling van de Bond van Arbeiders in de Landbouw en Zuivelbereiding (B.L.Z.) omtrent de ledenwerving. Volgens dit schrijven, dat voor kennisgeving werd aangenomen, zou deze bedrijfsbond in 4 maanden tijds, 633 nieuwe leden hebben ingeschreven.

Naar aanleiding van de notulen vraagt Enderink of het niet mogelijk is, dat er in de toekomst op Donderdagavond vergaderd wordt. Na bespreking besluit men voortaan om de drie weken op Donderdagavond te vergaderen, terwijl het Dagelijks Bestuur van de P.C. elke Woensdagavond zal bijeenkomen, om nieuw leven in te blazen. Gewezen werd nog op de noodzaak, dat iedere bestuurder op de voltallige vergaderingen (Donderdag) aanwezig is. Alleen voor tussentijdse vergaderingen zal worden geconvoceerd. (bezuinigingsmaatregel).

Op 12 October 1949 zal in Arnhem (in het Buurthuis Oost), het G.B.-cabaret optreden. Entrée f 1,-. Besloten wordt een annonce te plaatsen in de plaatselijke bladen.

Enderink stelt voor op 15 September 1949 in Arnhem-Oost de E.V.C.-leden te bezoeken voor kaartverkoop Openbare C.F.N.-vergadering op 16 September 1949 en G.B.-cabaret, 12 October 1949. Aldus besloten.

Hierna komt de Wereld-Vrededag op 2 October 1949 ter sprake. Van de Meeberg stelt voor, een Vredes-comité op te richten. De voorzitter zegt dat het hem voorkomt, dat dit niet van de E.V.C. alleen uit moet gaan en dat de tijd van voorbereiding daartoe te kort is. Besloten wordt zich met de afd. Arnhem van de Nederlandse Vrouwen Beweging in verbinding te stellen, om toch wat te doen voor de Wereld-Vrededag. Er zullen ook manifesten worden verspreid.

Besloten wordt, deel te nemen aan de stille omgang en kranslegging bij de herdenking van de Slag om Arnhem op 17 September 1949. Er zal een lijst circuleren om de nodige gelden bijeen te brengen.

o.d.
1515

o.d.
1226

No. 3490-4-49.

Uw No. 60693 d.d. 23.5.1949.

Onderwerp: Menten.

G E H E I M.

NK

Valens.
5 SEP. 1949
ADP 69056

2 September 1949.

In antwoord op Uw vorengenoemd schrijven moet worden medegedeeld, dat bij onderzoek te Amsterdam niet is kunnen blijken, dat een zekere MENTEN, wonende te Amsterdam, deel zou uitmaken van het hoofdbestuur van de Algemene Bond van Spoor-, Tram- en Nevenbedrijven-personeel, aangesloten bij de E.V.C.

De naam Menten komt in het Bevolkingsregister van Amsterdam in het geheel niet voor. De mogelijkheid werd echter niet uitgesloten geacht, dat iemand van die naam vroeger werkzaam is geweest bij de N.Z.H.V.M. te Haarlem; te Amsterdam is een Menten bij die maatschappij niet bekend.

H-2.

No 13/2

Onderwerp:

Positie E.V.C. bij de Ned.
Spoorwegen te Hengelo (0).

Volgno. 60917

GEHEIM.

1 SEP. 1949

27 Augustus 1949.

ACD!

Datum ontvangstbericht: 25 Juli 1949.

Naar aanleiding van Uw schrijven, d.d. 25 Juli 1949, No. 54182. Geheim, betreffende de positie der E.V.C. bij de Nederlandse Spoorwegen te Hengelo (0), heb ik de eer U het navolgende te berichten:

De juiste personalia van de personen in Uw schrijven genoemd luiden als volgt:

HENDRIK STRUIWICH, geboren te Groningen, 21 October 1898, van beroep machinist bij de Ned. Spoorw., wonende te Hengelo (0), Deurningerweg No. 49p. Hij is lid van de C.P.N. Lid van de E.V.C. en voorzitter van de bedrijfsgroep Spoor en Tram aangesloten bij de E.V.C. afdeling Hengelo (0). Hij is lid van de Gemeenteraad, fractievoorzitter van de C.P.N. Hij is een der voornaamste figuren der C.P.N. te Hengelo (0). Struiwich is een fanatiek C.P.N. er, die in alle ondernemingen der C.P.N. te Hengelo (0), de leiding heeft of er in vooraanstaande plaats bij inneemt.

X PIETER BUDDING, geboren te, Veenendaal, 18 September 1896, van beroep locomotiefstoker, wonende te Hengelo (0), Krabbenbosweg 204. Hij is lid van de C.P.N., lid van de E.V.C., secretaris-penningmeester van de bedrijfsgroep, Spoor en Tram, aangesloten bij de E.V.C., afdeling Hengelo (0).

X HERMANNUS TRAAANMAN, (niet Jacobus Cornelis Traanman) geboren te Enschede, 30 Juni 1899, van beroep locomotiefstoker, wonende te Hengelo (0), Geraniumstraat No. 7. Hij is lid van de C.P.N. en lid van de E.V.C. Hij is een actief werkend lid van C.P.N. en E.V.C.

X HERMANUS JANSEN, geboren te ~~Opsterland, 19 Februari 1892~~, van beroep locomotiefstoker, wonende te Hengelo (0), Corn. Evertzenstraat No. 10. Hij is lid van de E.V.C. en geabonneerd op het dagblad "De Waarheid". De volledige informatiekaart gaat hierbij.

X BARTELE LAGTVEEN, geboren te Opsterland, 19 Februari 1892, van beroep locomotiefstoker, wonende te Hengelo (0), Castorweg No. 22. Hij is lid van de C.P.N., lid van de E.V.C.. Hij kwam voor op de lijst voor candidaatstelling bij de Gem. Raadsverkiezing 1949.

X BERNARDUS KRUIITHOF, geboren te Deventer, 17 April 1895, van beroep locomotiefstoker, wonende te Hengelo (0), Gerard Doustraat No. 14. Hij is geen lid van de E.V.C., maar sympathiseerd er sterk mee. Hij is een willig werktuig in de handen van Budding en Knol.

X WILLEM VAN DAM, geboren te Rhenen, 16 April 1899, van beroep ketelwasser, wonende te Hengelo (0), Magdalenalaan No. 29. Hij is geen lid van de E.V.C., maar hij sympathiseerd er sterk mee. Hij staat geheel onder invloed van Traanman.

X JAN WIJKMAN, geboren te Hogeveen, 14 November 1919, van beroep locomotiefstoker, wonende te Hengelo (0), Deurningerweg No. 198. Hij is lid van de C.P.N. en lid van de E.V.C.. (Zijn vader ook lid van de C.P.N. en E.V.C. is seinhuiswachter bij de Ned. Spoorw.)

X JOHAN ROOZEBOOM, geboren te Hengelo (0), 12 Juli 1891, van beroep locomotiefstoker, wonende te Hengelo (0) Rudolfstraat No. 74. Roozenboom is geen lid van de C.P.N. ook geen lid van de E.V.C.

Hij sympathiseerd ook niet met deze organisaties. Roozenboom is een stille man, die feitelijk ten onrechte in bovenvermeld schrijven genoemd is. Van hem kan niet gezegd worden, dat hij onder invloed van een der bovengenoemde personen staat. Hij is een bedeesde man, waarvan heel weinig uitgaat. Eigen initiatief is hem ten enemale vreemd.

Kraakten
aanvullen
E.V.C. afd.
in focu
2345

Leusden, 28
Maart 1903,

(MS)

(MS)

(MS)

(MS)

(MS)

(MS)

5555

N.S.

CHRISTIAAN STOFFEL KNOL, geboren te Markelo, 13 Mei 1924, van beroep locomotiefstoker, wonende te Hengelo (O), Landmansweg No.3.

- Hij is ex politiek delinquent. Hij was gedurende de bezetting sympathiserend lid der N.S.B. Thans is hij lid der C.P.N. en lid der E.V.C. Tevens is hij lid van het A.N.J.V.. Hij is geabonneerd op het blad "Nu" van de vrienden van de Sovjet Unie. Hij komt voor op de lijst van candidaatstelling voor de gemeenteraadsverkiezing 1949.

Knol is een fanatiek C.P.N.er. Hij bezoekt met zijn concubine regelmatig de vergaderingen van C.P.N. en E.V.C. . Hij verklaart zelf slechts lid van de N.S.B. geweest te zijn, om op deze wijze voor de C.P.N. te kunnen spioneren. Hij vervult geen functie's in de C.P.N., maar hij is een actief communist waarvan een stuwende kracht uitgaat.

Deze personen als groep bijeen genomen, nemen inderdaad een sleutelpositie in, in de locomotievenloods te Hengelo (O). De locomotief stokers werken in ploegverband van twee stokers per ploeg. Hun werk bestaat uit het rijklaar maken, dus het voorstokken van de stoomlocomotieven. Inderdaad zou bij een eventueel uitbrekende staking van het spoorwegpersoneel het werk in de locomotievenloods van de N.S. te Hengelo (O) belangrijk gestagneerd worden.

Uit het ingestelde onderzoek is wel gebleken, dat de leiding gevende personen in de loc.loods, daar volkomen van bewust zijn. Het is juist, dat de E.V.C. leden in de loc.loods te Hengelo (O), een machtspositie innemen, van welk feit zij volkomen op de hoogte zijn en dat te zijner tijd verwacht moet worden, dat zij die machtspositie zullen gebruiken of misbruiken.

aand. vj pa
1345

Struiwich rijdt als Meester machinist meermalen treinen naar Duitsland, waarvoor hem dan een spoorgrenspas wordt verstrekt. De instructie luidt, dat de spoorwegpas verstrekt voor het vertrek naar Duitsland en deze pas moet direct bij de terugkomst te Hengelo (O) weer ingeleverd worden. Aan die inlevering hapert zo nu en dan wel eens iets. Bij een streng doorgevoerde controle op de inlevering van de spoorwegpas zou het voorkomen kunnen worden, dat deze soort passen onrechtmatig gebruikt worden.

C

Hoewel de in Uw schrijven genoemde Knol en Wijkman geen leerling machinisten zijn, doch locomotiefstokers, gebeurt het vooral in de zomermaanden nog wel eens, dat deze personen als reserve leerling machinist moeten rijden. Dit is een gevolg van het verlenen van zomerverlof aan het leerling machinisten personeel. Hierdoor komt het ook wel voor, dat voornoemde personen een trein naar Duitsland moeten rijden. Uit het ingestelde onderzoek is echter gebleken, dat noch Struiwich, noch Wijkman, noch Knol, noch iemand anders enige invloed kunnen uitoefenen op de door hen te maken dienstreizen. Het moet uitgesloten worden geacht, dat deze personen hun dienstreizen naar Duitsland te voren kunnen bepalen of dat zij geruimen tijd te voren weten, dat zij naar Duitsland moeten rijden. Natuurlijk is het inderdaad zo, dat deze personen, doordat zij meermalen, zij het dan op ongeregelde tijden, in Duitsland komen, daar contacten kunnen hebben, berichten kunnen overbrengen of mee terug brengen. Verwacht moet worden, dat zij zulks ook inderdaad zullen doen.

Daar een dergelijke machtspositie als de E.V.C. thans in de locloods te Hengelo (O) inneemt onduldbaar is en zeer funest moet zijn bij een eventueel uitbrekende staking, sabotage actie of andere roerige beweging, zou het zeer gewenst zijn, dat hier op zeer korte termijn verandering in gebracht werd. Bij het ingestelde onderzoek is gebleken, dat overplaatsing van spoorwegpersoneel zeer wel mogelijk is, maar dat bij ongevraagde overplaatsing altijd de reden van overplaatsing moet worden vermeld. Om aldus door overplaatsing van locomotiefstokers het E.V.C. ~~front~~ front alhier te verzwakken, zonder dat zulks opvalt en deining veroorzaakt, zou dit geleidelijk moeten plaats vinden. Overplaatsing naar stations in het zuiden van het land, waar de E.V.C. geringe betekenis heeft, zou aan te bevelen zijn.

Waar het donker
Zullen al
niet gaan
14
2

Buiten de hiervoor genoemde personen zijn er nog wel meerdere personeelsleden der Ned. Spoorw. te Hengelo (O), lid van C.P.N. en E.V.C.. Naar aanleiding van dit onderzoek is een zeer betrouwbaar contact verkregen, waarvan verwacht kan worden, dat dit contact in de toekomst vrijwel alle gegevens zal doorgeven betreffende leden van C.P.N., E.V.C. en andere extreme personeels leden der Ned. Spoorw. te Hengelo (O).

De volledige informatiekaarten van voornoemde Jansen, Kruithof, van Dam en Wijkman, worden hierbij gevoegd.

E I N D E .

Op 30 Augustus 1949, toegezonden aan het
Hoofd van de Binnenlandse Veiligheidsdienst
te 's-G R A V E N H A G E .

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

's-Gravenhage, 2 September 1949

No.: B. 68397
Bijl.: Gene
V. TZ.3.
Betr.: Koster

UITGEBOKT

VERTROUWELIJK

A175361

In Uw schrijven no.14/001030.e., d.d.18-8-1949, werd o.m. vermeld, dat een zekere KOSTER, wonende te Uwent, had bedankt voor het lidmaatschap van de Algemene Bond van Spoor- Tram- en Nevenbedrijvenpersoneel, aangesloten bij de E.V.C.

Hij zou dit hebben gedaan op advies van een C.P.N.- gemaenteraadslid (vermoedelijk Pieter Hendrik Vooren, geboren 29-4-1905, wonende te Haarlem), om daarna lid te worden van het N.V.V., teneinde daarin oppositie te voeren.

Ik moge U verzoeken mij omtrent bovenstaande nader te willen doen inlichten. Gaarne zal ik hierbij vernemen of Koster inderdaad op C.P.N.-advies is lid geworden van het N.V.V. en of dit een uitvloeisel zou kunnen zijn van een in ruimer verband opgezette actie tot infiltratie in genoemde vakorganisatie door de C.P.N.

HET HOOFD VAN DE DIENST

✓ Namens deze,

Aan de Heer
Hoofdcornmissaris van Politie,
te
H A A R L E M.

J.G.Crabbendam.

Bericht : ---
Bron : betrouwbaar.
Inhoud : betrouwbaar.
Actie : ---
Copie : ---

23 AUG. 1949

NO 60397

172. Haarlem

Op Donderdagavond, 28 Juli 1949 vond in "De Nijverheid" een besloten ledenvergadering der E.V.C. bedrijfsgroep Spoor en Tram afdeling Haarlem plaats.

Aanvang der vergadering: 20.15 uur - einde: 22.30 uur.

voor pers. materiaal
nr. 3
OK

OK

OK

OK

in afschrift
in 1264
nr 462
OK

In een gesprek vooraf uit de secretaris, Groen, zijn misnoegen over de slechte opkomst. Er waren namelijk slechts tien personen aanwezig. Bondsbestuurder Godefroi uit Amsterdam antwoordde hierop, dat het hem niet verwondert aangezien de agenda voor de meeste mensen niet erg aantrekkelijk is. Beiden nemen hierna, met penningmeester Bouwens, enkele bestuursaangelegenheden onder de loupe. Hieruit blijkt dat, volgens Groen, het ledental snel terugloopt en, volgens Bouwens, de contributieschuld der leden F.300.- bedraagt. Groen zegt dat de nieuwe penningmeester goed voldoet, doch dat de overige bestuurders zeer lauw zijn. Zekere de Jong noemt hij "de motor van de gedepriemeerde geest die er heerst". Vervolgens worden de bedankjes van de leden besproken, waarbij Godefroi opmerkt, dat in Amsterdam na een bedankje direct een huisbezoek volgt. De zaak is dan nog vers en de man in kwestie gemakkelijk terug te winnen. Groen beklagt zich echter dat hij in deze gevallen alleen het huisbezoek moet verrichten aangezien hij geen medewerking krijgt van de leden. Als een van zijn huisbezoeken noemt hij zekere Koster, Da Costastraat, die hem gezegd had op advies van een C.P.N.-raadslid bedankt te hebben om daarna lid te worden van het N.V.V. om daar oppositie te voeren. De naam van het betreffende raadslid weigerde hij te zeggen, doch Groen meende dat dit Piet Vooran was geweest. Vervolgens worden nog besproken het bedanken van Thomassen, de Bruin, Groeneveld en J. Vermeulen en besloten bij deze mensen alsnog op huisbezoek te gaan.

Aangezien de 1e en 2e voorzitter beiden afwezig zijn, stelt Godefroi voor om de vergadering zelf te leiden, waartoe besloten wordt.

Bondsbestuurder Godefroi begint met het geven van een overzicht van de onlangs gehouden Bondsvergadering te Amsterdam. Volgens spr. was op deze vergadering tot uiting gekomen dat van zekere zijde een streven bestaat om het vakbondswerk ondergeschikt te maken aan de politiek. Spr. zegt hiertegen gekant te zijn, daar deze twee zaken, volgens hem, zoveel mogelijk gescheiden dienen te worden gehouden. Hierop wordt uit de zaal geïnterrumped dat de E.V.C. toch naast het communisme dient te staan. Godefroi antwoordt hierop, dat dit verkeerd is. Wij moeten, zegt hij, op onze vergaderingen zo weinig mogelijk over communisme spreken.

afschrijft
van Godefroi
nr 473

Vervolgens bracht hij ten berde of het personeel van autobusmaatschappijen thuis hoort bij de afdeling Spoor en Tram of bij Transport. Hij beticht de bestuurders van de afdeling Transport te deze niet fair gehandeld te hebben bij het werven van leden. Deze kwestie is volgens spr. moeilijk op te lossen omdat er grensgevallen zijn. De zaak is volgens spr. echter van ondergeschikt belang. Hoofdzaak is, zegt hij, dat ze lid van de E.V.C. zijn.

Spr. deelt mede, dat het nog mogelijk is vóór de Bondsvergadering van 1 Augustus 1949 gedelegeerden te stellen en voorstellen in te dienen. Op deze Bondsvergadering zullen tevens de statutenwijziging voor de Landelijke Raad besproken worden. Dit is zeer belangrijk, zegt spr., aangezien de Landelijke Raad ná het Congres de hoogste instantie der E.V.C. is, dus nog vóór het Hoofdbestuur komt. Spr. deelt mede, dat Kluit of Kluit uit Velsen in deze Raad is gekozen, evenals Chris Ulsers, gemeenteraadslid te Utrecht, ver-

Utzen, 13.6.00.

H. Kluit. 30. 00. 00. der

??

de Jong of spreker zelf, dit hing af van hun event. verkiezing in het hoofdbestuur. Voor het hoofdbestuur zijn nl. kandidaat gesteld: B. Blokzijl, v.d. Heul, D. Voskuil (Nijmegen), Eersing, de Jong en Godefroi.

Vervolgens bespreekt Godefroi de huidige economische toestand. Achtereenvolgens passeren de revue: de loon- en prijspolitiek van de regering, de Indonesie-politiek, het Atlantisch Pact en het Marshallplan. Spr. beweegt zich hierop oude paden en opent geen enkel nieuw gezichtspunt. Spr. belicht de grote taak van de E.V.C. t.a.v. het in beweging brengen van de massa der arbeiders voor loonsverhoging en prijsverlaging. Het N.V.V., de organisatie waarin vroeger de arbeiders zeggenschap hadden, is geworden tot een organisatie die de klassestrijd afwijst en/aan de zijde van de reactie staat. Als voorbeeld noemt spr. de Stichting van de Arbeid, waar, volgens spr., met de werkgevers wordt samengewerkt om de belangen der arbeiders ondergeschikt te maken aan die van Amerika en de Nederlandse kapitalisten. De confessionele bonden laat spr. buiten beschouwing aangezien deze altijd de klassestrijd hebben afgewezen.

Spr. herinnert aan de moeilijkheden die de E.V.C. reeds in 1945 (o.a. van de zijde van Schermerhorn) ondervond, om erkend te worden. De dagelijkse rechten der E.V.C.ers in de bedrijven, zegt spr., worden aangetast; zij worden beschouwd als 2e klas burgers. Het "nekken" der E.V.C.ers, roept spr. uit, is echter niet mogelijk, ook al wordt zij niet in het overleg gekend. Dit zal het rechtvaardigheidsgevoel der arbeiders juist wekken.

Over de toestand in de afdeling Haarlem is Godefroi in het geheel niet te spreken. Hij verwijt de afdeling grote laksheid van de zijde van een deel van het bestuur en het merendeel der leden. De leden moeten niet teveel op hun bestuurders vertrouwen, zegt hij, doch zich zelf actie met de zaak bemoeien. In Haarlem moet de zaak weer van de grond af opgebouwd worden. Het ledenverlies is te wijten aan gebrek aan inzicht bij het bestuur. Als dit de zaak goed had aangepakt was het niet zo gelopen. Spr. uit ook critiek over het feit, dat de busjes van het Solfonds in een half jaar niet geleegd zijn. Hij drukt de penningmeester op het hart om te zorgen dat de F.300.- contributieschuld worden weggerukt. Betreffende het bedanken van leden merkt spr. nog op, dat mensen die door het Episcopaat zijn weggehaald weer teruggehaald kunnen worden als er maar moeite voor gedaan wordt.

Sprekende over de stakingen zegt spr. dat sommige stakingen met direct succes werden bekroond, doch andere daarentegen geen succes boekten. Toch hebben al deze stakingen hun nut gehad, zegt Godefroi, omdat de arbeiders hebben geleerd dat het slechts de E.V.C. is die hun acties steunt. Er zijn bij diverse stakingen fouten gemaakt, zegt spr., o.a. die van bestuurders die vóór de beëindiging der staking het vertrouwen in eigen zaak verloren; ook is het fout dat er bestuurders geweest zijn die zeiden: "gaan jullie maar staken, de E.V.C. betaalt jullie wel". Hierdoor ging de strijdgeest en offervaardigheid bij de arbeiders verloren.

Als een gevaar voor de E.V.C. ziet spr. de bezoldigde bestuurders, hoewel hij daartoe ook zelf behoort. Volgens Godefroi hebben deze niet voldoende contact met de mensen in de bedrijven, ook al door teveel bureauwerk. Hierdoor ontstaat het gevaar van bureaucratie.

Spr. deelt mede, dat in de Bondsraad hevig is gediscussieerd over de actie tegen Trotskisten, "Vlam" en R.C.P.-mensen. Dit wordt door velen niet genomen en spr. is er zelf ook geen voorstander van. Hij vraagt zich af of er ook geen Trotskisten in de C.P.N. zitten? Nogmaals merkt spr. op dat er in de E.V.C. te weinig over vakbond en teveel over politiek gesproken wordt. Ook betreffende Indonesië hebben wij maar één taak, zegt spr., nl. het steunen van de Indonesische vakbeweging en verder niets. Toch, zegt spr., zal het wel eens nodig zijn politieke leiders aan te vallen. Spr. heeft b.v. een artikel geschreven over de werkeloosheidspolitiek van Drees, maar, zegt spr., als dit

afdeling
Godefr
(9-4-01)
10473

Paul de Groot was geweest had ik het artikel óók geschreven.

Hierna brengt Godefroi in bespreking de resolutie voor het a.s. Congres en vraagt of de aanwezigen nog op- of aanmerkingen hebben of veranderingen wensen. Als niemand een voorstel doet, zegt spr. dat hij het persoonlijk niet eens is met de zinsnede waarin gesproken wordt over "oorlogsvoorbereiding tegen de Sowjet Unie". Hij zegt: "dit is niet juist, deze oorlog gaat niet tegen de Sowjet Unie, maar tegen alle progressieve arbeiders". Voorts vindt hij het noemen van de Sowjet Unie onjuist tegenover de niet-communisten in de bond.

OK

Hierop neemt Landwehr Johann het woord en zegt dat het noemen van de Sowjet Unie wel juist is, aangezien deze oorlog wel degelijk tegen Rusland gericht wordt. Ook moeten de niet-communisten in de E.V.C. maar eens weten wat er te koop is en dat het de Sowjet Unie is die ook voor hen vecht. Verschillende leden uit de vergadering maken hiertegen bezwaar o.a. Groen. Tenslotte wordt besloten bedoelde zinsnede als volgt te wijzigen nl. in: "de oorlogsvoorbereidingen die tegen de gehele arbeidersklasse zijn gericht".

Goed vindt Godefroi het standpunt van de E.V.C. om de 1 Mei-dag weer aan de vakbeweging te laten komen en niet te laten verpolitieken.

OK

Hierna volgt de candidaatsstelling voor de Bondsraad, waarbij door de vergadering als candidaat wordt gesteld: A. v.d. Meulen, Kennemerstraat. Voor hoofdbestuur en congres komen geen kandidaten naar voren.

Tot besluit steekt Godefroi de aanwezigen nog een riem onder het hart door op te merken, dat zij niet verontrust moeten zijn over de geringe opkomst, want dat de sfeer goed was geweest.

Personalia:

- ✓ J. Johannes Groen, Zuid Scharwoude, 26.1.94, Wilgenstraat 17.
- ✓ Godefroi, Amsterdam (geen nadere gegevens).
- ✓ Thomassen, Boerensteeg.
- ✓ de Bruin, Karel v.d. Manderestraat.
- ✓ Groeneveld, Linschotenstraat.
- ✓ J. Vermeulen, 1898, G. v. Aemstelstraat 40.
- ✓ Klugt of Kluft, Velsen.
- ✓ Chris Ulsers, Utrecht.
- ✓ Luitzen de Jong, Leeuwarden, 12.7.98.
- ✓ Berend Blokzijl, Hoogeveen, 29.12.18, Amsterdam.
- ✓ Bertus v.d. Heul, Amsterdam.
- ✓ D. Voskuil, Nijmegen.
- ✓ Eersing (geen nadere gegevens).
- ✓ Bouwens (geen nadere gegevens).
- ✓ Albertus Landwehr Johann, H'lem, 24.9.93, Hof v. Egmond 31.
- ✓ A. v.d. Meulen, (Lodolf Albert), Deventer, 4.4.93, Kennemerstraat 18. rd.
- ✓ v.d. Eynde (geen nadere gegevens).
- ✓ Waalders (geen nadere gegevens).
- ✓ Thomas Johannes v.d. Heyden, Delft, 5.4.90, Beukenstraat 33.
- ✓ de Graaf (geen nadere gegevens).
- ✓ de Jong (geen nadere gegevens).
- ✓ Koster, Da Costastraat.
- ✓ Pieter Hendrik Vooren, H'lem, 29.4.05, Hofmeyerstraat 31.

18 Augustus 1949.

NK

NK

NK

Haarlem 60698

1515

60.60693

(K) *PH*

Bericht: -----
 Bron : Betrouwbaar
 Inhoud : Betrouwbaar
 Actie : -----
 Copie : -----

Volgno.
27 APR. 1949.
ACD/60043

Haarlem

Op 22 April 1949 werd in het gebouw van de "H.K.B.", Tempelierstraat, Haarlem, een nachtvergadering gehouden van de N.Z.H.V.M.

Te één uur was de zaal van de H.K.B., welke een capaciteit heeft van 400 personen, gevuld met zeker 500 personeelsleden van de N.Z.H.V.M. uit alle standplaatsen die voor deze nachtvergadering bijeen waren geroepen door de Bedrijfsunie Vervoer, bestaande uit de "N.V.", de R.K. Bond "St. Raphael en de "P.C.B."

De vertegenwoordigers der hoofdbesturen: J. de Later van de "N.V."; C. van Straalen van "St. Raphael" en U. Hoekstra van de "P.C.B." (die tevens als voorzitter fungeerde), behandelden nog eens uitvoerig aan de hand van gevoerde correspondentie de kwestie der looncorrectie en het conflict betreffende de "vrije Zondag".

Het bezoek aan de minister werd gereleveerd, een bezoek, dat 2 uren geduurd zou hebben. Als resultaat werd medegedeeld, dat de zes-wekenregeling door de minister was ingetrokken (matig applaus), terwijl tevens mededeling werd gedaan, dat, ~~na~~ hangende de definitieve regeling van de vacantietoeslag, de directie van de N.Z.H.V.M. besloten heeft reeds nu aan personeel dat met vakantie gaat, bij wijze van voorschot vacantietoeslag uit te betalen (enkel applaudiseren) (Geroep: "daar moet je niet voor klappen").

De minister had medegedeeld verantwoordelijk te zijn voor het streekvervoer.

De Bonden zagen in deze uitlating een bedekt dreigement dat eventueel bij niet behoorlijk functioneren van de dienst in de bollenstreek of de tram weer ingezet zou worden of getornd zou worden aan het monopolie van de N.Z.H.V.M. door het inzetten van andere bussen.

De Bonden stellen voor de zes-wekenregeling af te wijzen; terug te grijpen op de regeling zoals deze bestond in 1948, waarbij de directie gebruikmakend van de bijzondere bepaling in het rijtijdenbesluit, in kan grijpen in de vrije Zondagen. De Bonden stellen echter als eis, dat, indien de betrokkenen bezwaren hebben om ~~op~~ hun vrije Zondag te rijden, zij hiervan geen enkel nadeel ondervinden, ook niet, zoals hun ter ore was gekomen, om deze mensen dan een slechtere dienst te geven. Bovendien stellen zij als eis, dat, indien de mensen vrijwillig willen rijden op de vrije Zondag, zij dit geen 2 achter-eenvolgende Zondagen mogen doen.

Betreffende de looncorrecties verschuilt de minister zich achter een bijzondere bepaling die zegt, dat hij zijn goedkeuring niet eerder kan geven alvorens de beslissing van het College van Rijksbemiddelaars in de Staatscourant verschenen is. De minister heeft echter toegezegd, dat na de publicatie in de Staatscourant deze kwestie zo spoedig mogelijk en op de korts mogelijke termijn door hem behandeld zou worden. De Bondsbestuurders hebben zich hier voorlopig bij neergelegd, doch zullen na publicatie de minister wederom attenderen.

Als we hier vandaan gaan, riep de Later uit, laten we dan niet met een voldaan gevoel de deur uitgaan van "zie zo die zaak is voor elkaar". We zullen blijven werken, maar met het geweer bij de voet.

De regeling die eventueel getroffen wordt, geldt volgens de Later, alleen voor de zomer 1949. Wij binden ons niet voor de toekomst. Ons voorstel is dus, het 3-wekenrooster met 1 vrije Zondag, waarbij men het recht heeft vrijwillig zijn vrije Zondag af te staan. Bij weigering mogen echter geen moeilijkheden voor het personeel ontstaan, terwijl geen 2 Zondagen achter elkaar beslag op het personeel mag worden gelegd.

Betreffende de lonen is de zaak nog niet opgelost. Het personeel gaat aan het werk met het geweer bij de voet.

In de zaal waren tevens een groot aantal ongeorganiseerden aanwezig, een groepje E.V.C.ers, waarbij Martin Standhardt en Johannes Groen (secretaris plaatselijke afdeling Spoor-, Tram- en Nebenbedrijvenpersoneel E.V.C.). Tevens werd opgemerkt Theo Segerius (bestuurder C.P.N. Haarlem) die kans had gezien ongemerkt de zaal binnen te komen. Zowel Groen als Segerius hebben gedurende de gehele vergadering ijverig notities gemaakt.

Bij de aanvang van de vergadering werd van achter de bestuurstafel geconstateerd, dat zich in de zaal een aantal "gasten" bevond. Aangezien deze bijeenkomst belegd was voor de leden van de Uniebonden en een besloten karakter droeg had men het recht deze "gasten" de deur te wijzen. Men wilde echter deze "gasten" gastvrijheid betonen en hen laten blijven, echter met dien verstande, dat de leden der Uniebonden voorrang van spreken hadden en men geen tijd had om ook de "gasten" aan het woord te laten. De E.V.C.ers kregen dan ook geen enkele kans om het woord te voeren, noch om interrupties te plaatsen.

Uit deze bijeenkomst mag de conclusie getrokken worden, dat de leden d.w.z. de georganiseerden in de Uniebonden, het volste vertrouwen hebben in hun bondsbestuurders en als één man achter hun besturen staan.

Er waren 11 discussianten die zich merendeels beperkten tot het geven van opmerkingen en goede raad, alleen Hunnink (de man die het dienstrooster samenstelt) meende een scherpe aanval te moeten doen op de bondsbestuurders door hun te verwijten, dat zij niet tijdig genoeg aanwezig waren geweest. J. de Later strafte deze spreker op ongezouten wijze af.

Te 4.10 uur werd de vergadering beëindigd.

Zaterdagmorgen 23 April 1949 is de directie van de N.Z.H.V.M. tot volledige overeenstemming gekomen met de Uniebonden t.a.v. de "vrije Zondagen"; zowel de directie als de Uniebonden zijn ervan overtuigd, dat de ontevredenheid onder het personeel (lonen) nog steeds aanwezig is.

Op Zondag 24 April 1949 hebben de diensten normaal gefunctioneerd.

Conclusie:

Indien de loonkwestie niet wordt opgelost is er maar een kleinigheid nodig "om de poppen weer te laten dansen".

Van de zijde E.V.C. en C.P.N. zal het gewroet eerst nu beginnen. De heren ruiken kansen. (Hiervan getuigt een artikel in "De Waarheid" dd. 23 April 1949, waarvan afschrift wordt bijgevoegd).

▲ 25 April 1949.

N.Z.H.-personeel opnieuw bijeen.FELLE CRITIEK OP UNIE-BELEID.

Hedennacht kwamen de bus- en trammannen van de N.Z.H.V.M. te Haarlem opnieuw in vergadering bijeen om kennis te nemen van het resultaat van de bespreking der Uniebonden met de Minister van Verkeer over de nieuwe loonvoorwaarden, die reeds maanden geleden ter kennis van het College van Rijksbemiddelaars waren gebracht. Daarnaast echter kwam ook aan de orde de ontheffing van de verplichte drieweekse vrije Zondag, door de Inspecteur-Generaal aan de directie van de N.Z.H. verleend, zonder overleg vooraf met de Vakorganisaties.

Hoe groot de ontevredenheid bij de werkers in dit bedrijf wel is, kon worden afgemeten aan de dikwijls felle discussies en de massale opkomst. Zelfs uit Leiden, Waterland en Purmerend was men gekomen om zich uit te spreken.

Hoekstra opende de vergadering met een demonstratie van halfslachtigheid door de proteststaking van de chauffeurs van de Paasdag te betiteln als strubbelingen, waarover hij geen oordeel wilde uitspreken.

Vervolgens trachtte hij het gevaar van een beoordeling van het verraderlijke optreden der Unieleiding in deze actie te beweren, door nadrukkelijk te bepalen, dat alleen aan de leden van de Uniebonden het woord zou worden verleend en dat de anderen als "gasten" zouden worden beschouwd, hetgeen dus betekende, dat de aanwezige E.V.C.'ers het spreken werd belet.

Vervolgens sprak de N.V.V. hoofdbestuurder De Later van de N.V., die o.a. grote hilariteit verwekte door zijn mededeling, dat de minister in een onderhoud dat een dezer dagen plaats had verklaarde, dat hij niets kon doen "omdat hij eerst de beslissing van het College van Rijksbemiddelaars moest afwachten".

"Als het om loonsverlaging ging, zou het wel sneller gaan" klonk het uit de zaal.

De Later nam vervolgens het dreigement van de minister over, die gezegd had, dat indien de N.Z.H. op Zon- en feestdagen niet over voldoende vervoercapaciteit zou beschikken, tot inschakeling van andere vervoersondernemingen zou moeten worden overgegaan "om het algemeen belang te dienen" en verder kwam deze "arbeidsleider" tot de verbijsterende uitspraak, dat het personeelsbelang het beste gediend was, indien de N.Z.H. haar monopolistische positie behield.

Dat juist deze monopolistische positie de directie in staat stelt aanvallen op de positie van het personeel te doen (waarvan de ontheffing van het rijtijdenbesluit er één is) is blijkbaar tot De Later nog niet doorgedrongen.

Drieweekse Zondag losgelaten.

Hoewel, naar hij zeide, de hoofdbesturen der Uniebonden, "in principe" vasthouden aan de drie-weekse vrije Zondag, stelde De Later toch voor, om een zesdaagse week in te voeren met "vrijwillige Zondagsdienst". In feite is hiermee dus de drie-weekse Zondagsindeling losgelaten.

Volgens zijn zeggen, zou het aan het optreden der Uniebesturen gelegen hebben, dat de ontheffing werd ingetrokken. In de discussie werd hem echter duidelijk gemaakt, dat de actie van het personeel op Eerste Paasdag hier beslissend is geweest.

Wat.

Wat de loonskwestie aangaat, hierin adviseerde hij "vertrouwen te hebben in de minister", die "toch ook maar van het College afhankelijk is".

In de discussie stelde een lid van St. Raphael zeer terecht vast, dat het op het ministerie eigenaardig gesteld moet zijn, wanneer de minister gebonden is aan de beslissing van de Rijksbemiddelaars, maar wanneer het gaat om Rijtijdenbesluit is hij wel in staat om dit binnen 24 uur in te trekken.

Een andere discussiant stelde de vraag aan De Later, waaruit tot nog toe is gebleken, dat het de werkers ook goed gaat wanneer de inkomsten van het bedrijf toenemen en hij wees de voorgestelde weekregeling van de hand.

Een vertegenwoordiger van Waterland verklaarde, dat geen hunner bereid zal worden gevonden van de bestaande regeling af te wijken ook al wordt dan 100 pct. extra toegezegd.

"Wanneer de beslissing van het College in ons nadeel uitvalt in geen geval accepteren" was het advies van de volgende spreker, die nog zeide:

"De looneisen zijn gesteld door overleg tussen arbeiders en directie op grondslag van noodzakelijkheid. Waarop moet het oordeel van de Rijksbemiddelaars gebaseerd zijn om uit te maken of deze eisen te hoog zijn? Weg met dit college, dat behept is met conservatisme en een rem op de verbetering van de positie der arbeiders."

Deze woorden werden met een daverend applaus onderstreept.

In zijn beantwoording legde De Later er nogmaals de nadruk op, dat ook het oog moest worden gericht op de moeilijkheden van de directie en hij vroeg "vertrouwen voor het hoofdbestuur en in de minister".

Wanneer de beslissing ongunstig zou zijn, dan zal.....zo werd door De Later weer gedreigd. Inderdaad dan kan het wel eens gebeuren, dat de NZH-mannen zich niet opnieuw, zoals op 1e Paasdag, in de luren laten leggen door de pleitbezorgers van de NZH-monopolisten, De Later, Hoekstra, enz.

UITGEBOKT

1515

MINISTERIE VAN ALGEMENE ZAKEN

's-Gravenhage, 23 Mei 1949.

B.
No. 60693.

Onderwerp: Menten.

GEHEIM

M. 69056

V. RD.4

Ik heb de eer U te berichten dat op een voor het personeel van de N.Z.H.V.M. te Haarlem, op 17 April 1949 gehouden samenkomst, waar verschillende grieven aangaande het loon en de werktijden van dat personeel werden besproken, o.m. het woord werd gevoerd door een zekere MENTEN uit Amsterdam.

Deze Menten zou hoofdbestuurder zijn van de Algemene Bond van Spoor-, Tram- en Nevenbedrijven-personeel, aangesloten bij de E.V.C..

Ik moge U verzoeken mij omtrent Menten te willen doen inlichten. Het is mij niet mogelijk zijn identiteit nader aan te geven.

HET HOOFD VAN DE DIENST,
namens deze:

Aan de Heer
Hoofddcommissaris van Politie
te
AMSTERDAM.

J.G. Crabbendam.

DUPLICAAT

95105

MINISTERIE VAN ALGEMENE ZAKEN

's-Gravenhage, 23 Mei 1949.

^B
No. 50693.

Onderwerp: Menten.

G E H E I M

at 69056.

V. RD.4

Ik heb de eer U te berichten dat op een voor het personeel van de N.Z.H.V.M. te Haarlem, op 17 April 1949 gehouden samenkomst, waar verschillende grieven aangaande het loon en de werktijden van dat personeel werden besproken, o.m. het woord werd gevoerd door een zekere MENTEN uit Amsterdam.

Deze Menten zou hoofdbestuurder zijn van de Algemene Bond van Spoor-, Tram- en Havenbedrijven-personeel, aangesloten bij de E.V.C..

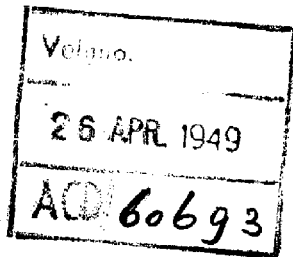
Ik moge U verzoeken mij omtrent Menten te willen doen inlichten. Het is mij niet mogelijk zijn identiteit nader aan te geven.

HET HOOFD VAN DE DIENST,
namens deze:

Aan de Heer
Hoofdcornmissaris van Politie
te
AMSTERDAM.

J.G. Crabbendam.

Bericht : -----
 Bron : betrouwbaar.
 Inhoud : betrouwbaar.
 Actie) : Burgemeester Haarlem met de stand
 Copie) : van zaken op de hoogte gesteld, sta-
 - : king van het busvervoer zou ernstige
 - : nadelen voor de gemeente opleve-
 - : ren.

Reeds meer dan een jaar zijn besprekingen gevoerd tussen de directie van de N.Z.H.V.M. en het personeel (Uniebonden) ter verkrijging van looncorrecties.

De directie en de bonden waren tenslotte overeengekomen om te rekenen van 1 Januari 1948 af een looncorrectie toe te passen van F.2.28 per week. Enkele weken geleden bleek, dat de Rijksbemiddelaars deze verhoging te hoog vonden. Uiteindelijk kwam men tot een accoord op F.1.28 per week.

Een en ander veroorzaakte uiteraard de nodige ontstemming, ook al, omdat de uiteindelijke goedkeuring nog steeds niet is afgekomen, hoewel en de directie en de Uniebonden op snelle afdoening hebben aangedrongen.

Sinds enige weken is een ander punt naar voren gekomen, dat eveneens ontstemming verwekt nl. de kwestie van de "vrije Zondag".

Tot dusver was het personeel per 3 weken 1 Zondag vrij van dienst. Omdat het bedrijf haar vervoerstaak met dit dienstrooster niet kon uitvoeren, liet de directie op Zondagen "vrijwilligers" uit het personeel rijden. Deze "vrijwilligers" ontvingen dus des Zondags een dagloon plus de (niet onaanzienlijke) fooien.

De directie kwam echter hierdoor in strijd met de wet en de Rijksverkeersinspectie trad dus op tegen de directie.

Inmiddels had de directie in den Haag toestemming gevraagd om een ander dienstrooster samen te stellen, als gevolg waarvan het personeel slechts eenmaal in de zes weken een vrije Zondag zou hebben. Het "vrijwilligers"-systeem zou dan vervallen).

De Uniebonden verklaarden zich tegen deze regeling en willen als uiterste accoord gaan met een regeling waarbij het personeel per vier weken een vrije Zondag heeft.

Nu schijnt de vorige week de Rijksverkeersinspectie zich ook in deze aangelegenheid te hebben gemengd, waardoor op Donderdag, 14 April 1949 van de Secretaris-generaal een voorlopige ontheffing (voor 6 weken) van het voorschrift (1 vrije Zondag per 3 weken) afkwam.

De directie maakte eerst des Zaterdags 16 April een nieuw dienstrooster bekend, gebaseerd op 1 vrije Zondag per 6 weken. Als gevolg hiervan werden 34 man personeel, die volgens het tot dusver geldende dienstrooster op 1e Paasdag vrij zouden zijn, in dienst geroepen.

Dit was voor enkele organisatiebestuurders een reden om des Zaterdagmiddags verschillende buschauffeurs aan te zeggen, dat de organisaties met een en ander niet accoord gingen en er dus ge- staakt zou worden.

Door ingrijpen der directie werd tenslotte besloten om op de 1e Paasdag vóór het begin van de dienst in de remise Soendaplein een bespreking te houden met het gehele personeel (organisaties).

Betreffende de kwestie der looncorrecties was het personeel (uit alle standplaatsen) reeds in vergadering bijeen geweest op 13 April 1949. Deze vergadering was belegd door de Bedrijfsunie Vervoer, omvattende de "Nederlandse Vereniging van Spoor- en Ramweg personeel"

(aangesloten bij het N.V.V.), de "R.K. Bond van Spoor- en Tramwegpersoneel "St. Raphael" en de "Protestant Christelijke Bond van Spoor-, Tram- en ander Vervoerpersoneel". Op deze bijeenkomst werd nog eens nadrukkelijk gezegd, dat de Bonden op hun stuk zouden blijven staan. Bedachtig de ervaring in dergelijke aangelegenheden bij de Haagse Tramwaaitschappij, waar de E.V.C. op handige wijze op het laatste moment een staking had weten te forceren en ongetwijfeld mede met het oog op de geprikkelde stemming onder het personeel der N.Z.H.V.M. meenden de Uniebestuurders hun leden nog eens extra op het hart te moeten drukken zich niet tot stakingen te laten verleiden.

Inmiddels was gebleken, dat de "E.V.C." de ontwikkeling van een en ander in het oog hield en wachtte op een gelegenheid om het spelletje van den Haag te herhalen.

Zaterdagavond laat (16 April) bleek, dat de "E.V.C." van de invoering van de nieuwe dienst op de hoogte was en ook van het feit, dat enkele Uniebestuurders tot staken hadden geadviseerd.

De "E.V.C." zag hier haar kans aanwezig. De plaatselijke "E.V.C." leiding bleek vast overtuigd te zijn van het uitbreken van een staking en maakte met het oog hierop reeds plannen. Zo werd besloten om de kwestie van het afzetten van de huidige voorzitter Veldheer van de afdeling Metaal op te schorten en begin van deze week de E.V.C. vertegenwoordigers in de diverse bedrijven in Haarlem en omstreken bijeen te roepen teneinde te bespreken op welke wijze sympathiestakingen zouden kunnen worden geforceerd (zie bijlage). De "E.V.C." "delegatie" zou als woordvoerder hebben ene Menten (onbekend).

Op de 1e Paasdag des morgens te 7 uur waren ongeveer 120 N.Z.H.V.M. ers voor de remise Soendaplein te Haarlem verzameld. De stemming was geladen. Eenparig bestond het plan niet accoord te gaan met de nieuwe regeling. Terwijl Uniebondbestuurders met de directie in bespreking waren, groepte het personeel voor de remise samen. De weifelachtigen werden opgewarmd en enkele E.V.C. ers liepen er tussen door en wakkerden door terloops geplaatste opmerkingen het vuurtje aan. Men wenste echter eerst de besprekingen af te wachten.

Om ongeveer 8 uur kwam iemand uit de directiekamer met de mededeling, dat zij die dienst hadden maar moesten uitrijden onderwijl de besprekingen voortgang hadden. Algemeen werd hiertegen geprotesteerd en geen enkele bus reed uit. Na enige tijd werd het personeel in de remise verzameld, waar de directeur der N.Z.H.V.M., de Heer Jurrissen, zijn visie op de kwestie gaf. Hij attendeerde op de mooie Paasmorgen en haalde ook het "christendom" erbij. Hij gaf zonder meer toe, dat zijn voorstel inzake de regeling der vrije Zondagen niet de goedkeuring der Uniebonden had. Hij was echter van mening dat het bedrijf de door hem voorgestelde regeling eiste. Tien dagen geleden was hij naar de Minister gestapt om een beslissing te krijgen. Hij wees het personeel op hun verplichtingen jegens het bedrijf en jegens de gemeenschap. Hij vroeg allen aan het werk te gaan om te voorkomen, dat de duizende stadsmensen die uit wilden werden gedupeerd.

Hierna nam de Heer Rogierhout, lid van het dagelijks bestuur van de Nederlandse Vereniging van Spoor- en Tramwegpersoneel het woord. Hij maakte de directie scherpe verwijten; in het bijzonder verweet hij de directie dat zij het personeel niet als mensen maar als bussen behandelde. Niettemin adviseerde hij tenslotte hun die dienst hadden volgens het oude rooster, te gaan rijden. De 34 man die volgens het oude rooster vrij waren, adviseerde hij om te gaan rijden, behalve degenen die voor deze dag reeds afspraken hadden gemaakt of principiële bezwaren hadden. Hiertegen werd uit het personeel bezwaar gemaakt, omdat des Zaterdag degenen die niet zouden gaan werken, met ontslag

waren bedreigd en men dus bang was dat de "niet-werkers" narigheid zouden ondervinden als het advies van de bedrijfsunie Vervoer werd opgevolgd. De Heer Hogerhout antwoordde, dat de Bonden zonder meer en voor 100% achter de "niet-werkers" zouden staan en niet zouden aarzelen om, ingeval deze mensen narigheid zouden ondervinden en er slachtoffers zouden vallen, een algemene staking te proclameren.

Ook de afdelingsvoorzitter van de R.K. Bond St. Raphael, L.L.M. Geers, richtte enkele verwijten aan het adres van de directie, met name merkte deze op, dat de opmerking van de Heer Vurrissen over het christendom niet ernstig genomen kon worden, omdat hij geen rekening gehouden had met het feit, dat een gedeelte van het personeel zijn kerkelijke plichten op 1e Paasdag niet zou kunnen waarnemen. Hij sloot zich aan bij het advies van de Heer Hogerhout.

Intussen was de stemming van het personeel er niet beter op geworden en de stakingsbereidheid gegroeid.

OK
(personeel
niet
als)

— | Een Haarlemse E.V.C. bestuurder, L. Groen, secretaris van de Algemene Bond van Spoor-, Tram- en Nevenbedrijvenpersoneel afdeling Haarlem, poogde daarop het woord te nemen. Uit protesten van het personeel bleek duidelijk, dat men "geen politiek wilde". Ook de Uniebondbestuurders maakten er bezwaar tegen dat de E.V.C. bestuurder zou spreken op een vergadering die belgd was door erkende vakbonden.

Groen trok zich kennelijk geërgerd terug en bleef schouderophalend het verdere verloop der bijeenkomst gadeslaan.

Op dit moment meende de directeur met grote stemverheffing te moeten uitroepen: "gaan we nu rijden of niet, het is nu uit met die onzin, we kunnen hier niet de hele dag blijven staan". Er werd geroepen dat "vrijwilligers" zouden kunnen gaan rijden en enkelen maakten aanstalten daartoe.

Van deze verwarrende situatie maakte een uit Amsterdam gearriveerde hoofdbestuurder van de Algemene Bond van Spoor-, Tram- en Nevenbedrijvenpersoneel (E.V.C.), vermoedelijk ene Menten, gebruik. Luidkeels schreeuwde hij: "naar buiten, de bussen tegenhouden", waarop allen zich naar buiten voor de ingang der remise begaven.

Toen allen voor der remise verzameld waren probeerde de E.V.C. bestuurder Groen, die op een betonblok geklommen was, de mensen om zich heen te verzamelen, doch slechts enkelen kwamen op zijn geroep en gearbaar af, zodat deze E.V.C. spker maar weer van zijn verhoging afstapte en zich als een gealagen hond tussen het personeel voegde.

Toen de eerste bus, bestuurd door de secretaris van "St. Raphael", M.J. Paap, wilde uitrijden, werd hij hierin door enkele heethoofden gehinderd. Toen Paap de bus langzaam voortreed begon de Amsterdamse E.V.C. er de aanwezigen aan te sporen dit te beletten. Op een gegeven moment duwde hij (natuurlijk per ongeluk) iemand voor de bus. Deze (het personeelslid Co Langeveld), waande zich door de buschauffeur bedreigd, omdat hij meende dat de bus op hem inreed en wilde daarom met de chauffeur op de vuist. Tegelijkertijd sprong een E.V.C. er, Jacobus Martin Standhardt, bus-chauffeur, op de treeplank met de bedoeling de bestuurder der bus achter het stuur vandaan te halen, terwijl enkele niet tot de E.V.C. behorende personen, opgehitst door de heethoofden, vóór de bus gingen staan.

OK + 1
(personeel
als)

Op dit moment arriveerde politie terplaatse die rustig en tactisch de dreigende handtastelijkheden voorkwamen.

Door een en ander was de stemming nog meer geladen geworden. Het E.V.C. bestuurslid Groen trachtte de situatie uit te buiten door bestuurders van de andere bonden, met name de voorzitter van "St. Raphael" de reeds eerder genoemde L.L.M. Geers, in een debat te slepen. Deze laatste vroeg hem voor welke bond hij eigenlijk wel kwam. De "Eenheids Vakcentrale" brulde de Amsterdammer. Schouderophalend draaide Geers zich om met de opmerking: "nooit van gehoord". Dit lokte uiteraard

een vloed van woorden en verwijten uit. De E.V.C. er verweet de Uniebonden, dat zij deze staking hadden gebroken.

Intussen was nog enige politieversterking gearriveerd, benevens een tweede hoofdbestuurder van de N.V., de Later, deze wilde met het nog niet uitgereden en het belangstellende personeel in de remise gaan praten. Ook de E.V.C. ers wilden mee naar binnen. Op verzoek van de directeur belette de politie evenwel deze E.V.C. bestuurders naar binnen te gaan, terwijl het plein voor der remise op rustige wijze werd ontdaan van de herriechoppers.

De E.V.C. bestuurders bleven daarna het verloop van een en ander vanaf de overzijde volgen. Door het volkomen onverwachte en snelle optreden der politie was hun plan om het vuurtje aan te wakkeren in de kiem gesmoord en kemelijk verslagen stonden ze erbij.

Inmiddels begonnen de bussen langzaam uit te rijden. In de remise vond nog een bespreking plaats van de hoofdbestuurder der N.V., de Later met een veertigtal personeelsleden. Deze hoofdbestuurder concludeerde tenslotte dat deze korte actie een duidelijke waarschuwing voor de autoriteiten was geweest dat de arbeiders niet alles met zich lieten doen. Hij beloofde een hoofdbestuurdersbespreking op 19 April te Utrecht en riep reeds nu de leden op voor een vergadering welke uiterlijk 22 April zou plaatsvinden. Hij adviseerde eveneens, dat zij, die dienst hadden volgens het oude rooster, zouden gaan rijden, evenals de opgeroepen voor zover deze geen afspraken hadden gemaakt of principiele bezwaren hadden. (Intussen heeft de Bedrijfsunie Vervoer het gehele georganiseerde personeel per circulaire opgeroepen voor een Nachtvergadering op Vrijdag, 22 April a.s. Punt van bespreking: het invoeren van de 6-weekse vrije Zondag). en het resultaat der besprekingen inzake de looncorrecties.

Te omstreeks 10.15 uur keerde de rust weer.

De E.V.C. ers hadden inmiddels in een nabijgelegen café een conferentie belegd, waar de E.V.C. er Martin Standaardt rapport uitbracht.

Hier werd besloten om met een lijst te werken onder de leden van "St. Raphael" om de secretaris Paap (de "stakingsbreker") af te zetten. Martin-Standaardt is bij enige leden van deze R.K. Bond geweest en hartelijk uitgelachen. Voorts werd besloten met pamfletten te gaan werken speciaal onder de ongeorganiseerden. (Hedenmorgen, 21 April, werden deze pamfletten in de nabijheid van de remise Leidsevaart uitgereikt. "en afschrift wordt hierbij gevoegd).

Het publiek heeft practisch gesproken niets van het dreigende conflict gemerkt, behalve dan het uitblijven van de bussen in de ochtenduren.

Op 1e en 2e Paasdag is de dienst vrijwel normaal verlopen en tot op heden hebben zich geen conflicten meer voorgedaan.

Nog zij opgemerkt, dat de Uniebonden (in het bijzonder de N.V.) in een soort dwangpositie zijn geraakt. Verder toegeven van deze bonden zou stellig verlies van leden tengevolge hebben en de kans op succesvol gewroet van de zijde der E.V.C. en C.F.N. doen toenemen. Het personeel blijkt er vast op te rekenen dat een voor hen bevredigende regeling wordt bereikt.

Personalia van in het rapport voorkomende personen:

Hogerhout en J. de Later: hoofdbestuurdersleden "Nederlandse Vereniging v. Spoor- en Tramwegpersoneel.

Lambertus Louis Marie Geers, Bergen op Zoom, 21.10¹⁸⁷⁷, Molukkenstraat 59 voorzitter "St. Raphael" afd. Haarlem.

Johannes Groen, Zuid Scharwoude, 26.1^o94, Willigenstraat 17. Secretaris
----- afd. Haarlem "Algemene Bond van Spoor-, Tram- en Ne-
venbedrijvenpersoneel".

Menten : (naam op klank opgenomen. Geen nadere gegevens).

Martinus Johannes Antonius Paap : Haarlem, 20.6^o01, Caninefatenstraat
----- 68. Secretaris "St. Raphael" afd.
Haarlem.

Co Langeveld : (geen nadere gegevens).

Jacobus Martin-Standhardt, Amsterdam, 13.12^o13, Nachtegaalstraat 102.

1e bijlage in OD 1515
2e bijlage in OD 1228

A 21 April 1949.

A f s c h r i f t .

A A N H E T P E R S O N E E L D E R N . Z . H . V . M .

Kameraden,

Er heerst verbittering in de rijen van het personeel als gevolg van de omstandigheid, dat in meer dan één opzicht de levenspositie, de rechten van het personeel in het gedrang zijn.

De belasting op de fooien, de slepende onderhandelingen ten aanzien van de goedkeuring der lonen en de aantasting van de VRIJE ZONDAG, het zijn even zovele bewijzen van het neerdrücken van het levenspeil.

De eerste Paasdag liet vooral het buspersoneel zien, hoe groot de verontwaardiging was en demonstreerde een

SOLIDARITEIT VAN HET BESTE GEHALTE;

het personeel stond schouder aan schouder.

Daar tegenover heeft het personeel evenzeer kunnen ervaren, hoe verschillende bestuurders hunner organisaties, de gegroeide eensgezindheid trechtten te breken en het hun tenslotte gelukten, de voor de normale dienst aangewezenen, los te weken van de anderen.

Die zelfde bestuurders en de directeur, beletten een bestuurder van de Algemene Bond van Spoor-, Tram- en Nevenbedrijvenpersoneel te spreken, die een waarschuwend woord wilde laten horen ten aanzien van de poging om de solidariteitsgedachte op de wijze te breken.

HIERVOOR RIEPEN BEIDEN DE HULP VAN DE POLITIE IN!

Thans staat het personeel voor de taak de werkelijke kracht van hun organisaties aan te wenden en ze te maken tot het wapen waarmee de belangen van de leden volledig verdedigd worden.

Op de door de unie-bonden uitgeschreven vergaderingen, zal evenals op de eerste Paasdag, weer geschermd worden met het algemeen belang en

U GEADVISEERD WORDEN DEZE OF GENE VERSLECHTERING TE AANVAARDEN.

Het personeel zal moeten blijven vechten tegen de aantasting van hun rechten dus ook voor het behoud van hun VRIJE ZONDAG.

GEEN BELOFTEN OP DE TOEKOMST:

ELKE ORGANISATIE MOET PAL STAAN TEGEN DE AANTASTING VAN ONZE RECHTEN.

Evenzeer zal met kracht geëist moeten worden, dat voor een DOORSLAGGEVENDE VERHOOGING DER LONEN GEVOCHTEN MOET WORDEN, onafhankelijk van het besluit der rijksbemiddelaars of van de minister, die ten koste van onze levensvoorwaarden de oorlogsvoorbereiding willen doen doorvoeren.

Tevens zal met kracht opgetreden dienen te worden, tegen de onrechtvaardige INKOMSTENBELASTING gebasseerd op het fooienstelsel.

Het personeel zal deze eisen levendig moeten maken in hun respectieve organisaties, daardoor zullen allen, die of Uw belangen niet willen behartigen of positief Uw levensbestaan en rechten aantasten, moeten wijken.

SLUIT DE RIJEN EN VECHT VOOR UW GELUK EN DAT UWER VROUWEN EN KINDEREN.

Hoofdbestuur der
Algemene Bond van Spoor-.Tram-
Nevenbedrijvenpersoneel.

No.: B. 54182

Bijl.: Gene

V. RD. 2 3

Betr.: Positie der E.V.C. bij de
Ned.Spoorwegen te Hengelo

GEHEIM

a/68917

Van gewoonlijk betrouwbare zijde werd mijn aandacht gevestigd op de positie die door de E.V.C. wordt ingenomen onder het personeel der Nederlandse Spoorwegen te Hengelo.

Ondanks dat van de ongeveer 300 personen, die aldaar bij de N.S. werkzaam zijn, slechts een tiental bij de E.V.C. zou zijn aangesloten, zouden deze personen bij eventuele acties een grote invloed op het verloop der werkzaamheden kunnen uitoefenen.

Genoemd tiental zou bestaan uit de volgende personen, waarvan enkele reeds eerder werden gemeld, nl.:

Hendrik Struwig (21-10-1898), reeds eerder gemeld.
Pieter Budding (18-9-1896), locomotiefstoker, eerder gemeld als lid E.V.C.
Jacobus Cornelis Traanman (6-11-1929), reserve-locomotiefstoker, reeds eerder gemeld als lid E.V.C.
Jansen, locomotiefstoker, wonende Wilbertstraat 204 te Hengelo.
Bartele de Jong (Lageveen) (19-2-1892), locomotiefstoker, reeds eerder gemeld als lid E.V.C.
Kruithof, locomotiefstoker, Gerard Doustraat 14 te Hengelo.
Van Dam, ketelwasser, Magdalenalaan te Hengelo.
Wijkman, locomotiefpoetsers, Deurningerstraat 198 te Hengelo; In 1948 werd opgegeven Jan Wijkman, geb.14-11-1919, arb.N.S., die waarschijnlijk lid zou zijn van de C.P.N., wonende Anthoniusstr. 33 te Hengelo.
Rozenboom, stoker, Rudolfstraat 74 te Hengelo.
Christiaan Stoffel Knol (13-5-1924), reserve-locomotiefstoker, reeds eerder gemeld als lid C.P.N. Thans werd gemeld, dat hij in October 1948 naar Duitsland zou zijn geweest in verband met een onderzoek naar een aldaar (in de bezetting?) doodgeschoten persoon.

Zoals blijkt zijn de hiervoren genoemde personen in hoofdzaak werkzaam als locomotiefstoker en belast met het 's morgens tijdig gereed maken van de locomotieven, hetgeen door 6 personen -werkende in ploegverband van 2 personen- geschiedt.

Daar het opstoken van de locomotieven behoort tot het vitaalste onderdeel van de Nederlandse Spoorwegen te Hengelo, zou het -volgens verkregen inlichtingen- bij een eventuele staking, waaraan zij als E.V.C.-leden onmiddellijk zouden meedoen, dus kunnen voorkomen, dat 's morgens geen enkele locomotief stoomklaar zou zijn.

Dit

Aan de Heer
Commissaris van Politie
te HENGELO (O.)

Dit zou tot gevolg hebben, dat de gehele spoordienst in Hengelo en in het Oosten van Nederland direct lam kwam te liggen.

Hieruit zou blijken, dat deze weinige E.V.C.-leden, die echter allen op dit vitale punt zijn geconcentreerd, een grote machtspositie innemen.

Door voornoemde Struiwich, Knol en Wijkman zouden ook meermalen spoorwegwagons worden weggebracht naar of worden opgehaald van Duitse stations. Hiervoor zouden zij een spoorgrenspas ontvangen, waarmede zij zich op de Duitse stations kunnen begeven en het hun niet moeilijk zal vallen deze bezoeken ook voor andere doeleinden te gebruiken.

Ik moge U verzoeken mij te willen doen berichten tot welke opmerkingen het vorenstaande U aanleiding geeft, waarbij ik gaarne nader zal worden ingelicht omtrent de invloed van de E.V.C. bij de Nederlandse Spoorwegen te Hengelo.

Tevens zal ik het op prijs stellen in kennis te worden gesteld met de personalia, politieke oriëntering en verder van belang zijnde gegevens betreffende de bovengenoemde Jansen, Kruithof, van Dam, Rozenboom en Wijkman.

HET HOOFD VAN DE DIENST,
Namens deze,

J.G.Crabbendam.

UITTREKSEL

Voor CO 54182 Naam

Origineel in OD 1091 Naam Beveiliging Nederlandse Spoorwegen

Volgnr. Ag.nr. Aard van het stuk Rapport bespreking 17-6-49

..... Afz. D.IV Datum

.....

Naar aanleiding van het rapport ACD 54182 werden de N.S.kaarten van deze EVC-leden van een vitaal onderdeel der N.S. te Hengelo gebundeld overhandigd. Daarbij werd tevens gewezen op het grote belang dergelijke knooppunten op te sporen. Van dit bericht werd (zonder de namen) een afschrift gemaakt ten behoeve van nader besprekingen met de leiding N.S., ten einde deze op het belang van de beveiliging te wijzen.

.....

Uitgetrokken door Th Afd./Sectie D.Ic Datum 25-6-49

Op aanwijzing van D.IV

Van F. D. Almelo

Br. No. 970/48

Onderwerp: Overzicht omtrent de machts-
positie der E.V.C. bij de Nederlandse
Spoorwegen te Hengelo.

(B) *PH*

17 December 1948
Volgno.
27 JAN. 1949
ACD/ 54102

R A P P O R T
=====

*Byt even. nader
Onderzoek Y. D. Almelo
met te nemen
25-1-49 B.II.*

Hiermede heb ik de eer Uedelgestrenghe beleefd
het volgende te rapporteren.

Op het emplacement der Nederlandse Spoorwe-
gen te Hengelo (0.) zijn circa 300 personen werkzaam, wier
werkzaamheden verdeeld zijn over de diverse afdelingen,
als: weg en werken, station-personeel, rijdend personeel,
reparatie-afdeling, locomotief-personeel, enz. enz.

Van dit personeel is slechts een klein aan-
tal aangesloten bij de Enheids Vak Centrale, nbl. in to-
taal 10 personen, te weten:

- XI - (N.S.) H. Struiwigh, voorzitter van de E.V.C., bedrijfsgroep Spoor
en Tram, wonende aan de Deurningerstraat no.
49 p, te Hengelo.
- XI - (N.S.) P. Budding, secretaris en penningmeester van de E.V.C.,
bedrijfsgroep Spoor en Tram, locomotiefsto-
ker, wonende aan de Krabbensweg no. 204,
te Hengelo.
- XI - (N.S.) Jacobus Cornelis Traanman, geboren 7 November 1929 te En-
schede, verver-reserve locomotiefstoker, wo-
nende aan de Garaniumstraat no. 7, te Hengelo.
[Men dient te onderzoeken of de gegevens van
deze persoon juist zijn. Wordt hiermee ver-
moedelijk zijn vader niet ~~was~~ bedoeld.]
- (N.S.) Jansen, locomotiefstoker, wonende aan de Wilbertstraat
no. 204, te Hengelo.
- XI - (N.S.) Lageveen, locomotiefstoker, wonende aan de Castorweg no.
22, te Hengelo.
- (N.S.) Kruithof, locomotiefstoker, wonende aan de Gerard Douwstraat
no. 14, te Hengelo.
- (N.S.) Van Dam, ketelwasser, wonende aan de Magdalenalaan (29?),
te Hengelo.
- XI - (N.S.) Wijkman, locomotief poetser, wonende aan de Deurningerstraat
no. 198, te Hengelo.
Wijkman doet tevens dienst als Locomotief-
stoker.
- (N.S.) Rozenboom, locomotiefstoker, wonende aan de Rudolfstraat
no. 74, te Hengelo.
- XI - (N.S.) Knol, ongehuwd, locomotief-petser -- reserve locomotief-
stoker, wonende aan de Landmanweg no. 3, te
Hengelo.

5555

Ten aanzien van voornoemde Knol is bekend,
dat deze omstreeks half October 1948 verlof
van zijn dienst heeft gevraagd. Hierbij zal
hij toen uitgelaten hebben, dat hij een be-
zoek moest afleggen in Duitsland in verband
met een dood geschoten persoon. Een en ander
was echter zeer verward door hem uitgelaten,
zodat het moeilijk was hieruit een conclusie
te trekken. Het volgende is hierbij opgeval-
len. Enige dagen voor dit gevraagde verlof,
werd door Knol nog geklaagd dat hij geen vol-
doende werkkleding en werkschoenen bezat.

Toen hij verlof vroeg voor zijn vermoedelijke reis naar Duitsland, was hij in het bezit van een nieuwe bruine leren jas en nieuwe bruine laarzen, kennelijk militair model, zoals die tijdens de bezetting werden gedragen. Zeer vaag zal Knol nog uitgelaten hebben, dat de door hem bedoelde persoon ongeveer 40 km. over de Duitse grens doodgeschoten zou zijn. Men is van mening, dat dit alles verzonnen is en hij om andere redenen zich naar Duitsland wilde begeven of hierover geen nadere mededelingen wilde doen.

lith. van
Bureil NS.
op 20/10-49
OD 1091

Voornoemde personen, allen lid van de E.V.C., zijn zoals voormeld is aangegeven, in hoofdzaak werkzaam als locomotiefstoker of reserve locomotiefstoker.

Een locomotiefstoker heeft tot taak, de locomotieven die om de drie dagen uit de dienst worden genomen voor controle, op het eind daarvan weer op te stoken, om weer in dienst genomen te kunnen worden. Hierbij komen dan tevens circa 45 locomotieven, die practisch iedere avond uit de dagdienst ~~komen~~ worden genomen, waarvan de vuren des avonds laat gedeeltelijk worden gedempt en des ochtends weer worden opgestookt voor de dagdienst.

In normale omstandigheden vragen deze werkzaamheden, van de hiermee belaste personen een grote accuratesse, aangezien het anders niet mogelijk zal zijn, dat deze 45 locomotieven tijdig stoomklaar voor hun dagtaak kunnen zijn.

Hiermee zijn continu in totaal 6 personen belast, bijgestaan door eventueel reserve-personeel. Zij zijn echter allen aangesloten bij de E.V.C.. Er wordt door hen gewerkt in ploegenverband van 2 personen, zodat het opstoken door drie groepen van 2 personen continu wordt uitgevoerd.

Het opstoken van deze binnen gekomen locomotieven behoort tot het Vitaalste onderdeel van de Nederlandse Spoorwegen te Hengelo, daar juist hier de locomotieven bedrijfsklaar voor de uit te voeren diensten worden gemaakt.

Indien de E.V.C. een algemene staking voor het personeel van de Spoor en Tram maatschappijen zou proclameren en vorenbedoelde arbeiders hieraan gevolg zouden geven, dan ~~dat~~ zou dat tot gevolg hebben, dat de gehele spoor-dienst te Hengelo ontwricht zou worden.

Wanneer zij namelijk in staking gaan (loc. stokers) komt het opstoken van de des nachts op rust gestelde locomotieven geheel te vervallen, zodat er in de aan te vangen ochtend dienst geen onder stoom staande locomotieven kunnen worden ingeschakeld. Hierbij dient men tevens nog rekening te houden, met het opstoken van de voor controle uitgevalen locomotieven. Temeer daar voor de op last van de E.V.C. stakende locomotiefstokers in dat geval geen reserve personeel voorhanden is, die dit werk kunnen overnemen.

Gezien voormelde, heeft de E.V.C. in dit onderdeel van de Nederlandse Spoorwegen te Hengelo, dat gerekend mag worden tot het Vitaalste en zwaarst treffende onderdeel te Hengelo, met haar weinige leden, die hier echter juist geconcentreerd zijn een zeer grote machts positie, die het gehele spoorwegbedrijf in het Oosten van Nederland en zelfs daar buiten kunnen lam leggen.

Vervolgens dient men nota te nemen van het volgende. Voornoemde Struiwigh, Knol en Wijkman doen wel eens als locomotief personeel dienst op locomotieven, die belast zijn met het ophalen of wegbrengen van spoorwegwagons via Oldenzaal van of naar Duitse spoorwegstations. Zij ontvangen hiervoor een spoor-grenspas van de Ned. Spoorwegen en kunnen hiermee op de locomotief de Duitse grens passeren en zich op de Duitse stations begeven. Deze bezoeken kunnen zij echter ook tevens voor andere doeleinden bezigen.